

ΤΑΞΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
2018

Ἐξώφυλλο: Ἡ Θεοτόκος Ἐλεούσα τοῦ Κύκκου, περιτριγυρισμένη ἀπὸ Ἁγίους, 1789. Ἰωάννης Κορνάρος.

Ὅπισθόφυλλο: Σταυρὸς Ἁγιασμοῦ, 1710. Διαστ. 46.5 X 24 ἐκ. Μουσεῖο Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου.

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

ISBN: 978-9963-253-46-3

ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

ΤΑΞΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
2018

(Όρειχάλκινη παλάμη βαστάζουσα σφαίρα
καὶ σταυρό, 6^{ος} – 7^{ος} αἰώνας. Ὑψος 23 ἐκ.
Μουσείο Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου)

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2018

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε,
χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένη,
ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ λύσας τὴν κατάραν,
ἔδωκε τὴν εὐλογίαν,
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΗΣ

Ἦχος δ΄. (Ταχὺ προκατάλαβε)

Τὴν θείαν Εἰκόνα σου,
ὡς θησαυρὸν ἀληθῆ,
ἢ Κύπρος κατέχουσα,
ἀγαλλομένη ψυχῆ,
βοᾷ σοι Πανύμνητε·
σκέπε ταύτην τὴν νῆσον
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,
πίστει σοι προσιούσαν
καὶ πιστῶς ἐκβοῶσαν,
Χαῖρε Κεχαριτωμένη Παρθένε Κυκκώτισσα.

*Μήτηρ Θεοῦ ἡ Ἐλεῦσα τοῦ Κύκκου,
εἰκονοστάσιον Καθολικοῦ Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου.*

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ

Ἔηχος α΄.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου,
τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα,
τῶν Ἀντιοχέων τὸν πρῶτον,
τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα,
τῆς Ῥώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν
καὶ θεῖον τῶν ἔθνῶν σαγηνευτὴν,
τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον,
τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον,
ἀπόστολον τὸν μέγαν,
τὸν τοῦ θείου Παύλου συνέκδημον,
τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτον,
τῶν δώδεκα ἰσοστάσιον·
πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί,
τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν·
πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας.
Τοιχογραφία Ἱ. Μ. Παναγίας Χρυσοκουρδαλιωτίσσης, 16ος αἰών.

Πρὸς τοὺς ἐπωνύμους καὶ ἄνωνύμους καθηγουμένους
τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κύκκου, οἵτινες
διηκόνησαν ὀλοφύχως τὴν Ἐλεοῦσαν πάντα ἄνθρωπον
Μητέρα τοῦ Θεοῦ, κυρίαν Θεοτόκον,
καὶ ἀνέδειξαν τὴν Μονὴν «καύχημα εὐλαβείας
τοῦ πανορθοδόξου καὶ παγχριστιανικοῦ κόσμου»,
τὸ παρὸν εὐλαβῶς ἀφιερῶται

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

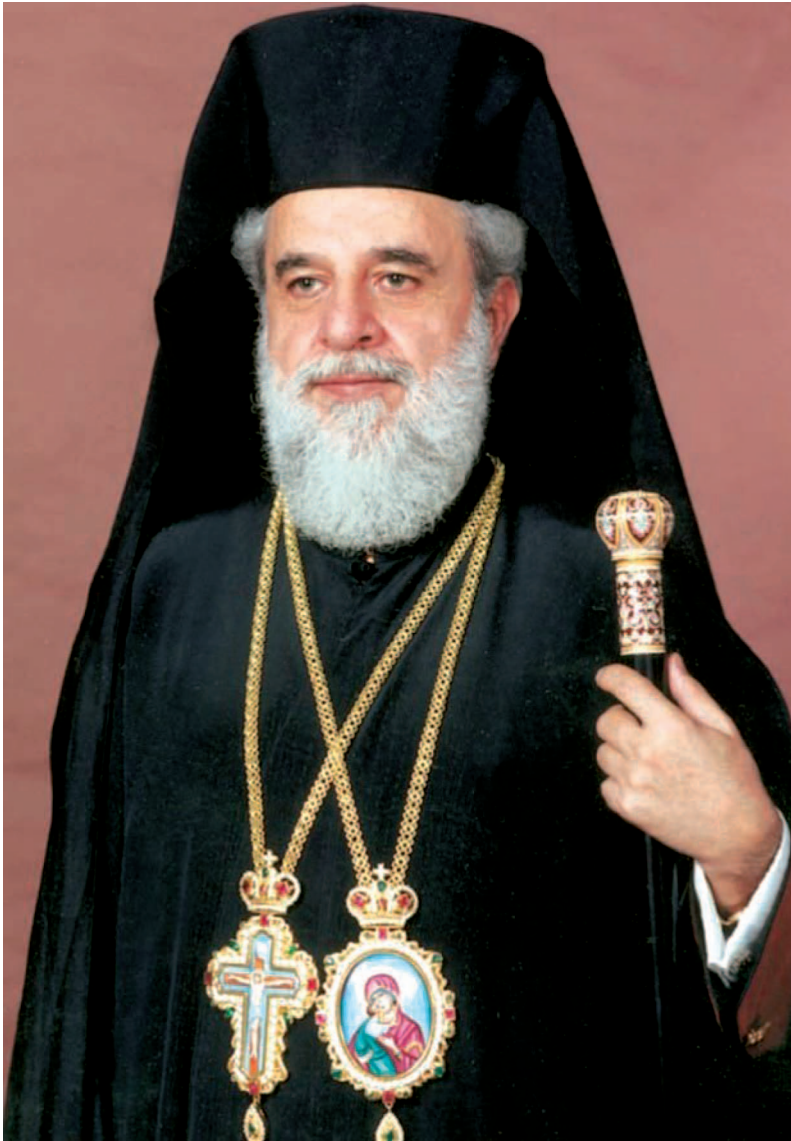
Η Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου, ἔχουσα πνευματικὰ ἐρείσματα εἰς τὴν φασεφόρον πολιτισμικὴν παρακαταθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ὡς πρότυπον διέλαμψεν εἰς τὸν κατ' ἀνατολὰς χριστιανικὸν κόσμον, ἀνεδείχθη ἀρχῆθεν ὡς ἓν ἐκ τῶν πνευματικῶν κέντρων τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἠκτινοβόλησεν ἡ «δόξα τοῦ Βυζαντίου». Ταυτοχρόνως ἦτο καὶ ἓν σταυροδρόμιον, εἰς ὃ συνέκλινον ἐπὶ μέρους παραδόσεις καὶ ἄλλων πνευματικῶν κέντρων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς καὶ ἀνεχωνεύοντο ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς πνευματικῷ χωνευτηρίῳ, ἐξ οὗ ἐξήρχετο ὡς χρυσὸς ἡ ἰδική της μαρτυρία. Τοῦτο συνετελεῖτο, κατ' ἓνα τρόπον πηγαῖον καὶ μυστικόν, εἰς διαφόρους πτυχὰς τοῦ ὀρθοδόξου πολιτισμοῦ, εἰς ἃς πρῶτιστον θέσιν ἔχει ἡ θεία λατρεία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ὁδὸς μετοχῆς εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ἐξαιρέτως κατὰ τὴν τελεσιουργίαν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, εἰς τὸ ἐπίγειον θυσιαστήριον, ἐνοῦται καὶ ἡ ἐπουράνιος δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ τελεία μορφή λατρείας. Οὕτω ἐν ἀρρήκτῳ δεσμῷ καθίσταται πραγματικότης ἡ συλλειτουργία τῶν ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων λογικῶν ὄντων.

Ἐκάστη μονὴ ἐν τῇ Ὄρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, πλὴν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ζωῆς, ἦτοι τῆς ἀγωγῆς τῶν μοναχῶν, ἔχει εὐθύνην καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τὸν καθ' ἡμέραν ἀγῶνα αὐτῶν πρὸς τὴν πνευματικὴν μεθελικίωσιν. Ἡ μονὴ εἶναι πρότυπον λειτουργικῆς κοινότητος ἀδιαλείπτως προσευχομένης. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μονὰς τῆς Κύπρου, ἰδίως δι' αὐτὴν τοῦ Κύκκου, ἥτις ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νήσου εἶχε τὰ ἡνία τοῦ μοναχισμοῦ, διὰ τὴν πνευματικὴν τροφοδοσίαν τοῦ

λαοῦ καὶ διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ποιμένων αὐτοῦ, τῶν καὶ λειτουργῶν τοῦ Θεοῦ. Ἡ προσφορὰ τῆς μονῆς ἦτο συνεχῆς, τόσον εἰς περιόδους δυσκόλων διὰ τὴν Κύπρον καταστάσεων, ὅτε ἡ Ἐκκλησία εὐρίσκετο διωκομένη ὑπὸ ἀλλοπίστων καὶ ἑτεροδόξων, ὅσον καὶ εἰς περιόδους ἐλευθερίας. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς καταστάσεις, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς προστάτιδος Θεοτόκου, ἐκαλλιεργεῖτο τὸ λειτουργικὸν ἦθος, ἐτελοῦντο καθ' ἡμέραν αἱ ἀκολουθίαι καὶ ἐλεπτολογεῖτο ἡ λειτουργικὴ τάξις. Ἡ προσφορὰ τῆς Μονῆς εἰς τὰ δρώμενα τῆς λατρείας ἦτο μεγάλη.

Ἐν αὐτῇ τῇ παραδόσει στοιχοῦσα καὶ σήμερον ἡ Μονὴ διὰ παντὸς προσφόρου μέσου δίδει μαρτυρίαν λειτουργικῆς θεολογίας. Τὸ ἀνά χειρᾶς, *Τυπικὸν* εἶναι ἓν δεῖγμα καὶ μία ἐπιβεβαίωσις τῆς διαχρονικῆς διακονίας τῆς Μονῆς εἰς τὴν προώθησιν τῆς κυπριακῆς λειτουργικῆς παραδόσεως.

Ἡ συγκεκριμένη παράδοσις εἶναι ἓν σημαντικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει συστηματικῶς νὰ μελετηθῇ καὶ νὰ ἀναδειχθῇ. Ἄν ξένοι ἐρευνηταὶ ἀναλώνονται εἰς τὴν μελέτην τῆς ἡμετέρας λειτουργικῆς παραδόσεως καὶ προσφέρουν τὸν πολύτιμον ἀμητὸν τῆς ἐρεύνης των, πολλῶ μᾶλλον εἰς τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἐπιδίδωνται οἱ ἡμεδαποί. Οὕτω ἐνθαρρύνοντες τὸ ἔργον τοῦτο, προβαίνουμεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνά χειρᾶς *Τυπικοῦ*, πρὸς ἀνάπτυξιν ἐνὸς γονίμου διαλόγου, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποβλέπη εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς λειτουργικῆς τάξεως, ὡς αὕτη συνάγεται ἐκ τῶν λειτουργικῶν πηγῶν, ἰδίως τῶν κυπριακῶν. Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς μελέτης τῶν πηγῶν διευρύνεται ὁ ὀρίζων καὶ ἀποφεύγονται αἱ μονομέρια καὶ οἱ δογματισμοὶ καὶ κυρίως καλλιεργεῖται τὸ λειτουργικὸν ἦθος. Εἶναι χρέος ὅλων νὰ συνεργήσωμεν ἐν ἐνότητι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

*Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
καὶ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς
καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κύκκου κ. Νικηφόρος*

Μ η τ ρ ο π ο λ ί τ η ς
ἡ Α.Π. ὁ Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
κ. Ν ι κ η φ ὄ ρ ο ς

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος ἐγεννήθη τῇ 2ᾳ Μαΐου 1947 εἰς τὸ χωρίον Κρήτου Μαρόττου τῆς ἐπαρχίας Πάφου. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς γενετεῖρας αὐτοῦ, προσελήφθη ὡς δόκιμος μοναχὸς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου, ἔνθα ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἕξι ἔτη, φοιτῶν συγχρόνως εἰς τὴν τριτάξιον Ἑλληνικὴν Σχολὴν, ἣτις ἐλειτούργει εἰς αὐτήν. Ἐν συνεχείᾳ ἀπεστάλη ὡς ὑπότροφος τῆς Μονῆς εἰς τὴν Λευκωσίαν, ἔνθα ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τὸ Λύκειον Κύκκου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπεφοίτησε τῷ 1969.

Τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1969 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ εἰς τὸν πρῶτον τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν, καὶ ἐνετάγη εἰς τὴν μοναστικὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου. Τῷ 1970 ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1974. Ἐν συνεχείᾳ, δι' ὑποτροφίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1978.

Τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1979 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου Α΄ εἰς τὸν δεῦτερον τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν, καὶ προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Ἐκτοτε ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἕξι περίπου ἔτη ὡς Καθηγητῆς εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου,

καὶ ἐπὶ τρία ἔτη ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐνῶ, παραλλήλως, ἀπὸ τοῦ 1979 μέχρι καὶ τοῦ τέλους τοῦ 1983, ὑπηρέτησε τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου ὡς Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς.

Τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου 1983 ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ἐξέλεξεν αὐτὸν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς καὶ τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1984 ἐγένετο ἐν τῇ κεντρικῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως αὐτοῦ, προεξάρχοντος τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου Α΄.

Τῇ 25ῃ Ἰουνίου 2001 ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τὴν Ἀνωτάτην Τιμητικὴν Διάκρισιν αὐτοῦ διὰ τὸ πολυσχιδῆς ἔργον αὐτοῦ.

Τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 2002 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐπίσκοπος Κύκκου, χειροτονηθεὶς καὶ ἐνθρονισθεὶς τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 2002. Τῇ 9ῃ Μαΐου 2007 ἐξελέγη παμψηφεί, ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης κληρικολαϊκῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, Μητροπολίτης τῆς νεοσυστάτου Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, ἐγκαθιδρυθεὶς εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ τῇ 13ῃ Μαΐου 2007.

Διετέλεσεν ἐπὶ τριετίαν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ἑξαετίαν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου.

Τὸ Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τῇ 3ῃ Ἰουνίου 2008 καὶ τὸ Τμῆμα Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῇ 23ῃ Ὀκτωβρίου 2008 ἀνηγόρευσαν αὐτόν, ἀντιστοίχως, εἰς Ἐπίτιμον Διδάκτορα αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς 1ῆς Ἰουνίου 2015 ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐπίβλεψίν του, κατόπιν σχετικῆς προσκλήσεως τὸ Τμῆμα Θεολογίας καὶ Πολιτισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Λευκωσίας, εἰς τὸ ὁποῖον λειτουργοῦν προγράμματα Μεταπτυχιακῶν καὶ Διδακτορικῶν Σπουδῶν.

Ὀνομαστικὴ ἐορτὴ: 2 Ἰουνίου.

*Τερά Μονή Κύκκου.
Λεπτομέρεια ἀπὸ χαρακτηριστὸν τῆς Μονῆς, 1778.*

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΤΟΒΡΥΤΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΑΣ

Υπό τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου
Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου

Η Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου, τὸ καύχημα αὐτὸ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας, ποὺ ἰδρύθηκε κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνδεκάτου αἰώνα, ἐπὶ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ (1081-1118) καί, θεία ἐπινεύσει, ὑπὸ τοῦ ἀσκητεύοντος στὰ οὐρανοφεγγόφωτα αὐτὰ τοῦ Κύκκου ὄρη ἐρημίτη Ἡσαΐα, ὑψώνεται ἐπὶ δεκάδα σχεδὸν αἰώνων στὸν ἐκκλησιαστικὸ τῆς Κύπρου ὀρίζοντα, ὡς μαρτύριο τῆς ἀκατάλυτης ὁρμῆς τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς πρὸς τὸν αἰώνιο Θεὸ καὶ ὡς σύμβολο ἐμψυχώσεως ἐθνικῆς καὶ ἐπιρρώσεως ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, ὁ ἡλιοστάλακτος αὐτὸς Θρόνος τῆς Παναγίας μας, ἀπέβη διὰ μέσου τῶν αἰώνων φάρος τηλαυγῆς, πνευματικὸς καὶ ἠθικός, θρησκευτικὸς καὶ ἐθνικός, ποὺ ἐπηρέασε τὴν συνείδηση, τὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξη καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ κορυφαία αὐτὴ ἔπαλξη τοῦ κυπριακοῦ μοναχισμοῦ, ἡ παλαίφατη τοῦ Κύκκου Μονή, ὁ στέφανος αὐτὸς τῆς καυχῆσεως τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας ἀποτέλεσε διαχρονικὰ ἄσειστη ἔπαλξη τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μέγα ἄμβωνα τῆς ἀλήθειας, ταμεῖο τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς παιδείας καὶ ποικίλης ἀρετῆς πρυτανεῖο. Ἐγινε τὸ Μοναστήρι αὐτὸ διὰ μέσου τῶν αἰώνων θερμοκήπιο τῆς ἀγιότητος καὶ ἐκκολαπτήριο ὀλοκληρωμένων μορφῶν, ποὺ τὶς ἐνέπνεε τῆς θείας χάριτος ἢ παρουσίας. Ἀπὸ ἐδῶ βγήκαν ἡρωϊκὲς μορφὲς ἀγωνιστῶν, ποὺ στὸ διάβα τῶν αἰώνων στάθηκαν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πολῦτιμοι χειραγωγοὶ στὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τῆς θεώσεως. Μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ξεπήδησαν

ιεράρχες, πού έκλείσαν ἐπισκοπικούς και ἀρχιεπισκοπικούς θρόνους, ιεράρχες, πού ἄξια διακόνησαν τὴν Ἐκκλησία και τὴν πατρίδα, ἀλλὰ και τὴν Ὁρθοδοξία καθόλου. Ἀνάμεσά τους περιλαμβάνονται: ὁ πρῶτος κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας Τιμόθεος (1572-1587), ὁ ἐπίσης Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Νικηφόρος (1644-1674), ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρῦσανθος (1767-1810) και ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος ὁ Α΄ (1977-2006). Ἀλλὰ και ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Ἀρχιεπίσκοπος και Ἐθνάρχης Κύπρου Μακάριος ὁ Γ΄ (1950-1977), αὐτός, πού τὸ ὀρθόδοξο καλογερισκὸ ράσο τὸ ἔκανε φάρο και λυχνοστάτη, σκέπασμα και προστασία, ραβδὶ και βακτηρία, σημαία και λάβαρο πανεθνικὸ, μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἀδελφότητας τῆς Μονῆς αὐτῆς ξεπήδησε. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ ἀρχιεπισκοπικούς θρόνους, ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς, πνευματικὰ ἀναστήματα πού τίμησαν τὴν ἀρχιερωσύνη και ἔγιναν πατέρες πνευματικοὶ τοῦ λαοῦ, ἀγλάισαν ἐπίσης θρόνους μητροπολιτικούς, τόσο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅσο και τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται και οἱ Μητροπολίτες: Κυρηναίας Χρῦσανθος (1763-1773), Κυρηναίας Χαράλαμπος (1824-1844), Πάφου Ἐπιφάνιος (1890-1899), Πάφου Κλεόπας (1948-1951), Κυρηναίας Κυπριανὸς (1948-1973), Κυρηναίας Γρηγόριος (1974-1994), Λοκρίδος (Ἐκκλησία Ἑλλάδος) Ἀγαθάγγελος Μυριανθούσης (1838-1852), Πέτρας (Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων) Μελέτιος Ματτέος (1846-1867), Τρωάδος (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Βενέδικτος (19ος αἰώνας), Κῶου (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Παγκράτιος (1843-1853), Ἀγκύρας (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Σεραφεῖμ Πισσίδειος (1773-1779), Μαρεώτιδος (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας) Διονύσιος Κυκκῶτης (1940-1942), Μεσημβρίας (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Χαρίτων Εὐκλείδης (1896-1906), (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) και στὴν Γεωργία ὁ Ἐπίσκοπος Ἰωακεῖμ (19ος αἰώνας).

Ἀλλὰ και ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς κοσμοῦν ἐπαξίως μητροπολιτικούς θρόνους, τόσο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅσο και τοῦ πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὅπως ὁ Μητροπολίτης Κυρηναίας Χρυσόστομος Κυκκῶτης, ὁ Μητροπολίτης Ταμασοῦ και

Ὁρεινῆς Ἡσαΐας Κυκκώτης, ὁ Μητροπολίτης Καλῆς Ἑλπίδος Σέργιος Κυκκώτης, ὁ Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ Κυκκώτης καὶ ὁ Μητροπολίτης Κυρήνης Ἀθανάσιος Κυκκώτης.

Τὸ δημιούργημα αὐτὸ τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς, τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου, στάθηκε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὸ προπύργιο τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἡ ἀκρόπολη τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Σὲ ὅλη τὴν ἱστορικὴ της πορεία πρόσφερε ἡ παλαίφατη τοῦ Κύκκου Μονὴ ὑπέροχες τίς ὑπηρεσίες της, τόσο στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καὶ στὴν Ὁρθοδοξία γενικότερα, ὅσο καὶ πρὸς τὸν κυπριακὸ Ἑλληνισμὸ καὶ τὸ Ἔθνος γενικότερα.

Γιὰ τὸν κυπριακὸ Ἑλληνισμὸ, ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου δὲν εἶναι μόνον ἓνα ἴδρυμα θρησκευτικὸ, πνευματικὸ καὶ ἅγιο, δοσμένο ὀλοκληρωτικὰ στὸν Θεὸ καὶ τὴν λατρεία του, δὲν εἶναι μόνον χώρος ἀσκήσεως καὶ μονώσεως καὶ συνεχοῦς πρὸς τὸν Θεὸ προσευχῆς ἀνθρώπων ποθούντων τὴν ἡθικὴ τελείωση, τὴν πνευματικὴ ὀλοκλήρωση καὶ τὴν κατὰ χάρη θέωση, ἀλλὰ καὶ φάρος τηλαυγῆς, πρὸς τὸν ὁποῖο, μέσα στὶς συμφορὲς τοῦ βίου, κατέτειναν τὰ βήματά τους οἱ χειμαζόμενοι τῆς ζωῆς, καὶ κιβωτὸς ἱερὴ τῆς ἐθνικῆς πίστεως τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Ἱερὰ τοῦ Κύκκου Μονὴ ἀποτέλεσε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν σωστικὴ ἄγκυρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου, τὸν ἀληθινὸ προμαχῶνα, τὸν ἀλύγιστο κυματοθραύστη, πὺρ σὲ καιροὺς δυσχείμερους ἔσωσε ἀπὸ βέβαιο πνιγμὸ τὴν ἐθνικὴ συνείδηση τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Στοὺς μακροὺς αἰῶνες τῆς δουλείας, στὰ μαῦρα ἐκεῖνα χρόνια τῆς σκλαβιάς, ὅταν ὁ λαὸς μας ἀποδυόταν σὲ μιὰ τιτάνια προσπάθεια ἐνάντια στοὺς διάφορους κατακτητὲς γιὰ ἐπιβίωση, σ' ἓναν ἀγῶνα διάσωσης ἀπὸ τὴν ἄβυσσο τοῦ ἐξαφανισμοῦ, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, ὄχι ἀπλὰ ἔπαιξε σημαίνοντα, ἀλλὰ κυριολεκτικὰ ἀναντικατάστατο ρόλο στὴν ὑπόθεση τῆς ἐθνικῆς μας ἐπιβίωσης. Ἡ Μονὴ αὐτὴ, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ζωντανὰ κύτταρα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἔγινε σχολὴ σπουδῆς τῆς θύραθεν καὶ τῆς ἱερᾶς παιδείας, ἔγινε σχολεῖο τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἦδη ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς Φραγκοκρατίας ἡ Μονὴ Κύκκου λειτουργοῦσε Σχολή, ἡ ὁποία ἀναβαθμίστηκε ἀργότερα ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπὸ τὸν Ἐφραιμ τὸν Ἀθηναῖο, κατὰ τὰ πρότυπα τῶν

άλλων σχολῶν, πού λειτουργοῦσαν στὸν ὑπόλοιπο Ἑλλαδικὸ χῶρο. Ἡ Σχολὴ αὐτὴ λειτουργοῦσε καὶ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς ἀγγλοκρατίας καὶ κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ μέχρι τὸ ἔτος 1970, ὁπότε καὶ ἔκλεισε διὰ παντός. Μέσα ἀπὸ τὴν Σχολὴ αὐτὴ ἔβγαιναν ἄνδρες φωτισμένοι, πού διεσπείροντο στὴν κοινωνία ὡς ἱερεῖς, διδάσκαλοι, ἱεροκέρυκες καὶ ἐθνοκέρυκες. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἡ Μονὴ Κύκκου ἀνέπτυξε τὶς διαδικασίες καὶ τοὺς μηχανισμούς, ὅχι μόνο τῆς διατήρησης τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναζωπύρωσης τῆς ἱστορικῆς μνήμης καὶ διάσωσης τῆς ἐλληνορθοδόξου ταυτότητας τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ ἡ παιδευτικὴ αὐτὴ δράση τῆς Μονῆς δὲν περιορίστηκε μόνο ἐντὸς Κύπρου. Εἶναι γνωστὸ στοὺς ἱστορικοὺς ἐρευνητὲς ὅτι, κατὰ τὴν σκοτεινὴ ἐκείνη περίοδο τῆς τουρκοκρατίας, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου καὶ μετέπειτα Μητροπολίτης Ἀγκύρας Σεραφεῖμ Πισίδειος (1773-1779), μὲ δαπάνες χρηματικῆς τῆς Μονῆς Κύκκου, ἔγραψε καὶ ἐξέδωσε, κατὰ τὸ δεύτερο ἥμισυ τοῦ 18ου αἰῶνα, πολλὰ βιβλία στὰ καραμανλίδικα, δηλαδὴ στὴν τουρκικὴ γλῶσσα μὲ ἐλληνικοὺς χαρακτήρες, γιὰ χάρι τῶν τουρκόφωνων Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πού προφορικὰ μὲν μιλοῦσαν τὴν τουρκικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ τὴν ἔγραφαν καὶ τὴν διάβαζαν μὲ ἐλληνικοὺς μόνο χαρακτήρες, συμβάλλοντας ἔτσι στὴν στερέωση τῆς ἐθνικῆς συνείδησης καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς τους. Πέραν, ὅμως, ὅλων αὐτῶν, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, ὁ ἀείφωτος αὐτὸς πυρσὸς τοῦ ὀρθοδόξου πνεύματος, ἐμπόδιζε τὶς ἀφομοιώσεις πρὸς τοὺς κατακτητὲς καὶ τοὺς ἐξισλαμισμοὺς, μὲ τρόπο πρακτικὸ καὶ πολὺ ἀποτελεσματικὸ. Κυρίως, κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου ἀνέπτυξε ἓνα καλὰ ὀργανωμένο δίκτυο μετοχιῶν, ὅχι μόνον ἐντὸς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς νήσου μας, ὅπως στὴν Κωνσταντινούπολη, στὴν Φιλιππούπολη, στὴν Σμύρνη, στὴν Ἀττάλεια, στὴν Προῦσα, στὴν Ἀμάσεια, στὴν Ἀδριανούπολη, στὴν Γεωργία, στὴν Τρίπολη τοῦ Λιβάνου καὶ ἄλλοῦ. Ὅλα αὐτὰ τὰ μετόχια ἀποτελοῦσαν γιὰ τὴν Μονὴ Κύκκου προκεχωρημένα, τρόπον τινά, φυλάκια εἰσροῆς συναλλάγματος ἀπὸ ἄλλες, σχετικῶς εὐημεροῦσες, χώρες τῆς Ὀρθοδοξίας, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ Μονὴ νὰ καταστεῖ εὐρωστὴ οἰκονομικὰ καὶ ἔτσι νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀγοράζει συστηματικὰ τεράστιες ἐκτάσεις γῆς, πού ἀνῆκαν σὲ Ὄθωμανούς, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μποροῦσε καὶ

ἀπασχολοῦσε στοὺς ἀγρούς της χιλιάδες ὀρθοδόξους χριστιανούς, με ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ καταβάλλουν τοὺς φόρους τους πρὸς τοὺς κατακτητὲς καὶ νὰ μὴν ἀναγκάζονται νὰ ἐξισλαμισθοῦν, λόγω ἀδυναμίας καταβολῆς τῶν φόρων τους. Γενικά, σ' ὅλη τὴν ἱστορική της πορεία ἡ Ἱερά Μονὴ Κύκκου σφράγισε ἀνεξίτηλα μετὴν ὑψηλὴ ἀγωνιστικὴ διάθεση τῶν μοναχῶν της τὴν ἐθνικὴ μας ζωὴ. Ἡ Μονὴ αὐτὴ, ὄχι μόνον ἔπαιξε ρόλο ἀποφασιστικὸ στὴ μεγάλη ὑπόθεση τῆς ἐθνικῆς ἐπιβίωσης τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ συμμετεῖχε ἐνεργὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες ποὺ διεξήγαγε ὁ Ἑλληνισμὸς γιὰ ἐλευθερίαν καὶ ἐθνικὴ ἀποκατάσταση. Κυκκῶτες μοναχοὶ συμμετεῖχαν μέχρι καὶ στὰ ἐκστρατευτικὰ σώματα, ὅπως τὸ 1897, ὅταν ἀνεχώρησαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα δώδεκα δόκιμοι μοναχοὶ τῆς Μονῆς, οἱ ὁποῖοι τέθηκαν σημαιοφόροι τῶν ὁμάδων τῶν πολυαρίθμων Κυπρίων ἐθελοντῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἄτυχη ἔκβαση τοῦ πολέμου ἐκείνου, οἱ δώδεκα Κυκκῶτες μοναχοὶ ἔφυγαν στὴν Κρήτη, ὅπου ἐντάχθηκαν στὰ ἐπαναστατικὰ σώματα τῶν Κρητῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ ἀγωνίζοντο γιὰ τὴν ἔνωση τῆς μεγαλονήσου μετὴν μητέρα Ἑλλάδα. Ἀλλὰ καί, κατὰ τοὺς μετέπειτα Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913, ἑπτὰ ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς αὐτῆς, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ μετέπειτα ἡγουμένου της Χρυσοστόμου (1948-1979), κατατάγηκαν ὡς ἐθελοντὲς στὸν ἑλληνικὸ ἀπελευθερωτικὸ στρατό. Παράλληλα μετὰ αὐτὰ, ἡ Ἱερά Μονὴ Κύκκου πρωτοστατοῦσε στὴ διεξαγωγὴ ἐράνων ὑπὲρ τῶν μαχομένων Ἑλλήνων ἀδελφῶν μας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ δικά της ταμεῖα πρόσφερε μεγάλα ποσὰ χρημάτων με σκοπὸ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ποὺ ἐμάχετο γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν ἀλυτρώτων ἑλληνικῶν ἐδαφῶν. Ἐνδεικτικὴ τῆς πατριωτικῆς εὐαισθησίας τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου εἶναι καὶ ἡ ἀπόφασί της νὰ προσφέρει διακόσιες λίρες στὸν ἀξιωματικὸ ἢ στρατιώτη, ποὺ θὰ εἰσερχόταν ἐλευθερωτὴς στὴν Ἀδριανούπολη τῆς ἀνατολικῆς Θράκης καὶ πρῶτος αὐτὸς θὰ ὑψωνε τὴν ἑλληνικὴ σημαία ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τῆς πόλεως. «Τὸ ποσὸν αὐτό», ὅπως σημείωνε ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, «ἡ Ἀδελφότης ἀπέστειλε συνοδευόμενον διὰ καταλλήλου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Βενιζέλον, ὅπως τὸ διαθέσῃ ἀρμοδίως».

Ἀλλὰ, καὶ κατὰ τὸν δικό μας ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τοῦ 1955-59, ἡ Ἱερά Μονὴ Κύκκου ἀναδείχθηκε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ προπύργιο

άντιστάσεως και έθνικοῦ παλμοῦ. Ἔγινε τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου, κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἐκεῖνο ἀγῶνα, ὁ ἐνθουσιώδης σηματοφόρος τῆς ἀπελευθερωτικῆς ιδέας καὶ ὁ ἥρωϊκὸς πρόμαχος τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν δικαίων τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἔγινε ἀκόμα ἡ Μονὴ αὐτῆ, κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνο, κρησφύγετο ἠρώων, φιλοξενώντας, εἴτε ἐντὸς αὐτῆς, εἴτε σὲ κρησφύγετα γύρω ἀπὸ αὐτὴν, ἄνδρες τῆς ΕΟΚΑ, καὶ αὐτὸν ἀκόμα τὸν ἀρχηγὸ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος. Ἔγινε ἐπίσης τοῦ ἀγῶνα ἐκεῖνου ὁ κύριος οἰκονομικὸς χορηγός, συνεισφέροντας τὰ πάντα ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐμψυχο καὶ ἄψυχο ὑλικὸ τῆς Μονῆς δόθηκε ὀλοκληρωτικὰ στὴν ὑπόθεση τῆς πατρίδας.

Καὶ ὅταν ἀργότερα, κατὰ τὶς πικρὲς καὶ ἀποφράδες ἐκεῖνες μέρες τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς τοῦ 1974, ὁ λαὸς μας, ξεριζωμένος ἀπὸ τὶς πατρογονικὲς του ἐστίες καὶ κατατρεγμένος, ἔπαιρνε τὸν δρόμο τῆς προσφυγιᾶς, τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου ἄνοιξε στοργικὰ τὴν ἀγκαλιά του καὶ πρόθυμα φιλοξένησε μέσα στὰ κελλιά του ἑκατοντάδες πρόσφυγες, παρέχοντας σ' αὐτοὺς τὴν στοργὴ καὶ τὴν παρηγοριὰ καὶ καλλιεργώντας τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ γυρισμὸ καὶ δικαίωση, ἀναδεικνυόμενο, ἔτσι, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ, νέο προπύργιο ἀντιστάσεως ἐθνικῆς.

Ἄναμφίβολα, ὅμως, ὅπως πολὺ σωστὰ σημειώνει ὁ ἔμπειρος ἐρευνητὴς τοῦ Κέντρου Μελετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου Κωστῆς Κοκκινόφτας, ἡ πιὸ σημαντικὴ προσφορὰ τῆς Μονῆς Κύκκου εἶναι ἡ διαφύλαξη τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας. Οἱ διηγῆσεις, σημειώνει, γιὰ τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου τοῦ Κύκκου καὶ τῆς βοήθειας, ποὺ παρείχε σ' ὅσους προσέτρεχαν μὲ πίστη κοντὰ της, προκαλοῦσαν συγκίνηση στὶς λαϊκὲς μάζες καὶ ἀποτελοῦσαν μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικότερες παιδαγωγικὲς μεθόδους γιὰ τὴ διάπλαση χαρακτήρων καὶ τὴ διαμόρφωση συνειδήσεων.

Ἄλλὰ καὶ οἱ λαϊκὲς διηγῆσεις γιὰ τὰ πεῦκα, ποὺ ὑποκλίνοντο στὸ πέρασμα τῆς Θεομητορικῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσας τοῦ Κύκκου, ὅπως καὶ τὰ κογχύλια, τὰ ὁποῖα μὲ θαυμαστὸ τρόπο βγήκαν ἀπὸ τὴν θάλασσα καὶ τὴν συνόδευσαν στὴν πορεία της μέχρι τὸ Μοναστήρι, ὅπου τοποθετήθηκε, ἐπιτέλεσαν ἀξιόλογο παιδαγωγικὸ ἔργο καὶ συνέβαλαν σὲ μεγάλο βαθμὸ στὴ διατήρηση τῆς ἱστορικῆς μνήμης καὶ τῆς ὀρθόδοξης συνειδήσεως, κυρίως τῶν νέων τῆς Κύπρου.

Καὶ σήμερα τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου, τὸ ὄχυρὸ τοῦτο τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ χῶρο μετάνοιας, ἀγνισμοῦ καὶ ἀδιαλείπτου ὑμνολογίας τοῦ Κυρίου. Καὶ σήμερα ἡ Μονὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ χῶρο ἱερό, ὅπου προάγεται τὸ μοναχικὸ ἰδεῶδες, ἀλλὰ καὶ ὄαση καλλιέργειας τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ σήμερα ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναφλέγει τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἔγερση τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Ἀποτελεῖ καὶ σήμερα ἡ περιβλεπτή τοῦ Κύκκου Μονὴ κυψέλη ἐργασίας καὶ πνευματικὸ φυτώριο θρησκευτικῆς ζωῆς καὶ ἀκτινοβολίας, ἀλλὰ καὶ κέντρο ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας καὶ ἐξαιρέτων ἔργων εὐποιΐας. Καὶ σήμερα ἡ θεοφροῦρητὴ αὐτὴ Μονή, σὲ μέρες χαλεπῆς καὶ δυσχεῖ-μερες, πὺ συσσωρευτικὰ ἐκδηλώνονται οἱ δοκιμασίαι τοῦ λαοῦ μας, πρωτοστατεῖ μὲ ἐγκαρτέρηση καὶ εὐψυχία ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζόμενου ἀπὸ τὸν ἀλλόθρησκο εἰσβολέα εὐσεβοῦς λαοῦ μας.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, κολακείας ρῆμα ἀλλὰ ἀληθείας ἔκφραση ἢ διαπίστωση ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, τὸ ὑπέρλαμπρο αὐτὸ ἀνάκτορο τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ καὶ σήμερα σεμνεῖο πανορθόδοξον καὶ ἀπολαμβάνει τῆς εὐλόβειας σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου καὶ παγχιριστιανικοῦ κόσμου, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνότητα, φυλὴ καὶ γλῶσσα.

Ταυτόχρονα, ὅμως, μέσα στὴ σημερινὴ προμηθεϊκὴ ἐποχὴ τῆς θεοποιημένης τεχνολογίας καὶ τῆς ὑλιστικῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποίησης, συνεχί-ζουσα τὴν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἀκτινοβολία της, ὡς κάστρο τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὑψώνεται ὡς ἀντίσταση, ὡς ἀντίλογος, ὡς ἄμυνα τῆς συνείδησῆς μας καὶ ὡς ὀχύρωμα τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τὴν καταστροφικὴ ἐπήρεια τῶν ἀντιρόπων ἐπιρροῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου ταυτότητάς μας.

Προστάτιδα τῆς κορυφαίας αὐτῆς ἑπαλξῆς τοῦ κυπριακοῦ Μοναχι-σμοῦ, αὐτῆς τῆς πρωτόθρονος τῆς Κύπρου Μονῆς, εἶναι ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, τῆς ὁποίας ἡ πάνσεπτη Εἰκόνα τὴν περικοσμεῖ καὶ τὴν περιφρουρεῖ καὶ τὴν ἀρωματίζει, κατὰ τρόπο μυστικὸ, μὲ τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία της.

Ἡ ἀγία Εἰκόνα, κατασκευασμένη ἀπὸ κηρὸ καὶ μαστίχα, παριστάνει τὴν Θεοτόκο νὰ ἔχει στὸν δεξιό της κόλπο τὸν ἄχραντο Τόκο της, τὸν Μονογενῆ Υἱό της. Εἶναι δὲ γνωστὴ ὡς ἡ Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου.

Ἡ παράδοση ἀνάγει τὴν ἀγία Εἰκόνα στὸν ἀπόστολο Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος ζωγράφισε, ἀφοῦ πῆρε γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ τὶς σαπίδες ἀπὸ τὸν Ἄγγελο

καὶ ἐνῶ βρισκόταν ἀκόμα ἐν ζωῇ ἡ Παναγία, τὴν ἅγια μορφή της. Ἡ ἴδια ἡ Θεοτόκος εὐλόγησε, τὴν ζωγραφισθεῖσα ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Λουκᾶ Εἰκόνα της, μὲ τοὺς ἐξῆς λόγους: «Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἶη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῆς».

Ἡ ἅγια Εἰκόνα, ἡ Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου, εἶναι σέ ὄλους γνωστὸ ὅτι εἶναι θαυματουργὴ Εἰκόνα καὶ ἀπειράριθμα θαύματα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐποίησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ποιεῖ.

Δεξιὰ τοῦ προσατενίζοντος τὴν ἅγια Εἰκόνα ὑπάρχει ὁμοίωμα χειρὸς σὲ ἀνάμνηση τοῦ γεγονότος, κατὰ τὸ ὁποῖο ξηράνθηκε τὸ χέρι κάποιου ἀσεβοῦς, ποὺ τόλμησε νὰ «τείνῃ χεῖρα βέβηλον» κατὰ τῆς ἁγίας Εἰκόνας.

Ἐπίσης, κρέμεται μέρος γλώσσας μεγάλου θαλάσσιου κήτους, ποὺ ἀφιερώθηκε, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, ποὺ ὑπάρχει σ' αὐτό, σὲ ἀνάμνηση τοῦ ἐξῆς γεγονότος: «Κατὰ τὴν 15^η τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1718, πλοιάριο ἔπλεε ἀπὸ τὴν Λάρνακα πρὸς τὸν ἀπόστολο Ἄνδρέα, ὅποτε στὸ μέσο τῆς νύκτας μεγάλο κῆτος, ξιφίας λεγόμενο, κτυπώντας τὸ πλοῖο στὴν πλευρά, ἄνοιξε μεγάλη τρύπα καὶ ἀμέσως ἡ θάλασσα χύθηκε μέσα καὶ τὸ πλοιάριο γέμισε μὲ νερὸ καὶ κόντευε αὐτανδρο νὰ βυθιστεῖ. Τότε ὅλοι, ὅσοι βρίσκοντο μέσα, ἔντρομοι ἄφησαν φωνὴ μεγάλη, “Παναγία τοῦ Κύκκου βοήθησον ἡμᾶς”. Καί, ὡ τοῦ θαύματος, σώθηκε τὸ πλήρωμα καὶ τὸ πλοῖο, σκότωσαν τὸ κῆτος, ἀπέκοψαν τὴν γλώσσα του καὶ τὴν ἀφιέρωσαν, μὲ γραπτὴ ἐξιστόρηση, ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος αὐτῆ ἀσημένιου περιβλήματος, τοῦ θαύματος, στὴν ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴν Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου».

Ἀξιοσημεῖωτο ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ θαῦμα, ποὺ ἔγινε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πυρκαϊές, ποὺ ἀποτέφρωσαν τὴν Μονὴ καὶ ποὺ προκάλεσε, ἄθελά του, κάτοικος ἐκ τῶν γειτνιαζόντων πρὸς τὴν Μονὴ χωρίων, ὁ ὁποῖος ἔφαχνε γιὰ ἀγριόμελο μέσα στὸ δάσος. Ὅποτε, κάποιος ἀσθενὴς παράλυτος, ποὺ κοιμόταν μπροστὰ στὴν σεβάσμια τῆς Παναγίας Εἰκόνα, ἐλπίζοντας στὸ θαῦμα τῆς ἰάσεώς του, μόλις οἱ φλόγες ἄρχισαν νὰ ζώνουν τὸν ναὸ καὶ νὰ ἀπειλοῦν τὴν ἴδια τὴν θαυματόβρουτη τῆς Παναγίας Εἰκόνα, ἀφοῦ ἐμφανίστηκε στὸν ὕπνο του ἡ ἴδια ἡ Παναγία, τὸν διέταξε, λέγοντας: «Σήκω ἀμέσως, πάρε τὴν εἰκόνα καὶ τρέξε νὰ σωθεῖς». Καὶ τότε ὁ παραλυτικὸς ξύπνησε ἀμέσως καί, βλέποντας τὴν φωτιὰ νὰ πλησιάζει ἀπειλητικὰ, χωρὶς δευτέρη σκέψη, σηκώθηκε καὶ

ἄρπαξε τὴν ἁγία Εἰκόνα καί, θεραπευμένος πλήρως ἀπὸ τὴν παραλυσία του, ἔτρεξε ἔξω ἀπὸ τὴν Μονὴ καὶ ἔτσι μὲ τρόπο θαυμαστὸ σώθηκε καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἡ ἁγία Εἰκόνα.

Γενικὰ ὁμιλοῦντες, ἡ θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας θεράπευε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεραπεύει ἀνθρώπους, ποὺ πάσχουν ἀπὸ διάφορες ἀνίατες ἀσθένειες. Ἐξακολουθεῖ, κατὰ τὸν Μητροπολίτη Ἀγκύρας Σεραφεῖμ Πισσίδειο, «νὰ γιατρεύει παραλυτικούς, νὰ διώχνει τοὺς δαίμονες, νὰ καθαρίζει τοὺς λεπροὺς καὶ νὰ ἀνορθώνει τοὺς κουτσούς. Κάνει τοὺς κωφάλαλους νὰ μιλοῦν καὶ σώζει ὅλους αὐτούς, ποὺ ταξιδεύουν στὴν θάλασσα».

Ἄλλὰ ἡ χαριτόβρυτη αὐτὴ Εἰκόνα τῆς Ἑλεούσας τοῦ Κύκκου εἶναι γνωστὴ καὶ ὡς ἡ θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς βροχῆς, ἀφοῦ σὲ καιροὺς μακρῶν ἀνομβριῶν οἱ πιστοὶ ἔπαιρναν τὴν ἱερὴ Εἰκόνα καί, ἀφοῦ, μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς, τὴν λιτάνευαν γύρω ἀπὸ τὴν Μονή, τὴν μετέφερναν στὴν συνέχεια στὸν ὑπερκείμενο τῆς Μονῆς λόφο, τὸν γνωστὸ ὡς Θρονὶ τῆς Παναγίας, καὶ ὕστερα ἀπὸ μακρὲς καὶ θερμὲς δεήσεις ἀνοίγαν οἱ κρουνοὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔπαυε ἡ ἀνομβρία. Εἶναι ἐξ αἰτίας τῆς βροχοποιοῦ αὐτῆς ιδιότητος τῆς ἁγίας Εἰκόνας, ποὺ ἡ Ἱερά Μονὴ Κύκκου ἀποκαλεῖται σὲ βενετικὸ ἔγγραφο τοῦ 1552 μὲ τὴν ὀνομασία «Ἁγία Μαρία τῆς Βροχῆς». Μὲ τὴν θαυματουργὴ αὐτὴ βροχοποιὸ ιδιότητά τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας συνδέεται καὶ τὸ ἐξῆς θαῦμα, τὸ ὁποῖο θεωροῦμε ἄξιον μνείας. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας, ὁ ἀλλόθρησκος μεγάλος σατράπης τῆς Κύπρου ἄκουσε πολλὰ γιὰ τὰ θαύματα τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου καὶ ιδιαίτερα γιὰ τὴν βροχοποιὸ ιδιότητά της, ὕστερα ἀπὸ λιτανεῖες καὶ θερμὲς δεήσεις τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Μιὰ μέρα ὁ σατράπης, ἐνοχλημένος, κάλεσε τὸν Ἠγούμενο τῆς Μονῆς καὶ μὲ ἀπειλὲς τοῦ εἶπε: «Καλόγερε, μαθαίνω ὅτι κοροϊδεύεις τὸν κόσμον μὲ κάποιον “σουρέτι” ποὺ ἔχεις», ἐννοώντας τὴν ἁγία Εἰκόνα. «Πρόσεξε, ἂν μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες δὲν ἔλθει βροχὴ, θὰ κάψω τὴν εἰκόνα πάνω στὸ κεφάλι σου καὶ μετὰ θὰ σε θανατώσω». Μόλις τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἠγούμενος, κρύος ἰδρώτας τὸν ἔλουσε. Ἀμέσως ἐπέστρεψε ἔντρομος στὴν Μονὴ καί, μετὰ ἀπὸ νηστεῖες, ἀγρυπνίες, προσευχὲς καὶ ὀλονύκτιες δεήσεις καὶ ἱκεσίες, ἄρχισε μαζί μὲ τοὺς ὑπόλοιπους μοναχοὺς νὰ λιτανεύουν τὴν ἁγία Εἰκόνα. Ὅταν πλησίαζε πρὸς τὸ

τέλος ή προθεσμία, πού τοῦ ἔδωσε, καί ἡ ἀγωνία κορυφώνετο, χωρὶς νὰ ἀρχίσει ἡ βροχή, τότε ὁ Ἠγούμενος μὲ συντριβὴ ἔπεσε κατὰ γῆς μπροστὰ στὴν ἀγία Εἰκόνα, χύνοντας τόσα θερμὰ δάκρυα μετάνοιας καὶ ἔντονης προσευχῆς, ὥστε τὸ ἔδαφος νὰ ὑγρανθεῖ. Ὅταν ὁ σατράπης μὲ τὴν συνοδεία του ἐξέδραμε πρὸς τὴν Μονή, γιὰ νὰ ἐκτελέσει τὴν ἀπόφασή του, νὰ κάψει δηλαδὴ τὴν ἀγία Εἰκόνα καὶ νὰ ἀποκεφαλίσαι τὸν Ἠγούμενο, τότε αἰφνιδίως φάνηκε ἓνα μικρὸ σύννεφο στὴν μέση τοῦ οὐρανοῦ καὶ σὲ λίγα λεπτὰ πύκνωσαν τὰ νέφη καὶ ὁ οὐρανὸς σκοτείνιασε καὶ ἔπεσαν τόσες πολλὲς βροχές, ὥστε νὰ κινδυνεύσουν ἄνθρωποι. Ὁ τοῦρκος σατράπης τότε προσβεβλημένος, ἔδωσε διαταγὴ στὸν Ἠγούμενο ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ περιφέρει μὲ λιτανεῖες τὴν ἀγία Εἰκόνα σ' ὅλη τὴν νῆσο, χωρὶς κανένα ἐμπόδιο. Ἡ ἀγία Εἰκόνα κοσμήθηκε μὲ ἀργυροεπίχρυση πλάκα τὸ πρῶτο, κατὰ τὸ 1576, ἐπὶ Ἠγουμένου Γρηγορίου, ἡ ὁποία ἀντικαταστάθηκε ἀργότερα μὲ ἄλλη ὅμοια, κατὰ τὸ 1795, ἐπὶ Ἠγουμένου Μελετίου. Ἡ ἀγία Εἰκόνα εἶναι καλυμμένη μὲ σκέπη, ἔτσι, πού νὰ μὴν εἶναι ὄρατὸ τὸ Πρόσωπό της, καὶ τοῦτο, εἴτε γιὰτὶ ἔτσι θέλησε ὁ αὐτοκράτορας Ἀλέξιος Κομνηνός, ὅταν ὑποχρεωτικὰ καὶ παρὰ τὴν θέλησή του τὴν ἀποχωρίζοταν, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀναξιότητάς μας, λόγω τῶν πολλῶν μας ἀμαρτιῶν, νὰ ἀντικρύσουμε τὴν εὐλογημένη ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία σεπτὴ Εἰκόνα της. Πάντως σίγουρο εἶναι ὅτι οὐδεὶς μπόρεσε ποτὲ νὰ δεῖ τὸ Πρόσωπό της. Οἱ ἐλάχιστοι, πού ἀποπειράθηκαν, ἐμποδίστηκαν καὶ τιμωρήθηκαν ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία. Ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς ἀναφέρει δύο τέτοιες περιπτώσεις. Κατὰ τὸ 1699 ὁ σοφώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Γεράσιμος τόλμησε, ἀφοῦ ἐπισκέφθηκε τὴν Μονή, καὶ προσπάθησε νὰ ἀποκαλύψει τὸ πρόσωπο τῆς Εἰκόνας, ἀλλὰ παιδεύτηκε πολὺ γιὰ τὴν ἀπόπειρά του αὐτή. Ἔχασε τὸ φῶς του, τὸ ὁποῖο ἀνέκτησε καὶ πάλι, ὕστερα ἀπὸ ἓνα τρίμηνο παρακλήσεων, δεήσεων καὶ ἱκεσιῶν καὶ βαθύτατης μετάνοιας. Τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ παθὼν μὲ γράμμα του, τὸ ὁποῖο καταχωρήθηκε στὸ τέλος τῆς περιγραφῆς τῆς Μονῆς, πού ἐξεδόθηκε τὸ 1751.

Ἐπίσης, κατὰ τὸ 1776, ἐπισκέφθηκε τὴν Μονή ἐλλόγιμος Ρόδιος ἱερομόναχος, Ἰωάννης καλούμενος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ διανυκτέρευσε μέσα στὸν ναό, ἀποπειράθηκε, ὕστερα ἀπὸ ὀλονύκτια ἀγρυπνία, νὰ

ἀποκαλύπτει τὸ πρόσωπο τῆς ἁγίας Εἰκόνας, ὅποτε βγήκε ἀπὸ τὴν Εἰκόνα λεπτότατη λαύρα, ἡ ὁποία κάλυψε τὸ πρόσωπό του καὶ δὲν κατόρθωσε νὰ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του.

Ἡ ἁγία Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσας τοῦ Κύκκου, λόγω τῆς εὐλογίας ποὺ δέχτηκε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία καὶ τῆς θείας χάριτος ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὸν μονογενῆ Υἱὸ τῆς, τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτῆ μας Χριστό, ἀλλὰ καὶ λόγω τῆς θαυματουργικῆς ιδιότητάς της, ἔγινε σεβαστὴ ἀπὸ ὄλους τοὺς ὅπου γῆς ὀρθοδόξους χριστιανούς. Ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ ὀρθοδόξου χριστεπωνύμου πληρώματος πρὸς τὴν ἁγία Εἰκόνα ἀποτέλεσε μοναδικὸ φαινόμενο καὶ γρήγορα ἀπέκτησε, ὄχι μόνο παγκύπρια, ἀλλὰ καὶ πανορθόδοξη φήμη καὶ σεβασμὸ, καὶ πολλὲς εἰκόνες, τόσο στὴν Κύπρο ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικόν, ὅπως στὴν Ἑλλάδα, τὴν Ρωσία, τὴν Γεωργία, τὴν Αἰθιοπία, τὴν Αἴγυπτο καὶ ἄλλοι, ἔφεραν καὶ φέρουν τὴν ὀνομασία «Παναγία ἡ Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου». Πρέπει, ἐπίσης, νὰ τονιστεῖ ὅτι, ἐξ αἰτίας τῆς αἴγλης ποὺ ἡ ἁγία Εἰκόνα προσέδωσε στὴν Ἱερὴ τοῦ Κύκκου Μονή, πολλοὶ μικρασιάτες προσκυνητές, οἱ ὁποῖοι μετέβαιναν στοὺς Ἁγίους Τόπους μέσῳ τῆς Κύπρου, ἀποφεύγοντας, ἐξ αἰτίας τῶν ληστῶν τὸ δρομολόγιο Συρίας Λιβάνου, ἐπισκέπτοντο τὴν Μονὴ Κύκκου, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν ἁγία Εἰκόνα. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ αἰῶνες συνέβαινε καὶ μὲ Ρώσους προσκυνητὲς τῶν Ἁγίων Τόπων. Τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου καὶ ἡ προσκύνηση τῆς θαυματόβρυτης Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας συμπλήρωνε καὶ ὀλοκλήρωνε τὸ ἱερὸ προσκύνημά τους στοὺς Ἁγίους Τόπους. Σήμερα τὸ ἱερὸ Εἰκόνισμα τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας, φορτωμένο ἀφιερῶματα καὶ θαύματα, στέκεται «κολυμβήθρα Σιλωαμικὴ» θαυμάτων καὶ δωρημάτων. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ὅπου γῆς χριστιανοὶ κατὰ χιλιάδες συρρέουν κάθε χρόνο ἐδῶ στὸ ὑπέρλαμπρο αὐτὸ ἀνάκτορο τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, στὴν Ἱερὴ τοῦ Κύκκου Μονή, γιὰ νὰ κάμψουν εὐλαβικὰ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς τους μπροστὰ στὴν πάνσεπτη Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος καὶ νὰ ἐκζητήσουν τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμη της. Χιλιάδες εἶναι οἱ πιστοί, ποὺ συρρέουν ἐδῶ στὸ θεομητορικὸ αὐτὸ πανορθόδοξο καὶ παγχριστιανικὸ προσκύνημα, γιὰ νὰ ἀποθέσουν μπροστὰ στὴν πανάμωμη Μορφὴ τῆς τῆς ἀνησυχίας, τοὺς καημοὺς καὶ τῆς ἐλπίδες τους καὶ νὰ ἐκμυστηρευτοῦν τῆς μύχιες σκέψεις τους σ' αὐτή, τὴν Μάνα τοῦ Λυτρωτῆ μας, ἀλλὰ καὶ δική μας Μητέρα.

Ίδιαίτερα ὁ εὐσεβῆς μαρτυρικὸς λαὸς μας τὴν Παναγία τὴν Κυκκώτισσα ἐξεχόντως τιμᾶ καὶ τὴν βοήθειά της ζητᾶ σὲ κάθε δύσκολη στιγμή του. Στὴν θέα τῆς ἐφέστιας Εἰκόνας τῆς Κυρίας τῆς Κυκκώτισσας ὁ κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς ἐμπνέεται πάντοτε καὶ ἀνυψώνεται στὴν ἱερότητα τῶν ἐθνικῶν του παλμῶν καὶ ἀναζητήσεων.

Καὶ σήμερα, ποῦ ὡς κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς περνοῦμε μία ἀπὸ τὶς δυσκολότερες στιγμὲς τῆς ἱστορικῆς μας διαδρομῆς, νὰ ἀφήνουμε πρέπει πάντοτε τὴν σκέψη μας νὰ στρέφεται πρὸς τὴν ἅγια Μορφὴ της. Νοερὰ νὰ τὴν ἀτενίζουμε καὶ γονυκλινεῖς, μπροστὰ στὰ ἄχραντα πόδια της, θερμὰ νὰ τὴν παρακαλοῦμε νὰ γίνει γιὰ μᾶς, γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, ἴλεως καὶ νὰ συντομεύσει τὸν χρόνον τῆς πικρῆς, σκληρῆς δοκιμασίας μας, νὰ κερδίσει τελικὰ ἢ δικαιοσύνη καὶ νὰ ἀπελευθερωθεῖ ἢ ματοβαμμένη μαρτυρικὴ Πατρίδα μας, γιὰτὶ «πολλὰ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης».

Ὀλόθερμη προσευχὴ πρὸς τὸν Κύριον ἀναπέμπουμε, ὅπως, ἡ θεοφρουρητὴ τοῦ Κύκκου Μονῆ, ὁ πυρσὸς αὐτὸς τοῦ πνεύματος, ζεῖ στὸ διηνεκές, ἐκπέμποντας παντοτινὰ ἀκτίνες ὀρθοδόξου φωτός.

Θερμὰ ἱκετεύομε τὴν Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν καὶ Μεσίτρια τοῦ κόσμου, τὴν Ἀειπάρθενο Θεοτόκο, νὰ διαφυλάττει τὸ ἀγλίσμα αὐτὸ τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας, τὴν «καλλίστη ὁμοῦ καὶ μεγίστη» ὑψηλόκορμη βυζαντινὴ τοῦ Κύκκου Μονῆ, ἀείφωτο πυρσὸ τῆς εὐσεβείας, ποῦ θὰ διαθερμαίνει ἐσαεὶ τὶς καρδιὰς καὶ θὰ σώζει τὶς ψυχές, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ θεάνθρωπος Χριστὸς ἀπέθανε.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Α'. ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Στίχοι προτασσομένοι τῶν ἑσπερίων στιχηρῶν

Εἰς στίχους 10

«Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου».

«Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι».

Εἰς στίχους 8

«Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου».

«Γενηθήτω τὰ ᾠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου».

Εἰς στίχους 6

«Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν».

«Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου· ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον».

Εἰς στίχους 4

«Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον».

«Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ

αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ».

«Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί».

«Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα».

Ἡ Λιτὴ

Ἐὰν ὑπάρχη λιτὴ, μετὰ τὰ πληρωτικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν· «Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου», γίνεται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τῆς λιτῆς (εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου εἶθισται ἢ τάξις τῆς λιτῆς νὰ γίνηται ἐντὸς τοῦ ναοῦ). Ἐπανερχομένη δ' αὕτη εἰς τὸν ναὸν (ἢ εἰς τινὰς κοινότητας πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ), ὁ διάκονος (ἢ ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς) ἐκφωνεῖ τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ τὰς λοιπὰς δεήσεις ὡς συνήθως. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα πολυέλεε», ὁ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ δεσποτικοῦ θρόνου, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα, οἱ διάκονοι ἔχοντες εἰς τὰς χεῖρας των κατζίον καὶ μυροδοχεῖον, ραίνουν τὸν Ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἀκολούθως ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον. Ἀμέσως μετὰ οἱ πατέρες, ἀνὰ δύο, κατὰ τὰ πρεσβεῖα χειροτονίας των, ὑποκλίνονται πρὸς τὸν Ἀρχιερέα καὶ ἀσπάζονται τὴν ἱερὰν εἰκόνα. Ἀκολουθεῖ ὁ ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνης τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, κατὰ τὴν τάξιν, ψαλλομένων ὑπὸ τοῦ χοροῦ τῶν τροπαρίων·

Ἦχος β'.

Πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Ἄβραάμ τὴν θυσίαν, καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ τελώνου τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Τῆς ὀργῆς σου τὴν ἀγανάκτησιν, εἰς εἰρήνην μετάβαλε καὶ σῶσον τὸν κόσμον σου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος· καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης, ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν ἀποστίχων στιχηρῶν τοῦ Σαββάτου

Τὸ α΄ ἀπόστιχον ψάλλεται ἄνευ στίχου.

Εἰς τὸ β΄ «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

Εἰς τὸ γ΄ «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Εἰς τὸ δ΄ «Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Ἡ Ἀρτοκλασία

Ἐὰν θὰ τελεσθῇ ἀρτοκλασία, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐξέρχονται οἱ ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ὁ πρῶτος τῇ τάξει, κρατῶν τὸν θυμιατόν, ψάλλει τὸ τροπάριον· «*Θεοτόκε Παρθένε*» κύκλῳ τοῦ τετραποδίου, ὅπου οἱ ἄρτοι. Ἀκολουθῶς λέγει τὴν εὐχὴν τῶν κολλύβων (ἐὰν ὑπάρχουν) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν εὐχὴν τῶν ἄρτων καὶ ψάλλεται τὸ «*Πλούσιοι ἐπτώχευσαν*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δὶς. Ἐν συνεχείᾳ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» ἐκ γ΄.

Β΄. ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Ἡ τάξις τοῦ ἐν Κυριακῇ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου

Διὰ τοῦ ὅρου «Ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου», ἐννοεῖται ἡ ἀκόλουθος διάταξις·

Μετὰ τὸ προκείμενον τῶν ἀναβαθμῶν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ...*». Οἱ χοροὶ «*Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον*» τρίς. Ὁ διάκονος· «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ..., Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Εἰρήνη*

πᾶσι. Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν». Ὁ ἱερεὺς, ἰστάμενος δεξιᾷ τῆς ἀγίας Τραπέζης, ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», φάλλεται ἐναλλάξ κατὰ στίχον ὑπὸ τῶν χορῶν ὁ ν΄ ψαλμός. Ψαλλομένου τοῦ στίχου· «Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας», ὁ ἱερεὺς φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ προσφέρει τοῦτο πρὸς προσκύνησιν εἰς τοὺς πιστοὺς. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ν΄ ψαλμοῦ, ὁ δεξιὸς χορός, Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων», ὁ ἀριστερός, Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου» καὶ αὐθις ὁ δεξιός· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς». (Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου, ὁ δεξιὸς χορός, Δόξα· «Τῆς μετανοίας», ὁ ἀριστερός, Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας» καὶ ὁ δεξιός· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων»). Εἶτα ὁ διάκονος· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ ἱερεὺς· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς».

Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου

Διὰ τὰς Κυριακάς, ὡς γνωστὸν, εἰσὶν ἔνδεκα τεταγμένα Εὐαγγέλια τοῦ Ὅρθρου, «ἑωθινὰ» καλούμενα, ἅτινα ἀναγινώσκονται κατὰ σειρᾶν, ἀνὰ ἓν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς Ἐ΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Διάφορος εἶναι βεβαίως ἢ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὀριζομένη σειρὰ ἀναγνώσεως τῶν ἑωθινῶν Εὐαγγελίων, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς περίοδον. Γνωστὸν εἶναι ἐπίσης ὅτι, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ψάλλεται ὁ ν΄ ψαλμός μετὰ τῶν λοιπῶν, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω.

Πλὴν ὅμως, καθ' ἃς Κυριακάς συμπίπτη μεγάλη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἀντὶ τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς σειρᾶς, λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἐστραμμένου πρὸς δυσμᾶς· ἐν δεσποτικῇ δὲ ἑορτῇ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀναγινώσκειται ὁ ν΄ ψαλμός, ἄνευ τοῦ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι».

Κατὰ τὴν ἐν Κυριακῇ σύμπτωσιν δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, τὸ Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.) ὀρίζει, ἄνευ τινὸς

αιτιολογήσεως, ὅπως ὁ ν' ψαλμὸς ἀναγιγνώσκηται χῦμα, συνεπῶς δὲ ἵνα μὴ γίνηται καὶ ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐξ αὐτῆς τῆς διατάξεως τοῦ *T.M.E.*, ἔχει σχηματισθῆ ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν γίνεται ὁ καθ' ἐκάστην Κυριακὴν συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου, ὅταν ἐν αὐταῖς δὲν ἀναγιγνώσκηται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ἢ ὅταν τὸ Εὐαγγέλιον δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐωθινῶν.

Ἀντιθέτως ὅμως ἡ τυπικὴ παράδοσις, ὅπως διατυποῦται εἰς τὸ *Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα* καὶ ἄλλα *Τυπικά*, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τοῦ *Τριωδίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, προβλέπει σταθερῶς ἀσπασμὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶ ἐὰν εἰσέτι κατ' αὐτάς τύχη μεγάλη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ (πρβλ. λ.χ. *Τριώδιον*, Κυριακὴ τῶν Βαΐων, *Πεντηκοστάριον*, Κυριακὴ τοῦ Πάσχα καὶ *Τυπικὸν ἁγίου Σάββα*, κεφ. λς' καὶ Ἀπορούμενα, κεφ. ξα').

Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου γίνεται διὰ τὸ ἀναστάσιμον καὶ δεσποτικὸν τῆς Κυριακῆς. Εἰς ἀπόδειξιν δὲ τούτου φέρομεν ὡς παράδειγμα τὰς ἑορτὰς τῆς Ἀναλήψεως, τῶν ἀποστόλων Ἰωάννου (8ῃ Μαΐου) καὶ Πέτρου καὶ Παύλου, ὅταν βεβαίως αὐταὶ τύχωσιν ἐν καθημερινῇ, ἐν αἷς ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἰς δὲ τὴν τῆς Ἀναλήψεως καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου λέγεται καὶ τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», χωρὶς ὅμως νὰ γίνηται προσκύνησις Εὐαγγελίου, ἀκριβῶς διότι ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐν καθημερινῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ δ' ἔτι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα προβλέπεται, περὶ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου καὶ μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἰνῶν, ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου, χωρὶς καὶ νὰ ἀναγνωσθῆ ἐν τῷ Ὁρθρῷ εὐαγγελικὴ περικοπή.

Ἐπομένως, διὰ τῆς τοιαύτης τυπικῆς διατάξεως, ἡ Ἐκκλησία θέλει νὰ φανερώσῃ τὰ πρωτεῖα τῆς Κυριακῆς, ἐν μέσῳ τῶν λοιπῶν τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν, ὡς ἀναστασίμου ἡμέρας τοῦ Κυρίου, καθ' ὅσον καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐδανείσθη ἡ ἡμέρα ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀφιερωμένη εἰς αὐτόν. Καὶ κατὰ τὴν κυριώνημον ταύτην ἡμέραν, ἴσταται ὁ Κύριος, ὁ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου συμβολιζόμενος, ἐν μέσῳ τῆς συνάξεως τῶν πιστῶν. Εἴ τις ἄλλη ἑορτὴ συμπέσῃ ἐν

Κυριακῆ, ἀκολουθῆ τὴν ἐν λόγῳ τυπικὴν διάταξιν τῆς ἀναστασίμου Κυριακῆς.

Ἄρα, κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, κἂν τύχη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτῆ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου (ἑωθινοῦ ἢ τῆς ἑορτῆς), λέγεται χῦμα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» (ἐὰν διατάσσεται) καὶ φαλλομένου τοῦ ν' φαλμοῦ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου.

Διπλαῖ καταβασίαι

Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ῥδὴ ἀ' πεζή· ἀ' χορὸς

Ῥδὴ ἀ' ἱαμβικὴ· β' χορὸς

Ῥδὴ γ' πεζή· ἀ' χορὸς

Ῥδὴ γ' ἱαμβικὴ· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ ἀ'

Ῥδὴ δ' πεζή· β' χορὸς

Ῥδὴ δ' ἱαμβικὴ· ἀ' χορὸς, τὸ τέλος ὁ β'

Ῥδὴ ε' πεζή· ἀ' χορὸς

Ῥδὴ ε' ἱαμβικὴ· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ ἀ'

Ῥδὴ ς' πεζή· β' χορὸς

Ῥδὴ ς' ἱαμβικὴ· ἀ' χορὸς, τὸ τέλος ὁ β'

Ῥδὴ ζ' πεζή· ἀ' χορὸς

Ῥδὴ ζ' ἱαμβικὴ· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ ἀ'

Ῥδὴ η' πεζή· β' χορὸς

Ῥδὴ η' ἱαμβικὴ· ἀ' χορὸς

Ῥδὴ θ' πεζή· ἀ' χορὸς

Ῥδὴ θ' ἱαμβικὴ· β' χορὸς

Στίχοι προτασσόμενοι τῆς «Τιμιωτέρας» (Ῥδὴ τῆς Θεοτόκου)

Στίχ. ἀ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

«*Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν*».

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὰ ἐν Κυριακῇ Ἐξαποστειλάρια

Καθ' ὅλας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει ἐν Κυριακῇ δεσποτικῆ ἑορτή), πρὸ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων, φάλλεται πάντοτε τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν», ὡς ἐξῆς·

Ὁ α' χορός: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ β' χορός: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α' χορός: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

Ὁ β' χορός: «Ὅτι ἅγιός ἐστιν».

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν στιχηρῶν τῶν Αἴνων

Εἰς στίχους 8 (ἐν Κυριακῇ) ἢ 6 (ἐν καθημερινῇ)

«Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ».

«Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ».

Εἰς στίχους 4

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ».

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα».

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ».

«Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐκ κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον».

«Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου· διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

Ὅταν ὅμως ἐν Κυριακῇ ψάλλωνται καὶ τροπάρια ἑορτῆς τινὸς ἢ ἀγίου, τότε παραλείπονται οἱ ἀνωτέρω δύο τελευταῖοι στίχοι· «Ἀνάστηθι, Κύριε...» καὶ· «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε...», καὶ ἀντ' αὐτῶν λέγονται οἱ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ στίχοι τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἀγίου. Ἐλλείπει δὲ τούτων, λέγονται οἱ ἐξῆς·

Εἰς μνήμας ἀποστόλων

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν)».

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Εἰς μνήμας ἱεραρχῶν

«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου συνέσει».

«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται».

Ἄλλος

«Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν».

Εἰς μνήμας μεγαλομαρτύρων

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει».

Εἰς μνήμας μαρτύρων

«Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς».

Εἰς μνήμας ὁσίων ἀνδρῶν

«Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».

«Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».

Εἰς μνήμας ὁσίων ἢ μαρτύρων γυναικῶν

«Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κυριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου».

«Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου».

Γ'. ΕΝ Τῇ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Θείας Λειτουργίας, μετὰ τὰ εἰρηνικά, ψάλλονται τρία ψαλμικά ἀντίφωνα. Εἰς τὸ ἀρχαῖον (ἐνοριακὸν) Ἀσματικὸν Τυπικόν, ὑπῆρχον εἰδικὰ ἀντίφωνα μετ' ἐφυμνίων, τὰ ὁποῖα ἐψάλλοντο εἰς πᾶσαν Θείαν Λειτουργίαν, μετὰ στίχων ἐκ τῶν τριῶν ἀναστασίμων ψαλμῶν ὧν ζα' (91), ζβ' (92), ζδ' (94). Συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ (μοναχικοῦ) Τυπικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπεβλήθη βαθμηδὸν καὶ εἰς τὰς ἐνορίας, κατὰ μὲν τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς, ψάλλονται εἰδικὰ ἀντίφωνα ἐκ ψαλμικῶν στίχων μετ' ἐφυμνίων, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν καθημερινῇ μνήμας τῶν ἑορταζομένων ἁγίων, ψάλλονται τὰ λεγόμενα «τυπικά» καὶ «μακαρισμοί», ἧτοι ὡς ἀ' ἀντίφωνον ὁ ψαλμὸς ρβ' (102), ὡς β' ἀντίφωνον ὁ ψαλμὸς ρμε' (145), ὡς γ' δὲ ἀντίφωνον οἱ μακαρισμοί, στιχολογούμενοι μετ' εἰδικῶν τροπαρίων εἰς τὴν Παρακλητικὴν διὰ τὰς Κυριακὰς, ἢ τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ ς' ὠδῆς τῶν κανόνων διὰ τὰς ὑπολοίπους ἑορτάς.

Ἡ ἀνάγκη τῆς συντομίας ἐν ταῖς ἐνορίαις, ὠδήγησεν ἤδη εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐκβολὴν τῶν «τυπικῶν» καὶ «μακαρισμῶν», καὶ εἰς τὴν μᾶλλον ἀτυχῆ ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐφυμνίων· «*Ταῖς πρεσβείαις*» κτλ., εἴτε ἄνευ στίχων, εἴτε μετὰ στίχων ἐκ τῶν μὴ φαλλομένων κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν «τυπικῶν».

Ἐφ' ὅσον ὁμως, ὡς εἶδομεν, ὑπάρχουν τὰ εἰδικὰ πρὸς τοῦτο ἀρχαῖα ἀντίφωνα τοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ, δέον ὅπως διὰ τὴν λειτουργικὴν εὐταξίαν, οἱ στίχοι λαμβάνωνται ἐκ τῶν τριῶν φαλλμῶν τῶν ἀντιφώνων τούτων, οἱ ὅποιοι μετὰ τῶν ἀντιστοίχων τελικῶς διαμορφωθέντων ἐφυμνίων, φάλλωνται εἰς ὅλας τὰς Λειτουργίας, εἴτε ἐν Κυριακῇ, εἴτε ἐν καθημερινῇ μεθ' ἑορτῆς, εἴτε ἐν καθημερινῇ ἄνευ ἑορτῆς, ἐκτὸς ἐὰν τύχη δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ μεθέορτος περιόδου. Ἔχουν δὲ ταῦτα ὡς ἑξῆς·

α'. Ἐν Κυριακῇ ἢ ἐν καθημερινῇ μεθ' ἑορτῆς

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς ζα' (91).

Στίχ. α'. «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς».

Στίχ. β'. «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

Στίχ. γ'. «Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι».

Στίχ. δ'. «Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς ζβ' (92).

Στίχ. α'. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«Σῶσον ἡμᾶς, Γιῆ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἀγίου· «ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός»), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Στίχ. β´ «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Στίχ. γ´ «Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος».

Στίχ. δ´ «Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Δόξα, καὶ νῦν.

Ομονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἶς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον γ´. ᾠχος ὁ τοῦ ἀπολυτικίου. Ψαλμὸς 48 (94).

Στίχ. α´ «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον (ἢ τὸ τοῦ ἁγίου).

Στίχ. β´ «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ».

Στίχ. γ´ «Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ἐπὶ μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου· «ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός»), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

β´. Ἐν καθημερινῇ ἄνευ ἐορταζομένου ἁγίου

Ἀντίφωνον α´. ᾠχος β´. Ψαλμὸς 41 (91).

Στίχ. α´ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς».

Στίχ. β´ «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτῃ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

Στίχ. γ´ «Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι».

Στίχ. δ´ «Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β´. ᾠχος πλ. α´. Ψαλμὸς 4β´ (92).

Στίχ. α´ «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«*Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε*».

Στίχ. β´ «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Στίχ. γ´ «Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος».

Στίχ. δ´ «Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ...» (βλ. ἄνωτέρω).

Ἀντίφωνον γ´. ᾠχος β´. Ψαλμὸς 4δ´ (94).

Στίχ. α´ «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα*».

Στίχ. β´ «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ».

Στίχ. γ´ «Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...*» (βλ. ἄνωτέρω).

Διὰ δὲ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς, ἐν τῷ παρόντι χρησιμοποιοῦνται τὰ ἐν τῷ εὐρείας χρήσεως «*Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου καὶ φάλτου*» κείμενα ἀντίφωνα (ἐπιμ. Κωνσταντίνου

Παπαγιάννη, πρωτοπρεσβυτέρου, ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 2005, σελ. 245-274). Περὶ τούτων βλ. τὰς ἐν αὐτῷ σχετικὰς πληροφορίας («Εἰσαγωγικὸν σημεῖωμα», γενικῶς περὶ ἀντιφώνων ἐν σελ. 11 κ. ἐξ. καὶ εἰδικῶς ἐν σελ. 17 κ. ἐξ.).

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα

Ἐκάστην Κυριακὴν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ, εἰς τὰ μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια, ψάλλεται πρὸ τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα, ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἦχος α'. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τῶν Ἀντιοχέων τὸν πρῶτον, τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα, τῆς Ῥώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν, καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν, τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον, τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον, ἀπόστολον τὸν μέγαν, τὸν τοῦ θείου Παύλου συνέκδημον, τῶν Ἑβδομήκοντα πρῶτον, τῶν Δώδεκα ἰσοστάσιον· πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί, τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν· πρεσβεύει γὰρ Κυριῶ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ὕμνος «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν»

Ὁ ἀρχαῖος οὗτος ὕμνος εἰσήχθη εἰς τὴν λατρείαν ἀπὸ τοῦ 624 μ.Χ. καὶ διατηρεῖται ἕως τῆς σήμερον, ψαλλόμενος εἰς τὰς ἱεράς Μονὰς καὶ εἰς ἄλλους Ὀρθοδόξους ἱεροὺς ναοὺς. Ὁ ὕμνος καλύπτει λειτουργικῶς τὸν χρόνον, ὅστις ἀπαιτεῖται, διὰ τὴν μεταφορὰν ὑπὸ τῶν λειτουργῶν, εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ», τῶν Τιμίων Δώρων εἰς τὴν ἀγίαν πρόθεσιν, χωρὶς νὰ ἀναγκάζωνται νὰ ἐκφωνοῦν, καθ' ὁδόν, τὰς μετὰ τὴν μετοχὴν εἰς τὴν κοινωνίαν εὐχαριστιακὰς προτροπὰς· «Ὁρθοί· μεταλαβόντες».

Ὁ ὕμνος ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, ὡς ἀκολούθως:

Ἦχος β΄

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν, μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Εὐλόγησις κολλύβων εἰς ἑορτὰς ἢ μνήμας ἁγίων

Ἐὰν ἐπὶ τῇ πανηγυρικῶς ἀγομένη ἑορτῇ ἢ μνήμῃ ἁγίου προσφέρονται κόλλυβα, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου, οὕτως·

Α΄. Ἐν ἑορτῇ.

Εἰ μὲν ἐστὶν ἑορτῆ, τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον αὐτῆς.

Ἐὰν δὲ τύχη καὶ ἅγιος ἑορταζόμενος, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Β΄. Ἐν μνήμῃ ἁγίου.

Εἰ δὲ ἐστὶν ἁγίου μνήμη, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς θεοτοκίον·

Ἦχος α΄.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Ἐὰν τύχωσι δύο ἅγιοι, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνός. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε*».

Ἐὰν ἢ μνήμη τοῦ ἁγίου τύχη ἐν προεορτίοις ἢ ἐν μεθεόρτοις ἢ ἐν ἀποδόσει ἑορτῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Γ΄. Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου· «Ὁ ναός σου, Θεοτόκε». Δόξα· «Ἐξ ἀκενώτου σου». Καὶ νῦν· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἐὰν συνεορτάζηται καὶ ἅγιος· «Ὁ ναός σου, Θεοτόκε». Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ταῖς λοιπαῖς ἡμεραῖς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Εἶτα, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν· «Ὁ πάντα τελεσφορήσας», οἱ χοροὶ τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα» (ἢ, κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη») καὶ ἡ ἀπόλυσις.

2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΑΓΙΩΝ

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων διακρίνονται, ἀναλόγως τῶν ὑμνογραφικῶν στοιχείων τῶν ὁποίων περιέχουν, εἰς ἀκολουθίας μὴ ἐορταζομένων ἁγίων, εἰς ἀκολουθίας ἡμιορταζομένων ἁγίων καὶ εἰς ἀκολουθίας ἐορταζομένων ἁγίων· κατὰ δὲ τὴν ἀντίστοιχον ὁρολογίαν τοῦ *Τυπικοῦ*, εἰς ἁγίους ἐορταζομένους εἰς δ', ἁγίους ἐορταζομένους εἰς Γ' καὶ ἁγίους ἐορταζομένους εἰς ἡ' (οἱ ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς πόσα τροπάρια ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἐν τῷ Ὅρθῳ).

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν μὴ ἐορταζομένων ἁγίων στοιχειοθετοῦνται ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀπαραιτήτων στοιχείων, ἥτοι τρία ἐσπέρια στιχηρὰ μετὰ ἢ ἄνευ ἰδιομέλου δοξαστικοῦ καὶ κανόνος μετὰ μεσῳδίου καθίσματος. Ἐκτὸς τῶν στοιχείων τούτων, εἶναι δυνατὸν αἱ ἀκολουθίαι αὗται νὰ ἔχουν ἰδιόμελον δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον μετὰ ἢ ἄνευ οἴκου καὶ ἐξαποστειλάριον.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἡμιορταζομένων ἁγίων περιλαμβάνουν πάντα τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα καὶ τοῦλάχιστον ἰδιόμελον δοξαστικὸν διὰ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν. Ἐπὶ πλέον, δυνατὸν νὰ ἔχουν στιχηρὰ ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ (3 προσόμοια ἢ ἐν μόνον ἰδιόμελον), στιχηρὰ αἰνῶν μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, ἐν μόνον στιχηρὸν ἰδιόμελον (ἐκτὸς τοῦ δοξαστικοῦ) διὰ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν καὶ μεγάλην δοξολογίαν.

Αί δὲ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων συγκροτοῦνται ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων ἢ ἕξ ἑσπερίων στιχηρῶν μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, στιχηρῶν ἀποστίχων μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, ἀπολυτικίου, καθισμάτων δι' ἑκάστην στιχολογίαν τοῦ Ὁρθρου, ἕξ ἑνὸς ἢ δύο κανόνων μετὰ μεσῳδίου καθίσματος, ἐκ κοντακίου μετὰ οἴκου, ἕξαποστειλαρίου, στιχηρῶν αἰνῶν μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ καὶ δοξολογίας μεγάλης. Ἐκτὸς τῶν στοιχείων τούτων, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἀναγνώσματα, ἰδιόμελα λιτῆς μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ ἢ μόνον δοξαστικόν, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ πολυέλεος μετὰ καθίσματος, προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον μετὰ πεντηχοσταρίου ἰδιομέλου, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀκολουθία Μικροῦ Ἑσπερινοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν μὴ ἑορταζομένων ἀγίων ὡς καὶ αἱ τῶν ἡμιορταζομένων ψάλλονται ἐκ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῆς *Παρακλητικῆς* (ἢ *Ὁκτωήχου*), αἱ δὲ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων ἐκ τοῦ *Μηναίου* μόνον. Κατὰ τὰς προεορτίους ὅμως ἢ μεθεόρτους ἡμέρας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, σχολάζει ἡ *Παρακλητικὴ*, καὶ ἀντ' αὐτῆς ψάλλεται ἡ προεόρτιος ἢ ἡ μεθεόρτος ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας. Ψάλλονται δὲ αὐταὶ κατὰ τὰς ἐφ' ἑξῆς διατάξεις.

Α'. ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

**Ἐν μνήμῃ μὴ ἑορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἀγίου
ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς**

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ψάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἑξῆς:

Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας στερεῖται δοξαστικοῦ ἢ ἔχη ἓν ἢ δύο δοξαστικά, τῆς *Παρακλητικῆς* 3 (δύο ἐκ τῆς α' σειρᾶς καὶ ἓν ἐκ τῆς β') καὶ τοῦ ἀγίου 3. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη τρία δοξαστικά ἢ ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, ἔχοντες ἴδια στιχηρὰ ἕκαστος, μόνα τὰ τοῦ *Μηναίου* εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* (τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας τὸ σταυροθεοτοκίον). Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*.

Εἴτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «*Φῶς ἰλαρόν*» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν ἐν τῷ Ὡρολογίῳ στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» (τῇ δὲ Τετάρτῃ ἑσπέρας λέγονται οἱ ἐξῆς· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καί· «Θαυμαστός ὁ Θεός»·). Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ ἀποστίχων, φάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ἀντὶ τῶν τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν ὅμως ἔχη μόνον ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται πρῶτον τὰ τῆς Παρακλητικῆς καὶ εἶτα τὸ ἰδιόμελον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

Εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικόν). Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὡρολογίου ὀριζομένων διὰ τὰς καθημερινάς. (Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, θεοτοκίον λέγεται ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων). Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνός. Δόξα, τοῦ ἐτέρου. Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον διὰ τὰς καθημερινάς. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ οἰκειὸν θεοτοκίον (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὡρολογίου).

Εἶτα ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικόν). Δόξα, τὸ αὐτὸ (ἢ τοῦ ἐτέρου ἁγίου). Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον διὰ τὰς καθημερινάς (ἢ θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων, ἐὰν θὰ ψαλῆ μεγάλη δοξολογία). Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ οἰκειὸν θεοτοκίον.

Καθίσματα, τὰ τῆς Παρακλητικῆς καὶ εἶτα ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου. Καὶ ἐὰν μὲν τὸ Μηναῖον ἔχη ἓνα κανόνα, λέγονται οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς (ὁ α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν). Ἐὰν δὲ τὸ Μηναῖον

ἔχη δύο κανόνες, καταλιμπάνεται ὁ β' τῆς Παρακλητικῆς. Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τῶν ἑξῆς·

Εἰς τὰ κατανυκτικὰ καὶ σταυρώσιμα· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει· «Ἅγιοι (ἢ ἅγιε ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν».

Εἰς τὰ τῶν ἀσωμάτων τῇ Δευτέρᾳ· «Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου τῇ Τρίτῃ· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Εἰς τὰ τῶν ἀποστόλων τῇ Πέμπτῃ· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Εἰς τὰ θεοτοκία καὶ σταυροθεοτοκία· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἢ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἢ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκειται τὸ κοντάκιον (καὶ ὁ οἶκος, ἐὰν ὑπάρχη) τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ζήτηε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν).

Μετὰ δὲ τὴν η' ᾠδὴν· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ στιχολογεῖται ἢ Τιμιώτερα. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἑξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ

θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου (ζήτηει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὅρθρου).

Εἶτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη στιχηρά, ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἄνευ στιχηρῶν.

Ἀκολουθῶς, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλῆ, ὡςάκις ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἀλλὰ τότε τὰ μὲν ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται, ὡς ἐπισφραγιστικὰ δὲ τοῦ ἀπολυτικίου, τοῦ μεσῳδίου καθίσματος καὶ τῶν δοξαστικῶν τοῦ ἁγίου δέον νὰ ψαλοῦν ὅπωςδῆποτε θεοτοκία, οὐδέποτε δὲ σταυροθεοτοκία, ἔστω καὶ ἂν εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή.

Ἐὰν δὲν ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἰνους εὐθὺς τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἢ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου» καὶ· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης» (τῇ δὲ Πέμπτῃ πρωῒ λέγονται οἱ ἐξῆς· «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ» καὶ· «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ»). Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ ἐν στιχηρὸν ιδιόμελον, ψάλλεται καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου, μετὰ τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

Εἶτα τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ἀλλὰ «Καὶ νῦν» λέγεται θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Ὁρολογίου ὀριζομένων διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὅρθρου.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια, τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (ἢ τοῦ ἁγίου, ἐὰν ἔχη δοξαστικόν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκια· Δόξα, τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται μόνον τὸ τῆς περιόδου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (τῆς σειρᾶς). Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηηνολογίου δεόν νὰ λέγωνται μόνον ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον σχέσιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἅγιον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

Σημείωσις. Ὅσακις δὲν ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς σειρᾶς, πρὸς εὐκολίαν, ὀρίζομεν εἰς τὴν οἰκείαν ἡμέραν τὰ λεκτέα ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστίν».

Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἐν μνήμῃ μὴ ἑορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου ἐν Σαββάτῳ

Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ἐν τῷ Ὁρθρω ψάλλεται «Θεὸς Κύριος»· ἐὰν δὲ στερεῖται δοξαστικοῦ, ψάλλεται «Ἀλληλούϊα», ἀναλόγως δὲ διαμορφοῦται ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν.

α'. Μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ἐσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ψάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχη ἐν ἡ δύο δοξαστικά, τῆς Παρακλητικῆς 3 (εἰς μὲν τοὺς κυρίους ἤχους δεσποτικὰ δύο καὶ ἐν τῆς Θεοτόκου, εἰς δὲ τοὺς πλαγίους τρία δεσποτικὰ, μὴ ὑπαρχόντων στιχηρῶν τῆς Θεοτόκου εἰς τοὺς ἤχους τούτους) καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη τρία δοξαστικά ἢ ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, μόνον τὰ τοῦ Μηναίου εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἑβδομάδος.

Εἴτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἰλαρόν» χῦμα, τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς, ἥτοι μαρτυρικά τοῦ ἤχου τρία (τὰ μὲν τῶν κυρίων ἤχων εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ δὲ τῶν πλαγίων εἰς τὰ ἐσπέρια) καὶ νεκρώσιμον ἓν, μετὰ τῶν στίχων· «Θαυμαστός ὁ Θεός», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ» καί· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε». Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ ἀποστίχων, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ἀντὶ τῶν τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν ὁμοῦς ἔχη μόνον ἓν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται τὰ 3 μαρτυρικά τῆς Παρακλητικῆς καί, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

Εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων (τὸ λεγόμενον α' θεοτοκίον). Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνός. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον.

Εἶτα ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτὸ (ἢ τοῦ ἑτέρου ἁγίου). Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον.

Καθίσματα, τὰ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν μὲν τὸ Μηναῖον ἔχη ἓνα κανόνα, λέγονται οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν). Ἐὰν δὲ τὸ Μηναῖον ἔχη δύο κανόνας ἢ ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, καταλιμπάνεται ὁ β' τῆς Παρακλητικῆς. Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τῶν ἐξῆς·

Εἰς τὰ μαρτυρικά καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει· «Ἄγιοι (ἢ ἅγιοι ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν».

Εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ α΄ κανόνος τῆς Παρακλητικῆς· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

Εἰς τὸ α΄ τροπάριον τοῦ β΄ κανόνος τῆς Παρακλητικῆς· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

Εἰς τὸ β΄· «Αἶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

Εἰς τὸ γ΄· «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Εἰς τὰ θεοτοκία· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἢ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἀγίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν δ΄ ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἢ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκειται τὸ κοντάκιον (καὶ ὁ οἶκος, ἐὰν ὑπάρχη) τοῦ ἀγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου μαρτυρικόν· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν).

Μετὰ δὲ τὴν η΄ ᾠδὴν· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου.

Εἶτα ὁ ἱερεύς· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ΄ ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἀγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἕξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», μετὰ τοῦ θεοτοκίου· «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).

Εἶτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ αἰνων, ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη στιχηρά, ἀναγινώσκονται οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνων, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἄνευ στιχηρῶν.

Ἀκολούθως, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἧν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ ὁμόηχον θεοτοκίον

καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ φαλῆ ὁσάκις ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἶνων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἶνων παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἶνους εὐθὺς τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς, ἦτοι μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου τρία καὶ νεκρώσιμον ἓν, μετὰ τῶν στίχων «Θαυμαστός ὁ Θεός», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ» καὶ «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε». Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς καί, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

Ἐἶτα τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἀλλὰ «Καὶ νῦν» λέγεται θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Ὁρολογίου ὀριζομένων διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται τὸ τῆς περιόδου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (τῆς σειρᾶς). Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηνολογίου δεόν νὰ λέγωνται μόνον ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον σχέσιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἅγιον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

Σημείωσις. Ὅσάκις δὲν ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς σειρᾶς, πρὸς εὐκολίαν, ὀρίζομεν εἰς τὴν οἰκείαν ἡμέραν τὰ λεκτέα ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει

αἴνεσις. Ἀλληλούϊα», ἢ «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα». Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

β'. Μετὰ τοῦ «Ἀλληλούϊα»

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἓνα ἅγιον, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου 3 ἐκ τῆς *Παρακλητικῆς* (τὰ μὲν τῶν κυρίων ἤχων εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ δὲ τῶν πλαγίων εἰς τὰ ἐσπέρια) καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὁμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη δύο ἁγίους, μόνα τὰ τῶν ἁγίων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγουσῆς ἐβδομάδος.

Εἴτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς Ἰλαρόν» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἥτοι μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου ἓν (τὸ τέταρτον) καὶ νεκρώσιμα δύο, μετὰ τῶν στίχων· «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε» καὶ· «Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται». (Εἰς τοὺς πλαγίους ἤχους ταῦτα ψάλλονται ὡς ἐν τῇ *Παρακλητικῇ*. Εἰς τοὺς κυρίους ἤχους, ὁμως, τὸ τέταρτον μαρτυρικὸν ζητεῖ τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ δὲ β' νεκρώσιμον τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν). Ἐὰν ὁμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη δύο ἁγίους, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται μαρτυρικὰ τρία καὶ νεκρώσιμον ἓν (μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἴτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτικά τοῦ Σαββάτου· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου).

Εἴτα ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἄντι τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούϊα» τρὶς ἐκ δ' εἰς ἦχον β', μετὰ τῶν στίχων· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται» καί· «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, λέγονται ἐκ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ τρία, τὸ α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ τοῦ «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ» καὶ τὸ γ' μετὰ τοῦ «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς». (Εἰς τοὺς κυρίους ἦχους ταῦτα φάλλονται ὡς ἐν τῇ α' στιχολογίᾳ. Εἰς τοὺς πλαγίους ἦχους ὅμως, τὸ τρίτον μαρτυρικὸν ζήτηι μετὰ τὸν ἄμωμον). Δόξα, νεκρώσιμον (μετὰ τὸν ἄμωμον). Καὶ νῦν, θεοτοκίον τὸ α' τοῦ ἦχου (ἐκ τῆς α' στιχολογίας).

Εἶτα φάλλονται τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια (ζήτηι ἐν τῷ Ὡρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου), μεθ' ἧ ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων. Ἀκολούθως φάλλεται τὸ ἐξῆς κάθισμα·

Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ πάλιν·

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει διατυπωθεῖσαν τάξιν (μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»).

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκειται τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγονται τὰ ἐξῆς νεκρώσιμα:

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ᾠδὴν, τὸ Ἀλληλουῖα.

Μετὰ δὲ τὴν ἡ' ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*.

Εἶτα ὁ ἱερεύς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἕξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου· «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου· «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» (ζῆτει ἐν τῷ Ὡρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).

Εἶτα ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου ἐκ τῆς *Παρακλητικῆς* (ἐὰν ὁ ἦχος ἔχη 3 μαρτυρικά, τὸ α' λέγεται δῖς, τὸ δὲ νεκρώσιμον παραλείπεται).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εὐθύς δὲ τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς, ἥτοι τὰ 4 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

Εἶτα τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκια· Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν, τὸ μαρτυρικόν· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (τῆς σειρᾶς). Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηηνολογίου δεόν νὰ λέγωνται μόνον ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον σχέσιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἅγιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ὅσακις δὲν ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς σειρᾶς, πρὸς εὐκολίαν, ὀρίζομεν εἰς τὴν οἰκείαν ἡμέραν τὰ λεκτέα ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλοῦϊα».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἐν μνήμῃ ἑορταζόμενου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 6. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἀ' ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν ἑσπέρα Παρασκευῆς τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἑβδομάδος). Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα (ἐὰν ὑπάρχουν). Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου (ἐὰν ὑπάρχη). Ἀπόστιχα, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ

νῦν, τὸ ἀ' ὁμόηχον θεοτοκίον· ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε παρθένε*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου προβλέπη πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον, φάλλονται καὶ τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ὡς ἀνωτέρω, καὶ εἶτα τὸ ἀ' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκειμένον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Ταῖς τοῦ (...)*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ...*» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου. Ὁ ἱερεύς· «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ οἱ κανόνες].

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχη ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἕτερος τῆς Θεοτόκου), μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «*Ἄγιε (ἡ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς 4 ἢ 6 (ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τροπαρίων)· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, λέγονται εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, αἱ τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Αἶνοι, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς περιόδου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Β'. ΕΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩ Ἡ ΜΕΘΕΟΡΤΩ ΗΜΕΡΑ

Ἐν μνήμῃ μὴ ἑορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου
ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἑσπερινός

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλονται στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὁμως ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, ἔχοντες ἴδια στιχηρὰ ἕκαστος, μόνα τὰ τῶν ἁγίων εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

Εἴτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἱλαρὸν» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὴν πρώτην ὁμως μεθέορτον ἡμέραν δεσποτικῆς ἑορτῆς, γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ ἐν τῷ Μηναιῷ (ἢ Πεντηκοσταρίῳ) μέγα προκείμενον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, μεθ' ὃ ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα ἀπόστιχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος ἔχῃ στιχηρὰ ἀποστίχων, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

Εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά οὕτως:

α'. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον ἢ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων ψάλλεται τὸ προεόρτιον τρίς.

β'. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἑνός. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον.

Εἶτα ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός», κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς, ἐὰν ὑπάρχη τοιοῦτο.

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτικά οὕτως·

α'. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, τὸ προεόρτιον ἀπολυτικόν ἢ τῆς ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον τρίς.

β'. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτικόν τοῦ ἀγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτικόν τοῦ ἐνός. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον.

Καθίσματα, τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα δις ἕκαστον.

Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες· ὁ προεόρτιος ἢ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἢ οἱ τῶν ἁγίων, ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐὰν ὑπάρχουν δύο προεόρτιοι κανόνες, λέγονται ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4· ἐὰν δὲ ἡ ἐορτὴ ἔχει δύο κανόνας, οὗτοι κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται ἀνὰ εἷς ἐναλλάξ, ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια τοῦ προεορτίου κανόνος ἢ τῆς ἐορτῆς, μετὰ τοῦ στίχου τοῦ κανόνος τῆς ἐπερχομένης ἢ τῆς προλαβούσης ἐορτῆς· τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τοῦ ἀγίου ἢ τῶν ἁγίων, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄγιοι (ἢ ἅγιε ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν»· τὰ θεοτοκία μετὰ τοῦ «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς»· τὰ δὲ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδῆς, μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν».

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ὥδῃν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἢ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἀγίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἴτησις καὶ ἀναγινώσκειται, ἐν μὲν προεορτίῳ ἡμέρα, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος (ἐὰν ὑπάρχη), ἐν δὲ μεθεόρτῳ ἡμέρα μόνον τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· εἶτα τὸ συναξάριον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη κοντάκιον (ἢ καὶ οἶκον), τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τῆς ἐορτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ᾠδῆς πρὸ τῶν καθισμάτων, ἀφ' Γ' δὲ τὰ τοῦ ἁγίου.

Μετὰ δὲ τὴν η' ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἐξαποστειλάριον, λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς δις. Ἐὰν ὑπάρχουν δύο προεόρτια ἢ δύο τῆς ἐορτῆς, ταῦτα λέγονται ἅπαξ ἕκαστον· ἐὰν δὲ ἔχη καὶ ὁ ἅγιος, λέγεται τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ ἀ' προεόρτιον ἢ τὸ ἀ' τῆς ἐορτῆς.

Εἶτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη στιχηρά, ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἄνευ στιχηρῶν. Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις καὶ μεθεόρτοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῖς προεορτίοις τῶν Φώτων, καὶ ἐὰν δὲν ἔχη ὁ ἅγιος στιχηρά, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα στιχηρὰ εἰς 4. Δόξα, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Καὶ νῦν, ὁμοίως.

Ἀκολουθῶς, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἣν τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλλῆ ὁσάκις ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλλῆ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἰνους εὐθὺς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἢ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα ἀπόστιχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

Εἶτα τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας τὰ τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους τὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικόν), καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (τῆς σειρᾶς). Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηηνολογίου δεόν νὰ λέγωνται μόνον ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον σχέσιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἅγιον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς ἃς δὲ ἡμέρας ὑπάρχει προεόρτιος ἢ μεθέορτος Ἀπόστολος ἢ καὶ Εὐαγγέλιον, λέγονται ταῦτα ἀντὶ τῶν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ὅσακις δὲν ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς σειρᾶς, πρὸς εὐκολίαν, ὀρίζομεν εἰς τὴν οἰκείαν ἡμέραν τὰ λεκτέα ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐν Σαββάτῳ, ὅμως, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», λέγεται τὸ ἕτερον κοινωνικὸν τοῦ Σαββάτου· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ», καθ' ὅτι, κατὰ τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους ἡμέρας, δὲν ψάλλονται νεκρώσιμα τροπάρια. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται τὸ κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θεϊὰν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν»· ἀλλ' ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς Ἀναλήψεως, ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, προεόρτια ἢ μεθέορτα 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος τιμᾶται ἐπισημώτερον, μόνον τὰ στιχηρὰ

τοῦ ἁγίου εἰς 6. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (ἢ, κατὰ τὴν πρώτην μεθέορτον ἡμέραν δεσποτικῆς ἑορτῆς, τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἢ *Πεντηκοσταρίῳ* μέγα προκείμενον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ) καὶ τὰ ἀναγνώσματα (ἐὰν ὑπάρχουν). Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου (ἐὰν ὑπάρχη). Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τῶν αἰνῶν προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἰδιόμελον ἢ προσόμοιον. Ἀπόστιχα, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς· ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε παρθένε*». Ἀπόλυσις, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*», κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἐὰν ὑπάρχη τοιοῦτο.

Ἐν τῷ Ὄρθῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

[Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου προβλέπη πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον, φάλλονται καὶ τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ὡς ἀνωτέρω, καὶ εἶτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Ταῖς τοῦ (...)*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ...*» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου. Ὁ ἱερεὺς· «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ οἱ κανόνες].

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος ἢ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, μετὰ τοῦ στίχου τοῦ κανόνος τῆς ἐπερχομένης ἢ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς εἰς τὰ τροπάρια· εἶτα ὁ τοῦ ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «*Ἄγιε (ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς 4 ἢ 6 (ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τροπαρίων)· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, λέγονται εἰς 4 ἕκαστος. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐὰν ἡ ἑορτὴ ἔχει δύο κανόνας, οὔτοι κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται ἀνά εἰς ἐναλλάξ, ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ προεόρτιον

κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος (ἐὰν ὑπάρχη), ἢ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (ἄνευ τοῦ οἴκου)· εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἄφ' ᾿ Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, αἱ τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς· ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο προεόρτια ἢ δύο τῆς ἑορτῆς, λέγεται τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ α' προεόρτιον ἢ τὸ α' τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας τὰ τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου· ἐὰν ὁμως ὑπάρχη προεόρτιον ἢ μεθέορτον Εὐαγγέλιον, λέγονται Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν»· ἀλλ' ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς Ἀναλήψεως, ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

3. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΥΠΡΙΟΙΣ ΜΗΝΑΙΟΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Εἷς ἐκ τῶν βασικῶν στόχων τῆς ἐκδόσεως τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* ἦτο ἡ διάδοσις τῆς μνήμης τῶν Κυπρίων καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἐορταζομένων ἁγίων, ἰδίως διὰ τῶν συναξαρίων καὶ τῆς λειτουργικῆς χρήσεως τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν, τῶν περιεχομένων εἰς αὐτάς. Κατὰ τοῦτο δὲν ἐπιδιώκεται διὰ τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐν χρήσει *Μηναιῶν* διὰ νέων πληρεστέρων ἀκολουθιῶν. Στόχος εἶναι ἡ παροχὴ δυνατότητος πανηγυρικοῦ ἐορτασμοῦ ἐνὸς ἁγίου ἐκεῖ, ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖ, ὅπου παραδοσιακῶς τιμᾶται ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ παροχὴ δυνατότητος συμφαλμωδίας τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας μετ' ἀκολουθίας τινὸς ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν*. Οὕτω, καὶ ἡ μνήμη τῶν ἐν τοῖς *Κυπρίοις Μηναιοῖς* ἁγίων διασώζεται καὶ ἡ ἐπαφὴ καὶ γνωριμία αὐτῶν ὑπὸ τῶν χριστιανῶν πραγματοποιεῖται καὶ ἡ καθ' ἡμέραν λειτουργικὴ πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας διατηρεῖται ἀναλλοίωτος.

Ἔχοντες ταῦτα ὡς γνώμονα, σημειοῦμεν ἐνταῦθα διαφόρους τυπικὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὰς περιπτώσεις ἐορτασμοῦ ἐνὸς ἁγίου, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀκολουθία εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*, ἐν Κυριακῇ, ἢ συμφαλμωδίας τῆς ἀκολουθίας ταύτης μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ *Μηναιῶν* ἢ ἐορτασμοῦ τοῦ ἁγίου τούτου ἐν καθημερινῇ ἢ συμφαλμωδίας τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ πρὸς τὴν τῆς ἡμέρας. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν κατανόησιν τῶν κατωτέρω σημειουμένων τυπικῶν διατάξεων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς των εἰς τὴν λατρείαν εἶναι ἡ διάκρισις μεταξὺ μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ συνήθους ἐορταστικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ μεταξὺ πανηγυρικοῦ Ὁρθρου καὶ ἐορταστικοῦ Ὁρθρου.

Μέγας Ἑσπερινὸς εἶναι αὐτὸς εἰς τὸν ὁποῖον, μετὰ τὸν προοιμιακόν, ψάλλεται ἢ ἀναγινώσκεται τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*», γίνεται εἴσοδος, ἀναγινώσκονται ἀναγνώσματα, ψάλλεται λιτὴ καὶ τελεῖται ἄρτοκλασία. Συνήθης ἐορταστικὸς Ἑσπερινὸς εἶναι, ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁ μετ' εἰσόδου.

Πανηγυρικὸς Ὁρθρος εἶναι ὁ ἔχων πολυέλεον, Εὐαγγέλιον, καταβασίας καὶ μεγάλην δοξολογίαν. Ἑορταστικὸς Ὁρθρος εἶναι ὁ ἔχων καταβασίας καὶ μεγάλην δοξολογίαν.

Δεδομένου ὅτι ἡ παρὰ Θεῶ τιμὴ καὶ δόξα ἐνὸς ἁγίου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν μορφὴν τῆς ὑφ' ἡμῶν τελουμένης ἀκολουθίας, ἡ ἐν πολλοῖς διάχυτος ἄποψις ὅτι, ἐὰν ἡ τελουμένη ἀκολουθία δὲν εἶναι πληρεστάτη, δὲν τιμᾶται ἰκανοποιητικῶς ὁ ἅγιος, μόλις καὶ μετὰ βίας χρειάζεται νὰ ὑποδειχθῇ ὡς θεολογικῶς ἐσφαλμένη. Ἀποκορύφωμα τῆς οἰασδῆποτε τελέσεως μνήμης ἁγίου καὶ τῆς οἰασδῆποτε ψαλλομένης ἀκολουθίας εἶναι ἡ τέλεισις τῆς Θείας Λειτουργίας. Εἰς αὐτὴν κατατείνουσι πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι. Μνήμη ἁγίου σημαίνει πρωτίστως μετοχὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου.

Α'. ΕΝ ΚΥΡΙΑΚῃ

Συμφαλωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ Κυρίου Μηναίου

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 4. (Ἐὰν ὁμως πανηγυρίζῃ ὁ ναὸς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 6). Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ἢ ὁ ἅγιος ἐορτάζεται ἐπισήμως, ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα αὐτοῦ, ψάλλεται δὲ καὶ ἡ λιτή. Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον. Ἐὰν θὰ τελεσθῇ ἄρτοκλασία, εἰς τὸ «Καὶ νῦν» θὰ ψαλῆ τὸ «Θεοτόκε Παρθένε».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ἢ ὁ ἅγιος ἐορτάζεται ἐπισήμως, ψάλλεται καὶ τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ

ἀγίου καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀγίου 4, μετὰ τῶν ἀρμοζόντων εἰς τὸν ἅγιον στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ ἐωθινόν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου, ὁπότε φάλλεται τὸ δοξαστικὸν αὐτοῦ. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου, ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ ὁ ἅγιος ἑορτάζεται ἐπισήμως, εἰ δ' ἄλλως ὁ τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Συμφαλωμῶδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου καὶ τῆς τοῦ Κυπρίου Μηναίου

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναίου 3 καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου 3. Δόξα, τοῦ Μηναίου. (Ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, τοῦ Κυπρίου Μηναίου). Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικόν). Δόξα, τοῦ ἀγίου τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, τὸ τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Μηναίου, τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Αἶνοι, ἀναστάσιμα 2, τοῦ Μηναίου 3 καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου 3. Ἐὰν τὸ Μηναῖον στερεῖται αἰνων, λέγονται

ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου 4. (Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰ δύο τελευταῖα προσόμοια λέγονται οἱ ἀρμόζοντες εἰς τὸν ἅγιον στίχοι). Δόξα, τὸ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Μηναίου, τοῦ Κυπρίου Μηναίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Β'. EN ΚΑΘΗΜΕΡΙΝῃ

Ψαλμωδία τῆς ἀκολουθίας μόνον ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου

Ἐν τῷ αὐτῇ περιπτώσει, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὸ Κύριον Μηναῖον, λαμβανομένων ὑπόφιν τῶν ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ὅπου ὁ ναὸς δὲν τιμᾶται ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἁγίου, ἢ ὁ ἅγιος δὲν ἑορτάζεται ἐπισήμως, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ὅπου ὁ ναὸς δὲν τιμᾶται ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἁγίου, ἢ ὁ ἅγιος δὲν ἑορτάζεται ἐπισήμως, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου, τὸ ἀ' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Ἐὰν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου συμπέσῃ κατὰ τὰς καθημερινὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, αὕτη μετατίθεται πρὸς τὸ πλησιέστερον Σάββατον, πλὴν τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, καὶ ψάλλεται κατὰ τὸν τύπον τοῦ Α' Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Δύναται ἐπίσης νὰ μετατεθῇ καὶ εἰς τὴν Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν νηστειῶν καὶ νὰ ψαλῆ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας.

Ἐὰν συμπέσῃ ἐντὸς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, δύναται νὰ μετατεθῇ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ.

Ἐὰν τέλος τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἢ ἀποδόσει ἑορτῆς, ἢ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μετατίθεται ἐν ἄλλῃ μὴ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ καὶ ψάλλεται εἴτε μόνῃ μετὰ τῶν μεθεόρτων (ἐὰν ὁ ναὸς πανηγυρίζῃ), καταλιμπανομένης τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, εἴτε μετὰ τῶν μεθεόρτων καὶ τῆς τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας.

Συμφαλωδία τῆς ἀκολουθίας τοῦ Κυρίου Μηναίου μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τοῦ Μηναίου 3 καὶ τοῦ Κυρίου Μηναίου 3. Δόξα τοῦ Μηναίου. (Ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, Δόξα, τοῦ Κυρίου Μηναίου). Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον (ἐν ἑσπέρᾳ Παρασκευῆς, τὸ ἄ θεοτοκίον τοῦ ἡγίου τῆς ληγουσῆς ἑβδομάδος). Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τοῦ Μηναίου. (Ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ ἀπόστιχα, λέγονται αὐτὰ τοῦ Κυρίου Μηναίου). Δόξα, τοῦ Κυρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια, τοῦ Μηναίου. Δόξα, τοῦ Κυρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον. (Ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, λέγεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Κυρίου Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ Μηναίου. Δόξα, τοῦ Κυρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. (Ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ καθίσματα, λέγονται τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν τοῦ Κυρίου Μηναίου). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Κυρίου Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου Μηναίου, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, τοῦ Κυρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου (ἢ τὰ τοῦ Κυρίου Μηναίου, ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸ Μηναῖον) καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Μηναίου

(ἐὰν ὑπάρχη), τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Αἶνοι, τοῦ Μηναίου 3 καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου 3. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖον δὲν ἔχη αἶνους, λέγονται αὐτοὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου εἰς 4). Δόξα, τοῦ Μηναίου (ἢ, ἐλλείπει τούτου, τὸ τοῦ Κυπρίου Μηναίου). Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Ἀπολυτίκια, τοῦ Μηναίου (ἐὰν ἐψάλη εἰς τὸν Ἑσπερινόν), τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς περιόδου. Ἀπόστολος τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Μηναίου (ἢ, ἐλλείπει τούτου, τοῦ Κυπρίου Μηναίου). Κοινωνικόν, τοῦ Μηναίου ἢ τοῦ Κυπρίου Μηναίου.

4. ΤΑΞΙΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

A. EN TΩ EΣΠEPINΩ

Τηρείται ἡ διάταξις ὑποδοχῆς ὡς τηρεῖται κατὰ τὴν ἀφίξιν Ἀρχιερέως. Ἀκολουθῶς, ὁ πρῶτος τῆ τάξει ἱερεὺς ποιεῖ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε...», καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἄρχεται τοῦ προοιμιακοῦ.

Ἐὰν πανηγυρίζῃ ὁ ναός, μετὰ τὸ «δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν» ὁ χορὸς ἄρχεται τῶν Ἀνοιξανταρίων.

Ὁ διάκονος τὰ «εἰρηνικά», ψάλλοντος τοῦ χοροῦ, μετὰ πᾶσαν δέησιν, τὸ «Κύριε ἐλέησον». Ὁ διάκονος ἢ οἱ διάκονοι θυμιάζουσιν ὡς ἡ τάξις ἀπαιτεῖ.

Ὅταν καὶ ἐφόσον πανηγυρίζῃ ὁ ναός, ἀμέσως μετὰ τὰ πληρωτικά, ὁ διάκονος ἐξέρχεται καὶ ἴσταται εἰς τὸν σολέα, τῶν ὑπολοίπων διακόνων φερόντων εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὴν ἱερὰν εἰκόναν τοῦ τιμωμένου ἁγίου, τοῦ χοροῦ ψαλλόντος τὸ ἀνάλογο τροπάριο/α τῆς λιτῆς. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ τροπαρίου, ποιεῖται ἡ ἀκολουθία τῆς λιτῆς.

Ἀκολουθεῖ τὸ «πρόσδεξα Κύριε...», ὅπου ὁ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ θρόνου, ἀσπάζεται τὴν ἱερὰν εἰκόναν καὶ ἀνέρχεται τοῦ θρόνου.

Τοιουτοτρόπως ποιοῦσιν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διάκονοι ἀνὰ δύο.

Τὰ ἀπόστιχα ὡς προτάσσει ἡ τυπικὴ διάταξις. Ἀρτοκλασία, καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἀκολουθεῖ ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τοῦ τιμωμένου ἁγίου καὶ Ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», οἱ χοροὶ ψάλλουσιν «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέαν ἡμῶν», ἐνῶ οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν.

B. EN TΩ OPΘPΩ

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ διάκονος ἢ οἱ διάκονοι ὑποδέχονται αὐτὸν εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ ὅπου καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν τὸν μανδύαν, ἀκολουθῶς ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον φέρει ὁ προϊστάμενος τοῦ ναοῦ. Εἰσερχομένου τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν ναόν, ὁ α' χορὸς ψάλλει τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα». Τούτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον. Ἱερεῖς καὶ

φάλται, υποκλινόμενοι εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ἀσπάζονται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸν συνήθη αὐτῶν τόπον. Ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὰς ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ καταβασίας. Τούτων πληρωθεισῶν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἢ τὴν ἐνάτην, ὅπως ὀρίζῃ τὸ Τυπικόν, καὶ τὴν ἐνάτην τῶν καταβασιῶν.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ διακόνου μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐκφώνησιν· «*Ὅτι σε αἰνοῦσιν*», ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ ἕξαποστειλάριον (συνήθως τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον, ἐὰν ὑπάρχη). Ἀμέσως μετὰ ὁ πρωτοψάλτης ἢ ἄλλος ἱεροψάλτης ἐκφωνεῖ «*κέλευσον Δέσποτα Ἄγιε, ἦχος...* (τὸν ἦχο τῆς Κυριακῆς), ποιεῖ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἀρχιερέα ὅστις καὶ εὐλογεῖ αὐτόν, ἐπανέρχεται εἰς τὸ ψαλτήριον καὶ ἄρχεται τοῦ «*Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον*». Ὁ β' χορὸς· «*Αἰνεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ*». Τελειωθέντος τοῦ «*Αἰνεῖτε*», ὁ α' χορὸς ψάλλει· «*Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε*» ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Ψαλλομένου ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ· «*Τὸν Δεσπότην*» ὡς ἄνω, ὁ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ τελεῖ τὴν διάταξιν τοῦ Καιροῦ καὶ προσκυνεῖ τὰς ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνας, εὐλογεῖ διὰ τῶν δικηροτρικῆρων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸν λαόν, τοῦ β' χοροῦ ψαλλόντος· «*Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα*», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον. Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν.

Πρὸ τῆς δοξολογίας, ὁ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ καὶ ὁ πρῶτος τῶν διακόνων ἐκφωνεῖ· «*Ἱερεῖς, ἐξέλθετε*» (τρὶς). Οἱ ἱερεῖς, κρατοῦντες κατὰ τάξιν τὰ ἀρχιερατικὰ ἄμφια, ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἵστανται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἐνδύουσιν αὐτόν. Ἐὰν ὑπάρχουν συλλειτουργοῦντες Ἀρχιερεῖς, ὁ πρῶτος τῆ τάξει διάκονος ἐκφωνεῖ «*Ἀρχιερεῖς ἐξέλθετε*», (τρὶς) στὴν περίπτωσιν δὲ ἐνὸς καὶ μόνου ἐκφωνεῖ «*Ἀρχιερεῦ ἐξελθε*», (τρὶς). Ἀκολούθως, ἰστάμενος ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ὑψοῖ τὰ δικηροτρίκηρα καὶ ἐκφωνεῖ· «*Οὕτω λαμφάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς*». Ὁ β' διάκονος· «*Πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Εἶτα ὁ α' διάκονος προσφέρει

τὰ δικηροτρύκηρα εἰς τὸν ἀρχιερέα, ὅστις εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος· «*Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα*».

Γ. ΕΝ Τῆ ΘΕΙᾳ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἐνταῦθα ὁ ἀρχιερεὺς ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον καὶ οἱ χοροὶ ἄρχονται τῆς δοξολογίας. Ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, ὁ πρῶτος τῆ τάξει τῶν ἱερέων, ὑποκλινόμενος εἰς τὸν Ἀρχιερέα, εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὠραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερὸν εἰς τὸν συνήθη αὐτοῦ τόπον, καὶ τοῦ ἀ' διακόνου, ἐκφωνοῦντος· «*Εὐλόγησον, Δέσποτα*», ὁ ἱερεὺς ἄρχεται· «*Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς*». Ὁ διάκονος τὰ «*Εἰρηνικά*», ψάλλοντος τοῦ Χοροῦ, μετὰ πᾶσαν δέησιν, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*».

Εἰς τὴν μικρὰν εἴσοδον ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ ὀριζόμενον εισοδικόν, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου λαμβάνει τὰ δικηροτρύκηρα καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος· «*Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα*». Τὸ ἐφύμνιον· «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ*» ἐπαναλαμβάνει ὁ β' χορὸς. Ὁ Ἀρχιερεὺς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, λαμβάνει τὸν θυμιατὸν καὶ ψάλλει τὸ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὀριζόμενον ἀπολυτίκιον, θυμιῶν κύκλω τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, τὰς ἐν τῷ τέμπλῳ ἁγίας εἰκόνας, τὸν λαόν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο, καθὼς ὀρίζει τὸ Τυπικόν. Ὁ χορὸς τὸ τοῦ ναοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ κοντάκιον, τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ψάλλει ὁ β' χορὸς. Ὁ διάκονος· «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*». Ὁ Ἀρχιερεὺς· «*Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν*», τὸ τέλος τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης συμπληρῶναι ὁ διάκονος, βλέπων ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης τὸν λαόν· «*καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Κατόπιν ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος. Τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἀ' χοροῦ, τὸ δεύτερον ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, τὸ τρίτον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ, τὸ τέταρτον ὑπὸ τοῦ ἀ' χοροῦ, τὸ πέμπτον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ, τὸ «*Δόξα Πατρί ...*», ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, τὸ «*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ*» ὑπὸ τοῦ ἀ' χοροῦ, καὶ ὁ β' χορὸς· «*Ἅγιος ἀθάνατος*».

Ἀπὸ τοῦ Βήματος ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος εἰς στάσεις. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης ἐκφωνεῖ εἰς τρεῖς στάσεις τὸ «*Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ*». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης στάσεως εὐλογεῖ

διὰ τῶν δικηροτρικῆρων τὸν λαόν, οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ· «*Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα*» (συντόμως). Ὁ α΄ διάκονος· «*Δύναμις*». Καὶ ὁ α΄ χορὸς ψάλλει τὸ τελευταῖον τρισάγιον.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς*». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν διακόνων εἰς τρεῖς στάσεις καὶ εἰς κάθε στάσιν τὸ ἐπαναλαμβάνουσιν, εἰς τὴν πρώτην ὁ Ἀρχιερεὺς, εἰς τὴν δευτέραν ὁ α΄ χορὸς καὶ εἰς τὴν τρίτην ὁ β΄ χορὸς. Εἶτα λέγει ὁ διάκονος· «*Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν*». Καὶ ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἀρχιερεὺς μελωδικῶς· «*Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν*». Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὴν φήμην τοῦ λειτουργοῦντος Ἀρχιερέως, ἢ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, καὶ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη μελωδικῶς ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, καὶ ὑπὸ τοῦ α΄ χοροῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ β΄ χοροῦ.

Κατόπιν ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ διακόνου, ἐὰν ὑπάρχη, ἐν τῷ τέλει τοῦ ὁποῖου ὁ α΄ χορὸς ψάλλει τὸ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*», καὶ τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα*», μέχρι νὰ κατέλθῃ ὁ διάκονος ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ προσφέρει τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ἀσπασμὸν ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις ἴσταται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην, ὅποτε, λαβὼν τοῦτο, εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ τὸ ἐναποθέτει εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ χερουβικῶ, ψαλλομένου τοῦ «*Ἀλληλούϊα*» ὑπὸ τοῦ β΄ χοροῦ, ὁ α΄ χορὸς ψάλλει τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα*» (ἀργῶς). Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ διὰ τοῦ δικηρίου τὸν λαὸν καὶ προσφέρει τοῦτο εἰς τὸν διάκονον, ὅστις ἤδη εἶναι ἔξωθεν τῆς Ὁραίας Πύλης, καὶ λαβὼν τοῦτο, ἐκφωνεῖ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὸ «*Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους*», ἀντὶ τοῦ «*Πατέρα Υἱόν*», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α΄ χοροῦ τὸ «*Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἢ ἰσχύς μου*».

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν, πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», οἱ χοροὶ ψάλλουσι· «*Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν*», ἐνῶ οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν.

5. ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου

Χρυσοστόμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, Πατρὸς ἡμῶν, Ποιμένος καὶ Ἐθνάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου

Γεωργίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πάφου, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Ἀρσινόης καὶ Ῥωμαίων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου

Χρυσοστόμου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κιτίου, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Λάρνακος καὶ Λευκάρων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κυρηνείας

Χρυσοστόμου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κυρηνείας, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Λαπήθου καὶ Καραβᾶ, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ

Ἀθανασίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Λεμεσοῦ καὶ Προέδρου Ἀμαθοῦντος καὶ Κουρίου, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου

Νεοφύτου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Μόρφου καὶ Προέδρου τῶν Σόλων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας καὶ Ἄμμοχώστου

Βασιλείου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Κωνσταντίας καὶ Προέδρου Ἄμμοχώστου, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

Νικηφόρου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Προέδρου Τηλλυρίας, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς

Ἡσαΐου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Ταμασοῦ καὶ Προέδρου Ὀρεινῆς, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Τριμυθοῦντος

Βαρνάβα τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος καὶ Προέδρου Λευκάρων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Καρπασίας

Χριστοφόρου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Καρπασίας καὶ Προέδρου Αἰγιαλούσης, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀρσινῆς

Νεκταρίου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀρσινῆς, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος

Νικολάου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

6. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΑΣ

Ἡ Ἐκκλησία ἀνεβίβασε τὸν ιεροψάλτην εἰς μίαν πολὺ τιμητικὴν θέσιν ἐντὸς τοῦ πληρώματος αὐτῆς. Τὸν κατέταξεν εἰς τὴν τάξιν τῶν κατωτέρων κληρικῶν. Ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς συμβάλλει μεγάλως εἰς τὴν εὐτακτον τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Βοηθᾷ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν προσέγγισιν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λατρευτικῆς συνάξεως. Προσφέρει εἰς τοὺς πιστοὺς τὴν δυνατότητα νὰ βιώσουν ἐν κατανύξει τὰ λατρευτικὰ γεγονότα καὶ τὸν ὑμολογικὸν πλοῦτον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιτελεῖ ἔργον ἀγγελικόν.

Ἔνεκα τούτου, ἔχει μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντι εἰς τὸν Θεόν. Πρέπει νὰ ἔχη πάντα ἐνεργὸν τὴν αἴσθησιν ὅτι εἶναι ἕνας λειτουργός. Τὸ λειτούργημα του ὀφείλει νὰ τὸ ὑπηρετῇ μὲ ταπεινώσιν, μὲ συνέπειαν καὶ εὐαισθησίαν. Νὰ ἔχη διαρκῶς «ἀνοικτὰ καὶ ἄγρυπνα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του», διὰ νὰ εἶναι ἡ διακονία του ἱεροπρεπῆς, καθὼς ἐπιτάσσει ἡ λειτουργικὴ τάξις, καὶ εὐπρόσδεκτος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Νὰ μελετᾷ προσεκτικὰ καὶ ἐπισταμένα τὰς «Τάξεις τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν», νὰ εὐρίσκηται ἐν συνεχεῖ διαβουλεύσει μετὰ τοῦ ἱερέως, ἔτσι ὥστε νὰ ἀποφεύγωνται παραφωνίαι καὶ διχοστασίαι.

Νὰ εἶναι συνεπῆς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἐκουσίως. Ἐὰν κωλύηται νὰ παρίσταται εἰς ἀκολουθίαν τινα, θὰ πρέπει νὰ φροντίζῃ νὰ ἔχη ἀντικαταστάτην.

Συναφῶς ὀφείλει νὰ εἶναι παρὼν κατὰ τὰς ἱεράς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ βεβαίως τὰς Λειτουργίας τῶν Κυριακῶν, τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων (Ἰανουάριος 1, 5, 6, 7 καὶ 30. Φεβρουάριος 2. Μάρτιος 25. Ἀπρίλιος 23. Μάιος 21. Ἰούνιος 11, 29 καὶ 30. Ἰούλιος 27. Αὐγούστος 6 καὶ 15. Σεπτέμβριος 8 καὶ 14. Ὀκτώβριος 26. Νοέμβριος 8, 21 καὶ 30. Δεκέμβριος 6, 12, 24, 25 καὶ 26).

Ἐπίσης, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, πρωτῆ καὶ ἑσπέρας, τὴν Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου, τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως, τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κατὰ τὴν πανηγύριν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ, ἢ ἄλλου παρεκκλησίου ἢ ἐξωκκλησίου τῆς ἐνορίας ἢ τῆς κοινότητός του.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ ἔτους, βκ´, 2020

Ἰνδικτιῶνος 13.
Ἡλίου κύκλοι 24.
Σελήνης κύκλοι 4.
Σελήνης θεμέλιον 17.
Παραμονή Χριστουγέννων
 ἡμέρα Πέμπτη.
Κρεοφαγίας ἡμέραι 61.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται
 9 Φεβρουαρίου.

Ἐωθινὸν α´. Ἦχος α´.
Ἡ Ἀπόκρεως, 23 Φεβρουαρίου.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς,
Τετάρτη Δ´ Νηστειῶν.
Νομ. Φάσκα, Κυριακὴ Βαΐων.
Λατίνων Πάσχα, 12 Ἀπριλίου.
Τὸ ἁγ. **Πάσχα**, 19 Ἀπριλίου.
Ἡ Ἀνάληψις, 28 Μαΐου.
Ἡ Πεντηκοστή, 7 Ἰουνίου.
Κυριακὴ ἁγ. Πάντων, 14 Ἰουνίου.
Νηστεία ἁγ. Ἀποστόλων ἡμ. 14.
Ἡ μνήμη αὐτῶν Δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ ἔτους, βκα´, 2021

Ἰνδικτιῶνος 14.
Ἡλίου κύκλοι 25.
Σελήνης κύκλοι 5.
Σελήνης θεμέλιον 28.
Παραμονή Χριστουγέννων
 ἡμέρα Παρασκευή.
Κρεοφαγίας ἡμέραι 73.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται
 21 Φεβρουαρίου.

Ἐωθινὸν δ´. Ἦχος δ´.
Ἡ Ἀπόκρεως, 7 Μαρτίου.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς,
Πέμπτη Β´ Νηστειῶν.
Νομ. Φάσκα, Μέγα Σάββατον.
Λατίνων Πάσχα, 4 Ἀπριλίου.
Τὸ ἁγ. **Πάσχα**, 2 Μαΐου.
Ἡ Ἀνάληψις, 10 Ἰουνίου.
Ἡ Πεντηκοστή, 20 Ἰουνίου.
Κυριακὴ ἁγ. Πάντων, 27 Ἰουνίου.
Νηστεία ἁγ. Ἀποστόλων ἡμ. 1.
Ἡ μνήμη αὐτῶν Τρίτη.

8. ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΕΤΟΥΣ 2018

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	πλ. β'	Θ'	Τοῦ Προδρόμου Πράξ. ιθ' 1-8	Σύναξις Τιμίου Προδρόμου Ἰω. α' 29-34
14	βαρὺς	Γ'	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα Ἐφεσ. δ' 7-13	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα Μτ. δ' 12-17
21	πλ. δ'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΛΒ' Ἐπιστολῶν Α' Τιμ. δ' 9-15	Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ (Ζακχαίου) Λκ. ιθ' 1-10
28	α'	Α'	Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν Β' Τιμ. γ' 10-15	Κυριακῆς ΙΣΤ' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου) Λκ. ιη' 10-14
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	β'	Β'	Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. στ' 12-20	Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου) Λκ. ιε' 11-32
11	γ'	Γ'	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω Α' Κορ. η' 8 - θ' 2	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω Μτ. κε' 31-46
18	δ'	Δ'	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς Μτ. στ' 14-21
25	πλ. α'	Ε'	Κυριακῆς Α' Νηστειῶν Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40	Κυριακῆς Α' Νηστειῶν (Τῆς Ὁρθοδοξίας) Ἰω. α' 44-52

ΜΑΡΤΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	πλ. β'	ΣΤ'	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν Ἐβρ. α' 10 - β' 3	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ) Μκ. β' 1-12
11	βαρὺς	Ζ'	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν Ἐβρ. δ' 14 - ε' 6	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως) Μκ. η' 34 - θ' 1
18	πλ. δ'	Η'	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν Ἐβρ. στ' 13-20	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν (Ἰωάννου Κλίμακος) Μκ. θ' 17-31
25	α'	Θ'	Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Ἐβρ. β' 11-18	Κυριακῆς Ε' Νηστειῶν Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Λκ. α' 24-38
ΑΠΡΙΛΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	-	-	Κυριακῆς τῶν Βαΐων Φιλιπ. δ' 4-9	Κυριακῆς τῶν Βαΐων Ἰω. ιβ' 1-18
8	α'	-	Κυριακῆς τοῦ Πάσχα Πράξ. α' 1-8	Κυριακῆς τοῦ Πάσχα Ἰω. α' 1-17
15	-	Α'	Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ Πράξ. ε' 12-20	Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (Θωμᾶ) Ἰω. κ' 19-31
22	β'	Δ'	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων Πράξ. στ' 1-7	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων Μκ. ιε' 43 - ιστ' 8
29	γ'	Ε'	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου Πράξ. θ' 32-42	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου Ἰω. ε' 1-15

ΜΑΪΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
6	δ'	Ζ'	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος Πράξ. ια' 19-30	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος ΐω. δ' 5-42
13	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ Πράξ. ιστ' 16-34	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ ΐω. θ' 1-38
20	πλ. β'	Ι'	Κυριακῆς Ἀγίων Πατέρων Πράξ. κ' 16-18, 28-36	Κυριακῆς Ἀγίων Πατέρων Α' Οἴκουμ. Συνόδου ΐω. ιζ' 1-13
27	-	-	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Πράξ. β' 1-11	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΐω. ζ' 37-52, η' 12
ΙΟΥΝΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
3	πλ. δ'	Α'	Κυριακῆς Α' Ἐπιστολῶν Ἐβρ. ια' 33 - ιβ' 2	Κυριακῆς Α' Ματθαίου (Τῶν Ἀγίων Πάντων) Μτ. ι' 31-33, 37-38, ιθ' 27-30
10	α'	Β'	Κυριακῆς Β' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. β' 10-16	Κυριακῆς Β' Ματθαίου Μτ. δ' 18-23
17	β'	Γ'	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ε' 1-10	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου Μτ. στ' 22-33
24	γ'	Δ'	Τοῦ Προδρόμου Ῥωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4	Κυριακῆς τοῦ Προδρόμου Λκ. α' 1-25, 57-68, 76-80

ΙΟΥΛΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	δ'	Ε'	Τῶν Ἀναργύρων Α' Κορ. ιβ' 27-31, ιγ' 8	Κυριακῆς Ε' Ματθαίου Μτ. η' 28 - θ' 1
8	πλ. α'	ΣΤ'	Κυριακῆς Στ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ιβ' 6-14	Κυριακῆς Στ' Ματθαίου Μτ. θ' 1-8
15	πλ. β'	Ζ'	Κυριακῆς Ἁγ. Πατέρων Τίτ. γ' 8-15	Κυριακῆς Ἁγ. Πατέρων Δ' Οἰκουμ. Συνόδου Μτ. ε' 14-19
23	βαρὺς	Η'	Κυριακῆς Η' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. α' 10-17	Κυριακῆς Η' Ματθαίου Μτ. ιδ' 14-22
29	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. γ' 9-17	Κυριακῆς Θ' Ματθαίου Μτ. ιδ' 22-34
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
5	α'	Γ'	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. δ' 9-16	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου Μτ. ιζ' 14-23
12	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΙΑ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. θ' 2-12	Κυριακῆς ΙΑ' Ματθαίου Μτ. ιη' 23-35
19	γ'	Α'	Κυριακῆς ΙΒ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ιε' 1-11	Κυριακῆς ΙΒ' Ματθαίου Μτ. ιθ' 16-26
26	δ'	Β'	Κυριακῆς ΙΓ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ιστ' 13-24	Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου Μτ. κα' 33-42

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	πλ. α΄	Γ΄	Κυριακῆς ΙΔ΄ Ἐπιστολῶν Β΄ Κορ. α΄ 21 – β΄ 4	Κυριακῆς ΙΔ΄ Ματθαίου Μτ. κβ΄ 2-14
9	πλ. β΄	Δ΄	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως Γαλ. στ΄ 11-18	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως Ἰω. γ΄ 13-17
16	βαρὺς	Ε΄	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν Γαλ. β΄ 16-20	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν Μκ. η΄ 34 - θ΄ 1
23	πλ. δ΄	ΣΤ΄	Τοῦ Προδρόμου (Σύλληψις) Γαλ. δ΄ 22-27	Κυριακῆς Α΄ Λουκᾶ Λκ. ε΄ 1-11
30	α΄	Ζ΄	Κυριακῆς ΙΗ΄ Ἐπιστολῶν Β΄ Κορ. θ΄ 6-11	Κυριακῆς Β΄ Λουκᾶ Λκ. στ΄ 31-36
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	β΄	Η΄	Τῶν ἐν Κύπρῳ Ἁγίων Ἐβρ. ια΄ 33-40, ιβ΄ 1-2	Κυριακῆς Γ΄ Λουκᾶ Λκ. ζ΄ 11-16
14	γ΄	Θ΄	Ἁγίων Πατέρων Ζ΄ Οἰκ. Συνόδου Τίτ. γ΄ 8-15	Κυριακῆς Δ΄ Λουκᾶ Λκ. η΄ 5-15
21	δ΄	Ι΄	Κυριακῆς ΚΑ΄ Ἐπιστολῶν Γαλ. β΄ 16-20	Κυριακῆς ΣΤ΄ Λουκᾶ Λκ. η΄ 26-39
28	πλ. α΄	ΙΑ΄	Κυριακῆς ΚΒ΄ Ἐπιστολῶν Γαλ. στ΄ 11-18	Κυριακῆς Ζ΄ Λουκᾶ Λκ. η΄ 41-56

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	πλ. β'	Α'	Κυριακῆς ΚΓ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. β' 4-10	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ Λκ. ιστ' 19-31
11	βαρὺς	Β'	Τῶν Ἁγίων Ἐφ. β' 14-22	Κυριακῆς Η' Λουκᾶ Λκ. ι' 25-37
18	πλ. δ'	Γ'	Κυριακῆς ΚΕ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. δ' 1-17	Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ Λκ. ιβ' 16-21
25	α'	Δ'	Τῆς Ἁγίας Γαλ. γ' 23, δ' 5	Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 18-27
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	β'	Ε'	Κυριακῆς ΚΖ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. στ' 10-17	Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 35-43
9	γ'	ΣΤ'	Τῆς Ἁγίας Γαλ. δ' 22-27	Κυριακῆς Ι' Λουκᾶ Λκ. ιγ' 10-17
16	δ'	Ζ'	Κυριακῆς τῶν Προπατόρων Κολ. γ' 4-11	Λουκᾶ ΙΑ' τῶν Προπατόρων Λκ. ιδ' 16-24
23	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40	Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Μτ. α' 1-25
30	πλ. β'	Θ'	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων Β' Τιμ. δ' 5-8	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων Μκ. α' 1-8

**9. ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ,
ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ**

ΜΗΝΟΛ.		ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	1	Περιτομή τοῦ Κυρίου	Κολ. β' 8-12	Λουκ. β' 20-21, 40-52
	6	Τὰ ἅγια Θεοφάνεια, εἰς τὴν Λειτουργίαν εἰς τὸν Μ. Ἁγιασμὸν	Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7 Α' Κορ. ι' 1-4	Μτ. γ' 13-17 Μκ. α' 9-11
	7	Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ	Πράξ. ιθ' 1-8	Ἰω. α' 29-34
	17	Ἄντωνίου ὀσίου τοῦ μεγάλου	Ἐβρ. ιγ' 17-21	Λκ. στ' 17-23
	18	Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατρ. Ἀλεξανδρείας	Ἐβρ. ιγ' 7-16	Μτ. ε' 14-19
	30	Τριῶν Ἱεραρχῶν	Ἐβρ. ιγ' 7-16	Μτ. ε' 14-19
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	2	Ἵπαπαντὴ τοῦ Κυρίου	Ἐβρ. ζ' 7-17	Λκ. β' 22-40
	10	Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ	Β' Τιμ. β' 1-10	Ἰω. ιε' 17-ιστ' 2
ΜΑΡΤΙΟΣ	9	Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ	Ἐβρ. ιβ' 1-10	Μτ. κ' 1-16
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	23	Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου	Πράξ. ιβ' 1-11	Ἰω. ιε' 17-ιστ' 2

ΜΑΪΟΣ	8	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Α΄ Ἰω. α΄ 1-7	Ἰω. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25
	21	Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἱσαπ.	Πράξ. κστ΄ 1, 12-20	Ἰω. ι΄ 1-9
ΙΟΥΝΙΟΣ	2	Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ	Ἐβρ. η΄ 1-6	Λκ. ιβ΄ 8-12
	11	Βαρνάβα ἀποστόλου	Πράξ. ια΄ 19-30	Λκ. ι΄ 16-21
	24	Γενέσιον Τιμίου Προδρόμου	Ῥωμ. ιγ΄ 11 – ιδ΄ 4	Λκ. α΄ 1-25, 57-68, 76, 80
	29	Πέτρου καὶ Παύλου Ἀποστόλων	Β΄ Κορ. ια΄ 21 – ιβ΄ 9	Μτ. ιστ΄ 13-19
ΙΟΥΛΙΟΣ	8	Προκοπίου μεγαλομάρτυρος	Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15	Λκ. στ΄ 17-19, θ΄ 1-2, ι΄ 16-22
	27	Παντελεήμονος μεγαλ.	Β΄ Τιμ. β΄ 1-10	Λκ. κα΄ 12-19
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	6	Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος	Β΄ Πέτρ. α΄ 10-19	Μτ. ιζ΄ 1-9
	15	Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου	Φιλ. β΄ 5-11	Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28
	29	Ἡ ἀποτομή τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου	Πράξ. ιγ΄ 25-32	Μκ. στ΄ 14-30
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	1	Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου	Α΄ Τιμ. β΄ 1-7	Λκ. δ΄ 16-22
	2	Μάμαντος μάρτυρος	Ῥωμ. η΄ 28-39	Ἰω. ιε΄ 1-11
	8	Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου	Φιλ. β΄ 5-11	Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28
	14	Ἵψωσις Τιμίου Σταυροῦ	Α΄ Κορ. α΄ 18-24	Ἰω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35
	26	Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Α΄ Ἰω. δ΄ 12-19	Ἰω. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	2	Κυπριανού ἱερομάρτυρος	Α΄ Τιμ. α΄ 12-17	Ίω. ι΄ 9-16
	18	Λουκά τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ	Κολ. δ΄ 5-11, 14-18	Λκ. ι΄ 16-21
	26	Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου	Β΄ Τιμ. β΄ 1-10	Ίω. ιε΄ 17- ιστ΄ 2
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	8	Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ	Ἐβρ. β΄ 2-10	Λκ. ι΄ 16-21
	9	Ἁγίου Νεκταρίου	Ἐβρ. ι΄ 32-38	Ίω. ι΄ 9-16
	13	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου	Ἐβρ. ζ΄ 26 - η΄ 2	Ίω. ι΄ 9-16
	14	Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου	Α΄ Κορ. δ΄ 9-16	Ίω. α΄ 44-52
	21	Εἰσόδια Ὑπεραγίας Θεοτόκου	Ἐβρ. θ΄ 1-7	Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28
	30	Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου	Α΄ Κορ. δ΄ 9-16	Ίω. α΄ 35-52
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	4	Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος	Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5	Μκ. ε΄ 24-34
	5	Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου	Γαλ. ε΄ 22 - στ΄ 2	Μτ. ια΄ 27-30
	6	Νικολάου ἀρχιεπ. Μύρων	Ἐβρ. ιγ΄ 17-21	Λκ. στ΄ 17-23
	12	Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ	Ἐφεσ. ε΄ 8-19	Ίω. ι΄ 9-16
	26	Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου	Ἐβρ. β΄ 11-18	Μτ. β΄ 13-23
	27	Στεφάνου Πρωτομάρτυρος	Πράξ. στ΄ 8 - ζ΄ 5, 47-60	Μτ. κα΄ 33-42

10. ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ ἱεραὶ ἀκολουθίαι ἄρχονται οὕτως:

Μῆνες	Ἑσπερινὸς	Ὅρθρος
Ἰανουάριος καὶ Δεκέμβριος	4:30 μ.μ.	7:00 π.μ.
Φεβρουάριος καὶ Νοέμβριος	4:30 μ.μ.	6:30 π.μ.
Μάρτιος	5:00 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ἀπρίλιος καὶ Σεπτέμβριος	6:00 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ὀκτώβριος	5:30 μ.μ.	7:00 π.μ.
Μαΐος καὶ Αὔγουστος	6:30 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ἰούνιος καὶ Ἰούλιος	7:00 μ.μ.	6:30 π.μ.

Τὰ Χριστούγεννα ὁ Ὅρθρος ἄρχεται τὴν 5:00 π.μ.

Οἱ Χαιρετισμοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον ἄρχονται τὴν 6:00 μ.μ. (χειμερινὴν ὥραν) καὶ τὴν 6:30 μ.μ. (θερινὴν ὥραν).

Οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες τοῦ Δεκαπενταγούστου ἄρχονται τὴν 7:00 μ.μ.

Τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα αἱ ἀκολουθίαι ἄρχονται:

Ὁ Νυμφίος 7:00 μ.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγησάμενων Δώρων
τῆς Μεγάλης Δευτέρας, Τρίτης καὶ Τετάρτης 7:00 π.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τῆς Μεγάλης Πέμπτης 7:00 π.μ.

Τὰ Ἅγια Πάθη τὴν Μεγάλην Πέμπτην 6:30 μ.μ.

Αἱ Ἔρωαι τὸ πρωῒ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς 7:00 π.μ.

Ὁ Ἐπιτάφιος τὸ ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς 7:00 μ.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τὸ Μέγα Σάββατον 7:30 π.μ.

Τὸ Πάσχα οἱ κώδωνες σημαίνουν εἰς τὴν 11ην τῆς νυκτὸς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καὶ ὁ Καλὸς Λόγος λέγεται τὴν 12ην ἀκριβῶς μεσονύκτιον ὥραν.

Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης ἄρχεται τὴν 11:00 π.μ.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ· Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα· «Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 3 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Σοφίας ἑραστής». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου, μετὰ τῶν στίχων·

«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».

«Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Οὐκ ἐψησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός».

Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. (Ἐὰν ὅμως ὑπάρχη ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτριμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα»¹.*

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην».

Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἐξεχύθη ἡ χάρις».

Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί· «Στείβει θαλάσσης». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τῆς ἑορτῆς

α'. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

* Πᾶσαι αἱ ὑποσημειώσεις εὐρίσκονται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἀπὸ τῆς σελ. 437 καὶ ἐξῆς.

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

β· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον σαρκὶ περι-
τηθέντα».

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

γ· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα».

«Υπερβὰς τοὺς ὄρους Χριστός».

δ· «Σήμερον ὁ Δεσπότης σαρκὶ περιετιμήθη καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη».

«Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τὰ ἔνδοξα».

Τοῦ ἁγίου

ε· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν
μέγαν».

«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον».

ς· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν
μέγαν».

«Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον».

ζ· Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ
ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος».

«Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας».

η· Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς
ἐκ τῆς κατάρρας».

«Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ...,
Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυ-
τρωσαμένην ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια· «Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί». Δόξα,
τοῦ ἁγίου· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Συγκατα-
βαίνων ὁ Σωτὴρ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»².

Θεία Λειτουργία
(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, φάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄· «Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

Στίχ. δ΄· «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».*

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιástῳ ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Στίχ. β΄· «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Στίχ. γ΄· «Ἐκ Σιῶν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ».

Στίχ. δ΄· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ὁ μονογενῆς Υἱός».*

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Στίχ. β΄· «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

Στίχ. γ´. «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς».

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτηι μετὰ τὴν γ´ ᾠδὴν).

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος· «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται».

Εὐαγγέλιον· «Ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Εἰς τὰ δίπτυχα, εἴθισται νὰ ψάλληται τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου·

ᾠχος β´.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους, ὡς κατωτέρω·

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε».

Ὁ α´ χορός· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Ὁ β´ χορός· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ὁ α´ χορός, Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου·

ᾠχος β´.

Οπάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἔξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος β΄ χορός, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου·

Ἦχος δ΄. Ἦχος ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐτῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὸς τῶν ὅλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ἦχος διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ἦχος α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ἦχος β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ἦχος α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ἦχος β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

Ἦχος α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἦχος β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ἦχος ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν».

Ἦχος διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἦχος ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ

ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῆ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας. Τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν γένος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τὸν στρατὸν τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ στερέωσον καὶ κράτυνον. Τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέῳ ὄμματι ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν πατριδος Κύπρου. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδιώξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὸν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον, τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεὸν καὶ αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: «Ἀμήν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεύς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεύς): «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεύς): «Δὶ εὐχῶν».

2. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων· Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης· Σεραφεῖμ ὀσίου τοῦ Σαρῶφ.

Πανηγυρίζει τὸ ἱερὸν ἡσυχαστήριον Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ παρὰ τὴν Σκουριώτισσαν Σολέας.

Σημείωσις. Μέχρι καὶ τῆς 5ης Ἰανουαρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ κατὰ βασιαί: «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·
 «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεύ». *«Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν».*

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια κατὰ τὴν τάξιν, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀναγνώσματα διὰ τὴν σήμερον, Ἀπόστολος τῆς Τρίτης τῆς ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τῶν Φώτων (ζῆτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Διακαινησίμου).

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων· Μαλαχίου προφήτου· Γορδίου μαρτυρος.

Ἀπόστολος τῆς Τετάρτης τῆς ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῆς ΙΓ' ἐβδ. Λουκᾶ.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων· ἡ σύναξις τῶν ἀγίων Ο' (70) ἀποστόλων· Θεοκτίστου ὁσίου· Χρυσάνθου καὶ Εὐφημίας μαρτύρων*³. Νικηφόρου ὁσίου τοῦ λεπροῦ.

Ἀπόστολος τῆς Πέμπτης τῆς ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τῶν Φώτων (ζῆτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου).

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παραμονὴ τῶν ἀγίων Θεοφανείων· Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων· Συγκλητικῆς ὁσίας.

Ἀύστηρά Νηστεία.

Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ Μεγάλαι Ὁραὶ τῶν Θεοφανείων ὡς ἀκολούθως·

Ὁρα Α'. Ὁ ἱερεύς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεύς· «*Ὅτι σοῦ ἐστίν*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· Δόξα*

σοι, ὁ Θεὸς» (γ'), «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα: «Ἀπεστρέφετο ποτέ». Καὶ νῦν: «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη».

Εὐθύς ὁ ἀ' χορὸς τὸ ἰδιόμελον: «Σήμερον τῶν ὑδάτων» ἄπαξ ἄνευ στίχου. Ὁ β' χορὸς τὸν στίχον: «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ» καὶ τὸ ἰδιόμελον: «Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῶ» ἄπαξ. Ὁ ἀ' χορὸς: «Δόξα». Ὁ β' χορὸς: «Καὶ νῦν». Ὁ ἀ' χορὸς τὸ ἰδιόμελον: «Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος» ἄπαξ. Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ἀπουσία τούτου ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πρᾶττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὁρας.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτό, ὁ ἀναγνώστης χῦμα: «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον: «Ἐν τοῖς ρείθροις», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῶ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν: «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν: «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὁρα Γ'. Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», τοὺς 3 φαλμοὺς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Δόξα: «Ἀπεστρέφετο ποτέ». Καὶ νῦν: «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καί, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὁρα τάξιν, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἰδιόμελον ὁ στίχος: «Εἶδοσάν σε ὑδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὑδατα καὶ ἐφοβήθησαν». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν: «Δέσποτα Θεέ», ἄρχεται ἡ

Ὁρα ς'. Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», τοὺς 3 φαλμοὺς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Δόξα: «Ἀπεστρέφετο ποτέ». Καὶ νῦν: «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρῶρησίαν». Καί, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὁρα τάξιν. Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ

Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν*» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*», ἄρχεται ἡ

Ὦρα Θ'. Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», τοὺς 3 ψαλμοὺς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρα. Δόξα· «*Ἄπεστρέφετο ποτέ*». Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*». Καὶ ψάλλει ὁ β' χορὸς τὸ ἰδιόμελον «*Θάμβος ἦν κατιδεῖν*». Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· «*Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν*» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «*Ὅτε πρὸς αὐτόν*», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «*σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι*» ψάλλει ὁ β' χορὸς. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «*Δόξα*». Ὁ β'· «*Καὶ νῦν*». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «*Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην*», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Μὴ δὴ παραδώης*» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρα.

Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ⁴, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, παραλειπομένων τοῦ «*Πιστεύω*», τοῦ «*Πάτερ ἡμῶν*», τοῦ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ τοῦ «*Εὐλογήσω τὸν Κύριον*», διότι θὰ λεχθοῦν εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «*Ἄνες, ἄφες*», τὸ κοντάκιον· «*Ἐν τοῖς ρείθροις*» καὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἐκ ιβ'. Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Δόξα, καὶ νῦν*», «*Κύριε, ἐλέησον*» ἐκ γ', «*Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς

καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα· «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου⁵. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας⁶ καὶ εἶτα, ἐκ τῶν ΙΓ' ἀναγνωσμάτων τῆς ἑορτῆς, ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὰ ἐξῆς:

Α' ἀνάγνωσμα: «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον: «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὀλόκληρον (ζήτησι τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα). Ἀκολουθῶς ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου: «*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ β' χορὸς: «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Ε' ἀνάγνωσμα: «*Εἶπεν Ἥλιος*». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον: «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὀλόκληρον (ζήτησι τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα). Ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου: «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ α' χορὸς: «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Γ' ἀνάγνωσμα: «*Παρεγένετο Νεεμάν*». Εὐθύς ὁ ἱερεὺς τὴν συναπτὴν τοῦ τρισαγίου καὶ ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος: «*Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων*».

Εὐαγγέλιον: «*Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ*».

Ὁ Χερουβικὸς ὕμνος καὶ καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»: «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν: «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ὁπισθάμβωνος εὐχή: «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*», μεθ' ἣν τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ὡς ἀκολούθως:

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων: «*Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων*», ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ τοῦ διακόνου μετὰ θυμιατοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὁ δὲ διάκονος θυμιᾷ τρεῖς κύκλω τὴν κολυμβήθραν.

Μετὰ τὰ ἰδιόμελα, ἀναγινώσκονται αἱ τρεῖς προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ἀπουσία τούτου ὁ ἱερεὺς) λέγει τὰ εἰρηνικὰ ὡς ἐν τῷ Ἱερατικῷ, ὁ δὲ ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ».

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς λέγει μεγαλοφώνως τὴν εὐχὴν· «Μέγας εἶ, Κύριε»⁷, ἐπαναλαμβάνων τρεῖς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Τρεῖς ἐπαναλαμβάνει καὶ τὰς φράσεις· «Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε βασιλεῦ» καὶ· «Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα», τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «Ἀμήν».

Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὸ «Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν» καὶ τὴν εὐχὴν· «Κλῖνον, Κύριε». Καὶ εὐθύς, βαπτίζων τὸν τίμιον Σταυρόν, ψάλλει τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι οἱ χοροὶ δις. Ἐπειτα ραντίζει τὸν λαόν, ψάλλων τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνης σήμερον»⁸. Εἶτα, ἀσπαζομένων τῶν πιστῶν τὸν τίμιον Σταυρόν καὶ ραντιζομένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον· «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

«Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῖ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου» τρεῖς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω» τρεῖς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»⁹.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου». Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί· «Στείβει θαλάσσης». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἢ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».
«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνη ἐλθόντα βαπτισθῆναι».
«Δαυῖδ, πάρεσο πνεύματι».

γ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα».

«Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε».

δ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρώας φωνῆς μαρτυρηθέντα».

«Συντηρώμεθα χάριτι».

Τοῦ β' κανόνος

ε'· «Σήμερον ὁ Δεσπότης κλίνει τὸν ἀχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου».

«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ς'· «Σήμερον Ἰωάννης βαπτίζει τὸν Δεσπότην ἐν ρείθροις Ἰορδάνου».

«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ζ' Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος».

«Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ».

η' Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Χρίεις τελειῶν».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καί· «Σήμερον ὁ Δεσπότης ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάριον· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 5 ἰδιόμελα· «Φῶς ἐκ φωτός» εἰς 6. Δόξα· «Νάματα ἰορδάνεια». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «οἱ φωτισθέντες βοῶμεν».

Εὐθύς ἢ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου· «Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ», ἀντὶ τοῦ ἀ' στίχου αὐτῆς, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεῖα Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'· «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

Στίχ. γ'· «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Στίχ. δ'· «Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Στίχ. β´. «Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι».

Στίχ. γ´. «Περίεσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με».

Στίχ. δ´. «Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεεῖ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Στίχ. β´. «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. γ´. «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Εἰσοδικόν· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον· «Ἐν Ἰορδάνῃ». Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος· «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ».

Εὐαγγέλιον· «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικόν· «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμός ὡς καὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων¹⁰, ἀλλὰ πρὸ τῆς εὐχῆς· «Μέγας εἶ,

Κύριε», ἀναγινώσκεται καὶ ἡ εὐχή· «Τριάς ὑπερούσιε». Κατὰ δὲ τὸν ἀγιασμὸν τῶν πιστῶν, ἀντὶ τοῦ ἰδιομέλου· «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί», ψάλλεται πολλάκις τὸ τροπάριον τῆς ἡ ὡδῆς· «Τριάδος ἡ φανέρωσις». Εἶτα· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ. Ἡ σύναξις τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἐνσαρκε λύχνη». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοδοκίον τοῦ ἡχοῦ¹¹.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τοῦ Σαββάτου· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν»¹².

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ὡς τοῦ Πνεύματος ἔραστῆς». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε μιμησώμεθα».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα. Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα ὡς τῷ Μηναίῳ. Ἀφ' Ἐ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Στείβει θαλάσσης». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον πλ. β΄) καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἢ θ΄ ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ἢ τοῦ α΄ κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθὲς καὶ ἢ τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου¹³. Εἶτα ἢ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Θ΄ ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν»¹⁴.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἐορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος¹⁵.

Ἀπόστολος, τοῦ Προδρόμου· «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλώ».

Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου· «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικόν, τοῦ Προδρόμου· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐν Ἰορδάνη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΛΒ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια μεθέορτα τῶν Φώτων.

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη ἐορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Στείβει θαλάσσης».

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γεωργίου ὁσίου τοῦ Χοζεβίτου*· Δομνίκης ὁσίας.

9. ΤΡΙΤΗ. Πολυεύκτου μάρτυρος.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου· «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (ζῆτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄ ἐβδ. Λουκᾶ). Κανόνες, ὁ ἀ΄ τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι· «Στείβει θαλάσσης». Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τατιανῆς μάρτυρος.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίου μαρτύρων.

Σημείωσις. Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων ἁγίων ἀββάδων, διὰ τὸ κατὰ τὴν ἰδ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ¹⁶. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων· τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων ἀγίων ἀββάδων. Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἀγίων ἀββάδων. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὦρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 14ης Ἰανουαρίου.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί· «Στείβει θαλάσσης». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον βαρὺν) καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ ἡ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ αὐτῆς¹⁷. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καί· «Σήμερον ὁ Δεσπότης ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Νάματα Ἰορδάνεια». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΛΓ' ἔβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΕ' ἔβδ. Ματθαίου.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Καλυβίτου.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον, μέχρι καὶ τῆς 9ης Φεβρουαρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Χέρσον ἄβυσσοτόκον». Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ «Ὁ μήτραν παρθενικὴν», ἐκτὸς τῆς 1ης Φεβρουαρίου.

16. ΤΡΙΤΗ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν τοῦ ἀποστόλου.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου· Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι»¹⁸.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἄβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

18. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «*Δέσποινα πρόσδεξαι*»¹⁹.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου*· Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἑσπέρια, Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (Ζακχαίου). Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ· Νεοφύτου μάρτυρος· Ἀγνῆς μάρτυρος. Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν ΙΑ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ὁσίου καὶ τὰ 3 τοῦ μάρτυρος. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «*Ὅσιε πάτερ*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ὁσίου²⁰. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ ὁσίου καὶ ὁ τοῦ μάρτυρος, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ὁσίου. Δόξα, τοῦ μάρτυρος. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ ΙΑ΄ ἀναστάσιμον, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ ΙΑ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ὁσίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος, τῆς ΛΒ΄ Κυριακῆς· «*Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος*». Ἐὐαγγέλιον, τῆς ΙΕ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ (Ζακχαίου)· «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΓ΄ ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Ἐὐαγγέλια τῆς ΙΓ΄ ἑβδ. Ματθαίου.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τιμοθέου ἀποστόλου· Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἐὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΤΡΙΤΗ. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀγκύρας· Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ξένης ὁσίας· Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίου*· τῆς Θεοσημείας, ἥτοι τῆς θαυμαστῆς διασώσεως Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου*.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου κατὰ σειρὰν²¹.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Ἐὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ξενοφῶντος ὀσίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ*.

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Δημητριάνου ἐπισκόπου Ταμασοῦ*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου κατὰ σειρὰν²². Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

28. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ)²³.

Ἐφραὶμ ὀσίου τοῦ Σύρου. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Α'.

Ἄρχεται τὸ Τριῶδιον

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου εἰς 3. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου²⁴, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, Δόξα: «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν: «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἄφ' ε΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου²⁵, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου: «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχῆσει». Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος, τῆς ΛΓ΄ Κυριακῆς (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)· «*Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ*».

Εὐαγγέλιον, τῆς ΙΓ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)· «*Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΛΔ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΖ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου.

30. ΤΡΙΤΗ. Τῶν τριῶν μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἴππολύτου ἱερομάρτυρος, πάπα Ῥώμης.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἱεραρχῶν ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*· ἡ δὲ τοῦ ἀγίου Ἴππολύτου καταλιμπάνεται.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «*Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι*»²⁶. Ἀπολυτίκια· «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*». Δόξα· «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*». Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἐκ τῶν πολλῶν στίχων τοῦ συναξαρίου διὰ τοὺς ἀγίους εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν, χάριν συντομίας, οἱ δύο πρῶτοι καὶ ὁ τελευταῖος. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα εἰς ἦχον β' καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμού εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ἡ τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν ἀναργύρων.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι ὀκτῶ

1. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου· Τρύφωνος μάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 διάταξιν.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ ἐξῆς προεόρτιον·

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἀγίου Τρύφωνος. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Λέγε, Συμεών» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος».

Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη» τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Παρασκευῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Κανών, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»²⁷.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ΄ Γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασαίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα

οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλονται τὰ μεγαλυνάρια: «Ἀκατάληπτόν ἐστι» μέχρι καὶ τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ». Ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α' τροπάριον. Εἶτα ἡ καταβασία: «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

Ἐξαποστειλάριον· «Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια· «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'. «Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».

Στίχ. γ'. «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου».

Στίχ. δ'. «Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου, δυνατέ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς».

Στίχ. β'. «Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης».

Στίχ. γ'. «Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται».

Στίχ. δ΄. «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄. «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Στίχ. β΄. «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Στίχ. γ΄. «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».

Εἰσοδικόν· «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη». Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος· «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας».

Εὐαγγέλιον· «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι». Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Συμεῶν δικαίου τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ (ΑΣΩΤΟΥ). Ἰσιδώρου ὀσίου τοῦ Πηλουσιώτου. Ἑθνος β΄. Ἑωθινὸν Β΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν».

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Λέγε Συμεών» (2α Φεβρουαρίου)²⁸ καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου εἰς 3²⁹. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβιμ ἐποχοῦμενος» (2α Φεβρουαρίου).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον. Ἀφ' ᾚ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Χέρσον άβυσσοτόκον». Είς την θ', στιχολογείται ή Τιμιωτέρα.

Έξαποστειλάρια, τὸ Β' άναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μεθέορτον.

Αἴνοι, άναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν άναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ άγαθέ». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Άντίφωνα, τῆς έορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς έορτῆς· «Έγνώρισε Κύριος ...», μετὰ τοῦ «ὁ άναστάς εκ νεκρῶν»³⁰.

Άπολυτίκια, τὸ άναστάσιμον, τῆς έορτῆς, τοῦ άπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς έορτῆς· «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Άπόστολος, τῆς ΛΔ' Κυριακῆς (Άσώτου)· «Πάντα μοι έξεστιν».

Εὐαγγέλιον, τῆς ΙΖ' Κυριακῆς Λουκᾶ (Άσώτου)· «Άνθρωπός τις είχε δύο υἱούς».

Εἰς τὸ «Έξαιρέτως»· «Άξιόν έστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Άναγνώσματα καθημερινῶν, Άπόστολοι τῆς ΛΕ' έβδ. Έπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς έβδ. τῆς Άπόκρεω.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Άγάθης μάρτυρος.

6. ΤΡΙΤΗ. Βουκόλου όσίου, επικόπου Σμύρνης· Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παρθενίου όσίου, επισκόπου Λαμφάκου*· Λουκᾶ όσίου τοῦ έν τῷ Στειρίῳ τῆς Έλλάδος· Άπρίωνος επισκόπου έν Κύπρω.

Νηστεία.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου*· Ζαχαρίου προφήτου· Μακαρίου επισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός ναὸς Άγίου Θεοδώρου Πάφου.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς· Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος (ἐκ μεταθέσεως)· Νικηφόρου μάρτυρος· Φιλαγρίου ἐπισκόπου Πάφου· Ἄμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς κ' (20) μαρτύρων τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Σημείωσις. Σήμερον συμφάλλεται μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγ. ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, διὰ τὸ συμπίπτειν τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ τῷ Ψυχосαββάτῳ· ἡ δὲ τοῦ ἁγ. Νικηφόρου καταλιμπάνεται.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ ἁγίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ συναξάριον τῆς 9ης Φεβρουαρίου καὶ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' ὠδῆ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ αὐτῆς καὶ ἡ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου³¹. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι». Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιαῖ καὶ γραμματι». Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαΐων, κατὰ τὰς ἐν καθημερινῇ μνήμας ἑορταζομένων ἁγίων, ψάλλονται ἐν τῷ Ὁρθρῷ αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ἀπόκρεω (ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος (οὔ ἡ ἀκολουθία ἐψάλη ἐχθές).

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, τὰ 3 πρῶτα μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου· «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον». Δόξα· «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» τρις ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ τέταρτον μαρτυρικὸν τοῦ β' ἤχου· «Μεγάλη ἡ δόξα» καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα τοῦ αὐτοῦ ἤχου· «Οἶμοι! οἶον ἀγῶνα» καί· «Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με»³² (ζῆτει αὐτὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευῆ ἑσπέρας καὶ Σαββάτῳ πρωτῆ εἰς τοὺς αἶνους), μετὰ τῶν στίχων·

«Αἶ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

Δόξα· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις». Καὶ νῦν· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ β' ἤχου· «Τῷ θανάτῳ σου καταπατήσας»³³ (ζήτηι ἐν τῇ Παρακλητικῇ, Σαββάτῳ πρωΐ), ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχων ἐν ἐκάστη ᾠδῇ·

Εἰς τὸ α' τροπάριον· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

Εἰς τὸ β'· «Αἶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται».

Εἰς τὸ γ'· «Δόξα» καὶ εἰς τὸ δ'· «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἐξῆς·

Κάθισμα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διό, Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνη προστασία μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτῇ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με.

Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἐξῆς·

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ οἶκος.

Ἀὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπών

μοι· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ὠδὴν, τὸ Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

Ἦ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα· Εὐλογημένη πάναγνε, σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνωμεν.

Εἶτα τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν· «Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα».

Εἶτα ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἐλεήμων». Εὐθὺς τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐξῆς·

Ὁ ἱερεύς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεῖται ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφεισιν τῶν ἑαυτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ἦ β' χορός· «Παράσχου, Κύριε».

Ἦ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἦ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ἦ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ἦ Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦ β' χορός· «Ἀμήν».

Ἦ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ἦ α' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ἦ β' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ἦ α' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦ ἱερεύς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν.

Ὅρθρος

Ἐντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούϊα» τρὶς ἐκ δ' εἰς ἤχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει αὐτὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας» καὶ εὐθύς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κανῶν, τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 8 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν»³⁴. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο νεκρώσιμα καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἴνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα· «Ὡς ἄνθος μαραινέται». Καὶ νῦν· «Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ β' ἤχου· «Ρύμη τοῦ θανάτου» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Δόξα· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ». Καὶ νῦν· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἀπόστολος, ὁ εἰς κοιμηθέντας. Εὐαγγέλιον, τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἶτα· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Βλασίου ἱερομάρτυρος, ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας· Θεοδώρας ὁσίας τῆς αὐγούστης. Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν Γ'.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα (τῆς Τυροφάγου) γίνεται κατάλυσις τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος, ἀποχὴ δὲ κρέατος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Οἶμοι μέλαινα ψυχῆ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα³⁵. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, Δόξα: «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν: «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 8 μετὰ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τὸ βῆμά σου φρικτόν», «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν». Δόξα: «Εἰς τὴν κοιλάδα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον: «Ἐλπὶς τοῦ κόσμου».

Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου: «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς». Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου: «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια τῆς ἐβδ. τῆς Τυρινῆς.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης· Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

Σημείωσις. Ἡ διάταξις τῶν καθημερινῶν τῆς ἐβδομάδος τῆς Τυρινῆς παρουσιάζει ἱκανὰς ἰδιορρυθμίας, διὰ τοῦτο καὶ ἐκθέτουμεν αὐτήν, κατὰ τὸ δυνατόν ἐν συντομίᾳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς συνήθως, κατὰ τὴν ἐν σελ. 44 διάταξιν. Τὰ ἀπόστιχα ὅμως ψάλλονται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχει δοξαστικά εἰς τὰ ἑσπέρια καὶ τὰ ἀπόστιχα, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν οἰκείων θεοτοκίων.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν τὰ τῆς Ὁκτωήχου. Δόξα, τὸ μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζῆτει αὐτὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, ἦχος γ'). Μετὰ τὴν β', τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου εἰς 4. Εἰς ἅς δὲ ὠδὰς ἐν τῷ Τριωδίῳ ὑπάρχουν τριῶδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς Παρακλητικῆς καὶ λέγονται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς 4 ἕκαστον. (Τῇ Δευτέρᾳ μετὰ τὴν ἀ' ὠδὴν, καὶ τῇ Τρίτῃ μετὰ τὴν β' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ συναπτὴ, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. (Τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν δ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν Ϛ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου

ἐὰν ἔχη, εἰ δὲ μὴ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τὴν ἡ' ὠδὴν, τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία, ψάλλεται ὡς συνήθως κατὰ τὴν ἐν σελ. 48 διάταξιν, ἀλλὰ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχει δοξαστικὸν εἰς τὰ ἀπόστιχα, ψάλλεται τοῦτο μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου.

13. ΤΡΙΤΗ. Μαρτινιανοῦ ὀσίου· Εὐλογίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας*.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Δευτέρας. Ἄλλ' εἰς τοὺς κανόνας ψάλλεται καὶ ἡ β' ὠδὴ τῶν δύο τριωδίων μόνη, προτασσομένου τοῦ κάτωθι εἰρμοῦ, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ *Τριωδίῳ*.

Ως ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ῥήματά μου.

Εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Αὐξεντίου ὀσίου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετάχθη τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἐσπέρια· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὑπάρχουν δοξαστικά, δὲν λέγονται. Ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίων, τὰ τροπάρια· «*Θεοτόκε Παρθένε*» κτλ. (ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν). Εὐθύς· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητὸς*» καὶ τὸ «*Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*». Εἶτα αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, αἱ ἰβ' μικραὶ, πάλιν μία μεγάλη καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται γενικῶς κατὰ τὸν τύπον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (ὄρα τοῦτον ἀναλυτικῶς ἐν σελ. 138 ἐξ.). Πρὸ τοῦ ἐξαψάλμου τὸ «*Ἐπακούσαι σου Κύριος*». Μετὰ τὰ

ειρηνικά, τὸ «Ἀλληλούϊα» τρίς ἐκ δ' εἰς ἦχον γ', μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει» καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ αὐτοῦ ἦχου (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ τῆς Ὀκτωήχου (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, ἦχος γ') καὶ μετὰ τὴν β', τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἑννέα ᾠδαὶ ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν. Κανόνες, ὁ α' τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ τοῦ Μηναίου εἰς 4 καὶ ὁ πλήρης τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς ἅς δὲ ᾠδὰς ἐν τῷ Τριωδίῳ ὑπάρχουν καὶ τριῶδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου, καὶ λέγονται ὁ πλήρης κανὼν τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς 4 ἕκαστον. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου (τῆ δὲ Παρασκευῇ ὁ εἰρμὸς τοῦ Τριωδίου), ἡ συναπτὴ, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. (Τῆ Παρασκευῇ μετὰ τὴν ε' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Τριωδίου, ἡ συναπτὴ, ἀντὶ κοντακίου τὸ μαρτυρικὸν τῆς ἡμέρας (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, ἦχος γ') καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν, τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἀντὶ ἑξαποστειλαρίου, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ γ' ἦχου τρίς, (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνων χῦμα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν.

Εὐθὺς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοὶ Α', Γ' καὶ ς', ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Εἰς δὲ τὴν ς' Ὑμνον, μετὰ τὰς ις' μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὑμνος καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία³⁶.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Ὁνησίμου ἀποστόλου· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἐν τῇ Θ' Ὁρα. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν (ὄρα ἐν σελ. 142), ἀλλὰ τὸ τροπάριον τῆς Ὁρας καὶ οἱ μακαρισμοὶ λέγονται χῦμα. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Ὁρας, τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς», ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» τρεῖς καὶ τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33)· «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144)· «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου». Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκεται καὶ τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀνάγνωσμα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Τετάρτης.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς **Τυρινῆς.** Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁσίων πατέρων ἡμῶν· Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος· Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων*· Μαριάμνης ἰσαποστόλου*.

Σημεῖωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Μόρφου τελεῖται ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ μνήμῃ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμψάντων καὶ ἐξαιρέτως τιμωμένων ἁγίων.

Ἐν τῇ Θ' Ὁρα. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ εἰσόδου). Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῶν ὁσίων εἰς 6. Δόξα, τῶν ὁσίων. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου. Εὐθὺς τὸ «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἢ

προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον· «Ἐλπισάτω Ἰσραήλ», τὸ «Καταξιώσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δόξα, τῶν ὁσίων. Καὶ νῦν· «Χαῖρε, ἀγνείας κειμήλιον». Ἀπολυτίκιον, τῶν ὁσίων. Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανών, τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ὁσίων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Τὰ ἑξαποστειλάρια καὶ οἱ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῶν ὁσίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος, τῶν ὁσίων. Εὐαγγέλιον, τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

18. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ· Λέοντος πάπα Ῥώμης. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ὁσίων πατέρων.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα³⁷. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἕωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ α' καθίσμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεξεύσας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ' ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρὸς». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς σοφίας ὁδηγέ».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῖν ἢ σωτηρία».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὁρᾶ. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου.

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε». Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἐντὶ ἀπολυτικίου, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καὶ ἀμέσως ὁ ἀναγνώστης (χῦμα), Καὶ νῦν· «ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν»³⁸. «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», τὰς 3 μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή». Τοῦτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημείωσις. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ κατανουκτικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς, ἕως τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν.

Τυπικὴ διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (ἐκτὸς Σαββάτου)

Κατὰ τὰς πέντε ἡμέρας ἐκάστης ἐβδομάδος τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἦτοι ἀπὸ Δευτέρας μέχρι Παρασκευῆς, τελοῦνται αἱ ἐξῆς ἀκολουθίαι·

Τῷ πρωῒ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἑσπεριαι καὶ ὁ Ἑσπερινός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν συνάπτεται καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων. Τῷ ἑσπέρας τὸ Ἀποδειπνον, ἀπὸ Δευτέρας μὲν μέχρι Πέμπτης τὸ Μέγα (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης τῆς Ε΄ ἐβδ., εἰς ἣν ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν μετὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος), τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ Μικρὸν, μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τούτων, ἐκτὸς τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐκτίθεται ἐφεξῆς.

Μεσονυκτικόν

Ἀναγινώσκεται ὡς ἐστι διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (τὸ καθ' ἡμέραν), ἐν ᾧ γίνονται καὶ αἱ ιϚ' μετάνοιαι, ὡς ἐκεῖ διατάσσονται.

Ὅρθρος

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» ἀργῶς, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου. Εἶτα, πάλιν τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κτλ., ἡ δέησις, τὸ «Δόξα τῇ ἀγία» καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Μετὰ τὰ εἰρηνικά, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» τρις ἐκ δ' εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος, μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Ακολουθως φάλλονται οί τριαδικοί ὕμνοι τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (ὄρα τούτους ἐν τῷ Ὡρολογίῳ ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), ἕκαστος τῶν ὁποίων μετὰ τὸ «Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός», συμπληροῦται οὕτως:

Ὁ ἀ΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι·
Τῆ Δευτέρᾳ: «Προστασίας τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς».

Τῆ Τρίτῃ: «Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ: «Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῆ Πέμπτῃ: «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ β΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας αὐτοῦ, π.χ. «Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου (ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ ὁσίου κτλ.), σῶσον ἡμᾶς». Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται καὶ ὁ β΄ ὡς ὁ ἀ΄.

Ὁ γ΄ πάντοτε διὰ τοῦ «Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς».

Εἴτα ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἀ΄ στιχολογίας τῆς Ὀκτωήχου, ἀναλόγως τοῦ ἤχου καὶ τῆς ἡμέρας (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου.

Ὁ ν΄ φαλμὸς χῦμα καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ εὐχῇ: «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου». Τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄), ἢ ἐκφώνησις: «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ΄ ᾠδῶν.

Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς θ΄ ᾠδῆς, τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται, ἦτοι ἡ προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ ἀ΄ μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν Τιμιωτέραν, τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν». Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολουθως:

Ἡμέρα	Ὅλοκληρος ἡ ὥδη	Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
Δευτέρα	α' ν' θ'	β' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τρίτη	β' ν' θ'	α' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τετάρτη	γ' ν' θ'	α' β' δ' ε' ς' ζ'
Πέμπτη	δ' ν' θ'	α' β' γ' ε' ς' ζ'
Παρασκευὴ	ε' ν' θ'	α' β' γ' δ' ς' ζ'

Μετὰ τὰς ὥδας, λέγεται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν τριωδίων τῆς ἡμέρας. Καὶ εἰς μὲν τὰς ὥδας ἐν αἷς ὑπάρχουσι τριώδια, προηγείται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ καταλλήλου στίχου εἰς τὰ τροπάρια καὶ ἔπονται τὰ τριώδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἕκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, ψάλλεται καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Εἰς δὲ τὰς ὥδας ἐν αἷς οὐχ ὑπάρχουσι τριώδια, λέγεται μόνον ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὰς ὥδας ὅπου ὑπάρχουσι τριώδια, ψάλλεται μετ' αὐτὰς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

Τῇ Τρίτῃ ἐκάστης ἐβδομάδος, μετὰ τὴν α' ὥδην τοῦ *Μηναίου*, λέγεται ἡ β' ὥδη τῶν τριωδίων μόνη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ καὶ ἔπεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ ἡ γ' ὥδη τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν γ' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Εἶτα μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν Γ' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀναγινώσκειται τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας). Τυχὸν κοντάκιον ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται. Εἶτα τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν ἡ' ὥδην, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου ψάλλεται μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καί, μετὰ τὸν εἰρμὸν τοῦ β' τριωδίου, ψάλλεται τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος τρίς, συμπληρούμενον ὡς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (ζήτηει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου ἢ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Τυχὸν ἑξαποστειλάριον ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν λέγεται.

Εἶτα οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου» καὶ «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον «Ἐν τῷ ναῶ ἑστῶτες», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὦν εὐλογητὸς» καὶ τὸ «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ».

Εἶτα αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», αἱ ἰβ' μικραὶ μετάνοιαι μετὰ τοῦ «Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με», καὶ πάλιν μία μετάνοια μεγάλη μετὰ τοῦ «Ναί, Κύριε βασιλεῦ», καὶ εὐθὺς ἄρχονται

Αἱ ᾠραι

ᾠρα Α'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» (γ'). «Κύριε, ἐλέησον» (γ')³⁹ καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Τὸ πρωῖ εἰσάκουσον» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν» καὶ ψάλλονται οἱ στίχοι· «Τὰ διαβήματά μου» κτλ. δις ἕκαστος, ἐκτὸς τοῦ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», ὁ ὁποῖος λέγεται τρίς. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ τροπάριον, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ· «Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ», τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· «Ταχὺ προκατάλαβε». Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι

ἡμᾶς» καὶ γίνονται αἱ ιϚ' μετάνοιαι, ὡς καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὅρθρου. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτεται⁴⁰ ἡ

ᾠρα Γ'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' ᾠρα καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος», «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Δόξα· «Ταχεῖαν καὶ σταθιράν». Καὶ νῦν· «Ἡ ἐλπίς καὶ προστασία». Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' ᾠρα. Μετὰ τὰς ιϚ' μετανοίας, ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Θεὲ» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

ᾠρα ς'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' ᾠρα καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρῶρησίαν» καὶ τὸ τῆς ἡμέρας τροπάριον τῆς προφητείας ἐκ τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον καὶ εὐθὺς τὸ «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «Σωτηρίαν εἰργάσω». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Καὶ νῦν, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ· «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ», τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· «Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις». Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' ᾠρα. Μετὰ τὰς ιϚ' μετανοίας, ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

ᾠρα Θ'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' ᾠρα καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς», «Μὴ δὴ παραδώης», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής». Δόξα· «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν». Καὶ νῦν· «Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα». Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιω-

τέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς: «Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν» καὶ αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι (μόνον) μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραΐμ: «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου».

Εὐθὺς φάλλονται οἱ μακαρισμοὶ εἰς ἦχον πλ. δ', ἐπιλέγοντες ἐν ἐκάστω τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», ὁμοίως καὶ εἰς τὸ «Δόξα» καὶ εἰς τὸ «Καὶ νῦν». Εἶτα φάλλονται τὰ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε ...», «Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα ...» καὶ «Μνήσθητι ἡμῶν, ἅγιε ...».

Ἀκολουθῶς ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια: «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κτλ., τὸ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», τὸ «Ἄνες, ἄφες» καὶ τὸ «Πάτερ ἡμῶν». Ὁ ἱερεὺς τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστίν». (Ἐὰν θὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστίν» παραλείπονται)

Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὰ κοντάκια:

α'. «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

β'. Τὸ τῆς ἡμέρας (ζήτηι ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν).

γ'. Τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

δ'. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἦχου τῆς ἡμέρας (ζήτηι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας).

ε'. Δόξα: «Μετὰ τῶν ἁγίων».

ς'. Καὶ νῦν: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν: «Τὴν τιμιωτέραν». «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ γίνονται αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι, αἱ ιβ' μικραὶ καὶ πάλιν μία μεγάλη, ὡς προεγράφη εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας: «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ»⁴¹ καὶ ἄρχεται ἀμέσως ὁ Ἐσπερινὸς (ἄνευ Προηγιασμένης) ὡς κατωτέρω.

Ἐὰν ὁμως πρόκηται νὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν: «Παναγία Τριάς». Καί, ἀνοιγείσης τῆς ὠραίας πύλης, ὁ ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν καὶ ἄρχεται ἢ Προηγιασμένη, ὡς ἔπεται κατωτέρω.

Ἑσπερινὸς ἄνευ Προηγιασμένης

Ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸν προοιμιακὸν φαλμόν. Ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά, ὁ ἀναγνώστης τὸ ἰη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν.

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* (τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). Τυχὸν δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται.

Εὐθύς καὶ ἄνευ εἰσόδου τὸ «*Φῶς ἰλαρόν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ἑσπέρας*» καὶ ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Εὐθύς τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «*Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου*» καὶ· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ τροπάρια· «*Θεοτόκε Παρθένε*» κτλ., ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς *Τυρινῆς*. Τυχὸν ἀπολυτίκιον ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται.

Εὐθύς ὁ ἀναγνώστης· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*». «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητὸς*» καὶ τὸ «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» Εἶτα αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραΐμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*», αἱ ιβ' μικραὶ μετάνοιαι μετὰ τοῦ «*Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με*», καὶ πάλιν μία μετάνοια μεγάλη μετὰ τοῦ «*Ναί, Κύριε βασιλεῦ*».

Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «*Παναγία Τριάς*» καὶ ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» τρις καὶ τοὺς φαλμούς λγ' (33)· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ ρμδ' (144)· «*Υψώσω σε, ὁ Θεὸς μου ὁ βασιλεὺς μου*». Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον* (γ'). *Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία». Ὁ προοιμιακός, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· «Πρὸς Κύριον» εἰς στάσεις τρεῖς. Μεθ' ἐκάστην στάσιν ὁ ἱερεὺς μικρὰν συναπτὴν καὶ ἐκφώνησιν.

Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται τὰ κεκραγάρια μετὰ τῆς στιχολογίας· «Θοῦ, Κύριε», καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς», ψάλλονται τὰ ἐσπέρια καὶ δοξαστικὰ οὕτως·

α'. Ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Τετάρτης, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου.

β'. Ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Παρασκευῆς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δῖς, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (ζήτηε ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (ἢ τὸ δοξαστικόν τοῦ Μηναίου, ἐὰν ἔχη). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου (ζήτηε ἀμφοτέρω ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

γ'. Ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Α', Ε' καὶ Γ' Παρασκευῆς, ταῖς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, καὶ ταῖς ἐν μνήμαις τῶν ἐορταζομένων ἀγίων, τὰ ἐσπέρια καὶ δοξαστικὰ ψάλλονται κατὰ τὰς ἐν αὐταῖς διατάξεις.

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ ἢ μετὰ Εὐαγγελίου, ὡσάκις προβλέπεται ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου, καὶ τὸ «Φῶς ἰλαρόν» χῦμα.

Ὁ ἱερεὺς· «Ἐσπέρας». Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸ α' ἀνάγνωσμα. Ἀκολούθως λέγεται τὸ ἕτερον προκείμενον καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὸ «Κέλευσον».

Ὁ ἱερεὺς, κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατόν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ φωτίζων σταυροειδῶς ἐκφωνεῖ· «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα στραφεὶς σφραγίζει σταυροειδῶς τὸν λαὸν λέγων· «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι».

Ἀκολούθως ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν ἀναγνώστην· «Εἰρήνη σοι», εἶτα στραφεὶς πρὸς ἀνατολὰς λέγει· «Σοφία».

Καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ «Κατευθυνθήτω» μετὰ τῶν στίχων, ἀπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ὁ ὁποῖος θυμιᾷ κατὰ τὴν τάξιν), τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ βήματος ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου», τὸ δὲ τέλος: «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή», ἀποπληροῖ ὁ ἀΐ χορός.

Ἐνταῦθα ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ἐν μνήμῃ δὲ ἑορταζομένου ἀγίου, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ.

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ αἰ αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων (ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Δ΄ ἑβδομάδος καὶ ἐντεῦθεν, παρεμβάλλονται καὶ αἰ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων) καὶ τῶν πιστῶν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου», φάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν». Μετὰ τὴν φράσιν: «ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων ἐν ἄκρα σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἧν συνεχίζεται ὁ ὕμνος: «Ἴδου θυσία μυστική», μέχρι τέλους.

Εἶτα τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ Κυριακὴ προσευχή.

Κοινωνικόν: «Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Ἐν μνήμῃ δὲ ἑορταζομένου ἀγίου: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν: «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ὅπισθάμβωνος εὐχή: «Δέσποτα Παντοκράτορ», μεθ' ἧν τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ἀναγινώσκονται οἱ φαλμοὶ λγ' (33): «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ' (144): «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου», ἐνῶ ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Μέγα Ἀπόδειπνον

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἀλλὰ μετὰ τὸ πρῶτον «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», εὐθὺς ὁ δ' φαλμός: «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου» κτλ.⁴².

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται ὁ κανὼν οὕτω·

α'. Κατὰ μὲν τὴν Α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ὠρισμένον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με». Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» καὶ μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως».

β'. Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας, ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, κατὰ τὸν ἦχον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Μετὰ τὸν κανόνα, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον· «Κύριε τῶν δυνάμεων» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Κατὰ τὴν Α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὰς εὐχάς· «Ἄσπινε, ἀμόλυντε» κτλ., ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος. Εἶτα ἡ εὐχή· «Δέσποτα πολυέλεε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου.

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν» ψάλλεται τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ τὸ θεοτοκίον· «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθὴ», τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

19. ΔΕΥΤΕΡΑ (Καθαρὰ Δευτέρα). Ἀρχίππου ἀποστόλου· Φιλοθέης ὀσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ

Σήμερον μὲν ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ παραλείπεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἄρχεται ὡς ἐξῆς·

«Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κτλ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ», «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προεγράφη εἰς τὴν τυπικὴν δι-ἀταξιν τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς.

20. ΤΡΙΤΗ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης· Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν ἐν Κύπρῳ.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τιμοθέου ὀσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη ἐν σελ. 145.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτύρων Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης*.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σμύρνης*.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἑσπέρια, τὸ ἰδιόμελον· «Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα» δίς, τὸ ἀ' ὁμόηχον μαρτυρικόν· «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων»⁴³ (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, ἦχος πλ. α', Παρασκευῆ ἐσπέρας), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Χαίροις, ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὅργάνῳ χρησάμενος». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ δ' ἦχου. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία ἀναγινώσκεται ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μέχρι καὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Τῆς μὲν α', γ', ε', ζ', καὶ θ' ὠδῆς ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς, τῆς δὲ δ', ς' καὶ ἡ ἄρχεται ὁ β' χορὸς.

Ψαλλομένης τῆς θ' ὠδῆς, γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ. Μετ' αὐτὴν δέ, ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργὸν δίχορον). Περὶ τὸ τέλος αὐτοῦ, ὁ ἱερεὺς ἔρχεται ἐνώπιον τῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ προηυ-
 τρεπισμένης εἰκόνας τῆς Θεοτόκου καὶ θυμιάσας αὐτὴν καὶ προσκυνήσας τρεῖς, ἀπαγγέλλει τὴν Α' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον (Α-Z). Μεθ' ἕκαστον οἶκον, ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τρεῖς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἐνῶ ὁ χορὸς ἐπαναλαμβάνει μετὰ μέλους τὰ ἀκροτελεύτια ἐφύμνια· «Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ «Ἀλληλουῖα». Μετὰ τὸ τέλος τῆς στάσεως, ψάλλεται καὶ πάλιν τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον), ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ καὶ πάλιν τὴν εἰκόνα καὶ τὸν λαόν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν εἰκόνα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου· «Προφήτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε» καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Πί-

στιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα»⁴⁴. Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς». Ἔπειτα οἱ δύο τεταγμένοι ἀναγνώσται, ὁ εἷς ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλουσιν ἐμμελῶς καὶ ἐναλλάξ τὰς εὐχάς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κτλ.

Μετὰ τὰς εὐχάς, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Α΄ Παρασκευῆς τῶν νηστειῶν.

Εἶτα ποιεῖ τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου».

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος· ἡ α΄ καὶ β΄ εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, τοῦ Προδρόμου· «Ὡς θεῖον θησαύρισμα». Δόξα· «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός». Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Μετὰ τὴν β΄, τὰ τοῦ ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Δόξα· «Θεῖον δῶρον». Καὶ νῦν· «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ β΄ τοῦ ἁγίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»⁴⁵. Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ α΄ κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τὸ α΄ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' Ἑ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον

καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ὡδὴν· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ 3 πρῶτα τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν· «Φιλάγαθε Θεέ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (ὁ β' ἐν τῷ Τριωδίῳ) καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ μνήμη τῶν προφητῶν Μωϋσέως, Ἰακώβου καὶ Σαμουὴλ· Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Ῥηγίνου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σκοπέλου*· Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, ἐπισκόπου Ἀπαμείας. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Κοντάκιον, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ»⁴⁶.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἄφ' 4' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ε' ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου εἰς 4, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὸ ἄσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς δοξολογίας εἴθισται ἐν Κύπρῳ ἵνα γίνηται ἡ ἀκόλουθος τελετή·

Οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τὸ ἄσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ (ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Κύκκου τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου), ἡ ὁποία κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἠὺς τρεπισμένου μετ' ἀνθῶν καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης,

λιτανεύων ταύτην ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἑξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠΰτρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τῆς εἰκόνας, θυμιᾷ κύκλω αὐτοῦ, ψάλλων τὸ «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», ἐπαναλαμβανομένου τούτου ὑπὸ τῶν χορῶν δῖς.

[Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου, ἀντὶ τοῦ «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», ψάλλεται τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄.

Ηεοτόκε Παντάνασσα, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, αἰρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, μηδὲ τιμώντων, πάναγνε, τὴν σεβάσμιον εἰκόνα σου].

Εἶτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῆ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα. (Ὁ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνας, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον). Εἶτα τὸ «Σήμερον σωτηρία» καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄ «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄ «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Στίχ. γ΄ «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;».

Στίχ. δ'. «Είπάτωσαν οί λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β'. «Ἰψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν».

Στίχ. γ'. «Ὅφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. δ'. «Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Αἰνεσάτωσαν αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ».

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Στίχ. β'. «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».

Στίχ. γ'. «Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος, τῆς Α' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος».

Εὐαγγέλιον, τῆς Α' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως», μεθ' ἣν γίνεται λιτανευσίς τῶν ἁγίων εἰκόνων περίξ τοῦ ναοῦ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν·

Τυπικὴ διάταξις τῆς λιτανείας, κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), ἱστάμενος ἐν τῷ σωλῆα, ἐκφωνεῖ·

«Εὐλόγημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὸ προοίμιον τοῦ Συνοδικοῦ τῆς ἁγίας Ζ' οἰκουμένηκῆς συνόδου·

«Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσι, ἀποστολικάις τε παραινέσεσιν εἶκοντες καὶ εὐαγγελικάις ἱστορίαις στοιχειούμενοι, ταύτην σήμερον τὴν πανήγυριν ἐορτάζομεν καὶ ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι, ψαλμοῖς ἐκβῶμεν καὶ ᾄσμασιν».

Εἰθ' οὕτω κλῆρος καὶ λαὸς ἐξέρχονται τοῦ ναοῦ διὰ τῆς δυτικῆς πύλης. Προηγοῦνται τὰ ἑξαπτέρυγα, ἔπονται οἱ ψάλται, οἱ κρατοῦντες τὰς εἰκόνας, ὁ διάκονος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τέλος ὁ λαός. Ψάλλεται δὲ ἅπαξ ἢ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠὲ δόκησας, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Φθάσαντες εἰς τὴν νοτίαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ἵ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἵ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ἵ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἵ ἱερεύς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ἵ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν τῆν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἵ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἵ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τῶν εἰδότην τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνθομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἵ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης αὐθις τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ ἡ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες δὲ ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ἵ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ἵ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἵ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων,

ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερέυς· «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἤτοι εὐαγγελιζομένων, τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν τὴν τε διὰ λόγων διακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἢ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἢ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τῶν τῷ λόγῳ ἀγιαζόντων τὰ χεῖλη, εἶτα τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ λόγου, εἰδόντων τε καὶ κηρυσσόντων, ὡς ἀγιάζεται

μὲν ὁμοίως διὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων τὰ ὄμματα τῶν ὁρώντων, ἀνάγεται δὲ αὐτῶν ὁ νοῦς πρὸς θεογνωσίαν, ὥσπερ καὶ διὰ τῶν θείων ναῶν καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν ἄλλων κειμηλίων, αἰωνία ἢ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἢ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς πομπῆς, ψάλλεται ἅπαξ ἢ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες εἰς τὴν βορείαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου καὶ πανσέπτου ναοῦ τούτου, καὶ πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν ἐπισταμένων, ὡς ἡ ράβδος καὶ αἱ πλάκες, ἢ κιβωτὸς καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον, τὴν Παναγίαν προέγραφέ τε

καὶ προδιετύπου Παρθένον, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ ὡς ταῦτα μὲν προετύπου ταύτην, οὐ γέγονε δὲ ἐκείνη ταῦτα, γέγονε δὲ κόρη καὶ διαμένει μετὰ τὴν θεογεννησίαν παρθένος, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον Κόρην αὐτὴν τοῖς εἰκονίσμασι γραφόντων, ἢ τοῖς τύποις σκιαγραφούντων, αἰωνία ἢ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἢ μνήμη» (γ’).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τῶν τὰς προφητικὰς ὁράσεις, ὡς αὐτὸ τὸ θεῖον αὐτὰς ἐσχημάτισε καὶ διετύπου, εἰδόντων καὶ ἀποδεχομένων καὶ πιστευόντων, ἅπερ ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ἐωρακότες διηγήσαντο, καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων καὶ εἰς τοὺς πατέρας διήκουσαν ἔγγραφόν τε καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατούντων καὶ διὰ τοῦτο εἰκονιζόντων τὰ ἅγια καὶ τιμώντων, αἰωνία ἢ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἢ μνήμη» (γ’).

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ ἢ πολλάκις τὸ ἕξις ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β’.

Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρών, εὐφροσύνη εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρασ τῆς προφητείας προαγαγὼν λάμπει ὁ σταυρός, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φθάσαντες εἰς τὴν δυτικὴν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (γ’).

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ’ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἐν τῷ λέγειν ταῦτα τὸν διάκονον, ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ μ’ , ἥτοι τετράκις ἀνὰ δέκα.

Καὶ ἐξακολουθεῖ

‘Ο διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

‘Ο χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ’).

‘Ο ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς): «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεῆμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

‘Ο χορός: «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Οἱ προφήται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρήσιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασι, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν·

Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

‘Ο χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς): «Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγείσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων».

Ὁ χορός: «Ἀμήν».

Εὐθὺς δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ ναῷ, τοῦ κλήρου ψάλλοντος τὸ μέγα προκείμενον·

Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δίς.

Εἶτα ψάλλεται τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ´ Ὡρα. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Κοντακίον, τοῦ Τριωδίου.

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας (βλ. σελ. 137), ἀλλὰ κατανυκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ πλ. α΄ ἤχου, μέγα δὲ προκείμενον τὸ «Ἐδωκας κληρονομίαν».

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πορφυρίου ὁσίου, ἐπισκόπου Γάζης· Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

27. ΤΡΙΤΗ. Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ· Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ*.

Σημείωσις. Ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ δίσεκτος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν κθ' τοῦ μηνός. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι δίσεκτος, ψάλλεται τῇ κη'.

Ἡ Προηγουμένη τελεῖται ὡς προεγράφη ἐν σελ. 145.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐδοκίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν· Συ-
νεσίου ὀσίου τοῦ ἐν Λύση*.

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἑσυχίου μάρ-
τυρος τοῦ Συγκλητικῶ· Θεοδότου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Κυ-
ρηνείας*· Νικολάου ὀσίου τοῦ Πλανᾶ.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς προε-
γράφη ἐν σελ. 145, ἀλλὰ μαρτυρικά, νεκρώσιμον δοξαστικὸν καὶ
ἀ' θεοτοκίον λέγονται τὰ τοῦ πλ. ἀ' ἤχου.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς
διετυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν (βλ. σελ. 148),
ἀλλ' ἀναγινώσκεται ἡ Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν
πρὸς τὴν Θεοτόκον (H-M). Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον·
«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχάς· «Ἄσπιλε,
ἀμόλυντε» κτλ., εὐθὺς ἡ ἀπόλυσις ἄνευ Εὐαγγελίου.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Β' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Εὐτροπίου, Κλε-
ονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὅρθρος

Πρὸ τοῦ ἑξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις
διὰ κατζίου. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούϊα» τρεῖς ἐκ δ' εἰς
ἦχον β', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα: «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἀγία». Καθίσματα, τὰ μαρτυρικά τοῦ πλ. ἀΐ ἤχου, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτηε αὐτὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς προεδηλώθη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 126), ἀλλ' ἄνευ ὀνομάτων. Εἶτα τὸ κάθισμα: «Ἀνάπαυσον, Σωτῆρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν΄ φαλμὸς χῦμα, τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ΄ ὠδῶν (ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς ἀΐ, γ΄, δ΄ καὶ ε΄, καὶ ὀλόκληροι ἡ ς΄, ζ΄, ἡ καὶ θ΄).

Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 μέχρι καὶ τῆς ε΄ ὠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ς΄ ὠδῆς συνάπτομεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἕκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β΄ τετραῶδιου, ψάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ στίχων.

Μετὰ τὴν γ΄ ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου⁴⁷, ἡ αἴτησις καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ τὴν ς΄ ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τετραῶδιου, ἡ αἴτησις, τὸ κοντάκιον (καὶ ὁ οἶκος) τοῦ Μηναίου ἐὰν ἔχη, εἰ δὲ μὴ τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον» (ζήτηε τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω, σελ. 125) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ζ΄ ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τετραῶδιου. Μετὰ τὴν ἡ΄ ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τετραῶδιου, μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τετραῶδιου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ πλ. ἀΐ ἤχου⁴⁸ δις (ζήτηε ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Τὸ τέλος τοῦ ἀΐ συμπληροῦται ὡς ἐξῆς: «πρεσβείαις, Κύριε, τῶν ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με» καὶ τὸ τέλος τοῦ β΄· «πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν

με». Εἶτα, τὸ ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου ἐὰν ἔχη, εἰ δὲ μὴ τὸ νεκρώσιμον· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα» (ζήτησι ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).

Αἶνοι, τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. ἀΐχου (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ πλ. ἀΐχου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Δόξα, ἐὰν ἔχη ὁ ἤχος, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκια· «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον» καὶ· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων. Εἶτα τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἡ ἀνωτέρω τάξις τελεῖται ἀπαρραλλάκτως καὶ ἐν τῷ Γ' καὶ Δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ· Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὅσιε τρισμάκαρ». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ τῶν στίχων εἰς ἱεράρχας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία (τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοιντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος, τῆς Β΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας».

Εὐαγγέλιον, τῆς Β΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τελεῖται μνημόσυνον πάντων τῶν κεκοιμημένων πατέρων αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ΄ Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Ἄντι κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας (βλ. σελ. 137), ἀλλὰ κατανυκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ πλ. β΄ ἤχου.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κόνωνος ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ· Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου· Κόνωνος ὀσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι*.

6. ΤΡΙΤΗ. Τῶν μβ΄ (42) μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ Ἐλπιδίου ἱερομαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος· Ἀρκαδίου ὀσίου, Νέστορος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ μαρτύρων*.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη ἐν σελ. 145.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοφυλάκτου οσίου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· Ἐρμουῦ ἀποστόλου.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ (ἄνευ εἰσόδου). Ἐσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Σῶτερ, ὁ ἀληθῆς γλυκασμὸς» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀγίων· «Φέροντες τὰ παρόντα». Δόξα, τῶν ἀγίων, πάλιν τὸ «Φέροντες τὰ παρόντα»⁴⁹. Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον (καθ' ὅτι Πέμπτη ἐσπέρας)· «Ἵβρεις ὑπομείναντα πολλὰς» (ζήτηι τῇ 6ῃ Μαρτίου εἰς τὸν Ἐσπερινόν). Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου τὸ «Φῶς ἱλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἡ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ» δις καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε». Δόξα, τῶν ἀγίων· «Ἐν ὠδαῖς ἁσμάτων». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ὁρῶσά σε σταυρούμενον». Ἀπολυτίκιον, τῶν ἀγίων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων» ἅπαξ καὶ τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ. τοῦ Ἐσπερινοῦ ὡς ἐν σελ. 144, πλὴν ὅμως οὐ ποιοῦμεν τὰς ιΓ' μετανοίας, ἀλλὰ μόνον τὰς 3 μεγάλας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ, διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀγίων.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ. Εἰς τοὺς στίχους· «Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε», μετὰ τὸν στίχον· «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες», προστίθεται καὶ ὁ ἐξῆς τῶν ἀγίων· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ Τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν». Μετὰ δὲ τὸ «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», οὐ ποιοῦμεν τὰς ιΓ' μετανοίας, ἀλλὰ μόνον τὰς 3 μεγάλας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ. Ἀναγινώσκειται τὸ σύνηθες μετὰ λιτῆς. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, φάλλονται ἀντὶ λιτῆς τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν τῶν ἀγίων· «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος». Δόξα, τὸ τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν· «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον». Καὶ νῦν· «Ἀδιόδευτε πύλη». Εἶτα ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ⁵⁰. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου». Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου· «Τῷ τῆς βρώσεως ξύλω». Δόξα· «Τὴν σάρκα καθαρθέντας». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Θαῦμα θαυμάτων»⁵¹ (ζήτηει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, ἤχος α', Δευτέρα πρωτῆ). Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τῶν ἀγίων μετὰ τῶν θεοτοκίων. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανῶν, ὁ τῶν ἀγίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας εἰς τὰς οἰκείας ᾠδὰς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Γ', τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀγίων καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τῶν ἀγίων καὶ τὸ θεοτοκίον. Αἶνοι, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς» ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων· «Δεῦτε μαρτυρικὴν» (τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀγίων δὲν λέγονται). Δόξα· «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ». Καὶ νῦν· «Μακαρίζομέν σε». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου». Εἶτα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μόνον μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοί.

Ἐν ταῖς Ὑμνοῖς. Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης Ὑμνος, χῦμα, Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὑμνος. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἐκάστης καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, λέγεται τὸ κοντάκιον τῶν

ἀγίων. Εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης, οὐ ποιῶμεν τὰς 17' μετανοίας, ἀλλὰ μόνον τὰς 3 μεγάλας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ, διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀγίων. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' Ὁρας, ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Προηγιασμένης.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἑσπέρια, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην» δῖς, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀγίων· «Φέροντες τὰ παρόντα» εἰς 4. Δόξα· «Προφητικῶς ἀνεβόα». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας καὶ τὸ «Κατευθυνθήτω». Εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, ἀλλὰ κοινωρικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διευτυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν (βλ. σελ. 148), ἀλλ' ἀναγινώσκεται ἡ Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον (N-Σ). Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κτλ., εὐθὺς ἡ ἀπόλυσις ἄνευ Εὐαγγελίου.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (βλ. σελ. 161), ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῳ καθίσματα, φωταγωγικόν, αἶνοι καὶ ἀπόστιχα, λέγονται τὰ τοῦ πλ. β' ἤχου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Γ' Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς βασιλίσσης Ἄρτης. Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Ζ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ· «Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ· «Ὁ συμμαχήσας, Κύριε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Σταυροῦ. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐζώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια⁵², ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ...», Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανὼν, μόνον ὁ τοῦ Σταυροῦ εἰς 8. Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ λέγεται πρῶτον ὁ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς κείμενος εἰρμός, εἶτα τὸ ἀτροπάριον (ὅπερ ἐστὶν ἀναστάσιμον) μετὰ στίχου· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», ἀκολούθως τὰ ἐπόμενα μετὰ τοῦ «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου» καὶ τέλος τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν»⁵³.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Σταυροῦ, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ὁ θειότατος προετύπωσε». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἴνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ εἰς 4, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην». Καὶ νῦν· «Ἐπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἤχον δ').

Τυπικὴ διάταξις τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Εἰς τὸ ἄσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς θυμῶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκον ἠὺτρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν δίσκον εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπερυγῶν, ἀκολουθούντων τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος.

Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺτρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ χοροὶ ἐπανερχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τετραποδίου. Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί».

Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον καὶ θυμιῶν κύκλω αὐτοῦ σταυροειδῶς ψάλλει τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἐπαναλαμβανομένου δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῆ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) προσκυνῶν τὸν τίμιον Σταυρόν ψάλλει· «Τὸν Σταυρόν σου

προσκυνοῦμεν». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν δὶς. (Παρόντος ἀρχιερέως, οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοί», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη. Μετὰ δὲ τὴν προσκύνησιν, ψάλλεται τὸ «Σήμερον σωτηρία»⁵⁴ καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία (τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα, τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄. «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄. «Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου».

Στίχ. γ΄. «Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις».

Στίχ. δ΄. «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄. «Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β΄. «Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄. «Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Στίχ. δ΄. «Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄. «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. β΄. «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου».

Στίχ. γ΄. «Καὶ ποιῶνον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος». Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν». Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

Ἀπόστολος, τῆς Γ΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν».

Εὐαγγέλιον, τῆς Γ΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλουϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Σημείωσις. Ὁ τίμιος Σταυρὸς παραμένει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ὅτε καὶ αἶρεται.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ΄ Ὁ ρ α. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας (βλ. σελ. 137), ἀλλὰ κατανυκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἤχου, μέγα δὲ προκείμενον τὸ «Ἐδωκας κληρονομίαν».

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοφάνους όσιού Συγριανής τοῦ όμολογητοῦ· Γρηγορίου πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου· Συμεών όσιού τοῦ νέου Θεολόγου.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Εἰς τὴν Α΄ Ὁραν, ἀντὶ τῶν στίχων· «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον», φάλλεται τὸ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» τρίς. Εἰς πάσας δὲ τὰς Ὁρας, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμοὺς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, λέγεται τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία».

13. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν φάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριωδίου.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βενεδίκτου όσιού.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν φάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριωδίου ὡς προδιετάχθη. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς ἀστιχολογίας, μετὰ τὰ σταυρώσιμα τοῦ βαρέος ἤχου, Δόξα, τὸ μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Ὁ κανὼν τοῦ Σταυροῦ φάλλεται μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου», τὰ δὲ τριῶδια ὡς εἴθισται. Πρὸ δὲ τῶν ἑξαποστειλαρίων, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ βαρέος ἤχου ἅπαξ.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Ἀναγινώσκονται ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἐσπέρια, τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη. Ἀπὸ σήμερον δὲ μέχρι καὶ τῆς Μ. Τετάρτης, μετὰ τὰς αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων, παρεμβάλλονται καὶ αἱ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Ἀριστοβούλου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Βρεττανίας*.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Δ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Σαβίνου μάρτυρος τοῦ Αἰγυπτίου· Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ*.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν ψάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριωδίου ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Ἀναγινώσκονται ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», φαλλομένου τρεῖς τοῦ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν», ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ τίμιος Σταυρός, καὶ θυμιάσας αὐτὸν καὶ ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἀσπάζεται αὐτόν. Εἶτα αἶρει τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εἰσάγει αὐτόν εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα, μεθ' ὃ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς προεγράφη ἐν σελ. 145, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων. Μαρτυρικὰ δέ, νεκρώσιμον δοξαστικὸν καὶ ἀ' θεοτοκίον λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἤχου.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διευτυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν (βλ. σελ. 148), ἀλλ' ἀναγινώσκεται ἡ Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον (Τ-Ω καὶ Α). Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κτλ., εὐθὺς ἡ ἀπόλυσις ἄνευ Εὐαγγελίου.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Δ' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Ἀλεξίου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (βλ. σελ. 161). Ἐν τῷ Ὅρθρω, καθίσματα, φωταγωγικόν, αἶνοι καὶ ἀπόστιχα, λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἤχου. Ἀφ' Ἐ' ὠδῆς, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου κοντακίου, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου. Μετὰ δὲ τὸ φωταγωγικόν, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου ἑξαποστειλαρίου, τὸ ἑξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου καὶ εἶτα

τὸ θεοτοκίον· «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*». Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Δ΄ Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου ὀσίου τοῦ συγγραφέως τῆς *Κλίμακος*· Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινὸν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ὅσιε πάτερ*». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὡ θαύματος καινοῦ*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, Δόξα· «*Τῆς μετανοίας*». Καὶ νῦν· «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα⁵⁵. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐργασώμεθα». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος, τῆς Δ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός».

Εὐαγγέλιον, τῆς Δ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὁ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Ἄντι κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Ἐν τῷ κατανουκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας (βλ. σελ. 137), ἀλλὰ κατανουκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ πλ. δ' ἥχου.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μαρτύρων.

20. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰακώβου ἐπισκόπου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐν τῇ Προηγιασμένη. Ἐσπέρια, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω», ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια· «Κύριε, σὺ τοὺς ἱεροὺς» καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον ἕτερα· «Ἄπας ὁ βίος μου», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δόξα, καὶ νῦν· «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καὶ ὁ εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν, μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. (Τὰ ἐν τῇ δ', ἡ καὶ θ' ᾠδὴ κείμενα τριώδια παραλείπονται, διότι θὰ φαλοῦν κατὰ τὸν Ὅρθρον τῆς ἐπαύριον). Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὰ καθίσματα. Μετὰ δὲ τὴν ς' ᾠδὴν, ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου». Ἐπειτα οἱ μακαρισμοὶ⁵⁶ καὶ αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως». Εἶτα, τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Πάντων προστατεύεις».

22. ΠΕΜΠΤΗ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος· Βασιλείου ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται γενικῶς ὡς προεγράφη ἐν σελ. 138. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ ἀποστολικά τοῦ ἡχου. Δόξα, τὸ μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ τὴν β', τὸ τοῦ Τριωδίου· «Φωστῆρες θεαυγεῖς» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ Μ. Κανόνος). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ Λόγος τοῦ

Πατρός» (ζήτηει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ΄ ἐβδομάδος). Μετὰ δὲ τὴν γ⁵⁷, τὸ ἕτερον κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ» (ζήτηει ἀμφοτέρω μετὰ τὴν γ΄ ὠδὴν τοῦ Μ. Κανόνος). Ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ ἡ στιχολογία τῶν ὠδῶν. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (Πέμπτη τοῦ Μ. Κανόνος, ὠδὴ δ΄, ἡ καὶ θ΄), μετὰ στίχου· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ΄ Γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μ. Κανόνος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἐκάστης Ὁρας καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμοὺς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου».

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, ἀντὶ τοῦ ΙΗ΄ καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου· «Πρὸς Κύριον», ἀναγινώσκεται τὸ ΙΒ΄ κάθισμα· «Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου»⁵⁸. Ἐσπέρια, τὸ ἰδιόμελον· «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην» δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια· «Ἠλούμενος, Κύριε, Σταυρῶ» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Πᾶσαι αἱ Στάσεις τῶν Χαιρετισμῶν). Νίκωνος ὀσιομάρτυρος καὶ τῶν αὐτοῦ ρζθ΄ (199) μαθητῶν.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἐσπέρια, (εἰς στίχους 6) τὸ ἰδιόμελον· «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ» δῖς, τὸ μαρτυρικόν καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Ἀκαθίστου· «Βουλὴν προαιώνιον». Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος μυστήριον» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» τρῖς (ἅπαξ ἀργόν, ἅπαξ ἀργοσύντομον καὶ ἅπαξ σύντομον) καὶ εὐθύς ἀναγινώσκεται

ἢ Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον (Α-Ζ), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Ἀκολούθως ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ α' καὶ γ' τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Η-Μ), μεθ' ἣν ὁ α' χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Εὐθὺς ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ ς'. Εἶτα ὁ β' χορὸς πάλιν τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (ἀργοσύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Ν-Σ), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Ἀμέσως ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ ζ', η' καὶ θ' καὶ γίνεται ἡ θυμίασις τοῦ ναοῦ. Εἶτα ὁ α' χορὸς πάλιν τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (ἀργοσύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Τ-Ω καὶ Α), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Αὐθις ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, χῦμα τὸ κοντάκιον τοῦ Ἀκαθίστου· «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» καὶ τὸ προεόρτιον· «*Ἐπελεύσει Πνεύματος*». Εἶτα· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς ἐν ταῖς προλαβούσαις Παρασκευαῖς.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου· προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀκαθίστου· «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου*». Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «*Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν· «*Ἀπεστάλη Γαβριὴλ*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ (ζῆτει αὐτὰ τῆ 25ῃ Μαρτίου)⁵⁹. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς, ὁ τοῦ Ἀκαθίστου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ προεόρτιος ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου. Ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς καταλιμπάνεται ὁ προεόρτιος καὶ λέγονται ὁ τοῦ

Ἀκαθίστου ὡς ἀνωτέρω καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ εἰς τὸ νεκρώσιμον· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε». Μεθ' ἕκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, φάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ στίχων. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον, τὸ κάθισμα τοῦ Ἀκαθίστου· «Ὁ μέγας στρατηγός». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Σήμερον ἅπανσα». Ἀφ' 4' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον· «Τῆ ὑπερμάχῳ», ὁ οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ὠδὴν· «Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ»)⁶⁰. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Ἀκαθίστου καὶ τὸ προεόρτιον. Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Ἀκαθίστου εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀκαθίστου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀκαθίστου). Ἀπολυτίκια, τοῦ Ἀκαθίστου, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐπελεύσει Πνεύματος». Ἀπόστολος, τῆς Θεοτόκου (ὁ β' ἐν τῷ Τριωδίῳ). Εὐαγγέλιον, τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (ζήτει τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν»⁶¹. Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτή). Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Θ'.

Σημείωσις. Ἐνεκα τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καταλιμπάνεται.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν ὁ Καθεδρικὸς ναὸς Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καὶ ὁ Καθεδρικὸς ναὸς Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκια, τοῦ Ἀκαθίστου. Δόξα, τὸ προεόρτιον. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, ἦτοι τὰ δύο τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β΄ ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς 25ης Μαρτίου⁶². Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου⁶³, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντι θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τὰ εὐλογητάρια⁶⁴, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἑορτῆς·

«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὑραίας Πύλης), τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ εὐθύς ψάλλεται ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ γίνεται

ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου⁶⁵. Δόξα· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*»⁶⁶.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*⁶⁷.

Καταβασίαι· «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*» (οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἦχον α') καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» πρὸ τοῦ εἰρμου καὶ τῶν τροπαρίων. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*». Εἶτα, ἡ καταβασία· «*Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ*»⁶⁸.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Θ' ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, μετὰ τῶν στίχων· «*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ...*» καί· «*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ...*» εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*». Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*»⁶⁹.

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία (τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)⁷⁰

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «*Ὁ Θεός, τὸ κριμὰ σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β'· «*Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην*».

Στίχ. γ´ «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

Στίχ. δ´ «Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´ «Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι´ ἡμᾶς σαρκωθείς».

Στίχ. β´ «Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Στίχ. γ´ «Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται».

Στίχ. δ´ «Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλήθος εἰρήνης».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´ «Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Στίχ. β´ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

Στίχ. γ´ «Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Εἰσοδικόν· «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος, τῆς ἐορτῆς· «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι».

Εὐαγγέλιον, τῆς ἐορτῆς· «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ὡς κατωτέρω·

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε».

Ὁ α΄ χορός· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Ὁ β΄ χορός, Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».

ἽΟ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

ἽΟ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχήν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραὴλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, εὐεργεσίαν δὲ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δούλον ἡμῶν ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ηὐλόγησας τὸν ἱερὸν τούτου ἀγῶνα, ἐδικαίωσας τούτου τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας τούτῳ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρούρει ἀεὶ τὸ εὐλογημένον ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι τούτῳ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον τοῦτο διατήρει καὶ στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

ἽΙλέῳ ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖᾳ ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· «Ἀμήν».

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροί (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

ἽΟ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἔθνικὸν ὕμνον.

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

**Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας,
ἢ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ**

Ἐν τῇ Θ' Ὡρα. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ..., καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ⁷¹. Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 10) τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος», τὰ 3 τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον» εἰς 4 καὶ τὰ 3 τοῦ ἀρχαγγέλου· «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος νοῦς». Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος» ἅπαξ καὶ τὰ 3 τῆς ἑορτῆς· «Τῷ ἕκτῳ μηνί» μετὰ τῶν στίχων·

«Εὐαγγελίξεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριοιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς. Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», τὰς 3 μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ καὶ ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ..., Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν.

27. ΤΡΙΤΗ. Ματρώνης μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη ἐν σελ. 145, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων καὶ Κυρίλλου διακόνου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Σημειώσεις. Ἐκ τῶν δύο ἀκολουθιῶν τοῦ *Μηναίου* φάλλεται μετὰ τῆς τοῦ *Τριωδίου* μόνον ἡ μία, ἣν ἂν θέλῃ ὁ προεστώς, ἢ δὲ ἑτέρα ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Σιναΐτου, συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 8) τὸ ἰδιόμελον· «*Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες*» δῖς, τὸ μαρτυρικὸν καὶ τὰ 5 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Λαζάρου· «*Κύριε, Λαζάρου θέλων*». Δόξα· «*Ἐπιστὰς τῷ μνήματι*». Καὶ νῦν· «*Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», φάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμός· «*Ἐποίησε κράτος*». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρὰ*» (ζήτει εἰς τὸν κανόνα τῆς αὔριον), τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «*Δί' εὐχῶν*», τὸ «*Πάντων προστατεύεις*».

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡ ἀνάστασις τοῦ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου· Ὑπατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ καὶ τὸ *Μηναῖον*. Μνήμαι ἁγίων τινῶν, ἐπισήμως ἑορταζομένων, μετατίθενται εἰς τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα.

2. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ (τοῦ Σαββάτου). Εἰς τὸ β' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», εἰς δὲ τὸ γ', τὸ

κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*». Πρὸ τῆς ἀπολύσεως ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» τρίς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν· «*Κατοικτείρας τῆς Μάρθας*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν β΄, τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα· «*Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εὐθύς τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Λαζάρου, ὁ α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφοτέρω μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κάθισμα· «*Συμπαρέστησαν Χριστῶ*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Προγινώσκων τὰ πάντα*». Ἀφ΄ Γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «*Υἱοὺν διοδεύσας*». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τῶν κανόνων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Κυρίως Θεοτόκον*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ «*Ἅγιος Κύριος*» τρίς μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*»⁷² καὶ τὰ δύο τοῦ Λαζάρου· «*Λόγω σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ*» δις καί· «*Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς*» ἅπαξ. Αἶνοι, τὰ 8 ἰδιόμελα· «*Ἀνάστασις καὶ ζωὴ*». Δόξα· «*Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*». Καὶ νῦν· «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*»⁷³.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς, μετὰ τοῦ «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» εἰς τὸ β΄, καὶ τοῦ ἀπολυτικίου· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» εἰς τὸ γ΄. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*». Ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*». Κοινωνικόν· «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλουῖα*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ).

Κατάλυσις ἰχθύος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 5 ἰδιόμελα· «Σήμερον ἡ χάρις» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ἡ χάρις».

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ἡ χάρις».

Ἀπολυτίκια· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Συνταφέντες σοι».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν· «Μετὰ κλάδων νοητῶς». Δόξα, καὶ νῦν· «Τεταρταῖον Λάζαρον». Μετὰ τὴν β'· «Ἐπὶ φίλω σου, Χριστέ». Δόξα, καὶ νῦν· «Αἰνέσατε συμφώνως». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἐκ στόματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ψάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου⁷⁴. Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστός». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἡ χάρις».

Κανῶν, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»⁷⁵.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «ᾠφθησαν αἱ πηγαί». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεὸς Κύριος».

Ἐξαποστειλάριον, τὸ «Ἅγιος Κύριος» τρίς μετὰ τοῦ «Ἰψοῦτε Κύριον» μόνον⁷⁶.

Ἀμέσως ἀναγινώσκεται ἡ εὐχὴ τῶν βαΐων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐὰν χοροστατῆ ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον).

Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε». Δόξα, καὶ νῦν· «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι».

Θεία Λειτουργία
(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄ «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄ «Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με».

Στίχ. γ΄ «Θλιψιν καὶ ὀδύνην εὖρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην».

Στίχ. δ΄ «Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς».

Στίχ. β΄ «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

Στίχ. γ΄ «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι».

Στίχ. δ΄ «Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Στίχ. β΄ «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. γ´ «Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Εἰσοδικόν· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι».
Κοντάκιον· «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων· «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων· «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν».
Κοινωνικόν· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, εἴθισται ἐν Κύπρῳ ἵνα γίνηται λιτανεία περὶ τοῦ ναοῦ, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων φανῶν καὶ ἐξαπτερούγων, καὶ ἀκολουθούντων τῶν χορῶν φαλλόντων τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν· «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε», τῶν ἱερέων κρατούντων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς βαΐοφόρου καὶ τῶν πιστῶν φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαίας. Πληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ὁ ἱερεὺς βλέπων πρὸς δυσμὰς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν τῶν βαΐων. Εἶτα, φαλλομένου τοῦ ἀπολυτικίου· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου μετὰ τὸ «Εἶψὲ τὸ ὄνομα» γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1955-1959, ὡς κατωτέρω·

Τυπική διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

Ἦχος α΄: «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ἦχος β΄: «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ἦχος γ΄: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἦχος δ΄: Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ἦχος α΄: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ἦχος β΄: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος γ΄: «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ἦχος δ΄: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος ε΄: «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ἦχος ς΄: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος ζ΄: «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ἦχος η΄: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος θ΄: «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955-59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ἦχος ι΄: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος κ΄: «Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἦχος λ΄: «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ἦχος μ΄: «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

Ἦχος ν΄: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἦχος ς΄: «Κύριε, ἐλέησον».

Ἦχος ζ΄: τὴν εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν

πένητας, ταπεινῶν ἰσχυροὺς καὶ ἀνορθῶν κατερράγμένους, κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὅτι τὸν λαόν σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἄλλα καὶ νῦν, τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπὸ δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός σου περιήλθεν. Ὅλη καρδιά ἱκετεύομέν σου τὴν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καὶ ἐπὶ τὴν παροῦσαν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν πατριδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσία καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου καὶ ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: «Ἀμήν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροί (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς): «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς): «Δι' εὐχῶν».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ἢ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Βαΐων

Ἐν τῇ Θ' Ὠρα. Ἀπολυτίκια: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Δόξα: «Συνταφέντες σοι». Κοντάκιον: «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου ...».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα: «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου» εἰς 6. Δόξα: «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου». Καὶ νῦν: «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα: «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων», μετὰ τῶν στίχων:

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριοιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δόξα· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων». Καὶ νῦν· «Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν». Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς ὁ τριῶδιος κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένους ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἶτα, τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς (βλ. σελ. 137). Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν», ἣτις λέγεται μέχρι τῆς Προηγιασμένης τῆς Μ. Τετάρτης. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἄρχεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας⁷⁷.

2. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηραθείσης συκῆς· Τίτου ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Πρὸ τοῦ ἐξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Μετὰ τὰ εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (δὺς ἀργῶς καὶ δὺς συντόμως) εἰς ἦχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει». Εἶτα τὸ τροπάριον· «Ἴδου ὁ Νυμφίος»⁷⁸ (δὺς ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως). Ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὰ 3 καθίσματα δὺς ἕκαστον⁷⁹, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Ἀκολουθῶς, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριῶδιον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ὠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὴν ἀ' ὠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ ἀκολουθῶς ἡ ἡ' καὶ θ' ὠδὴ. Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά

σου βλέπω» τρίς. Αἶνοι, τὰ ἰδιόμελα· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» δις καί· «Φθάσαντες πιστοί» δις. Δόξα, καὶ νῦν· «Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος». Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Δευτέραν Εὐαν». Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὦν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, αἱ ἰβ' μικραὶ μετὰ τοῦ «Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι», καὶ πάλιν μία μεγάλη μετὰ τοῦ «Ναί, Κύριε βασιλεῦ» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Ἡ Α' Ὁρα ἀρχεται διὰ τοῦ «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» κτλ.· αἱ δὲ λοιπαὶ διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἄντι τοῦ τροπαρίου ἐκάστης ὥρας, χῦμα, Δόξα· «Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὁρας. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἐκάστης καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, τὸ κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο».

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἐσπέρια, (εἰς στίχους 6) τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου. Δόξα, καὶ νῦν· «Δευτέραν Εὐαν». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω», τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, φάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

3. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου· Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Μηδικίου· Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ὑμνογράφου.

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μ. Δευτέρας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, εὐθὺς ἢ αἵτησις, τὸ κοντάκιον κτλ., καὶ τὸ διώδιον, ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἴδού σοι τὸ τάλαντον».

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ. Τοῦ τριωδίου ἄρχεται ὁ α΄ χορός.

4. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός· Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι, ἐκτὸς τοῦ Ἀποδείπνου, τελοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μ. Δευτέρας.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 10) τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου. Δόξα, καὶ νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις».

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ΄ ὠδὴν, λέγεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς θεόνυμφον μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς Μ. Πέμπτης· «Τὸν ἄρτον λαβῶν»⁸⁰ καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Σήμερον εἴθισται νὰ τελῆται τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαιίου, εἴτε μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, εἴτε μετὰ τὸν Ὁρθρον τῆς Μ. Πέμπτης.

5. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ ἱεροῦ νιπτῆρος, τοῦ μυστικοῦ δείπνου, τῆς ὑπερφουῶς προσευχῆς καὶ τῆς προδοσίας αὐτῆς· Κλαυδίου, Διοδώρου Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Ἡ ἀκολουθία ἄρχεται ὡς καὶ ἐν τῷ Ὅρθρω τῆς Μ. Δευτέρας, ἀλλὰ μετὰ τὸ «Ἀλληλουΐα» ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» τρίς. Εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται ὁ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ὠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὰ καθίσματα· «Ὁ λίμνας καὶ πηγᾶς». Δόξα· «Ταπεινούμενος». Καὶ νῦν· «Συνεσθίων, Δέσποτα». Ἀφ' Γ' ὠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» τρίς. Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁν ἐκήρυξεν ἀμνόν». Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Ὁ τρόπος σου δολιότητος». Καὶ νῦν· «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε». Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον, μεθ' ὃ ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» ἅπαξ⁸¹. Εἶτα, χῦμα τὸ τροπάριον τῆς προφητείας· «Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ,

Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου⁸²

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, τὰ 5 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν· «*Συντρέχει λοιπὸν*» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Γέννημα ἐχιδνῶν*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου⁸³. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ προκείμενα καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας.

Εὐθύς ἡ συναπτὴ τοῦ τρισαγίου, ὁ τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἄντι τοῦ χερουβικοῦ· «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*». Μετὰ τὴν φράσιν· «*καθάπερ ὁ Ἰούδας*», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων, μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς συμπληροῖ τὸν ὕμνον· «*Ἄλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικόν· «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*». Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*». «*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα*».

6. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ ἅγια καὶ ἄχραντα πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κυρίου τοῦ ἐν Μάκρη*.

Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας,

Ὁρθρος Μ. Παρασκευῆς (Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν)

Ἡ ἀκολουθία ἄρχεται ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Μ. Δευτέρας, ἀλλὰ μετὰ τὸ «*Ἀλληλούϊα*» φάλλεται τὸ τροπάριον· «*Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ*» τρίς. Εὐθύς ἀναγινώσκειται τὸ Α' Εὐαγγέλιον (τῆς Διαθήκης). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ (καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ ΙΒ'), φάλλεται τὸ «*Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι*».

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα α'-γ', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Β' Εὐαγγέλιον. Ἀκολούθως, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα δ'-ς', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Γ' Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως,

ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα ζ΄-θ΄, τὸ κάθισμα καὶ τὸ Δ΄ Εὐαγγέλιον. Εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα ι΄-ιβ΄, τὸ κάθισμα καὶ τὸ Ε΄ Εὐαγγέλιον. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα ιγ΄ καὶ ιδ΄.

Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἐκφωνοῦντος ἐμμελῶς τὸ «*Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου*» (λέγοντος τρις τὸν α΄ καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον αὐτοῦ). Ἀκολούθως, οἱ χοροί, ἀρχομένου τοῦ α΄, ψάλλουν τὸ αὐτὸ τροπάριον κατὰ στίχον καὶ εἶτα τὰ λοιπὰ τροπάρια τοῦ ιε΄ ἀντιφώνου, τὸ κάθισμα καὶ τὸ Ϛ΄ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, οἱ μακαρισμοί, τὸ προκείμενον «*Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» τρις μετὰ τοῦ στίχου καὶ τὸ Ζ΄ Εὐαγγέλιον. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς τὸ Η΄ Εὐαγγέλιον.

Εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριώδιον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὴν ε΄ ᾠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου*.

Ἐξαποστειλάριον: «*Τὸν ληστὴν αὐθήμερόν*» τρις καὶ εὐθύς τὸ Θ΄ Εὐαγγέλιον. Αἶνοι, τὰ 3 ἰδιόμελα: «*Δύο καὶ πονηρὰ*» εἰς 4. Δόξα: «*Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου*». Καὶ νῦν: «*Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα*» καὶ εὐθύς τὸ Ι΄ Εὐαγγέλιον. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἀμέσως τὸ ΙΑ΄ Εὐαγγέλιον.

Ἀπόστιχα, τὰ 4 ἰδιόμελα: «*Πᾶσα ἡ κτίσις*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα: «*Κύριε, ἀναβαίνοντός σου*». Καὶ νῦν: «*Ἦδη βάπτεται κάλαμος*» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ ΙΒ΄ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ διακόνου ἀπ' ἄμβωνος (ἢ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ ἱερέως). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α΄ χορός: «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*».

Τὸ «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» τρις, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις: «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρόν καὶ*

θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεγάλαι Ὑμναι

Ὑμνος Α΄. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα· Δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ΄), «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα· «Σταυρωθέντος σου». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν».

Εὐθύς ὁ α΄ χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «Σήμερον τοῦ ναοῦ» ἅπαξ ἄνευ στίχου. Ὁ β΄ χορὸς· «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν» ἅπαξ μετὰ τοῦ στίχου. Ὁ α΄ χορὸς· «Δόξα». Ὁ β΄ χορὸς· «Καὶ νῦν». Ὁ α΄ χορὸς· «Τοῖς συλλαβοῦσί σε» ἅπαξ. Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὑμνας.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὑμναίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ἢ

Ὑμνος Γ΄. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», τοὺς 3 ψαλμούς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὑμνῳ. Δόξα· «Κύριε, κατέκρινάν σε». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καὶ ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ὑμνῳ τάξιν. Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὑμνῳ. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ», ἐπισυνάπτεται ἢ

Ὑμνος ς΄. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», τοὺς 3 ψαλμούς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὑμνῳ. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω». Καὶ

νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν». Καί, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ὠρα τάξιν. Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν*» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὠρα. Μετὰ τὴν εὐχήν· «*Θεὲ καὶ Κύριε*», ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὠρα Θ΄. Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», τοὺς 3 ψαλμοὺς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὠρα. Δόξα· «*Βλέπων ὁ ληστής*». Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*». Καὶ φάλλει ὁ β΄ χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «*Θάμβος ἦν κατιδεῖν*». Ὁ α΄ χορὸς τὸν στίχον· «*Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «*Ὅτε σε Σταυρῶ*», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «*σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι*» λέγει ὁ β΄ χορὸς. Εἶτα ὁ α΄ χορὸς· «*Δόξα*». Ὁ β΄· «*Καὶ νῦν*». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «*Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου*», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Μὴ δὴ παραδώης*» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὠρα. Μετὰ τὴν εὐχήν· «*Δέσποτα, Κύριε*», ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας*» καὶ ἀκολουθεῖ

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς (Ἀποκαθήλωσις)

«*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, τὰ 5 ἰδιόμελα· «*Πᾶσα ἡ κτίσις*» εἰς 6. Δόξα· «*Ὡ πῶς ἡ παράνομος*». Καὶ νῦν· «*Φοβερόν καὶ παράδοξον*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον· «*Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» τρὶς μετὰ τοῦ στίχου, τὰ ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ὑπάρχοντος διακόνου, τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἄμβωνος.

Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον· «*Ὀψίας δὲ γενομένης*», εἷς τῶν ἱερέων, φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα, προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἑσταυρωμένος, καὶ ποιεῖ τὴν

ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τὸ «*Λαβὼν τὸ σῶμα*», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ σῶμα τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ μεταφέρει αὐτὸ ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ἄ χορός· «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*».

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτενής, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά, μεθ' ἃ οἱ χοροὶ ἐκ τῆς βορείας Πύλης τοῦ ἱεροῦ ἄρχονται ψάλλειν τὰ ἀπόστιχα· «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν καί, κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων, γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Κύκκου ἢ περιφορὰ γίνεται καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ) καὶ ἡ τοποθέτησις αὐτοῦ εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθὲν κουβούκλιον.

Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπαδούχων, τῶν ἐξαπτερούγων, τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον (τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον), αἶροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον. Εἶτα ἀποθέτουσιν αὐτὸν εἰς τὸ κουβούκλιον, ραίνουσι δι' ἀνθέων καὶ ῥοδοστάγματος καὶ τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον, τῶν χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ κουβουκλίου, τὸ Δόξα, καὶ νῦν· «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*».

Εἶτα τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτικά· «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξί*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

7. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Καλλιοπίου μάρτυρος· Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης· Σάββα ὀσίου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Καλύμνῳ.

**Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας,
ἽΟρθρος Μεγάλου Σαββάτου (Ἐπιτάφιος Θρηῆνος)**

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα: «Ὅτε κατῆλθες». Καὶ νῦν: «Ταῖς μυροφόροις»⁸⁴. Καθίσματα: «Σινδόνη καθαρά». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ: «Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας». Καὶ νῦν: «Ἐξέστησαν χοροί».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, ψάλλεται ὁ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα: «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Μετὰ τὴν 6' ᾠδὴν, ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος ψάλλων τὸ «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ» καὶ θυμιῶν τὸν Ἐπιτάφιον. Ἀκολουθῶς ἴσταται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλει μετὰ τῶν χορῶν εἰς στάσεις τρεῖς τὰ Ἐγκώμια. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης στάσεως ἡ μικρὰ συναπτὴ, εἰς τὴν ἔναρξιν δὲ τῆς ἐπομένης, ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον. Εἰς τὸ ἐγκώμιον τῆς γ' στάσεως: «Ἐρῶσαν τὸν τάφον», τὸ ὁποῖον ψάλλεται τρεῖς, ὁ ἱερεὺς ραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ῥοδοστάγματος.

Μετὰ τὰ Ἐγκώμια καὶ τὴν συναπτὴν, ψάλλονται ἀργῶς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπανέρχονται εἰς τὸ Ἱερόν, μεθ' ἃ καὶ πάλιν μικρὰ συναπτὴ.

Ἐξαποστειλάριον: «Ἅγιος Κύριος» τρεῖς μετὰ τοῦ «Ἰψοῦτε Κύριον» μόνον⁸⁵. Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα: «Σήμερον συνέχει». Δόξα: «Τὴν σήμερον μυστικῶς». Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου⁸⁶.

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης: «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καὶ εἰσάγεται ὁ Ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις» καί· «Ὁ εὐσχήμων». Πρὸς τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου, καὶ εἰς τὴν φράσιν· «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, τὸ προκείμενον, τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης. Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωΐ,

Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἐσπέρια, (εἰς στίχους 8) τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ ἀΐ ἤχου· «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ ἄδης» εἰς 4. Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς». Καὶ νῦν· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου⁸⁷. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν»⁸⁸ καὶ ἐκ τῶν ΙΕ' ἀναγνωσμάτων ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὸ Α'· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ Δ'· «Ἐγένετο λόγος Κυρίου» καὶ τὸ ΙΕ'· «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου».

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ ἀΐ χοροῦ, ψάλλεται ὁ ὕμνος τῶν τριῶν παίδων· «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτον ἡ συναπτὴ τοῦ τρισαγίου καὶ ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ὁ Ἀπόστολος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἱερεὺς περιέρχεται ὅλον τὸν ναόν, σκορπίζων φύλλα δάφνης καὶ ψάλλων εἰς ἦχον βαρύν, ἀντὶ τοῦ «Ἀλληλούϊα», τὸ «Ἀνάστα ὁ Θεός», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ· «Σιγησάτω πᾶσα σάρξ». Μετὰ τὴν φράσιν· «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων, μεθ' ἧν ὁ β' χορὸς συμπληροῖ τὸν ὕμνον· «Τὰ πολυόμματα Χερουβίμ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, ψάλλεται τὸ κάτωθι·

Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί»· «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως». «Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

8. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ⁸⁹. Ἡ ζωηφόρος ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70). Ἦχος α'.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

**Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας,
ἢ Παννυχὶς τοῦ Πάσχα**

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ἀμέσως ψάλλεται ὁ κανὼν· «Κύματι θαλάσσης» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται

ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἄνευ συναπτῆς τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ» ἅπαξ⁹⁰. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, ἄνευ συναπτῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος. Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, ὁ χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατῆλθες», ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς, ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, φάλλων τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τρίκηρον, ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ μετὰ τῶν χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, προπορευομένων λαμπάδων, ἐξαπτερύγων καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως, φάλλων τὸ «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ὁρθρος

Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ἐκφωνεῖ· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ», καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀνά μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἀπαγγέλλει τοὺς 4 στίχους· «Ἀναστήτω ὁ Θεὸς» καθὼς καὶ τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν», μεθ' ἑκάστον τῶν ὁποίων οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Τέλος πάλιν ὁ ἱερεὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» μέχρι τῆς φράσεως «θάνατον πατήσας», τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἀποπληροῖ ὁ χορὸς. Εἶτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι», μεθ' ἣν ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν καὶ ψάλλεται ὁ

Κανών, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ψάλλεται καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ ἀκολουθῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις ὡς ἑξῆς·

Εἰς τὴν α' ᾠδὴν· «Ὅτι σὸν τὸ κράτος». Εἰς τὴν γ' ᾠδὴν· «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν», καὶ ψάλλεται ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον». Εἰς τὴν δ' ᾠδὴν· «Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος». Εἰς τὴν ε' ᾠδὴν· «Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται». Εἰς τὴν ς' ᾠδὴν· «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς», καὶ ψάλλεται τὸ κοντάκιον καὶ ἀναγινώσκονται ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρὶς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» τρὶς. Εἰς τὴν ζ' ᾠδὴν· «Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου». Εἰς τὴν η' ᾠδὴν· «Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα». Ὁ διάκονος· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἀκολουθῶς·

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, φωτίζου».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».

«Φωτίζου, φωτίζου».

γ'· «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».

«ὦ θείας! ὦ φίλης!».

δ'· «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».

«ὦ θείας! ὦ φίλης!».

ε'· Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Γ'. Καὶ νῦν· «Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».

«ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη, ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, ἡ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

Ἐξαποστειλάριον· «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

Αἶνοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις», ψάλλονται τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ ἀΐηχου· «Ἵμνοῦμέν σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (ὀλόκληρον) καὶ εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ· «Ἡ τοῦ στόματός σου»⁹¹ καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία», τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» δεκάκις ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα, τοῦ Πάσχα·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄· «Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

Στίχ. δ΄· «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β΄· «Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.»

Στίχ. γ΄· «Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες».

Στίχ. δ΄· «Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν».

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β΄· «Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός».

Στίχ. γ΄· «Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν».

Εἰσοδικόν· «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν εἴσοδον· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον». Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην».

Εὐαγγέλιον· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα»· «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς εἰς ἤχον β').

Ἀπόλυσις, γίνεται διαλογικῆ ὡς ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». «Εὐλογία Κυρίου». «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ..., ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος».

Ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν λαόν· «Χριστὸς ἀνέστη» (μόνον).

Ὁ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Εἶτα

Ὁ ἱερεὺς· «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει».

Ὁ λαός· «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν».

Ὁ ἱερεὺς· «Χριστὸς ἀνέστη ἐν νεκρῶν» (ὄλον).

Ὁ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Α' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια τῆς Α' ἐβδ. Ἰωάννου (τῆς ἐβδ. τῆς Διακαινησίμου).

Ἡ Θ' Ὥρα τοῦ Πάσχα

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀντὶ τῶν Ὁρῶν, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ κάτωθι ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἧ ἅπαντα λέγονται χῦμα·

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (γ'), «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς». Δόξα· «Ὡς ζωηφόρος». Καὶ νῦν· «Τὸ τοῦ Ὑψίστου», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Δί' εὐχῶν».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρὶς καὶ εἶτα γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτως·

Ὁ ἀναγνώστης: «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), «Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον». Ὁ ἱερεὺς: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ἐπισφραγίζων διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, πρὸ τῆς ἀπολύσεως, λέγεται καὶ ἡ εὐχή: «Εὐλόγητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτωρ» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, εἰς τὰ τροπάρια διὰ τὸ Πεντηκοστάριον).

9. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρεία*· Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ νεοφανῶν μαρτύρων. Ἦχος β'.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης ἔχει καθιερωθεῖ νὰ μετατίθεται εἰς τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

Τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἑσπέρας, Μέγας Ἑσπερινὸς (τῆς Ἀγάπης)

Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατόν, θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐκφωνῶν· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς διευτυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα. Εἶτα λέγονται τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τῶν κεκραγαρίων, ἄνευ τῆς στιχολογίας «Θοῦ, Κύριε».

Ἑσπέρια, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης», ψάλλονται τὰ 6 ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου· «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός», καὶ θυμιᾷ ὁ προεξάρχων ἱερεὺς ὅλον τὸν ναόν. Δόξα· «Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες». Καὶ νῦν· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀμέσως· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον· «Οὔσης ὀψίας». Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον· «Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψάλλομένων δὲ τούτων, λιτανεύομεν περίξ τοῦ ναοῦ,

μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν αὐτῷ, εὐθὺς καὶ ἄνευ δεήσεως, ἀσπαζόμεθα τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (ὀλόκληρον) καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἀπόλυσις, διαλογικὴ ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα ἐν τοῖς καθεδρικοῖς ναοῖς, παρόντος ἀρχιερέως

Ἀναγιγνωσκόμενης τῆς Θ΄ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ συνοδικῷ, ὁ ἀρχιερεὺς ἐνδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, παρισταμένων ἱερέων καὶ διακόνων, πλήρως ἐνδεδυμένων. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ΄, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ κρουομένων χαρμοσύνης τῶν κωδῶνων, ὁ ἀρχιερεὺς, κρατῶν τὴν ἀρχιερατικὴν ῥάβδον καὶ μικρὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον μετὰ παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειρὰν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν λαμπαδούχων, τῶν χορῶν, τῶν διακόνων καὶ τῶν ἱερέων στοιχηδόν, κρατούντων ἀνημμένας λαμπάδας. Δύο διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καὶ ἕτεροι δύο φέροντες κιβωτοὺς καὶ θυμιατά, περιστοιχίζουσι τὸν ἀρχιερέα.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τὸν ναόν, ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ ἀρχιερεὺς παραμένει κατὰ τὰ εἰρηνικὰ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολουθῶς, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν διακόνων, φερόντων κιβωτοὺς καὶ δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὰ κεκραγάρια.

Μετὰ τὴν θυμίασιν, ὁ ἀρχιερεὺς, προπορευομένων τῶν διακόνων κρατούντων δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ διάκονοι ποιῶσι σχῆμα καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον, ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» ἐκ τοῦ θρόνου, συμφαλλόντων τῶν κληρικῶν, καθὼς καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας». Τῶν χορῶν ἐπαναλαμβάνοντων τὸ προκείμενον, εἰσέρχεται οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ἀκολουθούντων τῶν ἱερέων, ὅπου ἀπὸ τῆς καθέδρας ἀναγινώσκει ἑλληνιστὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς διαφόρους γλώσσας ὑπὸ ἱερέων καὶ διακόνων.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῆ ὑπὸ τοῦ χοροῦ τὸ «Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ», ὁ κληρὸς ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἴσταται στοιχηδὸν εἰς τὸν σωλέαν. Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ψάλλει τὸ «Πάσχα ἱερόν», συμφαλλόντων τῶν ἱερέων. Ψαλλομένων τῶν ὑπολοίπων ἀποστίχων ὑπὸ τῶν χορῶν, ἡ ὄλη πομπή, κατὰ τὴν ἰδίαν σειράν, ἐξέρχεται ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τὸν ναὸν καὶ ἀνέρχεται ἐν τῷ συνοδικῷ μετὰ τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ ἀρχιερέως.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινὰ αὐγά.

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα

Ὁρθρος

Μετὰ τὴν Θ΄ τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατόν, θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς διευτυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα. Εἶτα τὰ εἰρηνικά, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη ἐν τῇ Κυριακῇ. Μετὰ τὴν Γ΄ ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» κτλ. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἤχου καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ, καθότι δὲν λέγεται Εὐαγγέλιον, καὶ ψάλλονται τὰ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* δι' ἐκάστην ἡμέραν ὀριζόμενα προκειμένα. Ἐναλλάσσονται δὲ οἱ ἤχοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἥτοι τῇ Δευτέρᾳ ἔσπερας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωῖ ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ γ' ἤχου, τῇ Τρίτῃ ἔσπερας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωῖ τὰ τοῦ δ' ἤχου κ.ο.κ., παραλειπομένου τοῦ βαρέος.

10. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου καὶ Ἀφρικανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Γρηγορίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ε', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος γ'.

Σημείωσις. Κατὰ τὴν σήμερον ἔχει καθιερωθεῖ νὰ ψάλληται μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης ὡς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν φυλλάδι.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀντίπα ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου*. Ἦχος δ'.

12. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου· ἡ κοίμησις Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἑγκλειστοῦ*. Ἦχος πλ. α'.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· Μαρτίνου πάπα Ῥώμης· Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι*. Ἦχος πλ. β'.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγίας Γλωσσᾶ) παρὰ τὴν κοινότητα Κελλακίου καὶ Παναγίας Ἀμιροῦς παρὰ τὴν κοινότητα Ἀψιοῦς.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἐσπέρια, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς», τὰ 6 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς 4. Δόξα· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

«Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Ψαλλομένων τούτων, λιτανεύομεν πέριξ τοῦ ναοῦ, ὡς διετυπώθη τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησιμου. Δόξα· «Σαλπίσωμεν, φιλέορτοι». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς⁹².

Ἦχος α΄.

Οναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶους, ἀναβλύζων ἰάματα· ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σύ, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(Ἐὰν ὅμως ὑπάρχη ἀρτοκλασία, μετὰ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δόξα· «Ὁ ναός σου, Θεοτόκε». Καὶ νῦν, ὁ ἱερεὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» καὶ ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς εἰς ἦχον β΄).

Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. «Δόξα τῇ ἀγία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ ναός σου, Θεοτόκε». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Μεθ' ἐκάστην ὠδὴν, ἡ καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρθρω τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κάθισμα τῆς Θεοτόκου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον

καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» κτλ. Εἰς τὴν θ', ἢ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου. Αἶνοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς*», τὰ 4 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα*».

«*Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος*».

Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» καὶ τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε*».

Ἐν τῇ **Λειτουργίᾳ**. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον· «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε*», ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ δίπτυχα, εἴθισται νὰ ψάλλεται τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς·

Ἦχος β'.

Υδωρ τὸ ζωήροητον τῆς Πηγῆς, μάννα τὸ προχέον, τὸν ἀθάνατον δροσισμόν, τὸ νέκταρ τὸ θεῖον, τὴν ξένην ἀμβροσίαν, τὸ μέλι τὸ ἐκ πέτρας, πιστεῖ τιμήσωμεν.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70). Ἦχος πλ. δ'.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ ἡ ψηλάφησις τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ· Κρήσκεντος μάρτυρος· Λεωνίδου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. Ἐωθινὸν Α'.

Σημειώσεις. Ὡς καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἐσημειώθη, κατὰ τὴν σήμερον δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα

Ἑσπερινός

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν). Εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, ἄνευ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*»⁹³. Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰ κεκραγάρια. Ἐπανέρχεται δὲ καὶ ἡ φαλμῶδῆσις τῆς στιχολογίας «*Θοῦ, Κύριε*».

Ἑσπέρια, τὰ 6 ἰδιόμελα· «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*» καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἐπαίνει, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών*».

«*Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί*».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον*».

Τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» καὶ τὸ τρισάγιον· «*Ἅγιος ὁ Θεὸς*» κτλ. Ἀπολυτίκιον· «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» τρις.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἀΰχου, τὰ τριαδικὰ· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν· «*Παναγία Τριάς*» κ.λπ., τὰ τροπάρια· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών» τρις μετὰ τοῦ στίχου·

«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».

Εὐαγγέλιον, τὸ Α΄ ἐωθινόν, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν τῶν Κυριακῶν.

Κανῶν, ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε»⁹⁴.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, ἡ ὑπακοὴ τῆς ἐορτῆς. Ἄφ' Γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ΄ ὠδὴ τοῦ κανόνος ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα ἡ καταβασία: «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος» τρις μετὰ τοῦ «Ἰψοῦτε Κύριον» καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς: «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» δις καὶ: «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια: «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν: «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα⁹⁵. Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον, τῆς ἐορτῆς: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»⁹⁶.

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα: «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα: «Οὔσης ὀφίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»: «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικόν: «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλουία». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν: «Χριστὸς ἀνέστη»,

«Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Β΄ ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια τῆς Β΄ ἐβδ. Ἰωάννου.

Σημείωσις. Αἱ καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

**Τυπικὴ διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν (ἄνευ ἑορτῆς)
ἀπὸ τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ,
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα**

**Α΄. Ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς.
Ἑσπερινὸς**

Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 6) τοῦ *Πεντηκοσταρίου* 3 καὶ τοῦ *Μηναίου* 3. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη δύο ἀγίους, μόνον τὰ τοῦ *Μηναίου*. Μόνον τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Παραλύτου ἑσπέρας, ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἄγιοι, λέγονται (εἰς στίχους 8) τοῦ *Πεντηκοσταρίου* 2, τοῦ ἐνὸς ἀγίου 3 καὶ τοῦ ἑτέρου 3, καθ' ὅτι ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Παραλύτου.

Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἰλαρόν» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἀπόστιχα, ψάλλονται ταῦτα, ἀντὶ τῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτικά οὕτως·
α΄. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς ἄπαξ. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατῆλθες». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις»⁹⁷. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ θεοτοκίον.

β'. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ *Θωμᾶ* καὶ τῆς *Μεσοπεντηκοστῆς*, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν *Μυροφόρων*· «Ὁ εὐσχήμων *Ἰωσήφ*», «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*». Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ *Παραλύτου*, τῆς *Σαμαρείτιδος* καὶ τοῦ *Τυφλοῦ*, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων.

Εἶτα ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ἽΟρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια οὕτως·

α'. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ *Θωμᾶ* καὶ τῆς *Μεσοπεντηκοστῆς*, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν *Μυροφόρων*· «Ὁ εὐσχήμων *Ἰωσήφ*». Δόξα· «Ὅτε κατῆλθες». Καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*». Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ *Παραλύτου*, τῆς *Σαμαρείτιδος* καὶ τοῦ *Τυφλοῦ*, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

β'. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ *Θωμᾶ* καὶ τῆς *Μεσοπεντηκοστῆς*, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς μεθεόρτοις τῶν *Μυροφόρων*, τοῦ *Παραλύτου*, τῆς *Σαμαρείτιδος* καὶ τοῦ *Τυφλοῦ*, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἀνεγράφησαν.

Καθίσματα, τὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Εἰς τὴν α' στιχολογίαν, πρὸ τοῦ θεοτοκίου τὸ «*Δόξα, καὶ νῦν*», εἰς δὲ τὴν β', τὸ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, ὁ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, μετὰ τὸν κανόνα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 ἕκαστος.

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', δ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, ἐν τῆς ἑορτῆς.

Ἄφ' ᾒ τ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον μόνον τῆς ἑορτῆς (τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Παραλύτου καὶ ὁ οἶκος, διὰ τὴν ἀπόδοσιν) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν δὲ τὸ *Μηναῖον* ἔχη κοντάκιον (ἢ κοντάκιον καὶ οἶκον), τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ᾠδῆς πρὸ τῶν καθισμάτων, καὶ ἀφ' ᾒ τὰ τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἅπαξ ἕκαστον, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἑξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ ἐν τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ στιχηρὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλονται ταῦτα, ἀντὶ τῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Δοξολογία μεγάλη, ἐὰν ὀρίζῃ τὸ *Μηναῖον*, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλῆ ὡσάκις τὸ *Μηναῖον* ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχη μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἴνους εὐθὺς τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἢ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς ἢ τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀγίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικὸν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς προλαβούσης ἑορτῆς.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (τῆς σειρᾶς). Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηνολογίου δεόν νὰ λέγωνται μόνον ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον σχέσιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἅγιον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Β'. Τῶν Σαββάτων καὶ τῆς Τρίτης τοῦ Τυφλοῦ.

Κατὰ μὲν τὸ Σάββατον τοῦ Θωμᾶ⁹⁸, τῶν Μυροφόρων, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τὴν Τρίτην τοῦ Τυφλοῦ ἀποδίδονται αἱ ἀντίστοιχοι ἑορταὶ καὶ οἱ ἦχοι τῆς ἐβδομάδος, κατὰ δὲ τὸ Σάββατον μετὰ τὴν Μεσοπεντηκοστήν ἀποδίδεται μόνον ὁ ἦχος. Αἱ δὲ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς ἀκολουθῶς.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 6) τοῦ Πεντηκοσταρίου 3 καὶ τοῦ Μηναίου 3. Ἐὰν ὁμοῦς τὸ Μηναῖον ἔχη δύο ἅγιους, λέγονται (εἰς στίχους 8) τοῦ Πεντηκοσταρίου 2, τοῦ ἐνὸς ἁγίου 3 καὶ τοῦ ἑτέρου 3. Μόνον τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Μεσοπεντηκοστήν, ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, λέγονται (εἰς στίχους 6) μόνον τὰ τοῦ Μηναίου.

Δόξα, τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη ἓν δοξαστικόν, τοῦτο ψάλλεται εἰς τὰ ἀπόστιχα. Ἐὰν δὲ ἔχη δύο δοξαστικά, τὸ ἐν ψάλλεται εἰς τὰ ἑσπέρια καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὰ ἀπόστιχα, εἰς δὲ τὸ «Καὶ νῦν» τῶν ἑσπερίων λέγεται τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου, παραλειπομένου τοῦ α' θεοτοκίου τοῦ ἦχου (πλὴν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Μεσοπεντηκοστήν, ἐν ᾧ λέγεται τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου καὶ παραλείπεται τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Εὐθύς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἰλαρόν» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ Μηναῖον ἔχη ἀπόστιχα, ψάλλεται ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου τὸ ἀ' ἀναστάσιμον στιχηρὸν καὶ εἶτα τὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, λέγοντες καὶ ἕτερον ἓνα στίχον κατάλληλον διὰ τὸ πρῶτον ἀπόστιχον τοῦ Μηναίου.

Δόξα, τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐὰν ὅμως τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει διετάχθησαν. Μόνον τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς, ἀλλ' ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη δοξαστικόν, λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει διετάχθησαν, ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ ὡς ἄνωτέρω ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἦτοι μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β', τὸ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, ὁ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Μηναίου εἰς 4. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, μετὰ τὸν κανόνα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου εἰς 4 ἕκαστος.

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', Γ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ Μηναίου.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, καὶ νῦν, ἐν τῆς ἑορτῆς.

Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς (τῷ Σαββάτῳ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μόνον τὸ κοντάκιον) καὶ τὸ συναξάριον

τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν δὲ τὸ *Μηναῖον* ἔχη κοντάκιον (ἢ κοντάκιον καὶ οἶκον), τοῦτο λέγεται ἀπὸ γ' ὠδῆς πρὸ τῶν καθισμάτων, καὶ ἀφ' ᾧ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ τῷ Σαββάτῳ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς τὸ κοντάκιον αὐτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ὠδῆς καὶ ἀφ' ᾧ τὰ τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, τῷ μὲν Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἅπαξ ἕκαστον, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἕξαποστειλάριον, τῷ μὲν Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη στιχηρὰ αἴνων, ψάλλονται 3 ἀναστάσιμα καὶ 3 τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. (Μόνον τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ, καὶ ἐὰν θὰ ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, εἰς τοὺς αἴνους λέγονται ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ *Μηναίου* 3. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ τῶν αἴνων τῆς ἑορτῆς).

Δοξολογία μεγάλη, ἐὰν ὀρίζῃ τὸ *Μηναῖον*, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλῆ ὁσάκις τὸ *Μηναῖον* ἔχει στιχηρὰ αἴνων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἴνων παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἴνους εὐθὺς τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς ἢ τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικὸν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς προλαβούσης ἑορτῆς.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (τῆς σειρᾶς). Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηηνολογίου δεόν νὰ λέγωνται μόνον ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον σχέσιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἅγιον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τῷ μὲν Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ λέγεται ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς: «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα», ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ: «Ἐπαίνει, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον». Ἐν τοῖς λοιποῖς Σαββάσι: «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ», ἢ τὸ τοῦ ἁγίου, ἐὰν ἔχη μεγάλην δοξολογίαν. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ τὸ τῆς ἡμέρας: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον», ἢ τὸ τοῦ ἁγίου, ἐὰν ἔχη μεγάλην δοξολογίαν.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν: «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν: «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἀνωτέρω, περίπτωσις Α', ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον: «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ἡ ἔκτενης, τὸ «Καταξίωσον» κτλ.

17. ΤΡΙΤΗ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καὶ τῶν σὺν αὐτῷ: Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου τοῦ Νοταρᾶ.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωάννου ὁσίου, μαθητοῦ Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδώρου όσιου του Τριχινά.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς έορτῆς του Ἀντίπασχα· Ἰανουαρίου ιερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῶ· Ἀναστασίου όσιου Σιναΐτου του Κυπρίου*.

Ἡ ἀκολουθία τελεΐται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 223, περίπτωσης Β'.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, Ἰωσήφ του ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ Νικοδήμου· Θεοδώρου όσιου, έπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως του Συκεώτου. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Δ'.

Τῶ Σαββάτῳ έσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς έορτῆς.

Ἐσπερινός

Ἐσπέρια, ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 ιδιόμελα τῶν Μυροφόρων. Δόξα, τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον του ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ λιτῆ τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ του Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα»⁹⁹.

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν του ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν έστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ταῖς Μυροφόροις», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ του «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῶ Ἐσπερινῶ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῶ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ του

ήχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῶν Μυροφόρων (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹⁰⁰.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἡ τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ τῶν Μυροφόρων μετὰ τῶν ῥηθέντων στίχων¹⁰¹. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν¹⁰². Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τὰ 3 τοῦ Πεντηκοσταρίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε»¹⁰³. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Γ' ἐβδ. Πράξεις καὶ Εὐαγγέλια τῆς Γ' ἐβδ. Ἰωάννου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.

Πανηγυρίζουσιν ὁ Καθεδρικός ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Παραλμνίου, αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου παρὰ τὴν κοινότητα Πεντακώμου, Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου παρὰ τὴν κοινότητα Τρούλλων καὶ Συμβούλου Χριστοῦ (Ἁγίου Γεωργίου) παρὰ τὴν κοινότητα Σωτήρας Λεμεσοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀκολούθως:

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἀπόστιχα Ὅρθρου τῆς Δευτέρας). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν: «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ ἁγίου καὶ ἀντι θεοτοκίων τὰ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς: «Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳ», «Τὰ μύρα τῆς ταφῆς» (Κυρ. Μυροφ. μετὰ τὴν β' στιχολ.) καί: «Τὰ μύρα θερμῶς» (Κυρ. Μυροφ. μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6¹⁰⁴ καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυρ. Μυροφ. μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναιῷ. Καταβασίαι: «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῶν

Μυροφόρων. Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτικά, τὰ 3 τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

24. ΤΡΙΤΗ. Ἐλισάβετ ὁσίας τῆς θαυματουργοῦ.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μάρκου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 220, περίπτωσις Α'. Ὅπου ὅμως ὁ ἀπόστολος ἑορτάζεται ἐπισήμως, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται ἐκ τοῦ Κυρίου Μηναίου, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὰ ἀναγνώσματα ἐμμελῶς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Βασιλέως ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς· Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυρίου*· Γεωργίου ὁσίου, κτήτορος τῆς μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβένδη Κύπρου*.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων· τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων· Μέμνονος ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ*.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 223, περίπτωσις Β'.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ)¹⁰⁵. Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70). Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὠρα

Ἀπολυτικά· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων.

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου εἰς 3. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «*Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «*Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος*». Καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Παραλύτου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τοῦ Παραλύτου (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Καταβασίαι· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἡ τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ τοῦ Παραλύτου μετὰ τῶν ῥηθέντων στίχων. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ... Φωτίζου, φωτίζου*».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Παραλύτου.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «Κύριε, τὸν Παραλύτον». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Συμφώνως, Παρθένε». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε». Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Δ' ἑβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια τῆς Δ' ἑβδ. Ἰωάννου.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν τοῦ ἀποστόλου.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου· Ἱερεμίου προφήτου· Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου*.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 220, περίπτωσις Α΄.

2. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Μεγάλου· Ματρώνης Ῥωσίδος ὁσίας, τῆς τυφλῆς.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λιτὴν, Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» (Τετάρτη τῆς Μεσοπ. ἑσπέρας). Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ ἁγίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (ὁ α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β΄ ἄνευ τῶν εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκίων εἰς 4), ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹⁰⁶ καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ

ἀγίου, τὸ α΄ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ β΄ τῆς ἑορτῆς. Ἄφ' Ἑ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι· «Θάλασσαν ἔπηξας». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ΄ ὠδῆ τῶν κανόνων κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀγίου καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 τοῦ ἀγίου. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἀγίου. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ψάλλονται ἐν τῷ Ὁρθρῷ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ. Ἐὰν δὲ ἐν καθημερινῇ ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται καταβασίαι· «Θάλασσαν ἔπηξας».

3. ΠΕΜΠΤΗ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων*· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Λουκᾶ ὀσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πελαγίας μάρτυρος.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος*· Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Μάκρη.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 220, περίπτωσις Α΄. Ὅπου ὁμως ἡ ἀγία Εἰρήνη ἑορτάζεται ἐπισήμως, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ γ΄ ἡχου ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τῆς ἀγίας. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀγίας. Ἡ λιτὴ τῆς ἀγίας. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἀπόστιχα Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου). Ἀπόστιχα, τὸ ἀ' ἀναστάσιμον «Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστὲ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἀγίας. (Εἰς τὸ ἀ' προσόμοιον τῆς ἀγίας, ὁ στίχος: «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ»). Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τῆς ἀγίας καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (Τετάρτη τῆς Μεσοπ.). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ ἀ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἀγίας. Δόξα, ἕτερον τῆς αὐτῆς. Καὶ νῦν, ἐν τῆς ἑορτῆς (Τετάρτη τῆς Μεσοπ. μετὰ τὴν γ' ὠδὴν). Ἀφ' ᾗ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀγίας καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι: «Θάλασσαν ἔπηξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἑξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα: «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη» καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῆς ἀγίας. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τῆς ἀγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν: «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

6. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ)¹⁰⁷. Ἰὼβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου· Σεραφείμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς· Σοφίας ὀσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Καστορίας. Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν Ζ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἐορτῆς. Δόξα, τῆς ἀγίας Εἰρήνης. Κοντάκιον, τῆς ἐορτῆς.

Ἐσπερινὸς

Ἐσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ». Καὶ νῦν, τὸ ἀ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς». Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ὁ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς Σαμαρείτιδος (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὠδῆς) μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Καταβασίαι, τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἢ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἢ τῆς Θεοτόκου, ἢ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ ἢ τῆς Σαμαρείτιδος μετὰ τῶν ῥηθέντων στίχων. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Εὐφραίνου, ἀγάλλου». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Ε' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια τῆς Ε' ἐβδ. Ἰωάννου.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν, τοῦ Σταυροῦ ἐκ τῆς 14ης Σεπτεμβρίου.

8. ΤΡΙΤΗ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*
Ἄρσενίου ὀσίου τοῦ μεγάλου.

Παναγυρίζουσιν ὁ Καθεδρικὸς ναὸς Ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου παρὰ τὴν κοινότητα Φικάρδου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων ψάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ὡς ἑξῆς:

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου καὶ τὰ 3 τοῦ ὀσίου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς. Ἡ λιτὴ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἀπόστιχα Ὅρθρου τῆς Τρίτης). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀστιχολογίαν, τὸ τῆς ἑορτῆς: «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ» (Ὅρθρος τῆς Τρίτης). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀντιθεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (Τετάρτη τῆς Μεσοπ.). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ β' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ τοῦ ἀποστόλου καὶ ὁ τοῦ ὀσίου εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ὀσίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «Ἐστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ» (Τετάρτη τῆς Μεσοπ. μετὰ τὴν γ' ὠδὴν). Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι: «Θάλασσαν ἔπηξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἀποστόλου, τοῦ ὀσίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ ἐν τοῦ ὀσίου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· Ἡσαΐου προφήτου· Χριστοφόρου μάρτυρος.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἐν τῷ Ὁρθρῷ οἱ κανόνες ψάλλονται ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ ἐὰν ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἅγιος, ψάλλονται αἱ καταβασαίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

10. ΠΕΜΠΤΗ. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν γενεθλίων, ἤτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· Μωκίου ἱερομάρτυρος· Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου, φωτιστῶν τῶν Σλάβων.

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος· Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου*· Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 223, περίπτωσις Β'. Ὅπου ὁμοῦς ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐορτάζεται ἐπισήμως, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ δ' ἤχου ὡς ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς: «*Παρὰ τὸ φρέαρ*». Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς (ἀπόστιχα Ὅρθρου τοῦ Σαββάτου). Ἀπόστιχα, τὸ ἀ' ἀναστάσιμον: «*Τὸν ζωποῖόν σου Σταυρόν*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. (Εἰς τὸ ἀ' προσόμοιον τοῦ ἁγίου, ὁ στίχος: «*Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν*»). Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκια: «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*». Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν: «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ ἁγίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ ἐξῆς τῆς ἐορτῆς: «*Ὡς τῇ πιστῇ Σαμαρείτιδι*» (Ὅρθρος τῆς Πέμπτης) καὶ: «*Ἐκ φρέατος νάματα*» (Ὅρθρος τῆς Παρασκευῆς). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*. Κανόνες, ὁ τῆς Σαμαρείτιδος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ἄνευ τῶν τριαδικῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς: «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*» (Κυρ. Σαμαρ. μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι: «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Αἶνοι, τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα: «*Ὁ Σταυρόν ὑπομείνας*» καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

13. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΤΥΦΛΟΥ)¹⁰⁸. Γλυκερίας μάρτυρος. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινὸν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου. Κοντάκιον τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ εἰς 3. Δόξα, τοῦ Τυφλοῦ· «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ». Καὶ νῦν, τὸ ἀΐθεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ.

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τυφλοῦ· «Δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Τυφλοῦ. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὦρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ

εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ Τυφλοῦ (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἢ τῆς Θεοτόκου καὶ ἢ τοῦ Τυφλοῦ μετὰ τῶν ῥηθέντων στίχων. Εἶτα ἡ καταβασία· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., τοῦ Πάσχα καὶ τὰ δύο τοῦ Τυφλοῦ.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τυφλοῦ· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Γ' ἑβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια τῆς Γ' ἑβδ. Ἰωάννου.

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Τυφλοῦ, ἐὰν ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἅγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι· «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ».

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ· Θεράποντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ*.

15. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Τυφλοῦ· Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου· Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσης· Πανηγυρίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου*.

Σημείωσις. Ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* ὑπάρχουσι δύο τάξεις ἀποδόσεως τῶν ἐορτῶν τοῦ Τυφλοῦ καὶ τοῦ Πάσχα. Κατὰ τὴν πρώτην, τὴν καὶ παλαιότεραν, ἡ ἀπόδοσις ἀμφοτέρων τῶν ἐορτῶν γίνεται τῇ Τετάρτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἡχου, κατὰ τὸν συνήθη τύπον τῶν ἀποδόσεων τῶν ἐορτῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Κατὰ τὴν δευτέραν τάξιν, ἡ μὲν ἀπόδοσις τοῦ Τυφλοῦ γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἡχου, ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα μόνῃ τῇ Τετάρτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ α' ἡχου, κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Πάσχα. Ἐν τῷ παρόντι ἀκολουθεῖται ἡ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* β' τάξις.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ Τυφλοῦ καὶ τοῦ πλ. α' ἡχου τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 223, περίπτωσις Β'¹⁰⁹.

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Ἐν τῇ Θ' Ὠ ρ α. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου Παχωμίου. Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ. «Δόξα τῇ ἀγία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ Ὅρθρω τοῦ Πάσχα καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἐσπέρια, τὰ ἀναστάσιμα τοῦ α' ἡχου. Δόξα· «Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον». Καὶ νῦν· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ α' ἡχου καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ ἡ ἀπόλυσις διαλογικῶς, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ. Ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προδιετυπώθη.

Ἐν τῷ Ὅ ρ θ ρ ω. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, παραλειπομένου τοῦ συναξαρίου τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, τοῦ Κατηχητικοῦ Λόγου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἀπολυτικίου αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

17. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας ἀποστόλων· Ἀθανασίου ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως· Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολίας τῆς Κύπρου*.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται εἰς τὸν νάρθηκα ἢ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τῆς ἀναστάσεως. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ψαλλομένου πολλάκις τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνας. Μετ' αὐτόν, ὁ ἱερεὺς αἶρει τὴν εἰκόνα καὶ προπορευομένων λαμπάδων, ἔξαπτερούγων καὶ θυμιατοῦ, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ», εἰσάγει αὐτὴν εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα. Εἶτα ἡ διαλογικὴ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα.

Ἑσπερινὸς

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς¹¹⁰.

Ἑσπέρια, τὰ 5 ἰδιόμελα· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων·

«Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

«Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ».

Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Πέμπτη πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

«Εὐλόγητος ὁ Θεός», τὸ τρισάγιον, ὁ ν΄ ψαλμὸς, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐζώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

Εὐαγγέλιον (ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης), τὸ Γ΄ ἐωθινὸν. Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἐν οὐρανοῖς».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹¹¹.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ΄ Ἐ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ μὲν α΄ κανόνος μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου, τοῦ δὲ β΄ μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον», τὸ ὁποῖον λέγεται πρὸ ἐκάστου τροπαρίου πλὴν τοῦ θεοτοκίου, τὸ ὁποῖον λέγεται μόνον μετὰ τοῦ «Καὶ νῦν». Εἶτα ἡ καταβασία· «Χαίροις, ἄνασσα».

Ἐξαποστειλάριον· «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια· «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου».

Στίχ. γ΄· «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου».

Στίχ. δ΄· «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν ταῖς θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς».

Στίχ. β΄· «Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ».

Στίχ. γ΄· «Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς».

Στίχ. δ΄· «Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Στίχ. β'. «Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Στίχ. γ'. «Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ».

Εἰσοδικόν· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθὴς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ». Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόστολος· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποησάμην».

Εὐαγγέλιον· «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικόν· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλουῖα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ἐκ τοῦ *Πεντηχοσταρίου* καὶ τοῦ *Μηναίου*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἄγιος, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς».

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου μαρτύρων.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Πατρικίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου· τῶν ιγ' (13) ὀσιομαρτύρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου*.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Θαλλελαίου μάρτυρος. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 3, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ ἀΰθροτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τὸ μυστήριον».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀπὸ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὑορθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῶν πατέρων μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», ἅπαντες εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπὸ Γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., τὸ Ἰ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τῆς ἑορτῆς.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν»¹¹².

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διότι τῇ ἐπομένῃ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Ζ' ἑβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια τῆς Ζ' ἑβδ. Ἰωάννου.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἰσαποστόλων καὶ μεγάλων θεοστέπτων βασιλέων.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός ναὸς Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κάτω Πύργου Τηλλυρίας.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων ψάλλεται μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν πατέρων (ἦτις λήγει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ) καὶ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων καὶ τὰ 3 τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων. Ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἀπόστιχα Ὁρθρου τῆς Δευτέρας). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων μετὰ τῶν στίχων·

«Υψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαυῖδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν».

«Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τῶν ἁγίων καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4. Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις» (Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως μετὰ τὴν γ΄ ὠδὴν). Ἀφ' ε΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεὶς». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τῶν ἁγίων

καὶ τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῶν ἁγίων (Πράξ. κς' 1, 12-20) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (Ἰω. ι' 1-9). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

22. ΤΡΙΤΗ. Βασιλίσκου μάρτυρος.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μιχαὴλ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Συνάδων*.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει*· Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐρύχου*.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως· ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου ψάλλεται μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 10) τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 4. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ Προδρόμου καὶ ἀντιθεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον τοῦ Προδρόμου·

«Εκεῖ ἔξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυῖδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Ἄνευ τοῦ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ αὐτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι: «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ αὐτῆς καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία: «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικόν· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ». Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν· «Ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· Κάρπου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70)· Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίου*.

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν κεκοιμημένων. Δόξα· «Θρηνηῶ καὶ ὀδύρομαι». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εὐθύς καὶ ἄνευ εἰσόδου τὸ «Φῶς ἰλαρόν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλουΐα» τρις ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἶτα τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις». Καὶ νῦν· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθύς ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου (τῆς Παννουχίδος)· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχων ἐν ἐκάστη ᾠδῇ·

Εἰς τὸ α' τροπάριον· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

Εἰς τὸ β'· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται».

Εἰς τὸ γ'· «Δόξα» καὶ εἰς τὸ δ'· «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα, ἀφ' ᾗ δὲ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον».

Ἀμέσως τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Εἶτα ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» καὶ ἡ ἐκφωνήσις· «Ὅτι ἐλέημων». Εὐθύς τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (ὄρα σελ. 126 ἐξ.). Εἶτα ὁ ἱερεύς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν.

Ὁρθρος

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλουΐα» τρις ἐκ δ' εἰς ἤχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα τὸ κάθισμα: «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ: «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν: «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας» καὶ εὐθὺς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κανῶν, ὁ τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια: «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε» καί: «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος: «Ὡς ἐν ἠπείρῳ περζεύσας»¹¹³. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἑξαποστειλάρια, τὸ νεκρώσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα: «Ὡς ἄνθος μαραίνεται». Καὶ νῦν: «Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα: «Ἄγλος τῷ Ἀδάμ». Καὶ νῦν: «Ὁφθης ἐνδιαίτημα».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ νεκρώσιμον: «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἀπόστολος, ὁ εἰς κοιμηθέντας· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἀποστόλου).

Εὐαγγέλιον, τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», ψάλλεται τὸ ἐξῆς·

ᾠχος πλ. β΄.

Μνήσθητι, εὐσπλαγγνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν¹¹⁴.

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί»· «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἶτα· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος· ἡ μετακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεράποντος ἱερομάρτυρος*· Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Ῥώσου.

Κατάλυσις εἰς πάντας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ α΄ ἤχου· «Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν» εἰς 4 καὶ τὰ 5 τοῦ β΄ ἤχου· «Εἶδομεν τὸ φῶς» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, λαοί».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν».

Ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν, μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ, Μεσονυχτικὸν

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον, ὁ ν' φαλμὸς, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ψάλλεται ὁ ν' φαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῆ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου¹¹⁵. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹¹⁶.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «Πόντω ἐκάλυψεν» καί· «Θείῳ καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα αἱ καταβασίαι· «Μὴ τῆς φθορᾶς» καί· «Χαίροις, ἄνασσα».

Ἐξαποστειλάρια· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» δις καί· «Φῶς ὁ Πατὴρ» ἅπαξ.

Αἶνοι, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Παράδοξα σήμερον» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'. «Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν».

Στίχ. γ'. «Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν».

Στίχ. δ'. «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. β'. «Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου».

Στίχ. γ´ «Μνησθείη πάσης θυσίας σου και τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω».

Στίχ. δ´ «Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου και πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι».

Δόξα, και νῦν· «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´ «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς και ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Στίχ. β´ «Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ και τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτῷ».

Στίχ. γ´ «Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου».

Εἰσοδικόν· «Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν και φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Κοντάκιον· «Ὅτε καταβάς».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος· «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν».

Εὐαγγέλιον· «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μὴ τῆς φθορᾶς». Κοινωνικόν· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας, τελεῖται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Α´ ἐβδ. Ἐπιστολῶν και Εὐαγγέλια τῆς Α´ ἐβδ. Ματθαίου.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Εὐτυχούς ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ ἡ μεγάλη συναπτὴ ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε, λαοί*». Ἀπολυτίκιον· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» τρίς. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐκ τῶν πατριῶν κόλπων*».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*, δις ἕκαστον. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Καταβασίαι, αἱ ἱαμβικαί· «*Θεῖω καλυφθεῖς*». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τῶν κανόνων ὡς ἐχθές. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἑξαποστειλάρια, τὸ α΄ δις καὶ τὸ β΄ ἅπαξ. Αἶνοι, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «*Γλῶσσαι ποτέ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος¹¹⁷. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Χαίροις, ἄνασσα*». Κοινωνικόν· «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ΄ ἡμῶν, δεόμεθα, φιλόανθρωπε. Ἀλληλούϊα*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ἐκ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* καὶ τοῦ *Μηναίου*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασίαι· «*Θεῖω καλυφθεῖς*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», τὸ ὁποῖον λέγεται ἐφ' ἑξῆς εἰς πᾶσαν Θείαν Λειτουργίαν.

29. ΤΡΙΤΗ. Θεοδοσίας μάρτυρος.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰσαακίου ὀσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

31. ΠΕΜΠΤΗ. Ἑρμείου μάρτυρος.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἐτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς· Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρω τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα», τὰ στιχηρὰ ψάλλονται ἀνὰ μίαν εἰς 8. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ὁ τρισάγιος ὕμνος. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Χαίροις, ἄνασσα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

3. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν Ἁγίων Πάντων· Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Πάππου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τοῦ ὁμολογητοῦ*. Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινὸν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὅρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀγίων. Δόξα, τῶν ἀγίων· «*Μαρτύρων θεῖος χορός*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῶν ἀγίων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν ἀγίων· «*Δεῦτε, πιστοί, σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 6 μετὰ στίχου· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' 7' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀγίων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ «*Ἅγιος Κύριος*» κτλ., τὸ Α' ἀναστάσιμον, τῶν ἀγίων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἴνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς*».

«Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».
 Δόξα, τὸ Α΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν ἁγίων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἀπόστολος, τῆς Α΄ Κυριακῆς (Ἁγίων Πάντων)· «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως».

Εὐαγγέλιον, τῆς Α΄ Κυριακῆς Ματθαίου (Ἁγίων Πάντων)· «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Β΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Β΄ ἐβδ. Ματθαίου.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐπανερχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς καὶ αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν τελοῦνται ὡς προδιετάχθησαν ἐν τῷ παρόντι (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 44 ἐξ.).

2. Ἐφ' ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἰουλίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» (ἐκτὸς τῆς 2ας καὶ 25ης Ἰουλίου).

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Μάρθας καὶ Μαρίας, ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἥτις διαρκεῖ μέχρι καὶ τῆς κη΄ Ἰουνίου.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 44, ψαλλομένων ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Μητροφάνους μόνον τῶν δευτέρων ἐσπερίων, τοῦ β΄ κανόνος, τοῦ μεσσηδίου καθίσματος καὶ τοῦ ἑξαποστειλαρίου¹¹⁸.

Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημώτερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου, νὰ ψαλῆ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 55 διάταξιν.

- 5.** ΤΡΙΤΗ. Δωροθέου ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Τύρου.
- 6.** ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.
- 7.** ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδότου ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρα.
- 8.** ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀνακομιδῆ τῶν λειψάνων Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου· Καλλιόπης μάρτυρος.
- 9.** ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
- 10. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων. Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν Β΄.

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Μόρφου τιμᾶται ἡ μνήμη πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμφάντων καὶ ἐξαιρέτως τιμωμένων ἁγίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή,

οί αναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4.

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς Β' Κυριακῆς· «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη».

Εὐαγγέλιον, τῆς Β' Κυριακῆς Ματθαίου· «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Γ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Γ' ἑβδ. Ματθαίου.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βαρνάβα ἀποστόλου, ἱδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου*. Βαρθολομαίου ἀποστόλου· Βαρνάβα ὁσίου τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου*· Λουκᾶ ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως τῆς Κριμαίας τοῦ ἱατροῦ.

Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας καὶ ὁ ἐφησυχάζων Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. Βαρνάβας.

Σήμερον τελείται Συνοδικὸν Συλλεΐτουργον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ Ἁγίου Μακαρίου, Δασουπόλεως Λευκωσίας.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Ἀποστόλου Βαρνάβα παρὰ τῆ Σαλαμίνα.

Ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα φάλλεται ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν σελ. 66 διάταξιν, ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι»¹¹⁹.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

12. ΤΡΙΤΗ. Ὀνουφρίου ὀσίου τοῦ Αἰγυπτίου*. Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου*.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀκυλίνης μάρτυρος· Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρων*.

14. ΠΕΜΠΤΗ. Ἐλισσαίου προφήτου· Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ· Ἰουστίνου ὀσίου τοῦ ἐν Σερβίᾳ.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀμῶς προφήτου· Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου*.

Πανηγυρίζει ὁ Ἐπισκοπικὸς ναὸς Ἁγίου Τύχωνος ἐν τῇ κοινότητι Ἁγίου Τύχωνος, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ Περεγρίνου μαρτύρων· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ μαρτύρων· Φιλωνίδου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Κουρίου*. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν ἁγίων· «Εἰλικρινῶς ποθήσαντες». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Αἴνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν·
«Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν ἁγίων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς Γ' Κυριακῆς· «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως».

Εὐαγγέλιον, τῆς Γ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ὁ λύχνος τοῦ σώματος».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ἡγουμένων αὐτῆς.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Δ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Δ' ἑβδ. Ματθαίου.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λεοντίου μάρτυρος*. Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος.

19. ΤΡΙΤΗ. Ἰούδα ἀποστόλου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀγριππίνης μάρτυρος· Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητριάνου διακόνου καὶ Ἀθανασίου ἀναγνώστου τῶν Κυπρίων μαρτύρων*.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τὸ Γενέσιον τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· Παναγιώτου νεομάρτυρος. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 πρῶτα ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἡσαΐου νῦν τοῦ προφήτου»¹²⁰. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον¹²¹.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Προδρόμου ἄνευ εἰρημῶν εἰς 4 ἕκαστος, ἀμφοτέρω μετὰ στίχου· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ' ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Προδρόμου, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ*».

«*Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ*».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος*». Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

Ἀπόστολος, τοῦ Προδρόμου· «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία*».

Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου· «*Ἐπειδὴ περὶ πολλοὶ ἐπεχείρησαν*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν, τοῦ Προδρόμου· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Ε' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Ε' ἐβδ. Ματθαίου.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φεβρωνίας ὀσιομάρτυρος.

26. ΤΡΙΤΗ. Δαυΐδ ὀσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαμφὼν ὀσίου τοῦ Ξενοδόχου.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ τοῦ Πέτρου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Παύλου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν κορυφαίων. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ σύναξις τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τῶν Δώδεκα· Μαρίας μητρὸς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἐσπέρια, Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου). Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καθίσματα, τὰ μετὰ τὴν ἀ' καὶ β' στιχολογίαν τῆς 29ης Ἰουνίου. Κανόνες, ὁ τῶν κορυφαίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τῶν Δώδεκα εἰς 6, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι»). Ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἀναργύρων, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων· Κωνσταντίνου τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Ὁρμηδεῖα*. Ἦχος δ΄. Ἑωθινὸν Ε΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων». Δόξα· «Ἀπόστολοι ἅγιοι». Κοντάκιον· «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων εἰς 4. Δόξα, τῶν ἁγίων· «Ἀτελεύτητος ὑπάρχει». Καὶ νῦν, τὸ ἀθεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν ἁγίων· «Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 6.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων, τὸ κάθισμα αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ε' ἀναστάσιμον, τῶν ἁγίων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς».

«Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τεπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό»;

Δόξα, τὸ Ε' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν ἁγίων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῶν ἁγίων· «Ἵμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ».

Εὐαγγέλιον, τῆς Ε' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Γ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Γ' ἑβδ. Ματθαίου.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἐν Βλαχέρναις κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, οἱ λέγονται στίχοι·

«*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*».

«*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*».

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου λέγεται ἅπαξ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου· «*ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Θεοτόκου· «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

3. ΤΡΙΤΗ. Ὑακίνθου μάρτυρος· Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἄθῳ*· Λαμπαδοῦ ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος

καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (ἄτινα ζητεῖ τῇ ιζ' Ἰανουαρίου). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σισώη ὁσίου τοῦ μεγάλου.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ· Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος.

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τῆς ἁγίας Κυριακῆς εἶναι μὴ ἐορτάσιμος καὶ φάλλεται κατὰ τὴν ἐν σελ. 48 διάταξιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἁγία τιμᾶται πολλαχοῦ, εἶναι δυνατὸν ἡ ἀκολουθία αὐτῆς νὰ ψαλῆ ἐπὶ τὸ ἐορταστικώτερον, συμπληρουμένη ἐκ τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς (26ῃ Ἰουλίου) καὶ ἁγίας Μαρίνης (17ῃ Ἰουλίου), ἀντικαθισταμένου μόνον τοῦ ὀνόματος τῆς ἁγίας. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην, διετυπώσαμεν τὴν ἐξῆς τάξιν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου καὶ τὰ 3 τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου). Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τῆς ἁγίας (Παρασκευῆς). Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου». Ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἐν τῷ Ὄρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον. Καθίσματα, τῆς ἁγίας (Παρασκευῆς) μετὰ τῶν θεοτοκίων καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων, εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' καὶ γ' ὠδῆς, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἁγίας (Παρασκευῆς) μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Αἶνοι, τῆς ἁγίας (Παρασκευῆς). Δόξα, τῆς ἁγίας (Μαρίνης)· «Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας (ζητεῖ ἀμφοτέρα τῇ δ' Δεκεμβρίου). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

8. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος*. Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἁγίας Κυριακῆς.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ἐξέλαμψε σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ ἀθεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ΄ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Ἄϊνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου, μετὰ τῶν

στίχων εἰς μάρτυρας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς Γ' Κυριακῆς· «Ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν».

Εὐαγγέλιον, τῆς Γ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ἔθνομαρτύρων τῆς 9ης Ἰουλίου 1821, ἦτοι τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, τῶν μητροπολιτῶν Πάφου Χρυσάνθου, Κιτίου Μελετίου καὶ Κυρηναίας Λαυρεντίου καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἵτινες ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Ζ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Ζ' ἑβδ. Ματθαίου.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

10. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας με' (45) μαρτύρων Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Πεντασχοίνῳ*.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου Ὀλγας ἰσαποστόλου τῆς βασιλίσης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ὄρθρω. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. ΠΕΜΠΤΗ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου μαρτύρων· Παΐσιου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου· Γολινδοῦχ μάρτυρος· Ἡλιοφώτου, Αὐξουθενίου, Ἐπαφροδίτου καὶ Εὐθενίου ὁσίων (ἀγίων Ἡλιοφώτων)*.

Σημείωσις. 1. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων Ἡλιοφώτων.

2. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀρχαγγέλου καὶ τοῦ ὁσίου Στεφάνου, εὐρίσκεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγίας μάρτυρος Γολινδοῦχ, ἡ ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλῆ ἀντὶ τῆς τοῦ ὁσίου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀρχαγγέλου (ζήτηε τῇ 8ῃ Νοεμβρίου). Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα».

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀκύλα ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο΄ (70)· Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν ἀγίων 630 Θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μαρτύρων. Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν Ζ΄.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ζήτηε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 13ῃ Ἰουλίου· ἡ δὲ τῶν ἀγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης καταλιμπάνεται ἢ μετατίθεται εἰς τὴν 16ην τοῦ μηνός.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ ἀΰθροτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐζώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων εἰς 4 ἕκαστος, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τῶν πατέρων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' ᾚ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν πατέρων.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορὸς». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων κατὰ τὴν Τουρκικὴν εἰσβολὴν τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Η΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Η΄ ἐβδ. Ματθαίου.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πηδαχθός.

Σημείωσις. Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης μετατεθῆ κατὰ τὴν σήμερον, θὰ συμφαλῇ μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους, κατὰ τὴν ἐν σελ. 44 διάταξιν, προηγεῖται δὲ ἡ τῶν ἁγίων. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Ἐὰν ὅμως δὲν μετατεθῆ ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

17. ΤΡΙΤΗ. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 66 διάταξιν, μετὰ τῶν ἐξῆς στοιχείων¹²².

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος· Ὀνησιφόρου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀναρίτιδι (ἢ Ἀναρίτη) τῆς Πάφου*. Φωτίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀθηαίνου*.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Μακρίνης όσίας, αδελφής του Μεγάλου Βασιλείου· Δίου όσιου του θαυματουργού· ή ανακομιδή των λειψάνων Σεραφείμ όσιου του Σαρώφ.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ήλιου προφήτου του Θεσβίτου.

Ή ακολουθία ψάλλεται ως έν τῷ Μηναίῳ.

Έν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Άνοιξω τὸ στόμα μου».

Έν τῇ Λειτουργίᾳ. Αντίφωνα καί εισοδικόν των καθημερινῶν μεθ' έορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία των Χριστιανῶν». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον του προφήτου. Κοινωνικόν· «Άγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, έν Κυρίῳ».

Μετὰ τήν όπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται δέησις διὰ τήν έπιστροφήν των προσφύγων, τήν άνεύρεσιν των άγνωομένων καί τήν εκδίωξιν των εισβολέων εκ τῆς νήσου ήμῶν, κατὰ τήν άκόλουθον διάταξιν·

Ὁ α' χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β' χορός, Δόξα· «Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου».

Ὁ α' χορός, Καί νῦν· «Προστασία των Χριστιανῶν».

Ὁ διάκονος· «Έλέησον ήμᾶς, ό Θεός».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, έλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Έτι δεόμεθα ύπέρ των εὐσεβῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, έλέησον» (γ'). Ὁ διάκονος· «Έτι δεόμεθα ύπέρ του άρχιεπισκόπου ήμῶν (δεῖνος)».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, έλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Έτι δεόμεθα ύπέρ υγείας, σωτηρίας καί άπελευθερώσεως των έν κινδύνοις καί έν αίχμαλωσία εύρισκομένων αδελφῶν ήμῶν καί ύπέρ τῆς συντόμου συνενώσεως μετὰ των οικείων αυτών».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, έλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Έτι δεόμεθα ύπέρ τῆς ταχείας καί έν έλευθερία έπανόδου των εκτοπισθέντων αδελφῶν ήμῶν εις τὰς πατρογονικὰς αυτών έστίας».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, έλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Έτι δεόμεθα ύπέρ τῆς συντμήσεως του χρόνου τῆς δοκιμασίας ήμῶν, εκδιώξεως των εισβολέων εκ τῆς νήσου ήμῶν καί ύπέρ άποκαταστάσεως τῆς έλευθερίας καί τῆς δικαιοσύνης έν αυτῇ».

Ἄβ' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἄδ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι».

Ἄε' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ἄς ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

Ἄς διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἄβ' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ἄς ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχήν·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερῥαγμένους· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ θλιβερᾷ ταύτῃ ἐπετείῳ, καθ' ἣν ἐχθρὸς ὑπεράριθμος, ὑπέροπλος καὶ ὑπερόπτης ἐπετέθη καθ' ἡμῶν καὶ ἐδούλωσεν ἡμᾶς. Ἐπιλήσιμονες γεγονότες τῶν δωρεῶν καὶ τῶν εὐεργεσιῶν σου, τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθημεν καὶ τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐφυλάξαμεν.

Τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη μετὰ ταῦτα, ἰστάμεθα εἰσέτι πρὸ τῶν ἐρειπίων καὶ ὀρώμεν τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε, κατέσκαψαν καὶ τοὺς πιστοὺς σου οὓς μὲν ἀπέκτειναν, οὓς δὲ ἐδίωξαν βία ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν.

Καὶ νῦν ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσπίπτομέν σοι καὶ ἱκετεύομεν· ἐπιμέτρησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου. Ἀντίθεσ τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλίπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Ἐγενήθημεν, Κύριε, ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνηκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας τὸ «Ἠμάρτομεν». Ἐπίδε εὐσπλάγχνω ὄμματι ἐπὶ τὸν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν σου. Ἀποδιώξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐχθροὺς καὶ πολεμίους, τοὺς καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενούντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖᾳ ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν ἐπανάγαγε καὶ συναΐσον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων ἐν σκηναῖς ἀγίων κατάταξον. Τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐνίσχυε καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσίᾳ ὄντας φώτιζε καὶ καθοδήγει, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιώσον τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθερώσεως

τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῆ καὶ ἡσύχιον ὀδηγουμένη, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«Ἀμήν. Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μαρίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου τῆς Μαγδαληνῆς· Μαρκέλλης ὁσιομάρτυρος· Θεοφίλου τοῦ νέου μάρτυρος*. Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινὸν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἀγίας εἰς 4. Δόξα, τῆς ἀγίας· «Πρώτη κατιδοῦσα». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἀγίας· «Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἀγίας εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἀγίας, τὸ ὁποῖον ἐπέχει καὶ τόπον θεοτοκίου.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Η' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἀγίας, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς Η' Κυριακῆς· «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος».

Εὐαγγέλιον, τῆς Η' Κυριακῆς Ματθαίου· «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Θ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Θ' ἑβδ. Ματθαίου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Φωκᾶ ἱερομάρτυρος*· Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίου*.

24. ΤΡΙΤΗ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ κοίμησις τῆς ἀγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου· Ὀλυμπιάδος διακόνου· Εὐπραξίας ὁσίας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, λέγονται οἱ στίχοι·
 «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις».
 «Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι
 ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ».

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας λέγεται ἅπαξ, καθότι ἐπέχει καὶ
 τόπον θεοτοκίου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς
 ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα
 μου». Τὸ ἑξαποστειλᾶριον τῆς ἀγίας λέγεται ἅπαξ, καθότι ἐπέχει
 καὶ τόπον θεοτοκίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν
 μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον, τῆς ἀγίας· «Προγόνων Χριστοῦ». Ἀπόστολος
 καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε,
 δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους
 ιερομαρτύρων· Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος*.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν
 μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος
 καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας (ζήτηι τῇ δ' Δεκεμβρίου). Κοινωνικόν·
 «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἰαματικοῦ.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ παρὰ
 τὴν κοινότητα Ἀγροκηπιᾶς.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραὴλ». Τὸ ἑξαποστειλᾶριον
 τοῦ ἀγίου λέγεται ἅπαξ, καθότι ἐπέχει καὶ τόπον θεοτοκίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν
 μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαίαι· «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*» (ἐκτὸς τῆς 1ης Αὐγούστου). Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου· «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*» (ἐκτὸς τῆς 1ης καὶ 5ης Αὐγούστου).

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ ἀποστόλων καὶ διακόνων· Τίμωνος ἀποστόλου τοῦ Κυπρίου, τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου· Εἰρήνης ὁσίας, ἡγουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Καλλινίκου μάρτυρος· Θεοδότης μάρτυρος. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου καὶ τὰ 3 τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ ἀγίου καὶ ὁ τῆς ἀγίας εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀγίου. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Θ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Θ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος, τῆς Θ' Κυριακῆς· «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί».

Εὐαγγέλιον, τῆς Θ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70).

31. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου· ἢ εἰς Κύπρον μετακομιδῆ τῶν λειψάνων Φιλίππου ἀποστόλου*.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων μαρτύρων, Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν καὶ Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν· Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας*.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Γίνεται εἴσοδος, Ἀπολυτίκια, τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Τὰ καθίσματα καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου» καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 8 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ΄ καὶ ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Τὰ ἑξαποστειλάρια καὶ οἱ αἶνοι. Δοξολογία μεγάλη, μεθ΄ ἣν γίνεται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως¹²³ (ὄρα σελ. 170 ἔξ.). Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον· «Δεῦτε, πιστοὶ» καὶ εἶτα τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀλλ΄ εἰς τὸ β΄ ἀντίφωνον λέγεται· «ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ

σαρκί σταυρωθείς». Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ». Ἄντι τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν». Ἀπόστολος τῶν ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σταυροῦ (ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Τυπικὴ διάταξις τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων

Ὁ Μικρὸς καὶ ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον, ψάλλονται ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐναλλάξ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ἀπὸ τῆς 1ης ἕως τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐκτὸς Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μικροῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ 1η Αὐγούστου συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, ὅποτε ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μεγάλου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ τῇ 6ῃ Αὐγούστου ψάλλεται πάντοτε ὁ Μέγας, ἀναλόγως δὲ ρυθμίζεται ἡ σειρὰ τῶν Παρακλήσεων κατὰ τὰς ἐνδιαμέσους ἡμέρας. Ψάλλονται δὲ κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν·

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) ἀναγινώσκει τὸν ρμβ' (142) ψαλμόν· «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Εἶτα ψάλλεται τὸ «Θεὸς Κύριος» τετράκις μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ τροπάρια· «Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν». Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Παρακλήσεως ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, μετὰ στίχου εἰς τὰ δύο πρῶτα· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Τῆς α', γ', ε', ζ' καὶ θ' ᾠδῆς ἄρχεται ὁ α' χορὸς, τῆς δὲ δ', ς' καὶ η' ἄρχεται ὁ β' χορὸς.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καὶ· «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεῖα». Ὁ ἱερεὺς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν», «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου», «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς», «Ὅτι ἐλεήμων». Ὁ α' χορὸς τό κάθισμα· «Πρεσβεία θερμῇ» (ἄπαξ) καί, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ ς'.

Μετά τὴν ζ' ᾠδὴν· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καί· «Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου», καὶ ὁ ἱερεὺς πάλιν τὴν δέησιω ὡς ἀνωτέρω. Ὁ β' χορὸς τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου»¹²⁴ τρίς μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄκουσον, θύγατερ». Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παρακλήσεως (ἐν τῇ Μικρᾷ τὸ «Ἀναστᾶσα Μαριὰμ» καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ τὸ «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά»).

Μετά τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ β' χορὸς τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ Δόξα· «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Μὴ καταπιστεύσης με», «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ» καί· «Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων». Ὁ ἱερεὺς· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», οἱ χοροὶ· «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ ιβ' (τετράκις ἀνὰ τρίς), ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ ζ', η' καὶ θ'.

Μετά τὴν θ' ᾠδὴν ψάλλονται τὰ μεγαλυναρία· «Ἄξιόν ἐστιν» κτλ., ὦν ψαλλομένων ὁ ἱερεὺς θυμᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὴν τάξιν. Πρὸ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων», ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ναοῦ.

Τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τρία κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς». Δόξα· «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς». Καὶ νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην» ἢ τὸ τῆς ἡμέρας ἀπολυτίκιον, ἀναλόγως τοῦ Τυπικοῦ (βλ. εἰς τὴν οἰκείαν ἡμέραν).

Εἶτα ὁ ἱερεὺς μνημονεῖ καὶ πάλιν ὡς ἀνωτέρω ἐπιλέγων καὶ τὴν δέησιω· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» καὶ τὴν εὐχὴν· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός». Εἶτα· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός». Ὁ ἀναγνώστης· «Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός». Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιω.

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ ἔξαποστειλάρια· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» κτλ.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὡρολογίου, θεοτοκία καθημερινῶν, ἤχος δ', Τετάρτη ἑσπέρας).

2. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου· Φωτεινῆς ὁσίας τῆς Καρπασίτιδος (ἀγίας Φωτοῦς)*.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἄντι τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἀγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κτλ.

Σημείωσις. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἀπὸ σήμερον φάλλονται καθ' ἐκάστην αἱ τέσσαρες στάσεις τῶν Χαιρετισμῶν.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου ὁσίων.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἄντι τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἀγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, τὰ ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Καὶ νῦν· «*Μήτηρ ἀγία*».

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παίδων.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου· Εὐσιγνίου μάρτυρος. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια καὶ τὰ 3 τοῦ ἀγίου¹²⁵. Δόξα, τὸ προεόρτιον· «*Δεῦτε ἀναβῶμεν*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡγίου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικόν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

῾Ορθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σου» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, ἕκαστος εἰς 4. Τὸ δὲ τριώδιον καταλιμπάνεται.

Ἄπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον. Ἄφ΄ ε΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἰ΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ προεόρτιον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προεόρτια προσόμοια εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου».

«Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν».

Δόξα, τὸ Ἰ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ προεόρτιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θεῖα σήμερον».

Ἀπόστολος, τῆς Ἰ΄ Κυριακῆς· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους».

Εὐαγγέλιον, τῆς Γ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΑ' ἐβδ. Ματθαίου.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζει ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς Σωτῆρος Λάρονακος.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ προεόρτιον. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν τὴν σὴν».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, καὶ νῦν· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ».

Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Δευτέρῃ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 (ἐκτὸς τῆς δ΄ καὶ θ΄ ὠδῆς, εἰς ἃς ψάλλονται καὶ οἱ εἰρμοὶ τοῦ β΄ κανόνος, καὶ διὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν καὶ διότι περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ κανόνος), μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹²⁶.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ΄ ὠδῆ τῶν κανόνων, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»¹²⁷.

Ἐξαποστειλάριον· «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια· «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β´· «Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστεία».

Στίχ. γ´· «Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον».

Στίχ. δ´· Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´· «Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Στίχ. β´· «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

Στίχ. γ´· «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. δ´· «Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενῆς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´· «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Στίχ. β´· «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

Στίχ. γ´· «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

Εἰσοδικόν· «*Θαβῶρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα*»¹²⁸.

Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*». Κοντάκιον· «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*».

Ἀπόστολος· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν».

Εὐαγγέλιον· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη»¹²⁹. Κοινωνικόν· «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον αὐτῆς καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὠριμοτάτην στάσιμ ἔλθειν ἠυδόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσι εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξίλασμον ἀμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

«Ἀμήν. Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Τῷ ἑσπέρας. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἄπαξ.

7. ΤΡΙΤΗ. Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου*· Μικάλλου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου*.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου· Εὐτυχίου ὁσίου, κτήτορος τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τῶν Ἱερέων*.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Ματθίου ἀποστόλου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λαυρεντίου μάρτυρος τοῦ ἀρχιδιακόνου.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐπλου μάρτυρος τοῦ διακόνου· τὸ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαῦμα Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος*.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων*. Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν ΙΑ΄.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, ψαλλομένη κατὰ τὴν σήμερον διὰ τὸ κατὰ τὴν ιγ΄ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως, καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν μεθεόρτων καὶ τῆς τῶν μαρτύρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε» (6η Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν μαρτύρων¹³⁰. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν τὴν σὴν» (6η Αὐγούστου). Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννη» (6ῃ Αὐγούστου).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τῶν μαρτύρων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον. Ἀφ΄ Γ΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ ΙΑ΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» (6ῃ Αὐγούστου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, τὸ ΙΑ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Θαβώρ καὶ Ἐρμών ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν»¹³¹.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος, τῆς ΙΑ΄ Κυριακῆς· «Ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς».

Εὐαγγέλιον, τῆς ΙΑ΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΒ΄ ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΒ΄ ἑβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἑσπέρας. Τελεῖται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρις (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· ἡ μετάθεσις τῶν λειψάνων Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῷ πρωΐ. Τελεῖται ὁ Ὅρθρος ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἑσπέρας. Τελεῖται ὁ Ἑσπερινός, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 διάταξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἄπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον ἄπαξ.

14. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· Μιχαίου προφήτου· Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυπρίου.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Ὁρθοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλονται, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 - 60 διάταξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*».

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ὙΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Ἁγίου Νεοφύτου, Χρυσοῤῥοῖατίσεως, Τροοδιτίσεως, Τρικουκιωτίσεως παρὰ τὴν κοινότητα Προδρόμου καὶ Χρυσοκουρδαλιωτίσεως παρὰ τὴν κοινότητα Κουρδαλίου.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Θεαρχίῳ νεύματι*», ὀκτάηχον δίχορον.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*».

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὅτε ἐξεδήμησας, Θεοτόκε Παρθένε*».

Ἀπολυτίκιον· «*Ἐν τῇ γεννήσῃ τὴν παρθενίαν*» τρίς.

Ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὅτε ἡ μετάστασις».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφότεροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Μακαρίζομέν σε». Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Πεποικιλιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»¹³². Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων πρὸ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν τροπαρίων ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Εἶτα ἡ καταβασία· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Ἐξαποστειλάριον· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια· «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεῖα Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄ «Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄ «Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄ «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Στίχ. δ΄ «Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. β΄ «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. γ΄ «Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

Στίχ. δ΄ «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου».

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

Στίχ. β΄ «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

Στίχ. γ΄ «ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει». Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος· «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν».

Εὐαγγέλιον· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λέγονται αἱ καταβασαίαι· «*Πεποικιμένη τῇ θεῷ δόξῃ*».

16. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου*. Διομήδους μάρτυρος· Δημητριάνου τοῦ νέου μάρτυρος*.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μύρωνος μάρτυρος.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνδρέου μάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἦχος γ΄. Ἐωθινὸν Α΄.

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων, ὧν τὰ ἱερὰ λείψανα φυλάσσονται ἐν αὐτῇ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος*» (15ῃ Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου¹³³. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «*Δεῦτε, φιλεόρτων τὸ σύστημα*» (15ῃ Αὐγούστου, εἰς τὴν λιτήν). Καὶ νῦν, τὸ ἀ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ὅτε ἐξεδήμησας*» (15ῃ Αὐγούστου).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Απόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐζώμεθα».

ἽΟρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντι θεοτοκίων τὰ μεθέορτα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον. Ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» (15ῃ Αὐγούστου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, τὸ Α΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β΄. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος, τῆς IB' Κυριακῆς· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον».

Εὐαγγέλιον, τῆς IB' Κυριακῆς Ματθαίου· «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΓ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΓ' ἑβδ. Ματθαίου.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σαμουὴλ προφήτου· Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων*· Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ*.

21. ΤΡΙΤΗ. Θαδδαίου ἀποστόλου· Βάσσης μάρτυρος.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος.

Σημεῖωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λούππου, διὰ τὸ κατὰ τὴν γρ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· Λούππου μάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρω τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Σημεῖωσις. Ἐφ' ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Κοντάκιον δὲ μέχρι καὶ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα», ἐξαιρουμένων τῆς 31ης Αὐγούστου, τῆς 1ης καὶ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐτυχῶς ἱερομάρτυρος, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἐπάνοδος τῶν λειψάνων Βαρθολομαίου ἀποστόλου· Τίτου ἀποστόλου· Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφω*.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῶν ἀποστόλων.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡ᾽ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων. Ἦχος δ΄. Ἑωθινὸν Β΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἀποστόλων.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων εἰς 4. Δόξα, τῶν ἀγίων· «Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς». Καὶ νῦν, τὸ ἀθεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν ἀγίων· «Ὦ ζευγος ἄμωμον». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ καθίσμα τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον, τῶν ἀγίων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἴνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων εἰς 4, μετὰ τῶν στίχων εἰς μάρτυρας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν ἀγίων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος, τῆς ΙΓ' Κυριακῆς· «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει».

Εὐαγγέλιον, τῆς ΙΓ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΔ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΔ' ἑβδ. Ματθαίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ποιμένος ὀσίου· Φανουρίου μάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Φανούριος, ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 55 - 56 διάταξιν.

28. ΤΡΙΤΗ. Μωυσέως ὀσίου τοῦ Αἰθίοπος· Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης*.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀποτομή τῆς κεφαλῆς τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Αὐστηρὰ Νηστεία.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι»¹³⁴.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου τοῦ Κυπρίου, πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως· Βριένης ὁσίας τῆς ἐν Κύπρῳ.

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου λέγεται ἅπαξ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Θεοτόκου· «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Συμεὼν ὀσίου τοῦ Στυλίου καὶ ἀρχιμανδριτοῦ· τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων γυναικῶν καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Εὐγράφου μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ».

«Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

«Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πίστεως».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τῆς α' καὶ β' στιχολογίας μόνον¹³⁵ καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὁ τῶν ἀγίων γυναικῶν καὶ ὁ τοῦ ὀσίου, ἀμφοτέρω εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρόρητῶ σύμπαντα» (ζήτει μετὰ τὴν Γ' ὠδὴν) καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὀσίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ

Τιμιωτέρα. Τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ οἱ αἶνοι. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου). Ἀπολυτίκια, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου, τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρόρήτω σύμπαντα» (ζήτη μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν) ἢ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οτῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη· καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς Ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μάμαντος μεγαλομάρτυρος*· Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'.

Σημείωσις. Ἡ πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμφεως εἰδικῶν εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως. Πρὸς τοῦτο δὲ γίνεται δέησις, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Παναγυριζουσιν ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς Ἁγίου Μάμαντος Μόρφου καὶ ὁ Ἐπισκοπικὸς Ναὸς Ἁγίου Μάμαντος Περιστερώνας Χρυσοχοῦς, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἰνδίκτου. Δόξα, τοῦ ὁσίου. Κοντάκιον, τῆς Ἰνδίκτου.

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ μάρτυρος καὶ τὰ 3 τοῦ ὁσίου. Δόξα, τοῦ μάρτυρος: «*Νέον φυτόν*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ μάρτυρος: «*Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον: «*Νεῦσον παρακλήσεσι*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ μάρτυρος¹³⁶. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ μάρτυρος καὶ ὁ τοῦ ὁσίου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ μάρτυρος. Δόξα, τοῦ ὁσίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Σταυρόν χαράξας*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ μάρτυρος καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν: «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνο καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ μάρτυρος, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος, τῆς ἸΔ΄ Κυριακῆς· «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν».

Εὐαγγέλιον, τῆς ἸΔ΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται δέησις ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν·

Ὁ α΄ χορός· τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ «Περιβάλλοντος»·

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντα τῷ ῥήματι παραγαγὼν ὡς Θεός, καὶ νόμους ἐνθέμενος καὶ κυβερνῶν ἀσφαλῶς, πρὸς δόξαν σου, Κύριε, ἅπτωτα διατήρει, καὶ ἀλώβητα, Σῶτερ, ἅπαντα τὰ στοιχεῖα, τὰ τὴν γῆν συγκρατοῦντα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα.

Ὁ β΄ χορός, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τοῦ «Περιβάλλοντος»·

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ πανσθενεῖ σου ἰσχύϊ συνέστησας, τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα ἅπαντα· διὸ ἄσινές διαφύλαττε, ἐκδυσωποῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάζωμα.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

‘Ο α’ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ’).

‘Ο διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηλικῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου, ἐπισκέψεως καὶ προστασίας αὐτοῦ καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως».

‘Ο α’ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ’).

‘Ο διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

‘Ο β’ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

‘Ο ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν».

‘Ο διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

‘Ο ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Δέσποτα, παντοκράτορ, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀρρήτως σοφία κατ’ ἀρχὰς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δημιουργήσας τὰ σύμπαντα· ὁ ἀνεκδιηγῆται ἀγαθωσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν ταῦτα καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν κτισμάτων οἰκείαν τάξιν θέμενος· ὁ πλάσας κατ’ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν τὸν ἄνθρωπον καὶ ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως θέμενος τοῦτον ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι καὶ φυλάσσειν αὐτόν.

Σύ, Κύριε, πρόσδεξι ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς ἱκετηρίουσ ταύτας δεήσεις καὶ τὴν κτίσιν σου, τὴν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν συστενάζουσαν καὶ συνωδίνουσαν ἡμῖν, ῥῦσαι ἐκ τῶν ἐπαπειλούντων ταύτην κινδύνων. Ἀπάλλαξον, Κύριε, τὴν περιβάλλουσαν τὴν γῆν ἀτμόσφαιραν παντὸς μολυσμοῦ καὶ διαταραχῆς. Τὰς θαλάσσας, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὕδατα, ἅπερ ἀρχῆθεν εἰς βροτῶν περιποίησιν παρήγαγες, διατήρησον ἀλώβητα ἐξ ἰοβόλων διαδόσεων, δι’ ὧν θάνατος τοῖς βροτοῖς ἐπαπειλεῖται. Ἐπισκίασον, τῇ θείᾳ σου ἐνεργείᾳ, τὰ δασέα ὄρη, τὰ καρποφόρα ξύλα τοῦ πεδίου, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τοὺς ἰχθύας, καὶ πάντα τὰ ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Παράσχου δέ, Κύριε, τοῖς ἀρχουσι καὶ τοῖς μεγιστᾶσι τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς φρόνησιν, τοῦ μὴ ἐνεργεῖν ἀσυνέτως, ὥστε ἐπιφέρειν οἰανδήποτε φθορὰν τῇ κτίσει σου διὰ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Πάντες ἐν ταπεινώσει ψυχῆς δεόμεθά σου, φιλόανθρωπε Κύριε· ἀπάλλαξον πάσης βλάβης καὶ συντριβῆς χαλεπῆς τὴν γῆν, ἣν οἰκοῦμεν,

περιχαράκωσον αὐτὴν τῇ δυναστείᾳ σου καὶ τείχισον αὐτὴν ἀγίοις σου ἀγγέλοις. Δώρησαι πᾶσιν ἰλασμόν, σωτηρίαν καὶ θεῖον ἔλεος, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων.

«Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΕ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Νικομηδείας· Θεοκτίστου ὁσίου, συνασκητοῦ Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου· Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου*.

4. ΤΡΙΤΗ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· Μωυσέως προφήτου τοῦ Θεόπτου.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ζαχαρίου προφήτου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Τὸ ἐν Κολοσσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, θαῦμα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀρχαγγέλου εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄγιε ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀρχαγγέλου. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα».

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου· Σώζοντος μάρτυρος· Σώζοντος τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Πλακουντουδίῳ (Ἀσπρογιᾶ) τῆς Πάφου*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 διάταξιν.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου, καὶ περὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν, εἴθισται ἵνα κατέρχηται ἡ Ἁγία Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ θρόνου αὐτῆς καὶ νὰ ἐναποτίθεται εἰς ἄλλον θρόνον ἐν τῷ νάρθηκι, πρὸς προσκύνησιν καὶ ἀγιασμόν τῶν πιστῶν.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Πανηγυρίζουσιν ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου, ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς Παναγίας (Καθολικῆς) Λεμεσοῦ, καὶ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Παναγίας Ἁγίας Νάπας καὶ Παναγίας τοῦ Ἄρακος παρὰ τὴν κοινότητα Λαγουδερῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 6 ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις». Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί».
 Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» τρίς.
 Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς,
 ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς
 δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ»
 τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα
 μου τῷ βασιλεῖ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς
 τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ
 παγκόσμιος χαρά».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ
 δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 6, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων·
 «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Πύλην ἀδιόδευτον». Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ
 κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα
 οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων,
 ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ,
 Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»¹³⁷.

Ἐξαποστειλάρια· «Ἀγάλονται τὰ πέρατα» δις καί· «Ἀδὰμ
 ἀνακαινίσθητι» ἅπαξ.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4.
 Δόξα, καὶ νῦν· «Αὕτη ἡμέρα Κυρίου».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄ «Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄ «Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὐρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ».

Στίχ. γ΄ «Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. δ΄ «Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωῒ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Στίχ. β΄ «Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Στίχ. γ΄ «᾿Οτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».

Στίχ. δ΄ «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυῖδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτὴν».

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Στίχ. β΄ «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάπησε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Στίχ. γ΄ «Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».
Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε». Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος· «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν».

Εὐαγγέλιον· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά»¹³⁸.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία».
Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου» Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν·
«Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Ἡ σύναξις τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· Σεβηριανοῦ μάρτυρος· τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μαρτυρησάντων, ἐν οἷς καὶ Χρυσόστομος ἱερομάρτυς, ἐπίσκοπος Σμύρνης. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Δ'.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σεβηριανοῦ καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν μεθεόρων καὶ τῆς τῶν θεοπατόρων.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις» (8ῃ Σεπτεμβρίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν θεοπατόρων¹³⁹. Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Ὡ μακαρία дуάς». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν θεοπατόρων· «Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν θεοπατόρων. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν θεοπατόρων μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ μεθέορτον κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ΄ Γ΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ΄ ἀναστάσιμον, τῶν θεοπατόρων καὶ τὸ μεθέορτον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (8ῃ Σεπτεμβρίου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, τὸ Δ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β΄. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τῶν θεοπατόρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ἵψώσεως· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ἵψώσεως· «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΓ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια προεόρτια τοῦ Σταυροῦ.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας μαρτύρων· Ἡσαΐου ὀσίου, κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας.

11. ΤΡΙΤΗ. Θεοδώρας ὀσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Εὐφροσύνου ὀσίου τοῦ μαγείρου.

Σημεῖωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου, διὰ τὸ κατὰ τὴν ιβ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου· Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος· Κουρνούτου ὀσίου τοῦ ἐν Ἄγροκηπία.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαίρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως· προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Κορνηλίου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Τὰ καθίσματα καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου», ὁ τῶν ἐγκαινίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ΄ καὶ ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ οἱ αἶνοι. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (εἰς τὸ γ΄ ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων). Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων· «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος τῶν ἐγκαινίων καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῶν ἐγκαινίων· «Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Νηστεία.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Σταυροβουνίου, Σταυροῦ Ὁμόδου, Σταυροῦ Μίνθης παρὰ τὴν κοινότητα Τσάδας καὶ Σταυροῦ τοῦ Ἀγιασμάτι παρὰ τὴν κοινότητα Πλατανιστάσας.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, τῶν ἐγκαινίων. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων.

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» τρίς.

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός»¹⁴⁰.

Τῆ Παρασκευῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον·

«Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Σύ μου σκέπη κραταιά». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ».

Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου»¹⁴¹.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου εἰς τὰ τροπάρια. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια· «Σταυρός, ὁ φύλαξ» δις καὶ· «Σταυρὸς ὑψοῦται» ἅπαξ.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον προέρχεται».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἦχον δ').

Ἡ τάξις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ ἀσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ὁ ἱερεὺς θυμῶ τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἠντρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἠντρεπισμένον καὶ παρακειμένη κολυμβήθρα μεθ' ὕδατος, κυκλοῦσι ταῦτα τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα, ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον, θυμῶ κύκλω αὐτοῦ, ψάλλων τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἐπαναλαμβανομένου τούτου ὑπὸ τῶν χορῶν δις.

Εἶτα ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἐν οἵαδήποτε ἡμέρα καὶ ἂν τύχη, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρόν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ ὑψοῖ αὐτὸν λέγων μεγαλοφώνως· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον». Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἄρχονται τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «Κύριε, ἐλέησον», ὁ δὲ διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ὅσοι ἂν βούλωνται, ραίνουν διὰ ῥοδοστάγματος τὸν τίμιον Σταυρόν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ «Κύριε, ἐλέησον». Ὁ ἱερεὺς, σφραγίσας τρίς

διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἄνωθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, ὑψοῖ καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Καὶ ψάλλεται ἡ β' ἑκατοντὰς κατὰ τὸν προγραφέντα τρόπον.

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἔρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος». Καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντὰς ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς νότον, αἶρει καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ». Καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντὰς.

Τέλος ὁ ἱερεὺς ἔρχεται καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς κολυμβήθρας καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων». Καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντὰς.

Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς (ἢ, ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, κατέρχεται ἐκ τοῦ θρόνου καὶ) ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν, ψάλλων τὸ κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ». Εἶτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ ποιῶν μετάνοιαν προσκυνεῖ ψάλλων τὸ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δὶς. (Ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα»).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοί». Εἶτα τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνατί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί».

Στίχ. γ΄· «Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν».

Στίχ. δ΄· «Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

Στίχ. β΄· «Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς».

Στίχ. γ΄· «Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ».

Στίχ. δ΄· «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. β΄· «Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

Στίχ. γ´. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστιν».

Εἰσοδικόν· «Ἵψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

Ἀπόστολος· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ».

Εὐαγγέλιον· «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 60 διατάξεις.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος· Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ἵψωσιν.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἸΨΩΣΙΝ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου· Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Ἀλέκτορα. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Ε´.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ´ Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου Νικήτα. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» (14ῃ Σεπτεμβρίου)¹⁴² καὶ τὰ 3 τῆς ἀγίας. Δόξα, τῆς ἀγίας· «Ἡ διηνηθισμένη ταῖς ἀρεταῖς». Καὶ νῦν, τὸ ἀ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἀγίας· «Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς» (14ῃ Σεπτεμβρίου).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς ἀγίας, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον. Ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ε΄ ἀναστάσιμον, τῆς ἀγίας καὶ τὸ μεθέορτον.

Ἄϊνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ τῆς ἀγίας (τοῦ δοξαστικοῦ αὐτῆς περιλαμβανομένου), μετὰ τῶν στίχων εἰς μάρτυρας γυναικας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Ε΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη και τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν»¹⁴³.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τῆς ἀγίας, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν» Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Α' ἐβδ. Λουκᾶ.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σοφίας μάρτυρος καὶ Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος τῶν θυγατέρων αὐτῆς· Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασοῦ*. Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων*. Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου*.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου παρὰ τὴν κοινότητα Πολιτικοῦ.

Σημείωσις. Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς τιμᾶ τὸν πολιοῦχο αὐτῆς Ἅγιον Ἡρακλειδίου Ἐπίσκοπον Ταμασοῦ.

18. ΤΡΙΤΗ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ· Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Μελετίου ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Κοδράτου ἀποστόλου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ· Ἰσαακίου ἐπισκόπου Κιτίου.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τελετῆς τῆς Ὑψώσεως. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ὁ τρισάγιος ὕμνος. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, καὶ μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ τὸ κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος*.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Κοδράτου, μὴ ψαλεῖσα κατὰ τὴν κα', διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ. Ἡ Σύλληψις τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Ϛ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Φωκᾶ.

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 4. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἐκ στειρευούσης σήμερον νηδύος». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4, μετὰ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' 5΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ 5΄ ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

«Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τοῦ Προδρόμου· «Ἄβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν».

Εὐαγγέλιον, τῆς Α' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην»¹⁴⁴.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΗ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Β' ἐβδ. Λουκᾶ.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου*· τὸ ἐν Κυθήροις θαῦμα τῆς Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιωτίσσης· Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Θεκλης παρὰ τὴν κοινότητα Μοσφιλωτῆς.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιωτίσσης φάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ὅπου δὲ ἐορτάζεται ἡ Θεοτόκος, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς, ἥτις καὶ προηγείται, συμφάλλεται μετὰ τὴν τῆς ἁγίας Θεκλης.

25. ΤΡΙΤΗ. Εὐφροσύνης ὁσίας.

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ μετὰστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Πανηγυρίζουσιν ὁ Καθεδρικός Ναὸς Ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου παρὰ τὴν κοινότητα Φικάρδου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαργέλλονται ἐμμελῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος»¹⁴⁵.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοιξὺ τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. ΠΕΜΠΤΗ. Καλλιστράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Χαρίτωνος ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Αὐξεντίου ὁσίου*· ἡ εὔρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλειστοῦ*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ*.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Ζ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ζ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς ΙΗ' Κυριακῆς· «Ὁ σπείρων φειδομένως».

Εὐαγγέλιον, τῆς Β' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΙΘ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Γ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνανίου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο΄ (70)· Ῥωμανοῦ ὀσίου τοῦ Μελωδοῦ· τῆς ἀγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ἡ ἀγία Σκέπη, ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, ἡ δὲ ἀκολουθία αὐτῆς φάλλεται μόνη ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. Προτρέπεται δὲ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ «*Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῆς ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου*», ἔκδοσις ἱεροῦ ἡσυχαστήριου Ἁγίας Σκέπης, Βίγλα Μεγίστης Λαύρας, Ἅγιον Ὅρος 1988.

2. ΤΡΙΤΗ. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης παρθενομάρτυρος*.

Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν· Θεοδώρου ὀσίου τοῦ Ταμασέως*· Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Λαμπαδιστοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ παρὰ τὴν κοινότητα Καλοπαναγιώτου.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Χαριτίνης μάρτυρος· Ἐρμογένους ἱερομάρτυρος*.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θωμᾶ ἀποστόλου· Κενδέου ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Κενδέου παρὰ τὴν κοινότητα Αὐγόρου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Πάντων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ διαλαμφάντων ἀγίων*. Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτύρων*. Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος*. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Η'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων καὶ τὰ 3 τῶν μαρτύρων. Δόξα, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων· «Σήμερον εἰς ἓν συνέλθωμεν». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν μαρτύρων· «Ἐκραταιώθη τῶν τοῦ Χριστοῦ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων. Δόξα, τῶν μαρτύρων. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων μετὰ στίχου·

«Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν μαρτύρων, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τὸ κάθισμα αὐτῶν. Δόξα, τῶν μαρτύρων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων.

Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων, μετὰ τῶν στίχων εἰς μάρτυρας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Η' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τῶν μαρτύρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως».

Εὐαγγέλιον, τῆς Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Κ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Δ' ἑβδ. Λουκᾶ.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πελαγίας ὁσίας· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Σολία τῆς Κύπρου*.

9. ΤΡΙΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ Ἀλφαίου· Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ*.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κωνωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Φιλίππου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας τοῦ ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ· Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης ὁσίων*· Ἰωνᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Περγάμῳ τῆς Κύπρου*.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων· Θεοσεβίου ὁσίου τοῦ Ἀρσινοΐτου*· Ἐπικτήτου ὁσίου*.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κάρπου καὶ Παπύλου μαρτύρων· Χρυσῆς νεομάρτυρος.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου μαρτύρων· Κοσμᾶ ὁσίου, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ τοῦ ποιητοῦ· Θεράποντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ*. Ἦχος γ΄. Ἐωθινὸν Θ΄.

Σημείωσις. 1. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Λεμεσοῦ τιμᾶται ἡ μνήμη πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμφάντων ἁγίων.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν πατέρων ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν ἰα΄ Ὀκτωβρίου· αἱ δὲ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ὁσίου καταλιμπάνονται.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἁγίων Κάρπου καὶ Παπύλου.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ ἀθεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσεσι».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τῶν πατέρων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' 4' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν πατέρων.

Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Θ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη και τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος».

Εὐαγγέλιον, τῆς Δ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΑ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Ε΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λουκιανοῦ ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Μεγάλης Ἀντιοχείας.

16. ΤΡΙΤΗ. Λογγίνου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὡσηὲ προφήτου· Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν τῇ Κρίσει· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Λαζάρου τοῦ δικαίου, ἐπισκόπου Κιτίου*.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Λουκᾶ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰωὴλ προφήτου· Οὐάρου μάρτυρος· Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ*.

Ἀπόστολος τοῦ προφήτου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς τιμᾶ ἐξαιρέτως τὸν Ἅγιο Μνάσωνα ἐπίσκοπο Ταμασέων.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος*· Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ· Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζονται οἱ ἅγιοι Γεράσιμος καὶ Ματρῶνα, αἱ ἀκολουθίαι αὐτῶν φάλλονται ἐξ ἰδιαιτέρων φυλλάδων μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, ἥτις καὶ προηγείται, κατὰ τὴν ἐν σελ. 48-52 ἢ 55-56 ἢ τάξιν.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Μεγάλου*· Σωκράτους ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου Ἀγκύρας*· Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνῃ Μόρφου*· Χριστοδοῦλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ. Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου. (Δόξα, τοῦ ἁγίου Γερασίμου ἢ τῆς ἁγίας Ματρῶνας, ἐὰν ἐψάλη ἢ ἀκολουθία αὐτῶν). Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ἐκ νεότητός σου φέρων*». Καὶ νῦν, τὸ ἀθεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Πνεύματος Ἁγίου πλήρης*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἢ δέησις καὶ ἢ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὦρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἴνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ τῶν στίχων εἰς ὁσίους ἄνδρας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς ΚΑ' Κυριακῆς· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος».

Εὐαγγέλιον, τῆς Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΒ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Γ' ἑβδ. Λουκᾶ.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως· τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παιδῶν· Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης τῆς Κύπρου*.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου.

Σημείωσις. Σήμερον εἴθισται εἰς τινὰς ναοὺς νὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν τοῦ ἀποστόλου.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων καὶ νοταρίων.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου· ἢ ἀνάμνησις τοῦ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένου σεισμοῦ.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτὴν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη».

«Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται».

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι»¹⁴⁶. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ σεισμοῦ. (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται τοῦ σεισμοῦ. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ σεισμοῦ. Κανόνες, ὁ τοῦ σεισμοῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου). Ἀπολυτίκια, τοῦ σεισμοῦ, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Νέστορος μάρτυρος.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου· Διομήδους ὁσίου τοῦ Κυπρίου*. (Ἑθνικὴ ἑορτή). Ἦχος πλ. α'. Ἑωθινὸν ΙΑ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Νέστορος.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῶν μαρτύρων καὶ τὰ 3 τοῦ ὁσίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν μαρτύρων καὶ ὁ τοῦ ὁσίου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν μαρτύρων. Δόξα, τοῦ ὁσίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ ΙΑ΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Αἵνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ ΙΑ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς ΚΒ΄ Κυριακῆς· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα».

Εὐαγγέλιον, τῆς Ζ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ὅτε ἡ Ἑλλάς ὑπερησπίσατο γενναίως μαχομένη ὑπὲρ τῶν πατρίων ἐδαφῶν, ὡς κατωτέρω·

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

ἽΟ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεύς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

ἽΟ α΄ χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

ἽΟ β΄ χορός, Δόξα καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

ἽΟ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

ἽΟ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

ἽΟ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

ἽΟ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

ἽΟ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

ἽΟ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

ἽΟ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ
 θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας
 ὀροθεσίας θέμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος εὐμενῶς αἰεὶ ἐπιβλέπων
 καὶ κηδόμενος τούτου, ὁ τὴν κραταιάν σου προστασίαν καὶ βοήθειαν
 χορηγήσας τούτῳ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνι, κατὰ τὸν δεινὸν
 δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, ἐνισχύσας αὐτὸ κατὰ πολεμίου πολυπληθοῦς
 καὶ ὑπερόπλου, καὶ δουλωθὲν στηριξας, διασώσας τε καὶ εἰς ἐλεύθερον
 αὐθις βίον ἐξαναστήσας, πρόσδεξαι τὰς ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας
 ἀναπεμπομένας εὐχαριστηρίου ἡμῶν δεήσεις κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ
 ἀειμνημόνευτον ταύτην ἐπέτειον. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως
 καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ
 ἀγῶνι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ σφαγιασθέντων
 πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων
 ἀνάπαυσον, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ
 καὶ αἰεὶ ἐλεύθερον τὸ ἔθνος ἡμῶν τήρει, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ στήριξε
 τοῦτο καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καθοδήγει.

Ἐπίδε, Κύριε, εὐσπλάγχνω ὄμματί σου καὶ ἐπὶ τὴν δεινῶς δοκιμαζομένην
 ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον. Ἀποδιώξον ἀπ' αὐτῆς ἐχθροὺς καὶ
 ἐπιβούλους, τοὺς παντειοτρόπως καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενοῦντας

τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Σύντριψον τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ ταπείνωσον τὴν ἐπηρμένην ὄφρύν. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Δός, Κύριε, ἰσχὺν τῷ χριστεπωνύμῳ λαῷ σου, τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν στρατῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐλευθερίαν, χαριζόμενος ἡμῖν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφωσύνην. Τοὺς ἐν ἐξουσίαις ὄντας κατεύθυνον κατὰ τὸ σὸν πανάγιον θέλημα· τοὺς ἐν αἰχμαλωσίαις λύτρωσον καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν βοήθει καὶ ἐνίσχυε, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῆ καὶ ἡσύχιον καὶ αὐθις ὀδηγούμενη, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἵ ἄρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεύς), τὴν ἀπόλυσιν.

Ἵ χορὸς (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεύς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ἵ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ἵ χορός, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ἵ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεύς)· «Δι' εὐχῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΓ' ἐβδ.
Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Ζ' ἐβδ. Λουκᾶ.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας· Ἀβραμίου ὀσίου.

30. ΤΡΙΤΗ. Ζηνοβίου ἱερομάρτυρος καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ*. Θεράποντος ὀσίου τοῦ ἐν Λυθροδόντᾳ*.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου καὶ Ναρκίσσου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Ἐπιμάχου μάρτυρος.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΠΕΜΠΤΗ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἀναργύρων τῶν ἐξ Ἀσίας*·
Δαυῖδ ὀσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀναργύρων.

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδιφόρου
καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ μαρτύρων· τὰ
ἐγκαίνια τοῦ ἐν Λύδδῃ ναοῦ Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τρο-
παιοφόρου, ἦτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ*.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ. Ἰωαννικίου ὀσίου τοῦ μεγάλου· Νικάν-
δρου ἐπισκόπου Μύρων καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου ἱερομαρτύρων·
Γεωργίου ὀσίου τοῦ Καρσλίδου. Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τῶν μαρτύρων. Δόξα, τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ὀσίου καὶ τὰ 3
τῶν ἱερομαρτύρων. Δόξα, τοῦ ὀσίου· «Ἀνδρειοφρόνως τελέσας».
Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ὁσίου¹⁴⁷. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ ὁσίου καὶ ὁ τῶν ἱερομαρτύρων, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ὁσίου. Δόξα, τῶν ἱερομαρτύρων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Α' ἀναστάσιμον, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Α' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ὁσίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῆς ΚΓ' Κυριακῆς· «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει».

Εὐαγγέλιον, τῆς Ε' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Η' ἐβδ. Λουκᾶ.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων· Λίνου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70), ἐπισκόπου Ῥώμης*.

6. ΤΡΙΤΗ. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ· Δημητρίου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τῆς Κύπρου*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ λγ' (33) μαρτύρων· Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Πανηγυρίζουσιν ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ Κυρηναίας καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ παρὰ τὴν κοινότητα Ἀναλυόντα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἀσωμάτων λέγεται ὁ στίχος· «Ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας δεὸν ὅπως ἀναγνωσθῇ οὕτως¹⁴⁸.

«Τῇ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων».

Στίχοι εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ.
 «Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ἄσµα πρέπον
 ἄσαι πρεπόντως· ἀλλ' ἄϋλον οὐκ ἔχω.
 Ὅγδῳ οὐρανίης κυδαίνει τάξις ἀρχοῦς».

Ἔτεροι εἰς τὰ ἑννέα τάγματα.
 «Ἐπάξιόν τι ταγμάτων τῶν ἑννέα
 τίς ἂν γόνος φθέγξαιτο μηνῶν ἑννέα;».

«Ταῖς αὐτῶν προστασίαις καὶ πρεσβείαις, οἰκτίρμον, ἐξαιτούμεθα καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν».

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», μετὰ τῶν ἐξῆς παραλλαγῶν·

Εἰς τὴν ἀ΄ ᾠδὴν· «... ταύτης τὴν εἴσοδον».

Εἰς τὴν γ΄ ᾠδὴν· «... κὰν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου ...».

Εἰς τὴν ε΄ ᾠδὴν· «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαµε παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Εἰς τὴν θ΄ ᾠδὴν· «... τὰ ἱερά εἰσόδια τῆς Θεομήτορος ...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀσωμάτων. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα».

Σημείωσις. Αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ὡς διευτυπώθησαν ἀνωτέρω μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου. Τὸ δὲ κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός» φάλλεται μέχρι καὶ τῆς 25ῆς Νοεμβρίου, πλὴν τῆς 20ῆς Νοεμβρίου.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ*· Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων· Μαρτῶνης ὁσίας· Συμεῶν ὁσίου τοῦ μεταφραστοῦ.

Σήμερα ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος.

Σημείωσις. Γενικευθείσης τῆς τιμῆς τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, καὶ φάλλεται ἢ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 66 διάταξιν, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «*Δέσποινα πρόσδεξαι*»¹⁴⁹.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», ὡς διετυπώθησαν τῇ 8ῃ Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Ὁρέστου μάρτυρος· Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Ἡ ΛΟΥΚΑ. Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου καὶ Στεφανίδος μαρτύρων*· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Στουδίτου. Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινὸν Β'.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Μηνᾶ παρὰ τὴν κοινότητα Βάβλας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὠρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῶν μαρτύρων καὶ τὰ 3 τοῦ ὁσίου¹⁵⁰. Δόξα, τῶν μαρτύρων· «*Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «*Ὅσιε πάτερ*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν μαρτύρων. Δόξα, τοῦ ὁσίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ὁσίου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν μαρτύρων. Δόξα, τοῦ ὁσίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῆ 8ῃ Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον, τῶν μαρτύρων, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν μαρτύρων τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς 4, μετὰ τῶν στίχων εἰς μάρτυρας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν μαρτύρων, τοῦ ὁσίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον: «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Ἀπόστολος, τῆς ΚΔ' Κυριακῆς: «Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν».

Εὐαγγέλιον, τῆς Η' Κυριακῆς Λουκᾶ: «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΕ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Θ' ἑβδ. Λουκᾶ.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος*. Νείλου ὁσίου.

Σημείωσις. Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Λεμεσοῦ τιμᾷ τὸν πολιοῦχο αὐτῆς Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Ἐλεήμονα.

13. ΤΡΙΤΗ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος Β'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος»¹⁵¹.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ 8ῃ Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φιλίππου ἀποστόλου*. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ· Εὐφημιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου*. Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὑδρας.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν*.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ματθαίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου· «Λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων» (ζήτησι τῆς Τρίτης τῆς Δ' ἐβδ.), μετὰ προκειμένου· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...» καὶ στίχου· «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται ...». Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ· Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ μαρτύρων.
Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Γ'.**Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα**

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Πλάτωνος¹⁵². Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Φοβερὰ καὶ παράδοξα». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ 8ῃ Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».

Ἀπόστολος, τῆς ΚΕ' Κυριακῆς· «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ».

Εὐαγγέλιον, τῆς Θ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΖ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Γ' ἑβδ. Λουκᾶ.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀβδιὸν προφήτου· Βαρλαάμ μάρτυρος.

20. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου· Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατείᾳ τῆς Καρπασίας*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 διάταξιν.

Ἐν τῷ Ὄρθρω. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΕΝ Τῷ ΝΑῶ Εἰσοδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ, αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης παρὰ τὴν κοινότητα Ἁγίου Ἀθανασίου, Παναγίας Ἀμασγοῦς παρὰ τὴν κοινότητα Μοναγρίου καὶ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου παρὰ τὴν κοινότητα Καμπιῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια· «Σήμερον, πιστοί, χορεύσωμεν» καὶ τὰ 3 ἕτερα· «Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια». Δόξα, καὶ νῦν· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν».

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας» τρίς.

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἶτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον».

Ἐξαποστειλᾶριον· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια· «Λαμπαδηφόροι παρθένοι». Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. γ΄· «Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς».

Στίχ. δ'. «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*».

Στίχ. β'. «Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ».

Στίχ. γ'. «Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ».

Στίχ. δ'. «Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενῆς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

«*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Στίχ. β'. «Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

Στίχ. γ'. «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*».
Ἀπολυτίκιον· «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*». Κοντάκιον· «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

Ἀπόστολος· «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας*».

Εὐαγγέλιον· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ*». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Σημεῖωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις. Αἱ δὲ καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*» φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐορτὰς μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Φιλήμονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀπφίας, Ἀρχίππου καὶ Ὀνησίμου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο΄ (70)· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Ποταμιά*.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου· Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ῥώμης· Πέτρου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος τῆς πανσόφου· Μερκουρίου μάρτυρος. Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν Δ΄.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μερκουρίου καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἢ ἀναστάσιμος, ἢ τῆς ἐορτῆς καὶ ἢ τῆς ἁγίας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἐορτῆς. Δόξα· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν». Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ 3 τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἐορτῆς· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἁγίας, ἥτοι τὸ ἰδιόμελον· «Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει» (δοξαστικὸν ἐσπερίων). Δόξα· «Ὡς ἀλάβαστρον μύρου». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ θεοχώρητος»¹⁵³.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Βίον ἄυλον ἐξησχημένη». Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. (Ἐὰν ὁμως ὑπάρχη ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται τὸ

ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»).

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῆς ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τῆς ἀγίας εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἀπὸ γ΄ ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀγίας, τὸ κάθισμα αὐτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ΄ Γ΄ ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον α΄) καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ΄ ὥδῃ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ἡ τοῦ α΄ κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ ἡ τῆς ἀγίας μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου¹⁵⁴. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον*».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ΄ ἀναστάσιμον, τῆς ἀγίας καὶ τῆς ἑορτῆς.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» (21ῃ Νοεμβρίου) καὶ τὰ 3 τῆς ἀγίας¹⁵⁵, μετὰ τῶν στίχων εἰς μάρτυρας γυναικας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται*». Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ· «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τῆς ἀγίας, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Ἀπόστολος, τῆς ἀγίας· «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν».

Εὐαγγέλιον, τῆς ΙΓ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ». Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΖ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΑ' ἑβδ. Λουκᾶ.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Στυλιανοῦ ὁσίου τοῦ Παφλαγόνοσ*· Ἄλυπίου ὁσίου τοῦ Κιονίτου· Νίκωνος ὁσίου τοῦ Μετανοεῖτε.

Σημείωσις. Γενικευθεῖσης τῆς τιμῆς τοῦ ἁγίου Στυλιανοῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται, καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν σελ. 66 διάταξιν, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων·

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου, κοντάκιον ψάλλεται τὸ «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον», πλὴν τῆς 9ης Δεκεμβρίου.

27. ΤΡΙΤΗ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου*.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Στεφάνου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος· Εἰρηνάρχου μάρτυρος.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Παραμόνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῶ· Φιλουμένου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὁρούνητῆς τῆς Μόρφου*.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Πανηγυρίζει ἡ κατεχόμενη Ἱερὰ Μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ναοὺμ προφήτου· Φιλαρέτου ὀσίου τοῦ ἐλεήμονος.

2. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ. Ἄββακοὺμ προφήτου καὶ Ἄββακοὺμ ὀσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ*· Μυρόπης μάρτυρος· Πορφυρίου ὀσίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Ε'.

Σήμερον ἅγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ προφήτου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ προφήτου εἰς 4.

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ προφήτου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ε' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Αἶνοι, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ε' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εισοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος, τῆς ΚΖ' Κυριακῆς· «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ».

Εὐαγγέλιον, τῆς ΙΔ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΗ' ἔβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΒ' ἔβδ. Λουκᾶ.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σοφονίου προφήτου· Θεοδούλου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου.

4. ΤΡΙΤΗ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος*. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ· Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Αὐδῆμου.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ἐξῆς¹⁵⁶.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἐσπέρια, Καὶ νῦν· «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*» καὶ γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας). Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σάββα ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «*Δέσποινα πρόσδεξι*»¹⁵⁷.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ὀσίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

6. ΠΕΜΠΤΗ. Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.

Πανηγυρίζουσιν οἱ Καθεδρικοὶ Ναοὶ Ἁγίου Νικολάου Ἀμμοχώστου καὶ Ἁγίου Νικολάου Ἐπισκοπείου, αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων παρὰ τὴν κοινότητα Ἀκρωτηρίου, Ἁγίου Νικολάου παρὰ τὴν κοινότητα Ὁρούντας καὶ Ἁγίας Μονῆς (Ἁγίου Νικολάου καὶ Εὐτυχίου) παρὰ τὴν κοινότητα Παναγιᾶς.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 8) τὰ 4 προσόμοια· «Μύροις παροικήσας» καὶ τὰ 3 ἕτερα· «Ποίοις εὐφημιῶν» εἰς 4¹⁵⁸.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τοὺς αἴνους, Δόξα· «Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι». Καὶ νῦν· «Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι»¹⁵⁹.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων*.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς Θεοτόκου· Παταπίου ὀσίου· Τυχικοῦ ἀποστόλου, ἑνὸς τῶν Ο' (70)*· Δαμιανοῦ καὶ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπων Κύπρου.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Ἡ σύλληψις (τῆς Θεοτόκου ὑπὸ) τῆς ἁγίας Ἄννης· τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κουτζοβένδη ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν Ϛ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας καὶ τὰ 3 τῶν ἐγκαίνιων¹⁶⁰. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Τὸ ἀπόρρητον τοῖς ἀγγέλοις». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοδοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν ἐγκαίνιων· «Τὸν ἐγκαίνισμὸν τελοῦντες». Καὶ νῦν, τῆς ἁγίας· «Σήμερον ἐκ ρίζης».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῶν ἐγκαίνιων.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ δύο πρῶτα τῆς ἀγίας¹⁶¹. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν ἐγκαινίων ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ α΄ τῆς ἀγίας μετὰ στίχου· «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀγίας καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ ε΄ ἀναστάσιμον, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ α΄ τῆς ἀγίας.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα προσόμοια τῆς ἀγίας, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

«Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, τὸ ε΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἀγίας, τῶν ἐγκαινίων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἀγίας· «Ἐορτάζει σήμερον».

Ἀπόστολος, τῆς ἀγίας· «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν».

Εὐαγγέλιον, τῆς Ι΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΚΘ' ἔβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΓ' ἔβδ. Λουκᾶ.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων.

11. ΤΡΙΤΗ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου· Νόμωνος καὶ Βηχιανοῦ ὁσίων*.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Σπυρίδωνος παρὰ τὴν κοινότητα Τρεμετουσιᾶς.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*¹⁶².

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

13. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων· Λουκίας μάρτυρος τῆς παρθένου· Νεοφύτου, Ἰγνατίου, Προκοπίου καὶ Νείλου ὁσίων, κτητόρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μαχαιρᾶ*.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 66 διάταξιν, μετὰ τῶν ἐξῆς στοιχείων¹⁶³.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

16. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἀγγαίου προφήτου· Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων*· Θεοφανοῦς βασιλίσσης. Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν Ζ΄.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ζήτηι ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν ἰ' Δεκεμβρίου· ἡ δὲ τοῦ προφήτου Ἀγγαίου καταλιμπάνεται¹⁶⁴.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν Προπατόρων. Δόξα, τῶν Προπατόρων· «*Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας*». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν Προπατόρων· «*Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ἀσπύρωσ ἐκ θείου Πνεύματος*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐζώμεθα*».

Ὦρθρος

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Προπατόρων εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν»¹⁶⁵.

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων. Ἄφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τῶν Προπατόρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν Προπατόρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα, τῶν Προπατόρων· «Δεῦτε, ἅπαντες». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος, τῆς ΚΘ' Κυριακῆς (Προπατόρων)· «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ».

Εὐαγγέλιον, τῆς ΙΑ' Κυριακῆς Λουκᾶ (Προπατόρων)· «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς Λ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΔ' ἑβδ. Λουκᾶ.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δανιήλ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ· Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἀπόστολος τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν Παίδων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν δέον ὅπως φαλῆ ἀμιγῆς ὡς περιέχεται εἰς τὸ *Μηναῖον* Δεκεμβρίου τῆς Ἀποστολικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 44 διάταξιν. Εἰς τὸ *Μηναῖον* Δεκεμβρίου τῶν ἐκδόσεων «Φῶς» ὑπάρχουν παρατύπως καὶ ἐν πολλοῖς ἐσφαλμένως ἀναμειγμέναι αἱ ἀκολουθίαι τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν μετὰ τῆς τοῦ ἐπίσης σήμερον ἐορταζομένου ἁγίου Διονυσίου. Ὅπου τιμᾶται ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου μόνη, ὡς περιέχεται ἐν παραρτήματι εἰς τὸ *Μηναῖον* Δεκεμβρίου τῆς Ἀποστολικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 55 διάταξιν.

18. ΤΡΙΤΗ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βονιφατίου μάρτυρος.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος».

«Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια κατὰ τὴν τάξιν, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἰουλιανῆς μάρτυρος τῆς ἐν Νικομηδεῖα.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Θεοτόκου· Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Η'.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 15' Δεκεμβρίου· ἡ δὲ τῶν μαρτύρων καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τῆς ἀγίας Ἀναστασίας. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια καὶ τὰ 3 τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Χαίρετε, προφητὰί τιμοί*». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικεν*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*» (ζῆτει τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου).

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον. Τὰ τριαδικά·

«Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια (23ῃ Δεκεμβρίου). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τῶν πατέρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὸ ἀ' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς (ὄπερ ἐστὶν ἀναστάσιμον). «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπά· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», καὶ ὁ προεόρτιος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹⁶⁶.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων (ζήτη μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν) καὶ ἡ ὑπακοή αὐτῶν. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ προεόρτιον.

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνο καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ προεόρτιον, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «*Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ*».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΛΑ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΕ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Εὐγενίας ὀσιοπαρθενομάρτυρος.

Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἰ **Μεγάλαι**
ᾠραι τῶν Χριστουγέννων ὡς κατωτέρω·

ᾠρα Α΄. Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· «*Ὅτι σοῦ ἐστιν*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς*» (γ΄), «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ΄). Δόξα· «*Ἀπεγράφετο ποτέ*». Καὶ νῦν· «*Τί σε καλέσωμεν, ᾧ Κεχαριτωμένη*».

Εὐθὺς ὁ ἀ΄ χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «*Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου*» ἄπαξ ἄνευ στίχου. Ὁ β΄ χορὸς τὸν στίχον· «*Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος*» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «*Νῦν προφητικὴ πρόρρησις*» ἄπαξ. Ὁ ἀ΄ χορὸς· «*Δόξα*». Ὁ β΄ χορὸς· «*Καὶ νῦν*». Ὁ ἀ΄ χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «*Τάδε λέγει Ἰωσήφ*» ἄπαξ. Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ἀπουσία τούτου ὁ

ιερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὑρας.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὑραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑρα Γ'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», τοὺς 3 φαλμοὺς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑρα. Δόξα· «Ἀπεγράφετο ποτέ». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καὶ ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ιδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὑρα τάξιν, ἀλλ' εἰς τὸ β' ιδιόμελον ὁ στίχος· «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ», ἄρχεται ἡ

Ὑρα 5'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», τοὺς 3 φαλμοὺς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑρα. Δόξα· «Ἀπεγράφετο ποτέ». Καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρήσιαν». Καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ιδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὑρα τάξιν. Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων», ἄρχεται ἡ

Ὑρα Θ'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», τοὺς 3 φαλμοὺς κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑρα. Δόξα· «Ἀπεγράφετο ποτέ». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς». Καὶ ψάλλει ὁ β' χορὸς τὸ ιδιόμελον· «Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης». Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα

τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Ὅτε Ἰωσήφ», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ β' χορός. Εἶτα ὁ α' χορός· «Δόξα». Ὁ β'· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Μὴ δὴ παραδώης» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ.

Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», λέγονται χῦμα τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ¹⁶⁷ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, παραλειπομένων τοῦ «Πιστεύω», τοῦ «Πάτερ ἡμῶν», τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ τοῦ «Εὐλόγησω τὸν Κύριον», διότι θὰ λεχθοῦν εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «Ἄνες, ἄφες», τὸ κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον» καὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ ιβ'. Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ὁ ἀναγνώστης· «Δόξα, καὶ νῦν», «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ γ', «Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου¹⁶⁸. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας¹⁶⁹ καὶ εἶτα, ἐκ τῶν Ἡ' ἀναγνωσμάτων τῆς ἑορτῆς, ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὰ ἐξῆς¹⁷⁰.

Α' ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «Λαθὼν ἐτέχθης» ὀλόκληρον (ζήτηι τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα). Ἀκολουθῶς ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Καὶ

μάγους σοι προσήνεγκεν», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ ἀ' χορός· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Δ' ἀνάγνωσμα· «Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπαρίον· «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου» ὁλόκληρον (ζήτηι τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα). Ἀκολουθῶς ὁ ἀ' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Μάγους ὀδηγήσας», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Γ' ἀνάγνωσμα· «Εἶπε Δαυιδ τῷ Ναβουχοδονόσορ». Εὐθύς ὁ ἱερεὺς τὴν συναπτὴν τοῦ τρισάγιου καὶ ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος· «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός».

Εὐαγγέλιον· «Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου».

Ὁ Χερουβικὸς ὕμνος καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως». «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

25. ΤΡΙΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

*Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου
γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.*

Τῆ Τρίτῃ πρωΐ, Μεσονυχτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ».

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹⁷¹.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν». Ἀφ' ἑ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι, διπλαῖ· «Χριστὸς γεννᾶται» καί· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α΄ κανόνου

α΄· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

«Μυστήριον ξένον».

β΄· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα».

«Ἐξαίσιον δρόμον».

γ΄· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα».

«Νεηγενὲς μάγων».

δ΄· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων Θεὸν προσκυνηθέντα».

«Ἠκρίβωσε χρόνον».

Τοῦ β' κανόνος

ε'. «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκτει τὸν Δεσπότην ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ».

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ς'. «Σήμερον ὁ Δεσπότης τίκτεται ὡς βρέφος ὑπὸ μητρὸς Παρθένου».

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ζ'. Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Τύπους ἀφεγγεῖς».

η'. Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Πόθου τετευχώς».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον» καί· «Σήμερον ἡ Παρθένος ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Ἐξαποστειλάριον· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι». Δόξα· «Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «ἀκαταπαύστως βοῶμεν».

Εὐθὺς ἡ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β´ «Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ».

Στίχ. γ´ «Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Στίχ. δ´ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´ «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς*».

Στίχ. β´ «Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται».

Στίχ. γ´ «Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Στίχ. δ´ «Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενῆς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´ «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Στίχ. β´ «Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου».

Στίχ. γ´ «Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου».

Εἰσοδικόν· «*Ἐκ γαστροῦς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα*».

Ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει*».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*».

Ἀπόστολος· «*Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*».

Εὐαγγέλιον· «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξένον*». Κοινωνικόν· «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλουΐα*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον*». Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, τῆς 25ης Δεκεμβρίου· «*Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοὶ*» καί· «*Τί θαυμάζεις, Μαριάμ*» δις ἕκαστον. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τῆς 25ης Δεκεμβρίου (ζῆτει μετὰ τὴν Γ΄ καὶ γ΄ ὠδῆν). Ἀφ΄ Γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς 26ης Δεκεμβρίου. Καταβασίαι, αἱ ἰαμβικαί· «*Ἐσωσε λαόν*». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἢ θ΄ ὠδῆ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθές. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς τρίς. Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα· «*Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις*». Καὶ νῦν· «*Σήμερον ὁ Χριστός*». Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθές διὰ τοῦ «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος¹⁷². Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 26ης Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικόν: «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν: «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57 - 62 διατάξεις. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λέγονται αἱ καταβασίαι: «Ἐσωσε λαόν».

27. ΠΕΜΠΤΗ. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Γραπτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἢ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ οὕτως:

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Θεοδώρου δὲν ψάλλεται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ ἀ΄ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων, ἕκαστος εἰς 4. Καταβασίαι: «Ἐσωσε λαόν». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ πρωτομάρτυρος. Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων νηπίων· Μαρκελλοῦ ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυΐδ τοῦ βασιλέως καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου· Ἀνυσίας μάρτυρος. Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν Θ΄.

Σημειώσεις. 1. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ζήτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν κς' Δεκεμβρίου. Ἀπόστολος ὁμως καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλη Κυριακὴ μέχρι τῶν Θεοφανείων. Συμφώνως δὲ πρὸς ῥητὴν διάταξιν, ὑπάρχουσιν εἰς πάντα τὰ *Τυπικά* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὅταν μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων μεσολαβῆ ἓν μόνον Σάββατον καὶ μία Κυριακὴ, τῷ μὲν Σαββάτῳ ἀναγινώσκονται τὰ τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ δὲ Κυριακῇ τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων.

2. Αἱ ἀκολουθίαι τῆς ἁγίας Ἀνυσίας καὶ τῆς ἁγίας Μελάνης, φαλλομένης κατὰ τὴν σήμερον διὰ τὸ κατὰ τὴν λα΄ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, καταλιμπάνονται.

3. Εἴθισται εἰς τινὰς ναοὺς νὰ τελῆται κατὰ τὴν σήμερον ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἁγίων νηπίων. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» (25ῃ Δεκεμβρίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν θεοπατόρων. Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Ἱερέων μνήμη». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Χορεύουσιν ἄγγελοι».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν θεοπατόρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (30ῆ Δεκεμβρίου). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν ἀγίων μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» (οἵτινες ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ἑορτήν), ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τῶν θεοπατόρων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον. Ἀφ΄ ᾚ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν θεοπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Καταβασίαι· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Θ΄ ἀναστάσιμον, τῶν θεοπατόρων καὶ τὸ μεθέορτον (30ῆ Δεκεμβρίου).

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Αἶμα καὶ πῦρ». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ γαστροῦς πρὸ ἑωσφόρου ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν»¹⁷³.

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τῶν θεοπατόρων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων· «Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι».

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων· «Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς ΛΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ΙΓ' ἐβδ. Λουκᾶ.

31. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος». Εἴσοδος οὐ γίνεται, ἀλλ' εὐθὺς τὸ «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ». Καὶ νῦν· «Σπηλαίῳ παρώκησας». Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὄρθρω. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐκτὸς τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπὸ γ' ὥδης, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικόν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησις σου, Χριστέ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἱερά Σύνοδος

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου διοικεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἣτις εἶναι ἡ ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐν Κύπρῳ. Μέλη αὐτῆς εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, οἱ ἑννέα Μητροπολίται καὶ οἱ ἑπτὰ Ἐπίσκοποι.

Τηλέφωνον: 22554600 ἢ 22554657

Τηλεμοιότυπον: 22346307

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): holysynodoffice@logosnet.cy.net

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofcyprus.org.cy

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομος ὁ Β΄

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 21130, 1502 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22554600

Τηλεμοιότυπον: 22430451 ἢ 22345235

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): iakyprou@cy.net

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofcyprus.org.cy

Ἱερά Μητρόπολις Πάφου

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου, Ὑπέριτος καὶ Ἐξαρχος Ἀρσινόης καὶ Ρωμαίων κ. Γεώργιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 60054, 8100 Πάφος

Τηλέφωνον: 26821000

Τηλεμοιότυπον: 26943130

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): metropolis@impaphou.org
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.impaphou.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Κιτίου

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξαρχος
Λάρνακος καὶ Λευκάρων κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 40036, 6300 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 24652269 ἢ 24815032

Τηλεομοιότυπον: 24655588 ἢ 24651133

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): i.m.kitiou@hotmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imkitiou.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυρηνείας

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξαρχος
Λαπήθου καὶ Καραβά κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 20258, 2150 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22444242

Τηλεομοιότυπον: 22444330

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@m-kyrenia.org

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.m-kyrenia.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Λεμεσοῦ

Ὁ Μητροπολίτης Λεμεσοῦ καὶ Πρόεδρος Ἀμαθοῦντος καὶ Κουρίου
κ. Ἀθανάσιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ.56091, 3304 Λεμεσὸς

Τηλέφωνον: 25864300

Τηλεομοιότυπον: 25371548

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): grammateia.imlemesou@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imlemesou.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Μόρφου

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου καὶ Πρόεδρος τῶν Σόλων
κ. Νεόφυτος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπόλεως 3, 2831, Ευρύχου
 Τηλέφωνον: 22932401-02-03
 Τηλεομοιότυπον: 22933092
 Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@immorfou.org.cy
 Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immorfou.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Πρόεδρος Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 34034, 5309 Παραλίμνι
 Τηλέφωνον: 23812444
 Τηλεομοιότυπον: 23812450
 Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imconstantias.org.cy
 Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imconstantias.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος

Ι) ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Γραφεῖον Πανιερωτάτου

Διευθυντὴς Γραφείου Πανιερωτάτου: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ. Γραμματεία: Βούλλα Παπανδρέου, τηλεφ.: 22390681, τηλεομ.: 22390767

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): gramateiakykkos@gmail.com.

Θρονική Ἐπιτροπή

Πρόεδρος: Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος. Κληρικὰ μέλη: Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος καὶ Οἶκον. Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ. Λαϊκὰ μέλη: Ἑλλη Μακρῆ, Λάμπρος Ὀρφανίδης, Σάββας Ἰωάννου καὶ Γεώργιος Μιχαήλ. Πρωτοσύγκελλος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἀγαθόνικος Κυκκώτης.

Τηλεφωνικὸν κέντρον: 22942727, Τηλεομ.: 22942728

Ληξιαρχικά Γραφεῖα

Λειτουργοῦν Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρωτοσυγγέλλου, Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμ. Ἀγαθονίου Κυκκώτη.

Γραμματεὺς: Μιχάλης Δημοσθένους.

Τηλεφωνικὸν κέντρον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου: 22942727, τηλεομ.: 22942728
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): thllyrias@yahoo.gr

Γραφεῖον Ἐκδόσεως Πιστοποιητικῶν Γάμου καὶ Ἀδειῶν Γάμου

Τὸ ἐν λόγῳ Γραφεῖον λειτουργεῖ ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐπεύθυνη: Ἄντρη Χριστοδουλίδου, τηλ.: 22390713, τηλεομ.: 22390648
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): kykkos@gmail.com

Διαδικασία Ἀπόπειρας Συνδιαλλαγῆς

Ἐπεύθυνος διὰ τὴν ἀπόπειραν συνδιαλλαγῆς καὶ διὰ τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς εἰσηγήσεως πρὸς τὸν Μητροπολίτην: Ἐντεταλμένος Κληρικός: Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης.

Γραμματεία: Ἄντρη Χριστοδουλίδου καὶ Μαίρη Κωνσταντίνου, τηλ.: 22390713/ 22390719, Τηλεομ.: 22390648/22390631.

Συμβούλιον Πνευματικῆς Λύσεως τοῦ Γάμου

Μέλη: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Κυκκώτης, Αἰδεσιμολογιώτατοι Πρωτοπρεσβύτεροι Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ καὶ Πρωτοπρεσβύτερος Ἄγγελος Ζλάτεβ.

Γραμματεία: Ἄντρη Χριστοδουλίδου καὶ Μαίρη Κωνσταντίνου, Τηλ.: 22390713/ 22390719, Τηλεομ.: 22390648/22390631.

Οἰκονομικαὶ Ὑπηρεσίαι

Αἱ ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίαι λειτουργοῦν ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐν Λευκωσίᾳ.

Λογιστής: Μαίρη Κωνσταντίνου. Έλεγκτής: Μάριος Ίωάννου.
 Τηλ.: 22390719, Τηλεομ.: 22390631, Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email):
 kykkos@gmail.com

II. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Γραφείον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας

Διευθυντής: Δρ Νίκος Νικολαΐδης, Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τηλ.: 22390689, τηλεομ.: 22390648.

Μέλη: Λουκᾶς Παναγιώτου, Ἀνδρέας Ίωάννου καὶ Βασίλης Βασιλείου, Θεολόγοι, Τηλ.: 22390647, Τηλεομ.: 22390648, Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imktdiakonia@yahoo.com

Ἐκδόσεις

Τὸ Γραφείον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας ἐκδίδει ἀνὰ ἐξάμηνον τὸ περιοδικὸν «Ἐνατενίσεις», μὲ ποικίλην καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἐπὶ ἐπιστημονικῶν, πνευματικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων συγχρόνου προβληματισμοῦ καὶ χρονικῶν.

Θεῖον Κήρυγμα

Τὸν θεῖον λόγον κηρύττουν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, ὅπου καὶ ἐὰν εὐρίσκηται, εἴτε χοροστατῶν, εἴτε λειτουργῶν, καὶ ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ θεολόγοι.

Ἐκάστην Κυριακὴν ἀποστέλλεται καὶ διανέμεται εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας γραπτὸν κήρυγμα.

Κατηχητικαὶ Συνάξεις Νέων

Κατηχητικαὶ Συνάξεις Νέων λειτουργοῦν τακτικῶς, ἢ καὶ περιοδικῶς, εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εἰς τὰς Κατηχητικὰς Συνάξεις διδάσκουν Θεολόγοι ὡς, ἐπίσης, καὶ εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες πρὸς τοῦτο ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ Κατηχηταί.

Μερίμνη καὶ οἰκονομικὴ συνδρομῆ τοῦ Πανιερωτάτου κ. Νικηφόρου οργανώνονται κατ' ἔτος ἐκδρομαὶ τῶν μελῶν τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων

έντός καὶ ἐκτός Κύπρου μὲ σκοπὸν τὴν πνευματικὴν, τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν νέων.

Κύκλοι Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς

Κύκλοι Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς λειτουργοῦν τακτικῶς, ἢ καὶ περιοδικῶς, εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εἰς τοὺς Κύκλους Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς ὁμιλοῦν Θεολόγοι, ὡς, ἐπίσης, καὶ εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες πρὸς τοῦτο ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ κυκλάρχαι.

Παγκοινοτικά Ὁμιλία

Διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, πνευματικὴν, ἀντιαιρετικὴν καὶ πολιτιστικὴν διαφώτισιν, τῇ μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας, γίνονται ὁμιλίαι ὑπὸ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Θεολόγων εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀθλοπαιδεῖαι

Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας ἐχρηματοδότησεν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν διαρρύθμισιν καὶ κατασκευὴν δύο ὑπερσυγχρόνων Γηπέδων Φούτσαλ εἰς τὸν Κάτω Πύργον Τηλλυρίας, προκειμένου νὰ ἀθλοῦνται καὶ νὰ ἀσχοῦνται ὑγιῶς κυρίως οἱ νέοι τῆς περιοχῆς.

Ἐπιμελητὴς ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας ἐν Κάτω Πύργῳ: Ἡσαΐας Ἡσαΐα.

Χριστιανικοὶ Σύνδεσμοι Γυναικῶν

Σκοπὸς τῶν Χριστιανικῶν Συνδέσμων Γυναικῶν εἶναι ἡ χριστιανικὴ, ἐθνικὴ, πνευματικὴ, πολιτιστικὴ, ἀντιαιρετικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ προσφορὰ τῶν μελῶν τῶν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἡ ζωντανὴ μαρτυρία τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν ἐντός αὐτῆς, μὲ κέντρον τὴν ἐνορίαν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν κατὰ τόπους Ἐφημερίων.

Διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν καὶ δραστηριότητα τῶν ἐν λόγῳ Συνδέσμων λειτουργεῖ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ. Μερίμνη τοῦ Πανιερωτάτου

Μητροπολίτου μας κ. Νικηφόρου, ἔχει ἰδρυθῆ καὶ λειτουργεῖ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Συνδέσμων Γυναικῶν, Χριστιανικὸς Σύνδεσμος Γυναικῶν διὰ τὴν προσφυγικὴν κοινότητα Γαληνῆς. Ὁ θεσμὸς αὐτὸς προβλέπεται νὰ ἐπεκταθῆ καὶ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἄλλας προσφυγικὰς κοινότητας τῆς Μητροπολιτικῆς μας Περιφέρειας. Ἐκ παραλλήλου ἔχουν συσταθῆ Χριστιανικοὶ Σύνδεσμοι Γυναικῶν τῶν ἀποδήμων κατοίκων τῶν Κοινοτήτων Κάμπου καὶ Τσακκίστρας μετὰ τὴν προοπτικὴν ὁ θεσμὸς αὐτὸς νὰ ἐπεκταθῆ καὶ διὰ τὰς ἀποδήμους γυναῖκας ἄλλων κοινοτήτων τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας.

Πρόεδρος Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς: Ἀνδρούλα Πετρίδου. *Μέλη Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς:* Ἀνδριανή Παπανδρέου, Νίκη Κέλβερη, Μαρία Ἀναστασίου, Μαρίνα Παναγίδου, Ἀλεξάνδρα Μαρδαπήττα, Εἰρήνη Παπαμιχαήλ, Νίκη Μιχαήλ καὶ Λητὼ Ἀσημάκη.

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

ΑΝΩ ΠΥΡΓΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριοι:* Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος καὶ Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης Διάκος. *Ἐπίτροποι:* Πρόεδρος: Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης Διάκος, Ἀνδρέας Λαός, Ἀνδρέας Νικολάου, Ἑλένη Χαραλαμπίδου, Εὐανθία Κωνσταντίνου, Ἰωάννης Γιάννουρας καὶ Φοῖξος Χριστοφῆ. *Ψάλται:* Εὐανθία Κωνσταντίνου καὶ Ἄννα Κελεπέσιη.

ΚΑΜΠΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Κυριακοῦ. *Ἐφημέριοι:* Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Νικόλαος Κούτσιος. *Ἐπίτροποι:* Πρόεδρος: Ἀνδρέας Στυλιανοῦ, Ἀλεξάνδρα Μαρδαπήττα, Ἑλλη Χριστοδούλου, Περικλῆς Περικλέους, Σωφρονία Ἡλία καὶ Φούλλα Παπαδοπούλου.

ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΣ. Μητροπολιτικὸς Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Εἰρήνης. *Ἐφημέριοι:* Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ἀνδρέας Σπύρου (τηλ.: 26522558), Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Ἰωάννης Σπυριδωνος καὶ Ἱεροδιάκονος Ἰάκωβος Ἀλαγιούπ. *Ἐπίτροποι:* Πρόεδρος Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Ἰωάννης Σπυριδωνος, Ἀνδρέας Ἀνδρέου, Ἀνδρέας Φράγκου, Ἀνδρέας Χριστοφῆ, Διογένης Σπύρου,

Μαρία Παύλου, Μαρίνα Καρού, Σάββας Ἰωάννου, Χαράλαμπος Κοκκινόρουσος καὶ Χρυστάλλα Ἀγαπίου. *Ψάλται*: Κώστας Ἰωάν. Νικήτας καὶ Πολύδωρος Χρίστου.

ΜΗΛΙΚΟΥΡΙ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριος*: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Χαράλαμπος Εὐσταθίου (τηλ. 22942228). *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβ. Χαράλαμπος Εὐσταθίου, Ἱεροδιάκονος Βασίλειος Κυκκώτης, Ἀναστασία Δημοσθένους, Γεώργιος Θεοδώρου καὶ Χριστίνα Χαραλάμπους. *Ψάλται*: Δημήτριος Πετρίδης.

ΜΟΣΦΥΛΙ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριος*: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ἄγγελος Ζλάτεβ. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Θεανὼ Παύλου, Ἀλίκη Φιλίππου, Ἄννα Κελεπέσιη, Μαρία Μιχαήλ, Μαρία Χαραλαμπίδου, Παναγιώτης Εὐριπίδου, Πρόδρομος Ἀχιλλέως καὶ Σοφοκλῆς Γεωργίου. *Ψάλται*: Ἄννα Κελεπέσιη καὶ Εὐανθία Κωνσταντίνου.

ΠΗΓΑΙΝΙΑ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Χαραλάμπους. *Ἐφημέριος*: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος Βασίλειος Οὐρνταρεάνου. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβ. Βασίλειος Οὐρνταρεάνου, Ἀντώνης Ἀριστοδήμου, Βάσος Στυλιανοῦ, Στέλιος Κοντάκκης, Σωτήρης Ἀντωνίου καὶ Φίλιππος Παπαδόπουλος. *Ψάλται*: Βάσος Στυλιανοῦ καὶ Φίλιππος Παπαδόπουλος.

ΤΣΑΚΚΙΣΤΡΑ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Νικολάου. *Ἐφημέριοι*: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ (τηλ. 22942339) καὶ Ἱεροδιάκονος Νικόλαος Παζαράς. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Αἰδεσιμώτατος Οἶκον. Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ, Γαλάτεια Χαραλάμπους, Ἐλένη Μιχαήλ καὶ Λάμπρος Ὀρφανίδης. *Ψάλται*: Μιχαλάκης Ὀρφανίδης.

Κατεχόμεναι Κοινότητες

ΒΑΡΙΣΣΕΙΑ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Πρωτοσύγκελλος Ἱεράς Μητροπόλεως Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Κλεάνθης Δημοσθένους καὶ Πρόδρομος Δημοσθένους.

ΓΑΛΗΝΗ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου. *Ἐπίτροποι:* Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Πρόδρομος Φυλακτοῦ, Ἰάκωβος Σάββα, Τεῦκρος Χαραλάμπους, Νίκος Στυλιανοῦ, Μᾶρκος Ἀριστοδήμου, Πολύδωρος Χρίστου, Ἄγγελος Ἀριστοδήμου καὶ Νίκος Μάρκου.

Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἐλευθερίου (κατεδαφισμένος ἀπὸ τοὺς Τούρκους) καὶ ἡ Ἁγία Βαρβάρα.

ΛΟΥΤΡΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀποστόλου Λουκᾶ. *Ἐπίτροποι:* Πρόεδρος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης καὶ Χριστάκης Ἰωάννου.

Ἐξαρτηματικοὶ Ἱεροὶ Ναοί: 1. Ἁγίου Νικολάου. 2. Ἁγίου Δημητρίου. 3. Ἁγίου Χαραλάμπους (τοποθεσία Κόρακας). 4. Παρεκκλήσιον Ἁγίου Ἀνδρονίκου.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΛΕΜΑΝΗ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἰωάννου

ΑΜΜΑΔΙΕΣ

ΚΟΚΚΙΝΑ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Ἐλένης

ΛΙΜΝΙΤΗΣ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου

ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Θεοδώρου. *Ἐπίτροποι:* Ἀνδρέας Βάσου, Μαρία Γεωργίου, Μαρία Σολωμοῦ καὶ Νίκη Πιερῆ.

ΠΗΓΗ - Ἱερὸς Ναὸς Θεοτόκου

ΞΕΡΟΒΟΥΝΟΣ

ΣΕΛΑΔΙ ΤΟΥ ΑΠΠΗ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου

ΦΡΟΔΙΣΙΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Πρόεδρος Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Λεωφόρος Σταύρου Στυλιανίδη, 2642 Ἐπισκοπεῖον, Τ.Θ. 12123, 2341 Λακατάμεια

Τηλέφωνον: 22465465 Τηλεομοιότυπον: 22624600
Ήλεκτρονική διεύθυνσις: (email): grammateia@imtamasou.org.cy
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtamasou.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριμυθοῦντος

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος καὶ Πρόεδρος Λευκά-
ρων κ. Βαρνάβας

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 11001, 2550 Ἰδάλιον
Τηλέφωνον: 22527000
Τηλεομοιότυπον: 22526363
Ήλεκτρονική διεύθυνσις: (email): info@imtrimythountos.org.cy
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtrimythountos.org.cy

Ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Καρπασίας

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου
Τ.Θ. 21130, 1502 Λευκωσία
Τηλέφωνον: 22554603 Τηλεομοιότυπον: 22432327
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): karpasiasch@iak.org.cy

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἀρσινόης

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 8810, Περιστερώνα Πάφου Τηλέφωνον: 26352515.
Τηλεομοιότυπον: 26352413

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἀμαθοῦντος

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 56091, 3304 Λεμεσὸς
Τηλέφωνον: 25864300.
Τηλεομοιότυπον: 25371548
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): grammateia.imlemesou@gmail.com
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imlemesou.org

Ἐπίσκοποι**Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Μαχαιρᾶ, Τ.Θ. 25272, 1308 Λευκωσία.

Τηλέφωνον: 22359334

Τηλεμοιότυπον: 22359333

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις: grammateia@maherasmonastery.org.cy

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. ΛεόντιοςΤαχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου, Τ.Θ. 60289,
8101 Πάφος

Τηλέφωνον: 26652481

Τηλεμοιότυπον: 26653709

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): stneoph@logos.cy.net καὶ iman@logos.cy.net

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.stneophytos.org.cy

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. ΠορφύριοςΤαχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, Τ.Θ. 21130,
1502 Λευκωσία, ἡ Square Ambiorix 2, 1000 Brussels, Belgium

Τηλέφωνον: 00322-6124190.

Τηλεμοιότυπον: 00322-6124191

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@churchofcypruseu.com

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofcypruseu.com

Σημ: Ὁ Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου
εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσην.**Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος**Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, Τ.Θ. 21130, 1502
Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22554611.

Τηλεμοιότυπον: 22346254 καὶ 22431796

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): office@churchofcyprus.org.cy

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofcyprus.org.cy

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

Α΄. ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΑΙ ΜΟΝΑΙ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Σύμβουλοι: οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρίται Ἀδαμάντιος, Ἀλέξιος Ἀνθέμιος καὶ Στέφανος.

Ἐφορος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος.

Ἡ Ἀδελφότης: Ἀρχιμανδρίτης Ἀδαμάντιος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθέμιος, Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος, Οἰκονόμος Πορφύριος, Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος, Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ, Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀμφιλόχιος, Οἰκονόμος Νικόδημος καὶ Οἰκονόμος Μελέτιος. *Ἱερομόναχοι:* Βασίλειος καὶ Βαρσανούφιος. *Ἱεροδιάκονοι:* Βενέδικτος, Μόδεστος καὶ Βλάσιος. *Μοναχοί:* Ἐπιφάνιος, Ανατόλιος, Πρόδρομος, καὶ Χαρίτωνας. *Δόκιμοι:* Χαράλαμπος, Μῶμος καὶ Χριστόφορος.

Τηλεφωνικὸν κέντρον Ἱερᾶς Μονῆς: 22942727, τηλεομ.: 22942728.

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐξομολογητήριον: Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρίτες Ἀγαθόνικος καὶ Ἐφραίμ.

Μετόχια

1. ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, ἐν Λευκωσίᾳ.

Διεύθυνσις: Τ.Θ. 24850, 1304 Λευκωσία, *Τηλεφωνικὸν κέντρον:* Μιχαλάκης Παπαχριστοφόρου, τηλ.: 22390000.

Ἐπιστάτης Μετοχίου: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀδαμάντιος.

Ἐφημέριοι: οἱ ἐκάστοτε Ἱερομόναχοι τῆς Μονῆς.

Κλητῆρες: Ἰωάννης Ἀριστείδου καὶ Γεώργιος Εὐτυχίου.

Ἀσφάλεια: Μάριος Εὐτυχίου καὶ Δημήτριος Στασῆς.

Ἐξομολογητήριον: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος.
Νεωκόροι: Μάριος Χριστοφόρου καὶ Παντελῆς Θεμιστοκλέους.

Ψάλται: Δεξιὸς Χορὸς· Ἄριστος Θουκυδίδης-Χοράρχης, Ἀναστάσιος Παπαθωμᾶ, Λοῖζος Μίτσιγγας, Ἀνδρέας Ἰωάννου, Νεόφυτος Κυριάκου, Παναγιώτης Τσαγγάρης, Στυλιανὸς Δημητρίου, Μάριος Θουκυδίδης, Παρασκευᾶς Θουκυδίδης, Γιώργος Θουκυδίδης, Παναγιώτης Φοινιώτης καὶ Ἀνδρέας Βασιλείου. Ἀριστερὸς Χορὸς· Νίκος Παναγιώτου-Χοράρχης, Ἀνδρέας Παπανδρέου, Ἀνδρέας Κωνσταντινίδης, Σάββας Ἀργυρίδης, Χρῖστος Λαούτας, Ἀνδρέας Παπαδόπουλος, Χριστόδουλος Βασιλειάδης, Ἀντώνιος Παπαγεωργίου, Ματθαῖος Ματθαίου, Μιχάλης Σίβακας, Κυριάκος Παναγιώτου, Ἀναστάσιος Ἀναστάση καὶ Χαράλαμπος Χαραλάμπους.

2. ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ, ἐν Λακατάμεια.

Ἐφημέριος: Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Χρῖστος Βούργιας.

Ἐν τῷ Μετοχίῳ Ἀρχαγγέλου ἐγκαταβιοῖ προσκαίρως γυναικεία ἀδελφότης, τὴν ὁποίαν συγκροτοῦν: Προϊσταμένη Παῦλα Μοναχὴ καὶ Δόκιμη Ἑλένη. Αἱ ἐν λόγῳ Μοναχαί, ὅταν ὀλοκληρωθῇ ἡ ἀνέγερσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ἁγίας Τριάδος» εἰς Τηλλυρίαν, θὰ ἀποτελέσουν τὴν μοναχικὴν Ἀδελφότητα αὐτῆς, τηλ.: 22386171.

3. ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΟΥ, ἐν Πάφῳ.

Μοναχὸς Ἐπιφάνιος, τηλ.: 26817474, Τηλεομοιότυπον: 26722803.

4. ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΗ, ἐν Πενταλιᾷ Πάφου.

Τὸ Μετόχιον, ἀναστηλωθέν, ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Europa Nostra. Εἶναι ἀρχαῖον μνημεῖον, ἐπισκέψιμον.

5. ΞΕΡΟΠΟΤΑΜΟΣ, ΑΓΙΩΝ ΣΕΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΚΧΟΥ, ἐν Πεντάγυια Μόρφου.

Ἄπὸ τοῦ 1974 τελεῖ ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

6. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ἐν Βασιλικῇ.

Μοναχὴ Χρυσοστόμη, Μοναχὴ Βασιλεία, Μοναχὴ Μακρίνα καὶ Μοναχὴ Μαγδαληνή.

I. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Γραφείον Πανιερωτάτου

Διευθυντής Γραφείου Πανιερωτάτου: Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ. Γραμματεία: Βούλλα Παπανδρέου, τηλεφ.: 22390681, τηλεομ.: 22390767

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): gramateiakykkos@gmail.com.

Κεντρικὸν Γραφείον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐν Λευκωσίᾳ

Διεύθυνσις: Τ.Θ. 24850, 1304 Λευκωσία.

Τηλεφωνικὸν κέντρον Μετοχίου Κύκκου: Μιχαλάκης Παπαχριστοφόρου, τηλ.: 22390000.

Κλητῆρες: Ἰωάννης Ἀριστείδου καὶ Γεώργιος Εὐτυχίου. Ἀσφάλεια: Μάριος Εὐτυχίου καὶ Δημήτριος Στασῆς.

Οἰκονομικὸν Τμῆμα

Διευθυντής: Γεώργιος Παύλου. Λογισταί: Ἄνδρέας Παπανδρέου, Μιχάλης Χατζημιχαήλ, Μάριος Ἰωάννου, Ἄκης Παναγιῆ, Ἀντώνης Κουνιαῖδης, Ἀρετὴ Βαρναβίδου καὶ Ἄνδρέας Μιλτιάδους.

Τηλ.: 22390000, Τηλεομ.: 22351852

Υπεύθυνος Κτηματικῶν καὶ Μεταβιβάσεων: Χρῦσανθος Νικολαΐδης καὶ Κλεάνθης Κυπρῆ.

II. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Κέντρον Κοινωνικῆς καὶ Ψυχοπνευματικῆς Στηρίξεως Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου – Πανεπιστημίου Λευκωσίας

Παρὰ τὸ Μετόχιον Ἁγίου Προκοπίου, πλησίον τοῦ χώρου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, λειτουργεῖ τὸ Κέντρον Κοινωνικῆς καὶ Ψυχοπνευματικῆς Στηρίξεως Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, τὸ ὁποῖο ἀπὸ τῆς 8 Δεκεμβρίου 2014 τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Πανεπιστημίου Λευκωσίας.

Κέντρον Ἡμερησίας Φροντίδος «Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου»

Παρά τὸν κόμβον Ἀνθουπόλεως λειτουργεῖ τὸ Κέντρον Ἡμερησίας Φροντίδος δι' ἄτομα μὲ νοητικὴν καὶ σωματικὴν ἀναπηρίαν «Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου».

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου: Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Μέλη: Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, καθὼς καὶ οἱ Πέτρος Μάρκου, Γιαννούλλα Κυριακίδου - Τηλ.: 22424447 καὶ Κούλλα Βουδιὰ (Μέλη Συνδέσμου Εὐήμερίας Ἀτόμων μὲ Νοητικὴν Ἀναπηρίαν).

Προϊσταμένη: Μαίρη Κατσιολοῦδη, Τηλ.: 99485348.

Ψυχολόγοι: Κώστας Πετρίδης καὶ Μαρία Ἀριστοτέλους. *Φυσιοθεραπευτής:* Σεραφεῖμ Κυριακίδης.

Ἐκπαιδευταί-Φροντισταί: Ἄντρη Μακρίδου, Vahide Turgay, Mehmet Dervish, Κυριακὴ Πάμπουλου, Κυριάκος Κυρμιτζόγλου, Ἄντρέας Ἀθανάση, Παντελίτσα Αντωνίου καὶ Γεωργία-Εἰρήνη Μαλιγιάννη.

Κοινωνικὸς Συνοδός: Ἄντρέας Χριστάκη.

Διοικητικὴ Λειτουργός/Γραμματέας: Θεανὼ Χρίστου.

Διεύθυνσις: Μνασιάδου 29, 2332 Λακατάμεια.

Τηλ.: 22443307, *Τηλεομ.:* 22372370, *Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* eleousa@netmail.com.cy

III. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Μουσεῖον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ Μουσεῖον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου, βάσει τῶν συγχρόνων διεθνῶν προδιαγραφῶν μουσειολογίας. Ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται βυζαντινὰ εἰκόνες, ἄμφια, χειρόγραφα, ἱερὰ σκευή, πρωτοχριστιανικὰ ἀντικείμενα καὶ ἔργα θύραθεν τέχνης.

Διευθυντής: Στυλιανὸς Κ. Περδίκης. *Υπεύθυνος ἐκθεσιακοῦ χώρου:* Δημήτριος Ἀθανασούλας. *Πωλητήριοι:* Ἀνδρέας Ἀνδρέου. *Ἀσφάλεια:* Ἀχιλλέας Ἀχιλλέως, Σπύρος Ἀχιλλέως καὶ Στυλιανὸς Στυλιανοῦ.

Ὡραι λειτουργίας ἐκθεσιακοῦ χώρου: Χειμερινὸν ὥραριον· 10:00 π.μ. – 5:00 μ.μ. Θερινὸν ὥραριον· 10:00 π.μ. – 6:00 μ.μ.

Τηλ.: 22942736, Τηλεομ.: 22874510, Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.kykkos-museum.cy.net, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): mimk@logosnet.cy.net

Βιβλιοθήκη Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου Βιβλιοθήκη, περιέχουσα δέκα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας τόμους βιβλίων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ τρεῖς καὶ πέντε χιλιάδες εἶναι παλαιύτα. Περιλαμβάνει, ἐπίσης, περὶ τὰ ἑκατὸν πενήκοντα χειρόγραφα, Ἀρχεῖον Ἑλληνικῶν Ἐγγράφων καὶ Ἀρχεῖον Ὄθωμανικῶν Ἐγγράφων. Ἡ Βιβλιοθήκη εἶναι προσιτὴ εἰς τοὺς μελετητὰς καὶ ἐρευνητὰς.

Ἐπεύθυνος Βιβλιοθήκης: Χαράλαμπος Στρόππος. Βοηθὸς Βιβλιοθηκᾶριος: Χριστάκης Κωνσταντινίδης.

Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκειῶν καὶ Πολιτισμῶν

Τὸ Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκειῶν καὶ Πολιτισμῶν (ΠΒΘΠ) ἀποτελεῖ κοινωφελές, εὐαγές, μὴ κερδοσκοπικόν, μὴ κυβερνητικὸν Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου μὲ ὄραμα νὰ συμβάλῃ αὐτὴ εἰς τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν τῶν λαῶν, διὰ τῆς προωθήσεως τῆς ἀλληλοκατανοήσεως τῶν θρησκειῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν αὐτῶν.

Ἡ διοίκησις τοῦ ΠΒΘΠ διαθροῦνται ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, κ. Νικηφόρος.

Α΄ Αντιπρόεδρος: Χρῖστος Οἰκονόμου – Καθηγητής.

Β΄ Αντιπρόεδρος: Χρῖστος Σχίζας – Καθηγητής.

Γραμματεὺς: Δρ Χαράλαμπος Γ. Χοτζάκογλου.

Ταμίαις: Γεώργιος Παύλου.

Μέλη Συμβουλίου: Μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος, Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς κ. Ἡσαΐας, Ἀλέκος Μαρκίδης, Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος Ἐγκλειστριώτης, Δρ Γεώργιος Κάκουρας, Καθηγητής, Χριστόδουλος Γιαλλουρίδης, Καθηγητής, Δρ Δήμος Χρίστου, Καθηγητής, Γεώργιος Γιωργῆς, Καθηγητής, Σταῦρος Φωτίου, Καθηγητής, Νικόλαος Νικολαΐδης, Καθηγητής, Ἄντρος Παυλίδης, Ἰωάννης Καρεκλάς καὶ Γεωργία Γεωργίου-Κοκτσίδου.

Γενικός Διευθυντής: Δρ Χαράλαμπος Γ. Χοτζάκογλου.

Διεύθυνσις Άλληλογραφίας: τ.θ. 28165, 2091 Λευκωσία.

Διεύθυνσις: Κωνσταντινουπόλεως 8, Αρχάγγελος - Πολιτιστικόν Ίδρυμα «Αρχάγγελος».

Τηλ.: 22814506, Τηλεομ.: 22370749, Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@religionscultures.org, Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.religionscultures.org

Ώραι λειτουργίας: 8:00 π.μ. – 12:00 μ.μ.

Πολιτιστικὸν Ίδρυμα Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου «Αρχάγγελος»

Ἀπὸ τοῦ 1986 λειτουργεῖ εἰς τὸ ἀναπαλαιωθὲν Μετόχιον τῆς Μονῆς «Αρχάγγελος», ἐν Λευκωσίᾳ, τὸ «Πολιτιστικὸν Ίδρυμα Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου». Εἰς τὸ Ίδρυμα τοῦτο στεγάζονται:

1. Κέντρον Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Οἱ σκοποὶ τῆς ἰδρύσεώς του εἶναι ἐπιστημονικοί, συγγραφικοί, ἐκδοτικοί, ἢ ὀργάνωσις συμποσίων καὶ σεμιναρίων, καθὼς καὶ ἡ ἔρευνα μὲ πρωταρχικὸν ἐνδιαφέρον τὴν Μοναστηριολογίαν καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἐρευνητής: Κωστής Κοκκινόφτας. Ὑπεύθυνος Ἀποθήκης Βιβλίων: Χάρης Φαλάς τηλ.: 99446655. Περιοδικὸν Κέντρου Μελετῶν: «Ἐπετηρίς».

Διεύθυνσις: τ.θ. 28192, Λευκωσία, Τηλ.: 22370002, Τηλεομ.: 22389778, Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkykkou.com.cy, Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): kentromeleton@gmail.com

Ώραι λειτουργίας: 8:00 π.μ – 12:00 μ.μ.

2. Βιβλιοθήκη Κέντρου Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Εἰς τὸ Κέντρον Μελετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου λειτουργεῖ Βιβλιοθήκη, περιέχουσα τεσσαράκοντα καὶ ἑννέα χιλιάδας τόμους βιβλίων.

Ώραι λειτουργίας: 8:00 π.μ. – 12:00 μ.μ.

Ὑπεύθυνος Βιβλιοθήκης: Χαράλαμπος Στρόππος. Τηλ.: 22383986

3. Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης - Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς ἐν Κύπρῳ Ἑλληνικῆς Γλώσσης Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. Εἰς αὐτὸ καταγράφεται εἰς τράπεζαν δεδομένων ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Thesaurus Linguae Graecae.

Διευθυντής: Μενέλαος Ν. Χριστοδούλου. Διοικητικὸς Λειτουργός: Στυλιανὸς Κ. Περγίδης. Διεύθυνσις: τ.θ. 28165, Λευκωσία, Τηλ.: 22370002, Τηλεομ.: 22371244, Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.thisavros.com, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): tlcghl@logosnet.cy.net

Ὡραι λειτουργίας: 8:00 π.μ – 12:00 μ.μ.

4. Ἐργαστήρια Συντηρήσεως καὶ Γραφεῖα Μουσείου Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργοῦν εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, Ἐργαστήρια Συντηρήσεως, εἰς τὰ ὅποια συντηροῦνται βιβλία, χειρόγραφα, εἰκόνες, ξυλόγλυπτα, παλαιὰ ἀντικείμενα, πίνακες καὶ ὑφάσματα.

Διευθυντής: Στυλιανὸς Κ. Περγίδης. Συντηρητῆς εἰκόνων-τοιχογραφιῶν: Χρῖστος Καρῆς. Ἐξωτερικοὶ συνεργάται: Μάριος Λεωνίδου-συντηρητῆς εἰκόνων, Σουζάνα Ἀγαθόκλη καὶ Δῶρα Βενέζη-συντηρήτριες χαρτιοῦ καὶ Μάριος Χατζηκυριάκου-συντηρητῆς ἔργων τέχνης καὶ Κατερίνα Ἀθαινήτου-συντηρήτρια μετάλλων. Ἐπιμελήτρια: Ξανθούλα Λοῖζου.

Διεύθυνσις: τ.θ. 28183, Λευκωσία, Τηλ.: 22370002, Τηλεομ.: 22386154, Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.kykkos-museum.cy.net, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): mimk@logosnet.cy.net

Ὡραι λειτουργίας: 8:00 π.μ – 12:00 μ.μ.

5. Αἴθουσα Τελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, Αἴθουσα Τελετῶν, χωρητικότητος 500 ἀτόμων. Χρησιμεύει δι' ὀμιλίας, διαλέξεις, συμπόσια, συνέδρια καὶ ἄλλας πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις. Διαθέτει σύστημα πρὸς αὐτόματον μετάφρασιν.

Ἐπιμελητῆς Αἰθούσης: Παῦλος Παύλου. Ὑπεύθυνη αἰθούσης: Βούλλα Παπανδρέου, τηλ.: 22390681

Τμήμα Ἡλεκτρονικῆς Ὑποστήριξης Διαδικτύου, Μέσων Κοινωνικῆς Δικτύωσης καὶ Ἐπικοινωνίας Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Υπεύθυνος ἡλεκτρονικῆς ὑποστήριξης καὶ διαδικατύου: Γιώργος Παπαδόπουλος, Τηλ.: 22390780, Τηλεομ.: 22390694, Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkykkou.org.cy, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): grafeio20@imkykkou.org.cy

Υπεύθυνος Ἐπικοινωνίας, Τύπου καὶ Μέσων Κοινωνικῆς Δικτύωσης: Ἀλέξανδρος Ζιούλης, Τηλ.: 22390708, Τηλεομ.: 22390757, Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkykkou.org.cy, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): a.zioulis@imkykkou.org.cy

Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου «Ἅγιος Προκόπιος», ἐν Λευκωσίᾳ, λειτουργεῖ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀρίστου Θουκυδίδου. Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκουν οἱ: Ἀνδρέας Βάβας, Χριστόδουλος Βασιλειάδης καὶ Ἀνδρέας Παπανδρέου.

Γραμματεὺς: Αἴγλη Ἄντωνίου, Τηλ.: 22666565.

IV. ΦΥΤΩΡΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ

Παρὰ τὸ Μετόχιον Ἁγίου Προκοπίου λειτουργεῖ Φυτώριον, ὅπου παράγονται καὶ πωλοῦνται καρποφόρα καὶ καλλωπιστικὰ φυτά.

Υπεύθυνος Φυτωρίου: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἀδαμάντιος, Τηλ.: 22590413.

Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ

Παναγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, ἡμέραν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἡγούμενος: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Μαχαιρᾶ, Τ.Θ. 25272, 1308 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22359334

Τηλεμοιότυπον: 22359333

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις(email): grammateia@maherasmonastery.org.cy

Μετόχια:

1. Άγιος Ἐλευθέριος: Ὁδὸς Ὀνασαγόρου 32, Λευκωσία
Τηλέφωνον: 22664737 ἢ 22363824 ἢ 22680722
2. Άγιος Ὀνούφριος: Παρὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μαχαιρᾶ
3. Προφήτης Ἡλίας: Παρὰ τὸν Λυθροδόντα
4. Άγία Μαρίνα: Ἐν Φιλανίῳ
5. Άγία Τριάς: Παρὰ τὸν Λυθροδόντα
6. Ταξιάρχαι: Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον

Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου

Πανηγυρίζει τὴν 28ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 24ην Ἰανουαρίου

Ἡγούμενος: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου, Τ.Θ. 60289, 8101 Πάφος

Τηλέφωνον: 26652481

Τηλεμοιότυπον: 26653709

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): stneoph@logos.cy.net καὶ iman@logos.cy.net

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.stneophytos.org.cy

Μετόχια:

1. Ἀνατολικόν: Παρὰ τὴν Ἀχέλεια
2. Στεφάνη: Παρὰ τὸ χωρίον Τάλα

Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Ἀποστόλου Βαρνάβα

(Κατεχομένη-πλησίον τῆς ἀρχαίας Σαλαμῖνος)

Πανηγυρίζει τὴν 11ην Ἰουνίου

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Ἰωάννου

Σημείωσις: Λόγω τῆς τουρκικῆς κατοχῆς, ὁ Ἡγούμενος διαμένει, προσωρινῶς, εἰς τὸ οἶκημα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου (παρὰ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν), τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ καὶ ὡς Μετόχιον τῆς Μονῆς.

Τηλέφωνον: 22554600 ἢ 99695454

Β΄. ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΜΟΝΑΙ**Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου*****Γυναικεῖαι Μοναί:*****Ἱερά Μονή Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ
(παρὰ τὴν κοινότητα Ἀναλυόντα)**

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἄσωμάτων Δυνάμεων.

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Μαριάμ Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2649 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22542355

Τηλεμοιότυπον: 22543222

**Ἱερά Μονή τῆς Θεοτόκου
(παρὰ τὴν κοινότητα Καμπιῶν)**

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιολογιωτάτη Εὐφημία Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2653 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22542991

Τηλεμοιότυπον: 22542992

**Ἱερά Μονή Παναγίας Τρικουκιωτίσης
(παρὰ τὴν κοινότητα Προδρόμου)**

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιολογιωτάτη Χριστονύμφη Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 4847 Τρικουκιά, Λευκωσία

Τηλέφωνον: 25462747

Τηλεμοιότυπον: 25462747

Ἱερὰ Μητρόπολις Πάφου**Ἄνδρῶν Μοναί:****Ἱερὰ Μονὴ Χρυσοροϊατίσσης**

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἠγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Παναγιά, 8649 Πάφος

Τηλέφωνον: 26722455 ἢ 26722457

Ἱερὰ Μονὴ Τροοδιτίσσης

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἠγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 4812 Λεμεσός

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Σταυροῦ Μίνθης

(παρὰ τὴν κοινότητα Τσάδας)

Πανηγυρίζει τὴν 14ην Σεπτεμβρίου

Προϊστάμενος: ὁ Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Βαρνάβας

Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Ἐφραίμ

(παρὰ τῶν κοινοτήτων Λεμόνας καὶ Ἀμαργέτης)

Πανηγυρίζει τὴν 5ην Μαΐου, ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης

Ἐπεύθυνος: Μοναχὸς Ἐφραίμ

Τηλέφωνον: 96543093

Γυναικεῖαι Μοναί:**Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Σαλαμιωτίσσης**

(παρὰ τὴν κοινότητα Σαλαμιοῦ)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου

Προϊσταμένη: Ἀγάθη Μοναχή
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Σαλαμιού, 8620 Πάφος
Τηλέφωνον: 26442391
Τηλεομοιότυπον: 26442922

Ἱερὰ Μητρόπολις Κιτίου

Ἀνδρῶν Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Σταυροβουνίου

Πανηγυρίζει, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν 14ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως
Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: 7645 Λάρινακα
Τηλέφωνον: 22533630.
Τηλεομοιότυπον: 22532518

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου

(παρὰ τὴν κοινότητα Τρούλλων)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου
Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Συμεὼν
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 40053, 6300 Λάρινακα
Τηλέφωνον: 24649400
Τηλεομοιότυπον: 24649452

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Μαρίνης καὶ Ραφαήλ

(παρὰ τὴν κοινότητα Ξυλοτύμβου)

Πανηγυρίζει τὴν 17ην Ἰουλίου καὶ τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Ἦγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Μαρίνα Μοναχὴ

Τηλέφωνον: 24999044

Ἱερὰ Μητρόπολη Κυρηναίας

Ἄπασαι αἱ μοναὶ αὐτῆς εὐρίσκονται ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Παρασκευῆς (Μετόχιον Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ, παρὰ τὴν κοινότητα Βασιλεία).

Πανηγυρίζει τὴν 25ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Ἐξαρχία Παναγίου Τάφου, παρὰ τὴν κοινότητα Κουτσοβέντη).

Πανηγυρίζει τὴν 29ην Ἰουνίου (ἡμέραν ἐγκαινίων τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς).

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Παντελεήμονος (εἰς τὴν κοινότητα Μύρτου).

Πανηγυρίζει τὴν 27ην Ἰουλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀντιφωνητοῦ (παρὰ τὴν κοινότητα Καλογραίας).

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Σεπτεμβρίου ὡς καὶ τὴν 8ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀχειροποιήτου (παρὰ τὴν Κωμόπολιν Καραβᾶ).

Πανηγυρίζει τὴν 16ην Αὐγούστου (Ἀγίου Μανδηλίου).

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἀψινθιωτίσσης (Ἐξαρχία Παναγίου Τάφου, παρὰ τὴν κοινότητα Συγχαρί).

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Καθάρων (Σταυροπήγιον, παρὰ τὴν κοινότητα Λάρνακας Λαπήθου).

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κρινιωτίσσης (παρὰ τὴν κοινότητα Βασιλεία).

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Φεβρουαρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Μελανδρίνας (παρὰ τὴν κοινότητα Καλογραίας).

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Λεμεσοῦ

Ἀνδρῶν Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου

(παρὰ τὸν Μέσσα Ποταμόν)

Πανηγυρίζει τὴν 24ην Ἰουνίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου

Ἠγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῖσιος

Τηλέφωνον: 25820520

Τηλεομοιότυπον: 25820521

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις(email): timiosprodromos@cytanet.com.cy

Ἱερὰ Μονὴ Συμβούλου Χριστοῦ καὶ Ἁγίου Γεωργίου

(παρὰ τὴν κοινότητα Σωτήρας Λεμεσοῦ)

Πανηγυρίζει τὴν Μεσοπεντηκοστὴν καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Ἠγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεῖλος

Τηλέφωνον: 25212000

Τηλεομοιότυπον: 25212525

Σκήτη Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος

(παρὰ τὸ Βουνὶ)

Ἱερὰ Μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ

(παρὰ τὴν κοινότητα Μοναγρίου)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἠγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεννάδιος

Τηλέφωνον: 97683173

Γυναικείαι Μοναί:**Ἱερά Μονή Ἀγίου Γεωργίου Ἀλαμανοῦ**

(παρὰ τὴν κοινότητα Πεντακώμου)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Γεωργίου

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Ὀλυμπιάς Μοναχὴ*Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* 4526 Λεμεσὸς*Τηλέφωνον:* 99541906*Τηλεμοιοτύπον:* 25632788**Ἱερά Μονή Ἀγίου Νικολάου Γάτων**

(παρὰ τὴν κοινότητα Ἀκρωτηρίου)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Δεκεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Νικολάου

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Κασσιανὴ Μοναχὴ*Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* 4650 Λεμεσὸς*Τηλέφωνον:* 25952621*Τηλεμοιοτύπον:* 25952647**Ἱερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς - Παναγία Γλωσσᾶ**

(παρὰ τὴν κοινότητα Κελλακίου)

Πανηγυρίζει τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Χριστοθέα Μοναχὴ*Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* 4508 Λεμεσὸς**Ἱερά Μονή Παναγίας Ἀμασγοῦς**

(παρὰ τὴν κοινότητα Μοναγρίου)

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου καὶ τὴν 26ην Δεκεμβρίου

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Ἐπιφανία Μοναχὴ*Τηλέφωνον:* 25434342 ἢ 25432626*Τηλεμοιοτύπον:* 25434282

Ήσυχαστήρια - Σκήται:

1. Αγίου Ἰωάννου Μοναγρίτου
2. Αγίου Σεργίου καὶ Βάχχου

Ίερά Μονή Παναγίας Ἀμειροῦς
(παρὰ τὴν κοινότητα Ἄψιου)

Πανηγυρίζει τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τὴν 25ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης
Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Μαριάμ Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 25542035
Τηλεμοιότυπον: 25542921

Ίερά Μονή Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης
(παρὰ τὴν κοινότητα Ἁγίου Ἀθανασίου)

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου
Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Πανσέμνη Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 25727172
Τηλεμοιότυπον: 25724170

Ίερά Μητρόπολις Μόρφου

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ίερά Μονή Ἁγίου Νικολάου
(παρὰ τὴν κοινότητα Ὁρούντας)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Δεκεμβρίου καὶ τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιολογιωτάτη Ἰουστίνη Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 22824455

Ίερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ
(παρὰ τὴν κοινότητα Καλοπαναγιώτη)

Πανηγυρίζει τὴν 4ην Ὀκτωβρίου.
Προϊστάμενος: ὁ Μοναχὸς Ἀμβρόσιος
Τηλέφωνον: 97781982

Ἱερά Μονή Παναγίας τοῦ Ἄρακα
(παρά τήν κοινότητα Λαγουδερωῶν)

Πανηγυρίζει τήν 8ην Σεπτεμβρίου

Υπεύθυνος: ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Χριστόδουλος Ἐρημιάκης
Τηλέφωνον: 99557369

Ἱερά Μονή Παναγίας τῆς Ἀσίνου
(παρά τήν κοινότητα Νικηταρίου)

Πανηγυρίζει τήν Τρίτην τοῦ Πάσχα

Υπεύθυνος: ὁ Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Κυριακός Χριστοφῆ
Τηλέφωνον: 99830329

Ἱερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ Ἁγιασματί
(παρά τήν κοινότητα Πλατανιστάσας)

Πανηγυρίζει τήν 14ην Σεπτεμβρίου

Υπεύθυνος: ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Γεώργιος Κούρρης
Τηλέφωνον: 99677216

Ἱερά Μονή Παναγίας τῆς Ποδίθου
(παρά τήν κοινότητα Γαλάτας)

Πανηγυρίζει τήν Τρίτην τοῦ Πάσχα.

Υπεύθυνος: ὁ Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Κυριακός Χαραλάμπους
Τηλέφωνον: 22923548

Ἱερά Μονή Παναγίας Χρυσοκουρδαλιωτίσσης
(παρά τήν κοινότητα Κουρδαλίου)

Πανηγυρίζει τήν 15ην Αὐγούστου.

Προϊσταμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Μοναχὴ Ἰσιδώρα
Τηλέφωνον: 99770592

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Πιτυδιώτη
(παρὰ τὴν κοινότητα Φλάσου)

Πανηγυρίζει τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ

Υπεύθυνος: ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Χριστοφόρος
Δημητρίου Τηλέφωνον: 22932034

Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ
(παρὰ τὴν κοινότητα Σκουριώτισσας)

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Ἰανουαρίου

Προϊστάμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀμβρόσιος Γκορέλωβ
Τηλέφωνον: 99524283

Ἱερὰ Μητρόπολις Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου

Ἀνδρώαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Νάπας
(ἐντὸς τῆς Ἁγίας Νάπας)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου
Τηλέφωνον: 23721795

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κενδέου
(παρὰ τὴν κοινότητα Αὐγόρου)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Οκτωβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Κενδέου

Προϊσταμένη: Χριστοφόρα Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 5524 Ἀμμόχωστος
Τηλέφωνον: 99424701

Ἱερά Μητρόπολις Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς***Γυναικεῖαι Μοναί:*****Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου**
(παρὰ τὴν κοινότητα Πολιτικοῦ)

Πανηγυρίζει τὴν 17ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἡρακλειδίου
Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιολογιωτάτη Προδρόμη Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2648 Λευκωσία
Τηλέφωνον: 22623950
Τηλεμοιότυπον: 22624176

Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ
(παρὰ τὴν κοινότητα Ἀγροκηπιᾶς)

Πανηγυρίζει τὴν 27ην Ἰουλίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος
Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Καλλίστη Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 22632345
Τηλεμοιότυπον: 22632345

Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
(παρὰ τὴν κοινότητα Φικάρδου)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Μαΐου καὶ τὴν 26ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
Προϊσταμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Παναρέτη Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 96501988

Ἱερόν Ἠσυχαστήριον Παναγίας Παντανάσσης
(παρὰ τὴν κοινότητα Κοτσιάτη)

Προϊσταμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Ἐπιφανία Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 22521284 ἢ 99362881

Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον Ἀγίου Μάμαντος
(παρὰ τὴν κοινότητα Κλήρου)

Μοναχαι: Εὐλογία, Ἀγάπη καὶ Ἀγνή

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριμυθοῦντος

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Θέκλης
(παρὰ τὴν κοινότητα Μοσφιλωτῆς)

Πανηγυρίζει τὴν 24ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τῆς Ἀγίας Θέκλης

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Κωνσταντία Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 7644 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 22532533

Τηλεμοιότυπον: 22532533

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Μηνᾶ
(παρὰ τὴν κοινότητα Βάβλας)

Πανηγυρίζει τὴν 11ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ

Ἡγουμένη: ἡ Ὁσιωτάτη Κασσιανὴ Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 7717 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 24342952

Τηλεμοιότυπον: 24342755

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Καρπασίας
Αἱ Μοναὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου διοικεῖται ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, βάσει τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, δι' εἰδικῶν Κανονισμῶν, συγκροτούντων ἴδιον Καταστατικόν, τεθὲν ἐν ἐπισήμῳ λειτουργίᾳ τὸ ἔτος 1927.

Παναηγυρίζει κατά τὴν 30ὴν Νοεμβρίου καὶ τὴν 15ην Αὐγούστου, ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων αὐτῆς

Ἐφημέριος: ὁ Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἐλεούσης. Ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Μονή, πρώην Μετόχιον τῆς ἐν τῷ Θεοβαδίστῳ Ὀρει Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Σινᾶ, ἀποτελεῖ σήμερον Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀποστόλου Ἄνδρέου.

Ἐφημέριος: ὁ Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Σακκά.

Μοναχὴ Γεωργία.

Ἐφημέριος: ὁ Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου.

Νεωκόρος: Μᾶρκος Μάρκου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Φωτεινῆς Καρπασίτιδος.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κανακαριᾶς.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κυρᾶς, Λειβαδίων.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Τοχνίου, Μάνδρες.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Καντάρας.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Περγαμηνιωτίσσης, Ἄκανθοῦ.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Δαυλοῦ.

ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος
His All-Holiness Bartholomew Archbishop of Constantinople-New Rome
and Ecumenical Patriarch

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Ecumenical Patriarchate of Constantinople Rum Patrikligi, 342 20 Fener-Halic, Istanbul, TURKEY

Τηλέφωνον: 0090 212 5319670-6

Τηλεμοιότυπον: 0090 212 5316533, 0090 212 5349037

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): ecumenical.patriarchate@gmail.com

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchate.org

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότης ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β΄

His Beatitude Theodoros II, Pope and Patriarch of Alexandria and all Africa

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Greek Orthodox Patriarchate of Alexandria and all Africa, P.O. Box 2006, Alexandria, Egypt

Τηλέφωνον: 00203 4868595

Τηλεμοιότυπον: 00203 4875684

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): patriarxeio.alexandriais@gmail.com

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchateof alexandria. com

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ ΚΑΙ ΑΓΚΟΛΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε καὶ Ἀγκόλας κ. Σεραφείμ Κυκκώτης

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: P.O. Box 2832, Harare, Zimbabwe

Τηλέφωνον: 002634 744991

Τηλεομοιότυπον: 002634 744928

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): stmark@mweb.co.za

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.greekorthodoxmission.org.zw

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλῆς Ἐλπίδος καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπόλεως τοῦ Κέηπ Τάουν κ. Σέργιος Κυκκώτης

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: 127 Milner Road, Rondebosch, Cape-Town 7700, S. Africa (P.O.Box 387, Rondebosch 7701, Cape-Town, S. Africa)

Τηλέφωνον & Τηλεομοιότυπον: 002724 6897639

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.goarch.co.za

**ΕΞΑΡΧΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΝ ΜΟΣΧᾶ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΡΗΝΗΣ**

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυρήνης, Ὑπέριτος καὶ Ἐξαρχος Λιβυκοῦ Πελάγους κ. Ἀθανάσιος Κυκκώτης

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Slavianskaya 59,D.2, 109240 Moscow, Russia

Τηλέφωνον: 007495 6237566

Τηλεομοιότυπον: 007495 6234757

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): church.kulishki@gmail.com

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότης ὁ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας, Συρίας, Ἀραβίας, Κιλικίας, Ἰβηρίας τε καὶ πάσης Ἀνατολῆς κ.κ. Ἰωάννης Ι΄

Sa Beatitude Jean X, Patriarche d' Antioche et de tout l' Orient

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Patriarcat Grec Orthodoxe d' Antioche,
B.P. No 9, Damas, Syrie

Τηλέφωνον: 0096311 542 4400-1-2-3

Τηλεομοιότυπον: 0096311 542 4404

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): secretary@antiochpatriarchate.org

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.antiochpatriarchate.org

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

**Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότης, ὁ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως
Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλος Γ΄**

His Beatitude Theophilos III, Patriarch of the Holy City of Jerusalem
and all Palestine

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem, P.O.Box
14518, Jerusalem 91145, Israel

Τηλέφωνον: 00972 2 6271657

Τηλεομοιότυπον: 00972-546112486

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): secretariat@jerusalem-patriarchate.info

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.jerusalem-patriarchate.info

ΕΞΑΡΧΙΑ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ 4, 1015 Λευκωσία, Κύπρος

Τηλέφωνον: 22 670626

Τηλεομοιότυπον: 22 670627

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): exarhiaptcy@gmail.com

Ἀρχιεπισκοπὴ Ὁρους Σινᾶ

**Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ, Φαράν καὶ Ραϊθῶ κ.κ.
Δαμιανὸς**

The Most Reverend Archbishop Damianos of Sinai

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Monastery of St. Catherine at Mt. Sinai, c/o 18
Midan el-Daher, 11271 Cairo, Egypt

Τηλέφωνον: 0020 6934 70 349

Τηλεομοιότυπον: 0020 6934 70 349

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν
κ.κ. Κύριλλος

His Beatitude Patriarch Kirill of Moscow and all Russia

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Moscow Patriarchate, 119034 Moscow Chisty
Lane 5, Russia

Τηλέφωνον: 007495 637 28 40

Τηλεομοιότυπον: 007495 637 25 04

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): info1@patriarchia.ru

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchia.ru/
www.mospat.ru

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πεκίου, Μητροπολίτης Βελι-
γραδίου καὶ Καρλοβικίου καὶ Πατριάρχης τῶν Σέρβων κ.κ. Εἰρηναῖος

His Beatitude Patriarch Irinej of Serbia

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Serbian Patriarchate, 5 Kralja Petra Str. 11000,
Belgrade, Serbia

Τηλέφωνον: 00381 11 3025 133

Τηλεομοιότυπον: 00381 11 3283 997

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): patoffice@spc.rs

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.spc.rs

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βουκουρεστίου, Μητροπολίτης
Μουντενίας καὶ Δοβρογέας καὶ Πατριάρχης Ρουμανίας καὶ Τοποτηρητῆς
τοῦ Θρόνου τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας κ.κ. Δανιὴλ

His Beatitude Daniel Patriarch of the Romanian

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Romanian Orthodox Church, Aleea Patriarhiei
2, 040163, Bucharesti, IV, Romania

Τηλέφωνον: 0040 21 406 71 67

Τηλεμοιότυπον: 0040 21 406 71 62

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): patriarhia@patriarchia.ro

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarhia.ro

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Μητροπολίτης Σόφιας καὶ Πατριάρχης πάσης
Βουλγαρίας κ.κ. Νεόφυτος**

His Beatitude Neophyt Patriarch of Bulgaria

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Bulgarian Orthodox Church, Oborishte Str. 4,
1000 Sofia, Bulgaria

Τηλέφωνον: 00359 2 987 56 11/00359 2 981 69 68

Τηλεμοιότυπον: 00359 2 989 76 00

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): synodicalchancellery@abv.bg

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.bg-patriarshia.bg

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μετσχέτης καὶ Τιφλίδος καὶ
Καθολικὸς Πατριάρχης πάσης Γεωργίας κ.κ. Ἡλίας Β´**

His Beatitude Catholicos-Patriarch Elias of Georgia

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Georgian Orthodox Church, 1 King Erekle II sq.,
380005 Tbilisi, Georgia

Τηλέφωνον: 0099 532 99 03 78/0099 532 98 27 09

Τηλεμοιότυπον: 0099 532 98 71 14

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): ecclesia@wanex.net

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Ἱερώνυμος Β΄

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, Ἀγίας Φιλοθέης
21, Ἀθῆναι Τ.Κ. 105 56, Ἑλλάδα

Τηλέφωνον: 0030 210 3352 300/0030 210 3248 731-34

Τηλεμοιότυπον: 0030 210 3227 151

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): contact@iaath.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.iaath.gr

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας
κ.κ. Σάβας

His Beatitude Metropolitan Sawa of Poland

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: The Polish Autocephalous Orthodox Church,
03-402 Warszawa, Al. Solidarności 52

Τηλέφωνον: 0048 22 61 90 886

Τηλεμοιότυπον: 0048 22 61 90 886

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.orthodox.pl

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καὶ
πάσης Ἀλβανίας κ.κ. Ἀναστάσιος

His Beatitude Archbishop Anastasios of Albania

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë,
Rr. E Kavajes 151, Tirana, Albania

Τηλέφωνον: 00355 4 2257 261-2

Τηλεμοιότυπον: 00355 4 2232 109

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): orthchal@orthodoxalbania.org

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.orthodoxalbania.org

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πρεσόβ καὶ Μητροπολίτης τῶν Χωρῶν καὶ πάσης Τσεχίας καὶ Σλοβακίας κ.κ. Ράστισλαβ.

His Beatitude RASTISLAV Archbishop of Presov, Metropolitan of the Czech Lands and Slovakia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Czech and Slovak Orthodox Church, Šárecká 1065/36, 160 00 Praha 6

Τηλέφωνον: 00420 224 315 015, 00420 224 31 50 16

Τηλεομοιότυπον: 00420 224 313 137

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.hlpravoslavi.cz

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ.κ. Λέων

The Most Reverend Archbishop Leo of Karelia and all Finland

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Karjalankatu 1, 70110 Kuopio, Finland Τηλέφωνον: 00358-206100230

Τηλεομοιότυπον: 00358-20-6100231

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): karjalan.hiipakunta@ort.fi

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.ort.fi

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, ὁ Μητροπολίτης Ταλλίνης καὶ πάσης Ἑσθονίας κ.κ. Στέφανος.

The Most Reverend The Archbishop Stefanus of Tallinn and all Estonia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Wismari 32, 10136 Tallinn, Estonia Τηλέφωνον: 00372 660 0780

Τηλεομοιότυπον: 00372 660 0780

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): stefanus@eoc.ee

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.eoc.ee καὶ www.orthodoxa.org

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ

Τέλη ΙΑ΄ αιώνας: Ίδρυσis τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἡσαΐου τῇ βοηθείᾳ τοῦ δουκὸς τῆς Κύπρου Μανουὴλ Βουτομύτου καὶ οἰκονομικῇ χορηγίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλέξιου Α΄ Κομνηνοῦ (1081-1118). Ἐν τῷ θεμελίῳ λίθῳ αὐτῆς τοποθετεῖται σταυρός, λαμβανούσης ἔκτοτε τὸ προνόμιον τῆς αὐτοδιοικήσεως. Συγχρόνως μεταφέρεται ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παλατίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ φυλάσσεται ἐν τῷ καθολικῷ τῆς Μονῆς ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας, θεωρουμένη κατὰ τὴν παράδοσιν, μία τῶν τριῶν, τῶν ἀγιογραφηθεισῶν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

1136: Ἐν σχετικῷ ἐγγράφῳ ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἡγούμενος Κύκκου Δαυῖδ ἠγόρασε διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς μίαν Βίβλον. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἀποτελεῖ τὴν παλαιότεραν ἱστορικὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς λειτουργίας τῆς Μονῆς.

1365: Μεγάλῃ πυρκαϊᾷ κατακαίει τὴν Μονήν, καταστρέφουσα πλεῖστα τῶν κειμηλίων αὐτῆς. Διὰ τὴν αἴγλην αὐτῆς παρὰ τῷ λαῷ προθυμοποιεῖται, ὅπως καταβάλῃ τὰς δαπάνας πρὸς ἀνοικοδόμησιν αὐτῆς ὁ Φράγκος βασιλεὺς τῆς Κύπρου Πέτρος (1359-1369). Ὅμως ἐν τέλει, ἀνεγείρεται μὲ δαπάναις τῆς συζύγου αὐτοῦ, βασιλίσσης Ἑλεονώρας. Ἠκολούθησαν ἄλλαι τρεῖς πυρκαϊαί, τῷ 1541, τῷ 1751 καὶ τῷ 1813, ἀποτέφρωσαν μέγα μέρος τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος καὶ ἀφανίσαι πλείστους τῶν θησαυρῶν αὐτῆς.

1552: Ἡ Ἁγία Εἰκὼν φημίζεται ὡς βροχοποιός, διὸ ἡ Μονὴ Κύκκου ἀποκαλεῖται ἐν ἐνετικῷ ἐγγράφῳ τῆς ἐποχῆς «Ἁγία Μαρία τῆς

Βροχῆς». Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ, ὃν ἔτρεφον πρὸς τὴν Μονὴν καὶ οἱ ἑτερόδοξοι ἔτι κατακτηταί.

1553: Ἡ Μονὴ ἐκέκτητο τὰ Μετόχια τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Ἀκάμαντι καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Πενταγείᾳ. Κατὰ τὰ ἀκόλουθα ἔτη καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας κτᾶται ἐπίσης τὰ Μετόχια τοῦ Ἁγίου Προκοπίου ἐν τῷ προαστίῳ τῆς Λευκωσίας Ἐγκώμη, τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν Λακαταμεῖᾳ, τοῦ Ξηροποτάμου ἐν Πενταγείᾳ καὶ τοῦ Σίντη καὶ τῆς Ἁγίας Μονῆς, ἅτινα κατέχει μέχρι σήμερον. Πρὸς τούτοις κτᾶται Μετόχια ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς νήσου, οἷον ἐν Πολεμίῳ, ἐν Πενταλίᾳ, ἐν Κάτω Παναγίᾳ, ἐν Ἀμαργέτῃ, ἐν Ἀγίῳ Νικολάῳ Πάφου, καλούμενον Πιάνιον, ἐν Αὐλῶνι, ἐν Πραστίῳ Μόρφου, καλουμένῳ Βάρακῃς, ἐν Συριανοχωρίῳ, ἐν Τσακίστρα, ἐν Κοράκου, ἐν Ἀγίῳ Σεργίῳ, ἐν Καλοψίδι, ἐν Καπηλείῳ, ἐν Τραχωνίῳ Λεμεσοῦ, ἐν Καραβᾶ καὶ ἐν Λευκάροις.

1678: Ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς συμπεριλαμβάνει διακοσίους μοναχοὺς.

1719: Κατ' ὀθωμανικὸν ἔγγραφον τῆς ἐποχῆς ἡ Μονὴ ἐκέκτητο Μετόχιον ἐν τῇ συνοικίᾳ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὰ ἀμέσως ἀκολουθοῦντα ἔτη κτᾶται σταδιακῶς καὶ πολλὰ ἄλλα Μετόχια ἐκτὸς Κύπρου, οἷον ἐν Βαρτζίᾳ τῆς Γεωργίας, ἐν Διπλοκιονίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν Ἀνδριανουπόλει καὶ Περιστάσει τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Ἀτταλείᾳ, ἐν Προύση καὶ Ἐφέσῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐν Πανόρμῳ τῆς Προποντίδος, ἐν Κῶ τῆς Δωδεκανήσου, ἐν Τριπόλει Ἀνατολικῆς Ῥωμαλίας, ἐν Ἀμασειᾳ τοῦ Πόντου, ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας, ἐν Σέρβραις τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας καὶ ἐν Ξάνθῃ τῆς Δυτικῆς Θράκης.

1751: Ἐκτυποῦται ἐν Βενετίᾳ τὸ ἔργον τοῦ Σχολάρχου τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας Ἐφραίμ τοῦ Ἀθηναίου «Ἡ Περιγραφὴ τῆς Σεβασμίας καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τοῦ Κύκκου», ἀναφερομένη εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς βάσει τῶν παλαιῶν χειρογράφων καὶ τῆς παραδόσεως τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

1753: Ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μονῆς Σεραφεῖμ ὁ Πισσίδειος ἐκδίδει ἐν τῇ Καραμανλιδικῇ, ἤτοι τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν, γραφομένην δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων, βιβλίον, ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον σειρᾶς ὁμοίων πρὸς στερέωσιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν τουρκοφώνων Ὀρθοδόξων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, χρηματοδοτουμένων ὑπὸ τῆς Μονῆς Κύκκου «διὰ μόνην καὶ μοναχὴν ἀγάπην, ὅπου κατὰ ζῆλον εὐσεβείας ἔχει εἰς ὄλον τὸ Γένος τῶν Ὀρθοδόξων».

1755: Κατασκευάζεται τὸ νέον εἰκονοστάσιον τοῦ καθολικοῦ τῆς Μονῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποτεφρωθέντος ἐκ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τοῦ 1751.

1789: Ὁ Κρητικὸς ζωγράφος Ἰωάννης Κορνάρου ἀναλαμβάνει τὴν ἀγιογράφησιν πολλῶν εἰκόνων τοῦ εἰκονοστασίου ἐν τῷ καθολικῷ τῆς Μονῆς καὶ τοῖς Μετοχίοις Ἁγίῳ Προκοπίῳ καὶ Σίντη, ἣν συνεχίζει μέχρι τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος.

19^{ος} αἰών: Ἐν τῇ Μονῇ λειτουργεῖ Ἑλληνικὴ Σχολὴ πρὸς μόρφωσιν τῶν δοκίμων καὶ ἄλλων νέων ἐκ τῶν πέριξ χωρίων. Ἡ Σχολὴ συνεχίζει τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, πλὴν μικρᾶς διακοπῆς διὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ 1821, μέχρι καὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς Ἀνεξαρτησίας.

1819: Ἡ Μονὴ χρηματοδοτεῖ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λεμεσοῦ διὰ δύο χιλιάδων γροσίων.

1821: Ὁ Ἠγούμενος Ἰωσήφ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὰς σφαγὰς τοῦ Ἰουλίου, ἐν αἷς ἐξετελέσθησαν ἐπίσης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κυπριανός, οἱ Μητροπολίται Πάφου Χρῦσανθος, Κιτίου Μελέτιος καὶ Κυρηνείας Λαυρέντιος, ὡς καὶ πολλοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀξιωματοῦχοι καὶ προύχοντες τῆς νήσου.

1830: Ἡ Μονὴ χρηματοδοτεῖ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας διὰ τριῶν χιλιάδων γροσίων. Ἐνισχύουσα τὴν παιδείαν καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, προσφέρει μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς στήριξιν τῶν σχολείων τῶν πόλεων τῆς Κύπρου, οἷον ἕξ χιλιάδας γροσίων τῷ 1839, τὸ αὐτὸ ποσὸν κατὰ τὸ ἀμέσως ἐπόμενον ἔτος καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκολούθως.

Ἀρχαὶ δεκαετίας 1880: Ὁ Ἡγούμενος Σωφρόνιος ἀγοράζει τὰ τσιφλίκια τοῦ Ἁγίου Δομετίου, τῆς Ἐγκωμης καὶ τῆς Λακαταμείας. Διὰ τῆς ἀγορᾶς ταύτης οἱ Ἑλληνας κτῶνται ὑπεροχὴν κατοχῆς γῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἔναντι τῶν Τούρκων.

1897: Δώδεκα Κυκκῶται μοναχοὶ ἀναχωροῦσιν ἐκ Κύπρου, κατατασσόμενοι ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ κατὰ τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον.

1912: Ἐπτὰ Κυκκῶται μοναχοί, ἔχοντες ἐπικεφαλῆς τὸν μετέπειτα Ἡγούμενον Χρυσόστομον, συμμετέχουσιν ἐν τοῖς Βαλκανικοῖς πολέμοις.

1949: Ἡ Μονὴ ἀναλαμβάνει τὰ ἔξοδα τῆς ἀνεγέρσεως ἐν ἰδιοκτῆτῳ γῆ παρὰ τὸ Μετόχιον Ἁγίου Προκοπίου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας» πρὸς μόνωσιν τῶν ἱερέων τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

1950: Ἐκλέγεται νέος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ὁ ἀπὸ Κιτίου πρῶην Κυκκῶτης Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Γ', ὅστις ἠγγήθη τοῦ ἀγῶνος τῆς Κύπρου ὑπὲρ ἐλευθερίας.

1955: Ἡ Μονὴ ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὸν ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ κατὰ τῶν Ἀγγλῶν ἀποικιοκρατῶν. Ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κεντρικῆς Μονῆς κατασκευάζονται περὶ τὰ δεκαπέντε κρησφύγετα, ἐν οἷς καταφεύγουσι μέλη ἀνταρτικῶν ομάδων, ὡς οἱ ἥρωες Χαράλαμπος Μοῦσκος καὶ Μᾶρκος Δράκος καὶ αὐτὸς ὁ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τῆς ΕΟΚΑ Γεώργιος Γρίβας Διγενῆς.

1956: Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κρησφυγέτων τοῖς ΕΟΚΑ ἐν τῇ περιοχῇ οἱ Ἀγγλοὶ κλείουσι τὴν Μονὴν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1956 μέχρι τοῦ Μαρτίου 1959, ἰσχυριζόμενοι ὅτι αὕτη εἶχεν ἐνεργὸν συμμετοχὴν ἐν τῷ ἀντιαποικιακῷ ἀγῶνι.

1960: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ' ἐκλέγεται πρῶτος Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ἡ Μονὴ συμπαρίσταται καὶ συμβάλλει ἐν τῷ δυσκόλῳ ἔργῳ αὐτοῦ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ τῷ 1977. Ἐτάφη ἐν τῇ κορυφῇ λόφου παρὰ τὴν Κεντρικὴν Μονήν.

1961: Ἡ Μονὴ ἰδρύει ἐπίσης ἐν ἰδιοκτῆτῳ γῆ τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Κύκκου, τὸ νῦν Λύκειον Κύκκου Β'.

1971: Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βραβεύει τὴν Μονὴν διὰ τὴν σύνολον πνευματικὴν προσφορὰν αὐτῆς.

1974: Ἡ Μονὴ προσφέρει καταφύγιον εἰς χιλιάδας πρόσφυγας ἐκ τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς καὶ εἰσφέρει σημαντικὸν ποσὸν χρημάτων πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν.

1984: Ἐνθρόνισις ἐν τῇ ἡγουμενία τῆς Μονῆς τοῦ νῦν Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Νικηφόρου, ὅστις ἐνεκαινίασε ἐν μεγάλῳ φιλανθρωπικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον, συμπεριλαμβάνον τὴν ἴδρυσιν τῶν Κέντρων Ἡμερησίας Φροντίδος «Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου» καὶ Κοινωνικῆς καὶ Πνευματικῆς Στηρίξεως, τὴν ἀνέγερσιν εὐαγῶν ἰδρυμάτων, τὴν χρηματοδότησιν λειτουργίας σχολείων, τὴν στήριξιν ἀσθενῶν κοινωνικῶν ομάδων, τὴν ἐνίσχυσιν Ἱεραποστολικῶν κλιμακίων, τὴν ἀνέγερσιν ναῶν καὶ πολλὰ ἄλλα. Πρὸς τούτοις μεριμνᾷ πρὸς ἀνακαινίσιν τῆς Κεντρικῆς Μονῆς καὶ τῶν Μετοχιῶν Ἁγίου Προκοπίου, Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, Ἀγίας Μονῆς καὶ Σίντη καὶ ἰδρύει τὸ Κέντρο Μελετῶν, μεγάλην Βιβλιοθήκην, σύγχρονον Μουσεῖον, Ἐργαστήρια Συντηρήσεως χειρογράφων, εἰκόνων, ξυλογλύπτων, ὑφασμάτων καὶ παλαιῶν ἀντικειμένων, τὸ Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς, τὴν Σχολὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τὸ Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκευτῶν καὶ Πολιτισμῶν, ἅτινα πάντα συμβάλλονται τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

2002: Ὁ Ἠγούμενος Νικηφόρος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου Ἐπίσκοπος Κύκκου.

2007: Ὁ Ἐπίσκοπος Κύκκου Νικηφόρος ἐκλέγεται παμφηφεὶ Μητροπολίτης τῆς νεωστὶ συσταθείσης Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἐν τῷ παρόντι εἰς πάσας τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζομένων ἀγίων ἐχόντων λιτὴν, ἢ λιτὴ τίθεται εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς θέσιν, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ τῶν ἀποστίχων. Ὡς ἐκ τούτου, παρέλκει ἢ ὑπὸ τοῦ *Τυπικοῦ* τῆς *Μεγάλης Ἐκκλησίας* (=T.M.E.) ἐν τῷ *Μεσονυχτικῷ* ὀριζομένη λιτὴ.
2. Ἡ ἀκρίβεια ὅμως ἀπαιτεῖ ὅπως τὰ ἀπολυτικά φαλῶσιν ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
3. Οἱ δι' ἀστερίσκου σημειούμενοι ἅγιοι, ἔχουν τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.
4. Τὸ T.M.E., χάριν συντομίας, δὲν ὀρίζει τυπικὰ καὶ μακαρισμούς, ἀλλ' ὡς σημειοῖ (σημ. 3, σελ. 122), ἀπαιτεῖ αὐτὰ ἢ τάξις.
5. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.
6. Τὸ T.M.E. παραλείπει τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ὀρίζει εὐθὺς μετὰ τὸ «Φῶς ἱλαρόν» τὰ ἀναγνώσματα. Τοῦναντίον ἕτερα *Τυπικὰ* προβλέπουν τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ὡς γίνεται εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινούς, ὅπερ καὶ λογικώτερον.
7. Ἡ εὐχή «*Τριάς ὑπερούσιε*» δὲν ἀναγινώσκειται κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Φώτων, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς.
8. Ψάλλεται τοῦτο, διότι διὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἔχομεν ἤδη εἰσέλθει εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων. Ὄταν ὅμως ὁ Ἁγιασμὸς τῆς παραμονῆς τύχη ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ πρῶτῃ, τότε ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντακίον «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*», διότι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τελεῖται κατὰ τὴν ἐσπέραν.
9. Τὸ T.M.E. ἀναφέρει ἐν τῇ Προθεωρίᾳ (§ 24, σελ. 21-22) ὅτι, κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν, εἰς τοὺς κανόνας τοῦ Ὅρθρου ἐψάλλοντο πρὸ ἐκάστου τροπαρίου στίχοι ἐκ τῆς ἀντιστοίχου βιβλικῆς ᾠδῆς (βλ. λ.χ. τὴν τάξιν τῶν ᾠδῶν

εἰς τὰ ἐν χρήσει Μεγάλα Ὁρολόγια). Ἐκπεσοῦσης σὺν τῷ χρόνῳ τῆς τοιαύτης τάξεως εἰς τὰς ἐνορίας, οἱ ὡς ἄνω στίχοι τῶν βιβλικῶν ᾠδῶν ἀντικατεστάθησαν διὰ στίχων προσαδόντων πρὸς τὸ ἐκάστοτε περιεχόμενον τῶν τροπαρίων, καθ' ὅτι δὲν νοεῖται φαλμῶδῆσις κανόνων ἄνευ στίχων.

Ἀκολουθῶς ὅμως τὸ *T.M.E.* ὀρίζει ὅπως οἱ κανόνες τῶν μεγάλων δεσποτικῶν ἐορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα), κατὰ τὰς κυρίας ἡμέρας καὶ τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν, ψάλλονται ἄνευ στίχου τινός, διότι ἐν αὐταῖς «οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν αἱ ἐννέα ᾠδαί». (Τὸ *T.M.E.* τηρεῖ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς [§ 2, σελ. 171] καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ [§ 4, σελ. 206]). Τοῦτο ὅμως δὲν εὐσταθεῖ, καθ' ὅσον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν αἱ ἐννέα ᾠδαὶ δὲν στιχολογοῦνται μόνον κατὰ τὰς δεσποτικάς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς θεομητορικὰς ἐορτάς, κατὰ τὴν *M.* Ἑβδομάδα καὶ κατὰ τὴν Διακαινήσιμον, λέγονται ὅμως πάντοτε στίχοι κατάλληλοι πρὸ ἐκάστου τροπαρίου τῶν κανόνων.

Διὰ τοῦτο ὠρίσαμεν εἰς τοὺς κανόνας τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν τὸν στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὡς προβλέπουν καὶ ἕτερα *Τυπικά*.

10. Ἀκολουθεῖται ἐνταῦθα ἡ ἐπικρατήσασα πρᾶξις, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πιστῶν. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὀρίζει ὅπως ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τελῆται μετὰ τὸ ἀσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεὸς» τῆς δοξολογίας.
11. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει «Καὶ νῦν» τὸ τῆς ἐορτῆς· «Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη», ἀλλὰ τὸ ἄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου οὐδέποτε παραλείπεται, εἰ μὴ μόνον ὅταν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ ἡ κυρία ἡμέρα δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἐορτῆς.
12. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ». Κατὰ ῥητὴν ὅμως διάταξιν τοῦ *Τυπικοῦ* τοῦ ἀγίου Σάββα (κεφ. ιϚ') καὶ ἄλλων *Τυπικῶν*, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ψάλλεται πάντοτε τὸ «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν», καθ' ὅτι προηγεῖται πάντων τῶν προκειμένων ὡς ἀναστάσιμον.
13. Οὕτως ὀρίζουν τὴν θ' ᾠδὴν πάντα τὰ *Τυπικά*. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὴν θ' ᾠδὴν τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ὀρίζον μόνον τὴν θ' τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου. Δὲν εἶναι ὅμως λογικὸν νὰ παραλειφθῇ ὁ ἀναστάσιμος κανὼν ἐκ τῆς θ' ᾠδῆς, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐψάλλῃ εἰς τὰς προηγουμένας ᾠδάς· ἡ δὲ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται πάντοτε κατὰ τὰς Κυριακάς, ὡσάκις ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία.
14. Κατὰ τὰ μοναχικὰ *Τυπικά*, εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται τυπικὰ καὶ μακαρισμοὶ καὶ εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ἐν καθημερινῇ μὲν

μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἐὰν ὑπάρχη τοιοῦτον, ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Τὸ *T.M.E.* (Προθεωρία, § 38, σελ. 32-33) ὀρίζει, κατὰ μὲν τὰς καθημερινὰς τὰ ἀντίφωνα τῆς προλαβούσης ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς τυπικὰ καὶ μακαρισμούς· εἰσοδικὸν ὅμως ὀρίζει πάντοτε τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Εἶναι δὲ τοῦτο ἀνακόλουθον διὰ τὰς καθημερινὰς, καθότι τὸ εἰσοδικὸν ἀποτελεῖ συνέχειαν καὶ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ὄχι ἀντιφώνου (περὶ τούτου βλ. «Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου καὶ ψάλλτου», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 2005, σελ. 11 κ. ἑξ.). Ὅσάκις λοιπὸν ἐν μεθεόρτῳ ἡμέρα ψάλλονται, ἀντὶ τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, τὰ ἀντίφωνα ἑορτῆς τινος καὶ ἔχει ἡ ἑορτὴ ἴδιον εἰσοδικόν, δέον νὰ λέγεται τὸ εἰσοδικὸν αὐτῆς, ἐν καθημερινῇ μὲν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

15. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει ὡς καὶ ἐχθὲς τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε», ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου. Πλείσται ὅσαι ὅμως τῶν πηγῶν, καθὼς καὶ τὰ ἐν χρήσει λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας, προβλέπουσι διὰ τὴν πρώτην μεθεόρτον ἡμέραν μεγάλης δεσποτικῆς ἑορτῆς (Χριστούγεννα, Θεοφάνεια, Πεντηκοστὴ) ὅπως ψαλῆ τὸ τρισάγιον. Καὶ τοῦτο, καθ' ὅτι, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς λατρείας, τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε» ἐψάλλετο ὅτε ἐτελοῦντο βαπτίσεις τῶν κατηχουμένων. Ἄρα, ἡ ψαλμώδῃσις τούτου ἀποτελεῖ εὐσεβὲς κατάλοιπον παλαιᾶς ἱστορικῆς βαπτισματικῆς πράξεως καὶ συνδέεται λειτουργικῶς μετὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῆς ὁποίας συναφῶς ἐτελεῖτο τὸ μυστήριον τῆς βαπτίσεως.
16. Ἡ καθ' αὐτὴ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συνέπεσεν τῇ ζ' Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἀνεγνώσθησαν τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ *T.M.E.* ὀρίζει εὐστόχως τὰ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα νὰ λέγωνται σήμερον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς.
17. Βλ. ὑποσημ. 13.
18. Τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον θεοτοκίον «Ἀνύμφευτε Παρθένε» ἀρμόζει μόνον, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου τύχη ἐν Κυριακῇ.
19. Βλ. τὴν προηγουμένην ὑποσημείωσιν.
20. Τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ μάρτυρος δὲν λέγονται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.
21. Τὸ *T.M.E.* εἰς τὰ ἐσπέρια ὀρίζει ὅπως ψαλῶσι μόνον τὰ τρία πρῶτα προσόμοια εἰς 6, διότι τὰ 3 δεύτερα στιχηρά, ποίημα Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ,

ἀκμάσαντος κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, δὲν εἶναι ἐγκριμένα ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας (τοὺς λόγους τῆς μὴ ἐγκρίσεως αὐτῶν βλ. ἐν *T.M.E.*, σελ. 109). Οὐχ ἦττον ὅμως πλεῖστα *Τυπικά* προβλέπουν τὴν ψαλμωδίαν τῶν στιχηρῶν τοῦ Μαλαξοῦ καὶ ἤδη φάλλονται ὑπὸ πολλῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ δευτέρα ἐσπέρια προσόμοια τῶν ἀγίων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (27ῆ Ἰανουαρίου) καὶ Νικολάου (6ῆ Δεκεμβρίου).

22. Βλ. τὴν προηγουμένην ὑποσημείωσιν.
23. Κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας τῆς περιόδου τοῦ *Τριωδίου*, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, ἐκτὸς ἐὰν τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἐπισήμως ἑορταζομένου ἀγίου·
- α'. Εἰς πάσας τὰς Κυριακάς.
- β'. Εἰς τὰ Σάββατα τῆς Ἀπόκρεω, τῆς Τυρινῆς, τῆς Α' καὶ Ε' ἑβδ. τῶν νηστειῶν καὶ τοῦ Λαζάρου.
- γ'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς Δ' ἑβδ. τῶν νηστειῶν καὶ τὸν Ὅρθρον τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
- δ'. Εἰς τὴν Προηγιασμένην τῆς Τετάρτης τῆς Ε' ἑβδ. τῶν νηστειῶν.
- ε'. Εἰς τὴν Πέμπτην τοῦ Μεγάλου Κανόνος (καὶ ἐὰν ὁ Μ. Κανὼν ψαλλῆ ἐν τῷ Ὅρθρῳ) καὶ
- ς'. Εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα.
24. Εἰς τὰς 4 πρώτας Κυριακάς τοῦ *Τριωδίου* τὸ *T.M.E.* ὀρίζει, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἤχου, νὰ λέγωνται τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς» κτλ. Κατὰ τὰς Κυριακάς ὅμως οὐδέποτε φάλλονται κατανυκτικὰ τροπάρια, διὸ καὶ ὠρίσαμεν τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἤχου, ὡς καὶ ἄλλα *Τυπικά* διατάσσουν.
25. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ *Τριωδίου* 3, ἀλλὰ τὸ *Τριώδιον* ἔχει, κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν, 4 ἰδιόμελα.
26. Τὸ *T.M.E.* προβλέπει «Καὶ νῦν» τὸ σύνθητες θεοτοχίον· «Μακαρίζομέν σε», προφανῶς χάριν συντομίας, τὰ δὲ λοιπὰ *Τυπικά* καὶ τὸ *Μηναῖον* τὸ ὡς ἄνω ὀρισθέν.
27. Βλ. ὑποσημ. 9. Προεκρίθη δὲ ὁ στίχος: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», διότι τὰ πλεῖστα τροπάρια τοῦ κανόνος ἀναφέρονται εἰς τὸν Χριστὸν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Θεοτόκον. Ἀλλὰ καὶ τὸ *T.M.E.* εἰς τὸν προεόρτιον κανόνα (1ῆ Φεβρουαρίου) ὀρίζει τὸν αὐτὸν στίχον.
28. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὰ μεθέορτα στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ «Καὶ νῦν» τῶν ἀποστίχων. Συμφώνως ὅμως πρὸς τὰς σαφεῖς δι-

ατάξεις πάντων τῶν λοιπῶν *Τυπικῶν*, κατὰ τὰς μεθεόρτους Κυριακάς, δέον νὰ ψάλλωνται στιχηρὰ καὶ δοξαστικὰ ἐκ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς. (Ὡς πρὸς τὰ δοξαστικά, ἐξαιροῦνται ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Χριστούγεννα). Ἡ διάταξις αὕτη τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν, προέρχεται ἐκ τῶν ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* μεθεόρτων Κυριακῶν τῆς Σαμαρείτιδος (μεθεόρτος τῆς Μεσοπεντηκοστῆς) καὶ τῶν ἁγίων πατέρων (μεθεόρτος τῆς Ἀναλήψεως), ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ *Μηναίῳ*, εἰς τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

29. Πάντα τὰ *Τυπικὰ* ὀρίζουν πρῶτον τὰ τοῦ *Τριωδίου* καὶ ἔπειτα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ὅμως, ὡς δεσποτικοθεομητορικὴ ἑορτὴ, ἀναφέρεται εἰς γεγονὸς τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου, ἐνῶ ἡ τοῦ *Τριωδίου* εἰς παραβολὴν τοῦ Κυρίου. Ἐξάλλου, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπίσης δεσποτικοθεομητορικῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅταν (κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον) τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, πάντα τὰ *Τυπικὰ* προτάσσουν τὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὅθεν εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν προτάσσομεν, ὅπου εἶναι δυνατὸν, τὰ τῆς ἑορτῆς.
30. Βλ. ὑποσημ. 14.
31. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει ἐκ τῆς θ' ὥδης τοὺς κανόνας τοῦ ἁγίου. Βλ. ὅμως τὰ ἐν ὑποσημ. 13 σχόλια.
32. Τὸ *T.M.E.* διατάσσει εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, ἀλλὰ πρόκειται περὶ ἀσαφοῦς φρασεολογίας τοῦ *Τριωδίου*. Ὅταν ἐν τῷ Σαββάτῳ ψάλληται «Ἀλληλούϊα», τότε εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλεται μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου ἐν καὶ νεκρώσιμα τοῦ ἤχου δύο. Πρβλ. τὴν τάξιν τοῦ Σαββάτου, ὅταν ἐν αὐτῷ ψάλληται «Ἀλληλούϊα» (γενικαὶ διατάξεις, σελ. 52), ὡς καὶ τὴν ἀνάλογον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (σελ. 253).
33. Τὸ *T.M.E.* (σελ. 319) ὀρίζει παγίως τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β', ἀσφαλῶς κατ' ἀντιγραφὴν τῆς ἀντιστοίχου περιπτώσεως τοῦ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* Ψυχοσαββάτου, εἰς ἣν καὶ παραπέμπει. Κατὰ τὸ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σάββατον ὅμως, ὁ ἤχος τῆς ἐβδομάδος εἶναι πάντοτε ὁ πλ. β', ἐνῶ ἐνταῦθα ποικίλλει. Δέον λοιπὸν κατὰ τὴν σήμερον νὰ ψαλῆ ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ τυχόντος ἤχου, ὡς ὀρίζει καὶ τὸ *Τριώδιον*. Τὰ ἀπὸ γ' ὥδης καθίσματα ὅμως εἶναι πάντοτε τὰ τοῦ πλ. β', ἀφ' ᾗ δὲ τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος.
34. Οὕτως ὀρίζεται ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Τὸ *T.M.E.* προβλέπει μόνον τοὺς εἰρμούς τῆς γ', γ', ἢ καὶ θ' ὥδης.

35. Κατὰ τὴν τάξιν *Τυπικῶν* τινων, μετὰ τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα, λέγεται ὁ πολυέλεος καὶ ἀντὶ ἐκλογῆς ὁ ψαλμὸς ρλζ´ (136) «*Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος*». Εἶτα ἡ α΄ ὁμὰς τῶν μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν καθισμάτων τοῦ *Τριωδίου*: «*Τὸ βῆμά σου φοικτόν*». Δόξα, καὶ νῦν: «*Τὸν πάντων ποιητὴν*». Εἰς δὲ τὴν γ΄ ᾠδὴν, μόνον ἡ β΄ ὁμὰς: «*Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν*» κτλ.
36. Κατὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, δὲν τελεῖται Λειτουργία οὔτε τελεία οὔτε Προηγιασμένη, ἐκτὸς καὶ ἐὰν τύχη ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, ὁπότε τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.
37. Κατὰ τὴν τάξιν *Τυπικῶν* τινων, μετὰ τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα, λέγεται ὁ πολυέλεος καὶ ἀντὶ ἐκλογῆς ὁ ψαλμὸς ρλζ´ (136): «*Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος*». Εἶτα τὸ μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν κάθισμα τοῦ *Τριωδίου*: «*Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὅμοιον θεοτοκίον: «*Κατεπλάγη Ἰωσήφ*» (ζῆτει ἐν τῇ Παρακλητικῇ, Κυριακῇ πρωΐ, ἤχος δ΄). Εἰς δὲ τὴν γ΄ ᾠδὴν, τὸ ἕτερον κάθισμα: «*Νῦν ὁ καιρὸς*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου.
38. Τὸ τροπάριον τοῦτο συνήθως ψάλλεται μετὰ μέλους ὡς καὶ τὰ προηγούμενα. Κατὰ τὸ *Τριῶδιον* ὅμως καὶ πάντα τὰ *Τυπικά*, λέγεται χῦμα καὶ ἄνευ μέλους (βλ. καὶ *T.M.E.*, σελ. 324, σημ. 5).
39. Συμφώνως τῷ ἐν τῷ τέλει τοῦ *Ψαλτηρίου* πίνακι, παρεμβάλλεται ἐνταῦθα καὶ ἕν κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου*, τὸ ὁποῖον ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλείπεται. Τοῦτο γίνεται εἰς πάσας τὰς Ὑβρας.
40. Εἰς τὰς ἐνορίας αἱ Ὑβραι τελοῦνται συναπτῶς, διὰ τοῦτο παρέλκει ἡ ὑπὸ τινων φυλλάδων τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς παράθεσις τοῦ τρισαγίου καὶ τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ΄) πρὸ τῆς εὐχῆς τῆς Ὑβρας. Ταῦτα λέγονται μόνον ἐὰν αἱ Ὑβραι τελοῦνται κεχωρισμένως (ἦτοι εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὑβρας γίνεται ἀπόλυσις). Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περίπτωσιν, αἱ Ὑβραι ἄρχονται διὰ τοῦ «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» κτλ.
41. Ἡ ἐπικρατήσασα συνήθεια νὰ παραλείπηται ἡ εὐχὴ τῆς Θ΄ Ὑβρας, κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, δὲν εἶναι ὀρθή.
42. Τὸ Ὑρολόγιον, μετὰ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», προβλέπει, κατὰ τὴν α΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, τὸν ψαλμὸν ξθ΄: «*Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχος*». Τοῦτο εἶναι κατάλοιπον ἀρχαιοτέρας τάξεως, ἀναφερομένην εἰς τὸ *Τυπικὸν* τοῦ ἁγίου Σάββα καὶ εἰς τὸ *Τριῶδιον*, κατὰ τὴν ὁποίαν, εἰς τὴν α΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν μετὰ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*»,

ἀναγινώσκειται ὁ ξθ' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς τὸ ὠρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου ἀπὸ τοῦ δ' ψαλμοῦ κ.έ., χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ ξθ' ψαλμὸς. Ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον ἐν ταῖς ἐνορίαις.

43. Τὸ *T.M.E.* (τυπ. 24ης Φεβρουαρίου, περίπτ. Η', § 10, σελ. 192) δὲν ὀρίζει μαρτυρικὸν εἰς τὰ ἐσπέρια, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὀρίζει τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 4. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἀκολουθία τοῦ *Τριωδίου* προβλέπει μαρτυρικά, ὠρίσαμεν μαρτυρικὸν ὁμόηχον τοῦ ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, ὡς πράττουν καὶ ἕτερα *Τυπικά*.
44. Τὸ *T.M.E.*, εἰς τὴν παροῦσαν ἐορτὴν, οὐδὲν ἀναφέρει περὶ Ἀποδείπνου. Εἰς τὴν ἀνάλογον ὅμως περίπωσιν τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους (τυπ. 10ης Φεβρουαρίου, περίπτ. ΙΒ', § 20, σελ. 187), ὀρίζει εἰς τὸ Ἀπόδειπνον τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐορτάζεται καὶ ὁ ἅγιος Θεόδωρος, δέον ὅπως ἀναγνωσθοῦν τὰ κοντάκια ἀμφοτέρων τῶν ἀγίων, ὡς ὀρίζουν καὶ ἕτερα *Τυπικά*.
45. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸν α' κανόνα τοῦ ἀγίου καὶ εἶτα τὸν τοῦ Προδρόμου, μᾶλλον διότι τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ ἀγίου εἶναι θεοτοκίον, τὸ ὁποῖον καὶ θεωρεῖ ὅτι ἀντικαθιστᾷ κανόνα τῆς Θεοτόκου. Ἀλλὰ κανὼν τῆς Θεοτόκου οὐδέποτε φάλλεται, κατὰ τὰς ἐν καθημερινῇ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς μνήμας ἐορταζομένων ἀγίων, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου προηγεῖται τῆς τοῦ ἀγίου. Ὅθεν προετάξαμεν τὸν κανόνα τοῦ Προδρόμου καὶ ἐπετάξαμεν τὸν τοῦ ἀγίου, ὡς ὀρίζουν καὶ ἕτερα *Τυπικά*. Ὅρισσαμεν δὲ τὸν β' κανόνα τοῦ ἀγίου, διὰ τὸ εἶναι ὁμοειρμος μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Προδρόμου.
46. Οὕτως ὀρίζει τὸ *Τριῳδίου*. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὸ θεοτοκίον «Ὡ θαύματος καινοῦ» καὶ ὀρίζει «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*, μᾶλλον διότι εἰς αὐτὸ ἀναφέρεται καὶ ἡ Θεοτόκος καὶ ἐπομένως ἐπέχει καὶ τόπον θεοτοκίου.
47. Τὸ *T.M.E.* προβλέπει ἵνα ψαλῶσι μόνον οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' τετραωδίου τῆς ἡ' καὶ θ' ᾠδῆς. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι, ὅταν δὲν λέγωνται καταβασαίαι, φάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', ἡ' καὶ θ' ᾠδῆς. Κατὰ τὴν παροῦσαν δὲ περίπτωσιν, φάλλεται καὶ ὁ εἰρμος τοῦ β' τετραωδίου τῆς ζ' ᾠδῆς, καθ' ὅσον κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ὑπάρχουν τετραῶδια.
48. Τὸ *T.M.E.* (§ 34, σελ. 339) οὐχ ὀρίζει μὲν τὸ φωταγωγικόν, ἀλλαχοῦ δ' ὅμως (§ 19, σημ. 10, σελ. 328), σημειοῖ ὅτι ἀπαιτεῖ αὐτὸ ἡ ἀκριβὴς τάξις.

49. Τὸ *T.M.E.* (βλ. τυπ. 9ης Μαρτίου, περίπτ. Α΄ καὶ Β΄, σελ. 196-197, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἀναλόγους περιπτ. τῆς 10ης καὶ 24ης Φεβρουαρίου), ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς παραμονῆς δὲν ὀρίζει τὰ δοξαστικά τῶν ἁγίων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ παραλείπει ἐντελῶς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ *Τριωδίου*, ὅπερ ἀνακόλουθον καὶ μὴ συνᾶδον πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν τυπικὴν παράδοσιν. Ὅθεν ὠρίσαμεν τὴν συμφαλμωδίαν τῆς ἀκολουθίας τοῦ *Τριωδίου* μετὰ τῆς τῶν ἁγίων, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, κατὰ τὴν τάξιν ἐτέρων *Τυπικῶν*.
50. Τινὰ *Τυπικά* διατάσσουν τὸν Ὁρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ δοξολογίας μεγάλης, ὡς ἐξῆς: Πρὸ τοῦ Ὁρθρου ἀναγινώσκεται τὸ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν, μετὰ μόνον τῶν 3 μεγάλων μετανοιῶν. Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, μέχρι καὶ τῶν κανόνων ἀκολουθεῖται ἡ ἀνωτέρω διάταξις, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὰ καθίσματα λέγονται ὁμόηχα σταυροθεοτοκία. Πρὸ δὲ τῶν κανόνων ἡ στιχολογία τῶν θ' ὠδῶν. Καταβασίαι οὐ φάλλονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' καὶ Γ' ὠδῆν ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, μετὰ δὲ τὰς ὠδὰς ἐν αἷς εἰσι τριῶδια ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Ἐξαποστειλάρια, τῶν ἁγίων καὶ σταυροθεοτοκίον. Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν συνήθων στίχων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον. Τὸ «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον. Εἶτα, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') κτλ. ὡς ἀνωτέρω.
51. Λέγεται δὲ τοῦτο καὶ οὐχὶ τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Τριωδίου*, διότι ὡσάκις λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν τῷ Ὁρθρῷ φάλλονται θεοτοκία, ἔστω καὶ ἂν εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή.
52. Τὸ *T.M.E.* (βλ. Προθεωρία, § 22, σελ. 20 καὶ τυπ. *Τριωδίου*, § 38, σελ. 341), διὰ τὰς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσας θεομητορικὰς ἐορτὰς καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, παραλείπει τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, πιθανῶς διότι λέγεται ὁ πολυέλεος ἀντὶ τοῦ ἀμώμου, τοῦ ὁποίου προέκτασις θεωροῦνται τὰ εὐλογητάρια. (Τὸ *Τυπικόν* τοῦ ἁγίου Σάββα ὀνομάζει αὐτὰ ὡς «*τροπάρια τοῦ ἀμώμου*»). Τὸ αὐτὸ *T.M.E.* ὅμως, εἰς τὰς ἐν Κυριακῇ μνήμας ἁγίων, ὀρίζει ἀντὶ τοῦ ἀμώμου τὸν πολυέλεον καὶ μετ' αὐτὸν τὰ εὐλογητάρια, ἄνευ τῆς προηγουμένης διακρίσεως. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὀρίζομεν τὰ εὐλογητάρια, ὡς ποιοῦσιν ἄλλωστε πάντα τὰ λοιπὰ *Τυπικά*.

53. Οὕτως ὀρίζει τὸν κανόνα τὸ *T.M.E.*, εὐστόχως καὶ συνοπτικῶς, ὡς προσφορώτερον διὰ τὰς ἐνορίας. Τὸ *Τριῶδιον* καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικὰ* διατάσσουν τὸν ἀναστάσιμον κανόνα καὶ τὸν τοῦ Σταυροῦ. Ἐὰν δὲ τηρηθῇ ἡ τάξις τοῦ Τριωδίου, παραλείπονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὸ ἀ' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ κανόνου τοῦ Σταυροῦ.
54. Ἐσφαλμένως ὑπὸ τοῦ *T.M.E.* (βλ. § 39, σελ. 341) ὀρίζεται τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἐνῶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ (βλ. § 35, σελ. 30) ὀρθῶς ὀρίζεται τὸ «Σήμερον σωτηρία».
55. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει εἰς τοὺς αἶνους τῆς σήμερον, ὡς καὶ εἰς αὐτοὺς τῆς ἐπομένης Κυριακῆς, ὅπως ψαλῶσιν ἀναστάσιμα στιχηρὰ 4 καὶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου (ἢ τῆς ἁγίας Μαρίας) τὰ 3 ἐσπέρια προσόμοια εἰς 4. Οἱ ἄγιοι οὗτοι ὁμως δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐπισήμως ἐορταζομένων, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἀκολουθίαι αὐτῶν στεροῦνται στιχηρὰ αἶνων. Ὡς ἐκ τούτου, τὸ *Τριῶδιον* καὶ ἄλλα *Τυπικὰ* διατάσσουσι ῥητῶς· «ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου».
56. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὰ τροπάρια τῶν μακαρισμῶν εἰς τὸν αὐριανὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ συναξάριον. Τὰ τροπάρια ὁμως ταῦτα εἶναι τμήμα τοῦ Μ. Κανόνου καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος μεταφέρεται ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, λογικὸν εἶναι νὰ μεταφερθοῦν καὶ οἱ μακαρισμοί.
57. Ἐφ' ὅσον ὁ Μ. Κανὼν δὲν ψάλλεται ἐν τῷ Ὁρθρῳ, σήμερον στιχολογοῦνται τρία καθίσματα, ὡς γίνεται καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.
58. Κατὰ τὸν ἐν τῷ τέλει τοῦ *Ψαλτηρίου* σχετικὸν πίνακα.
59. Τὸ *Τριῶδιον*, ἔνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ἰδιαζούσης τάξεως, καθ' ἣν οἱ Χαιρετισμοὶ ψάλλονται ἐν τῷ Ὁρθρῳ, δὲν προβλέπει καθίσματα μετὰ τὰς δύο στιχολογίας τοῦ *Ψαλτηρίου*. Τὸ δὲ *T.M.E.* ὀρίζει ὡς μόνον κάθισμα τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς· «Ὁ μέγας στρατηγός», ἐπαναλαμβάνον τοῦτο καὶ εἰς τὴν γ' ᾠδὴν. Διὰ τοῦτο ὠρίσαμεν τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς ὁποίας ἡ σχέσις πρὸς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον εἶναι προφανής, ποιήσαντες στιχολογίας δύο καὶ ἀφήσαντες τὸ κάθισμα· «Ὁ μέγας στρατηγός» εἰς τὴν γ' ᾠδὴν.
60. Κατὰ τὴν ἐν τῷ *Τριωδίῳ* τάξιν, εἰς μὲν τὰς ᾠδὰς ἀ'-ε' ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνου τοῦ Ἀκαθίστου, εἰς δὲ τὰς ᾠδὰς Ϛ'-θ' οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' τριωδίου. Ἐὰν τηρηθῇ ἡ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* διάταξις, τότε, μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν καὶ πρὸ τῶν κανόνων, δεόν νὰ λεχθῇ τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν ὡς καὶ εἰς τὰ προηγούμενα Σάββατα.

61. Τὸ *T.M.E.* τάσσει τὸν εἰρμόν· «Ἄπας γηγενής». Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν πρόκειται περὶ μεγάλης θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τῷ Ὅρθρω ψάλλεται ἢ Τιμιωτέρα, δὲν ὅπως ψαλῆ τὸ «Ἄξιόν ἐστίν» (πρβλ. καὶ *T.M.E.*, τυπ. 2ας Ἰουλίου, σελ. 285, § 4, ὅπου ὀρίζεται τὸ «Ἄξιόν ἐστίν»).
62. Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔχει 5 ἀναγνώσματα· 3 συνήθη τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ 2 εἰδικὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς 26ης. Κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν, τὰ 3 συνήθη ἀναγινώσκονται τῇ παραμονῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης, τὰ δὲ 2 εἰδικὰ εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς, ἥτις τελεῖται μετὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης· διὰ τοῦτο καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου. Ὅταν ὅμως ἡ ἑορτὴ συμπίπτει ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, λέγονται καὶ τὰ 5 ἀναγνώσματα ὁμοῦ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς 25ης. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον εἰς τὰς ἐνορίας, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς λέγονται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τὰ 3 συνήθη ἀναγνώσματα καὶ παραλείπονται τὰ 2 εἰδικὰ. Ὅθεν ὠρίσαμεν τὰ 2 ἀναγνώσματα τῆς 26ης καὶ ἐν ἐκ τῆς 25ης, ἵνα μὴ ἡ ἑορτὴ στερῆται τῶν εἰδικῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων. Ἰστέον ὅτι ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται ἤδη ἀπὸ ἐτῶν καὶ εἰς τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
63. Τὸ *T.M.E.* ἀδικαιολογήτως παραλείπει κατὰ τὴν σήμερον τὸν τριαδικὸν κανόνα, ἐνῶ εἰς τὰς λοιπὰς θεομητορικὰς ἑορτὰς ὀρίζει αὐτὸν σαφῶς, ὅταν αὐταὶ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Περὶ δὲ τῆς λιτῆς ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, βλ. ὑποσημ. 1.
64. Βλ. ὑποσημ. 52.
65. Περὶ τούτου ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις σελ. 32.
66. Βλ. ὑποσημ. 9. Προεκρίθη δὲ ὁ ὡς ἄνω στίχος, ἐφ' ὅσον τὰ τροπάρια ἀναφέρονται εἰς τὴν Θεοτόκον.
67. Τὸ συναξάριον τοῦ *Τριωδίου* δὲν ἀναγινώσκειται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μαρίας δὲν ψάλλεται.
68. Βλ. ὑποσημ. 13.
69. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὸ «Ἵπερευλογημένη», ἐνῶ εἰς τὰς ἄλλας θεομητορικὰς ἑορτὰς ὀρίζει αὐτό. Ἐκ τῶν σαφῶν δὲ διατάξεων τῆς πλειονότητος τῶν *Τυπικῶν*, τὸ «Ἵπερευλογημένη» οὐδέποτε παραλείπεται ὡσάκις ἐν Κυριακῇ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα, εἰ μὴ μόνον κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς πασχαλίου περιόδου, καὶ ἀκόμη καὶ τότε κατὰ νεωτέραν συνήθειαν.

70. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει ὅπως κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ἐν οἰαδήποτε ἡμέρα καὶ ἂν τύχη ἡ ἑορτή. Τὸ *Τυπικόν* ὁμῶς τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀλλὰ καὶ ἕτερα *Τυπικά*, διατάσσουν τέλεσιν τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, κατὰ τὰς ἡμέρας δι' ἃς εἶναι καθορισμένη νὰ τελεῖται αὕτη, ἥτοι ἐν μιᾷ τῶν πέντε Κυριακῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (κατὰ δὲ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον καὶ τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ), τὴν δὲ Λειτουργίαν τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας.
71. Τὸ *T.M.E.* (§ 18, σελ. 212) παραλείπει ἐντελῶς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ *Τριωδίου*, ἀλλὰ τοῦτο δὲν συνάδει πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν καθημερινῶν ἀκολουθιῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Ὅθεν ὠρίσαμεν τὴν συμφυλαμωδίαν τῆς ἀκολουθίας τοῦ *Τριωδίου*, κατὰ τὴν τάξιν ἐτέρων *Τυπικῶν*.
72. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ «Ἅγιος Κύριος» ἄνευ τοῦ στίχου· «Ἰψοῦτε Κύριον». Ἰπ' οὐδενὸς ὁμῶς ἄλλου *Τυπικοῦ* μαρτυρεῖται ἡ παράλειψις αὐτοῦ.
73. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ «*Σήμερον σωτηρία*», προφανῶς διότι ἡ ὅλη ἀκολουθία ἔχει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀναστασίμου Κυριακῆς. Τὸ μὲν *Τριώδιον* καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικά* σιωποῦν, ὅπερ σημαίνει ὅτι τηρεῖται ἡ συνήθης τάξις, ἥτοι τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγομένης ἑορτῆς· ἕτερα *Τυπικά* ὁμῶς ὀρίζουν σαφῶς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἰστέον ὅτι παρόμοιον χαρακτῆρα ἔχει καὶ ὁ Ὅρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, εἰς τὸ τέλος ὁμῶς τοῦ ὁποίου λέγονται τὰ ἀπολυτίκια τῆς ἡμέρας.
74. Περὶ τούτου ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις σελ. 32.
75. Βλ. ὑποσημ. 9.
76. Βλ. ὑποσημ. 72.
77. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν, καθ' ὅλην τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ὁ Ὅρθρος ἐκάστης ἡμέρας τελεῖται τῷ ἑσπέρας τῆς προηγουμένης, αἱ δὲ Ὁραὶ καὶ ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας (Προηγιασμένης ἢ τελείας) τελοῦνται τῷ πρωῒ. Πρὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης τελεῖται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, πρὸ δὲ τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Πέμπτης τὸ Μικρόν.
78. Ψαλλομένου τοῦ πρώτου· «*Ἴδου ὁ Νυμφίος*», ὁ ἱερεὺς ἐξάγει ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τὴν εἰκόνα τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, προηγουμένων λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, καὶ λιτανεύσας αὐτὴν ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἀποθέτει αὐτὴν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου αὕτη παραμένει πρὸς προσκύνησιν μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης.

79. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὰ καθίσματα νὰ φάλλωνται τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ τρίτον δις. Ἐνταῦθα ὠρίσθησαν ὅπως φάλλωνται δις ἕκαστον, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ *Τριωδίου*, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τριῶν στιχολογιῶν.
80. Τὸ *T.M.E.* ἔχει κοντάκιον τὸ τῆς *M. Τετάρτης*: «Ἵπὲρ τὴν πόρνην». Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον ὅμως λέγεται πάντοτε τὸ κοντάκιον τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ἢ ὅποια ἐκκλησιαστικῶς ἔχει ἤδη ἀρχίσει, ἐν προκειμένῳ τῆς *M. Πέμπτης*.
81. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὸ «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι», ὅμως πάντα τὰ *Τυπικὰ* ὀρίζουν αὐτό. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τοῦ *M. Σαββάτου*, καθ' ἣν πρὸ τοῦ τροπαρίου τῆς προφητείας φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια τῆς ἡμέρας.
82. Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προθέσεως, ἐξάγεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας καὶ δεύτερος ἀμνός.
83. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.
84. Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ *Τριωδίου* καὶ τῶν πλείστων *Τυπικῶν*, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο φάλλονται τὰ Ἐγκώμια μετὰ τῶν στίχων τοῦ Ἀμώμου καὶ εἶτα τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὅμως ὁ μὲν Ἄμωμος παραλείπεται, τὰ δὲ Ἐγκώμια καὶ εὐλογητάρια φάλλονται μετὰ τὸν κανόνα.
85. Βλ. ὑπόσημ. 72.
86. Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου, φάλλεται ὑπὸ τινῶν τὸ ἰδιόμελον «Τὸν ἥλιον κρύψαντα».
87. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.
88. Βλ. ὑπόσημ. 6.
89. Κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας τῆς περιόδου τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, ἐκτὸς ἐὰν τύχη μνήμη ἐπισήμως ἐορταζομένου ἁγίου·
- α'. Εἰς τὰς Κυριακὰς καὶ τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.
- β'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν.
- γ'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
- δ'. Εἰς τὰ Σάββατα πρὸ καὶ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν (Ψυχασάββατον καὶ ἀπόδοσις ἐορτῆς ἀντιστοίχως), καὶ
- ε'. Εἰς τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

90. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὸ κάθισμα. Περὶ κοντακίου καὶ οἴκου οὐδὲν ἀναφέρει. Πάντα ὅμως τὰ λοιπὰ *Τυπικὰ* ὀρίζουσιν αὐτά.
91. Ἐνταῦθα εἶναι ἡ ἀρχικὴ καὶ κανονικὴ θέσις τῆς ἀναγνώσεως τοῦ *Λόγου* τούτου, ὡς μαρτυρεῖται ὑπὸ πάντων τῶν *Τυπικῶν* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Αἰτία τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ ἢ πρὸ τῆς κοινωνίας ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ὑπῆρξε, πιθανώτατα, ἡ βραδύτης τῆς προσελεύσεως τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸν ναόν, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἀκολουθία τοῦ Πάσχα ἐτελεῖτο κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς, ὥστε οἱ προσερχόμενοι νὰ μὴ στεροῦνται τῆς ἀκροάσεως τοῦ ὠραιοτάτου τούτου *Λόγου*.
92. Ἡ ἀκολουθία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στερεῖται ἀπολυτικίου. Τὰ εἰς *Ὁρολόγια* καὶ *Ἡμερολόγια* περιληφθέντα ἀπολυτικά εἶναι νεώτεροι συνθέσεις, τοιοῦτον δὲ ἀγνοεῖ καὶ τὸ *T.M.E.* Τὸ ἐνταῦθα παρατιθέμενον δημοσιεύεται κατ' ἔτος εἰς τὰ *Δίπτυχα* τῆς *Ἐκκλησίας* τῆς *Ἑλλάδος*.
- Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀπολυτικίου, πάντα τὰ *Τυπικά*, εἰς τὴν ἀντίστοιχον περίπτωσιν τοῦ ἀγ. Γεωργίου, ὀρίζουν αὐτὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, μετὰ τὴν συνήθη ψαλμωδίαν τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἐπισφραγιζόμενον διὰ ὁμοίηου θεοτοκίου ἐκ τῶν ἀναστασίμων. Εἰς τὴν παροῦσαν ὅμως περίπτωσιν, τὸ ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου δὲν χρειάζεται ἐπισφράγισιν, διὰ τοῦτο καὶ θέτωμεν αὐτὸ ἄνευ θεοτοκίου. Μόνον τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ, τὸ ἀπολυτικίον καὶ πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*», τάξις ἡ ὁποία δυνατὸν νὰ ἰσχύσῃ μόνον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία. Σημειωτέον δ' ὅτι τὸ *T.M.E.* δὲν ὀρίζει ἀπολυτικίον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου.
93. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον εὐλογίαν πάσης ἀκολουθίας, λέγεται τρις τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (εἰς μὲν τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ψάλλεται, εἰς δὲ τὸ Ἀποδείπνον, τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὰς Ὁρας λέγεται χῦμα). Τοῦτο ἀντικαθιστᾷ τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» ἢ τρισάγιον ἢ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*». Τὸ μὲν τρισάγιον καὶ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως, τὸ δὲ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.
94. Βλ. ὑπόσημ. 9. Προεκρίθη δὲ ὁ ὡς ἄνω στίχος, ἐφ' ὅσον τὰ τροπάρια ἔχουν ἀναστάσιμον περιεχόμενον.

95. Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ψάλλονται τυπικὰ καὶ μακαρισμοὶ καὶ εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».
96. Οὕτω διατάσσει τὸ *Πεντηκοστάριον* καὶ ἕτερα *Τυπικά*. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ μόνον κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἑορτὴ ψάλλεται κατὰ τὸν τύπον τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, λογικὸν εἶναι νὰ ψαλῆ τὸ κοντάκιον αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν, ὡς γίνεται καὶ κατὰ τὴν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
97. Οὕτως ὀρίζουν τὴν σειρὰν τῶν ἀπολυτικίων κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας τῶν Μυροφόρων τὸ *Πεντηκοστάριον* καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικά*.
98. Διὰ τὸ Σάββατον τῆς ἀποδόσεως τοῦ Θωμᾶ ἠκολουθήσαμεν τὴν ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* τάξιν, ἣτις εἶναι κοινὴ καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα τρία Σάββατα. Τὸ *T.M.E.* διατάσσει ἐπὶ τὸ ἑορταστικώτερον τὸν Ὅρθρον τοῦ Σαββάτου τούτου, ὀρίζον καταβασίαις, τὴν θ' τῆς ἑορτῆς ἄνευ Τιμιωτέρας, εἰς τοὺς αἴνους ἀναστάσιμα 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 καὶ δοξολογίαν μεγάλην. Δὲν εἶναι δὲ ἄστοχον νὰ τηρηθῆ ἡ διάταξις τοῦ *T.M.E.*, μόνον διὰ τὸ Σάββατον τοῦτο, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποδόσεως δεσποτικῆς ἑορτῆς.
99. Οὕτως ὀρίζει τὸ *Πεντηκοστάριον* καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικά*. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει Δόξα, καὶ νῦν· «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*».
100. Τὸ *T.M.E.* (§ 17, σημ. 11, σελ. 377) παραλείπει τὸν κανόνα τῶν Μυροφόρων (καθὼς καὶ τῶν ἐπομένων τριῶν Κυριακῶν τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ), «ὡς ἀναγινωσκόμενον ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος». Βεβαίως, πασῶν τῶν ἑορτῶν οἱ κανόνες ψάλλονται καὶ κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, πρωτίστως ὅμως ψάλλονται κατὰ τὰς κυρίας ἡμέρας τῶν ἑορτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ δεόν νὰ ψαλοῦν τὰ τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑορτῆς. Τὰ πρῶτα τροπάρια τῶν κανόνων τούτων εἶναι ἀναστάσιμα καὶ λέγονται κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, ὅταν οὗτοι ψάλλονται ὁλόκληροι μετὰ τῶν εἰρμῶν.
101. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τὸ *T.M.E.* προβλέπει μόνον τὸν κανόνα τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ἀλλ' ὡς ἤδη ἐσημειώθη (ὑποσημ. 100) δεόν ὅπως ψαλῆ καὶ ὁ τῶν Μυροφόρων, ἐφ' ὅσον μάλιστα οὗτος ἐψάλη καὶ εἰς τὰς προηγουμένας ᾠδὰς.
102. Ἡ τάξις τοῦ *Πεντηκοσταρίου* δὲν προβλέπει εἰς τοὺς αἴνους τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα οὔτε τὸ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», ἀλλὰ τῇ μὲν Κυριακῇ τῶν

Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου μόνον τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, τῇ δὲ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς Κυριακῆς. Δόξα, τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

103. Τὸ *Πεντηκοστάριον*, κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ὀρίζει κοινωνικὸν τὸ «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».
104. Ἐπειδὴ ὁ κανὼν τῶν Μυροφόρων περιλαμβάνει πολλὰ τροπάρια, ἐξ αὐτοῦ δέον νὰ ψαλοῦν ὁ εἰρμός, τὰ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ 4 τροπάρια καὶ τὸ θεοτοκίον. Βλ. καὶ ὑποσημ. 100.
105. Σχόλια τινὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διάταξιν τῆς παρουσίας Κυριακῆς ὄρα εἰς τὰς ὑποσημ. 95, 100, 101, 102 καὶ 103.
106. Βλ. ὑποσημ. 9.
107. Σχόλια τινὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διάταξιν τῆς παρουσίας Κυριακῆς ὄρα εἰς τὰς ὑποσημ. 95, 100, 101, 102 καὶ 103.
108. Σχόλια τινὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διάταξιν τῆς παρουσίας Κυριακῆς ὄρα εἰς τὰς ὑποσημ. 95, 100, 101, 102 καὶ 103.
109. Τὸ *T.M.E.* (§ 32-34, σελ. 382-383) ἀκολουθεῖ μὲν τὴν ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* β' τάξιν, παραλείπει ὅμως τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου τοῦ *Μηναίου* καὶ ὀρίζει ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ 6 ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρω προσθέτει τὸν προεόρτιον κανόνα τῆς Ἀναλήψεως (ἐνῶ ἡ προεόρτιος ἡμέρα εἶναι ἡ Τετάρτη), καταβασίας καὶ δοξολογίαν μεγάλην, ἀναβιβάζον οὕτω τὴν ἡμέραν εἰς περιωπὴν ἀποδόσεως μεγάλης δεσποτικῆς ἑορτῆς. Βεβαίως τὰ στοιχεῖα ταῦτα ὑπάρχουν εἰς τὴν ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* α' τάξιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα καὶ οὐχὶ διὰ τὴν τοῦ Τυφλοῦ.
110. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν λέγεται τὸ τρισάγιον «*Ἄγιος ὁ Θεός*» καὶ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τὸ ὁποῖον ἐπανέρχεται ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.
111. Βλ. ὑποσημ. 9.
112. Βλ. ὑποσημ. 14.
113. Οὕτως ὀρίζεται ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ *T.M.E.* προβλέπει μόνον τοὺς εἰρμούς τῆς ἡ' καὶ θ' ᾠδῆς.
114. Τὸ *T.M.E.* (§ 46, σημ. 14, σελ. 388) ὀρίζει ἀντὶ τοῦ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*», χαρακτηρίζον τὸ «*Μνήσθητι*

εὐσπλαγχνε» ὡς «ἀπροσφυές». Δὲν δικαιολογεῖται ὁμως τὸ ἀπολυτίκιον τοῦτο ἐνταῦθα, καθ' ὅτι δὲν πρόκειται περὶ δεσποτικῆς ἑορτῆς. Ὅθεν προετιμήσαμεν τὸ «Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε», ὡς πράττουν καὶ ἕτερα *Τυπικά*.

115. Περὶ τούτου ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις σελ. 32.

116. Βλ. ὑποσημ. 9.

117. Βλ. ὑποσημ. 15.

118. Ταῦτά εἰσι τὰ ὑμνολογικὰ στοιχεῖα τῆς παλαιᾶς (μὴ ἑορτασίμου) ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου. Ἡ ἐν τοῖς τετυπωμένοις *Μηναίοις* ἀκολουθία αὐτοῦ, ἐποιήθη καὶ ἀνυψώθη εἰς ἑορτάσιμον ὑπὸ τοῦ Νικολάου Μαλαξοῦ ἀκμάσαντος κατὰ τὸν 15^{ον} αἰῶνα.

119. Τὸ ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ* ὀριζόμενον ἄ θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» οὐδέποτε ψάλλεται εἰς τὰ ἀπόστιχα.

120. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει, Δόξα, καὶ νῦν· «Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ» καὶ παραλείπει ἄνευ λόγου τὸ δοξαστικὸν τοῦ Προδρόμου.

121. Τὸ *T.M.E.*, ὀρίζει καθίσματα τοῦ Προδρόμου εἰς πάσας τὰς στιχολογίας. Κατὰ τὴν τυπικὴν παράδοσιν ὁμως, ὅταν τύχη ἑορταζόμενος ἅγιος ἐν Κυριακῇ, τὰ καθίσματα αὐτοῦ περιορίζονται μετὰ τὸν πολυέλεον.

122. Ἡ φαιδρότης τῆς μνήμης τῆς ἁγίας ἀπαιτεῖ ἑορτάσιμον ἀκολουθίαν. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία αὐτῆς εἶναι ἐλλιπής, μὴ περιλαμβάνουσα εἴσοδον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, καθίσματα καὶ καταβασίας ἐν τῷ Ὅρθρω. Διὰ τοῦτο ὠρίσαμεν αὐτὴν ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

123. Οὕτω διατάσσει τὸ *Μηναῖον* καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικά*. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ πρόοδος τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὠρίσθησαν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς ταύτης, ἀντὶ δὲ τοῦ τρισαγίου ὕμνου τὸ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν». Τὸ *T.M.E.* (§ 2, σελ. 295), καίτοι ἀναφέρει ὅτι ἡ πρόοδος ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ *Τυπικοῦ*, ἐν τούτοις δὲν προβλέπει ταύτην. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὀρίζει Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

124. Τὸ Ὁρολόγιον πρὸ τοῦ προκειμένου ὀρίζει τὸ ἄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ *T.M.E.* καὶ συνήθως παραλείπεται. Τὸ δὲ *T.M.E.* μετὰ τὸ προκείμενον ὀρίζει καὶ τὸ «Πᾶσα πνοή», τὸ ὁποῖον οὔτε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ὀρίζεται, οὔτε ψάλλεται συνήθως.

125. Τὸ *T.M.E.*, κατὰ τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους Κυριακάς, παραλείπει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐκτὸς καὶ ἕαν τύχη ἐορταζόμενος ἅγιος. Ἀντιθέτως πάντα τὰ *Τυπικά* ὀρίζουσιν ὅπως ψάλληται καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.
126. Βλ. ὑποσημ. 9.
127. Ὡς γνωστόν, αἱ καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*» εἶναι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἡ θ' ὠδὴ ὁμως εἶναι δειρμοσ, καθ' ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων. Ὅθεν καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικά* ὡς καὶ τὸ *Μηναῖον*, ὡσάκις ψάλλονται αἱ καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*», ὀρίζουν εἰς τὴν θ' ὠδὴν ἀμφοτέρους τοὺς εἰρμούς· «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*» καί· «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*». Τὸ *T.M.E.* ὁμως προβλέπει αὐτοὺς μόνον κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑψώσεως καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, ταῖς δὲ λοιπαῖς μόνον τόν· «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».
128. Τοῦτο εἶναι τὸ παλαιὸν εἰσοδικόν, τὸ ὁποῖον ὀρίζουν τὰ πλεῖστα *Τυπικά* καὶ τὸ *Μηναῖον*, προφανῶς διότι προέρχεται ἐκ τοῦ ψαλμοῦ πη' (88), ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι τοῦ γ' ἀντιφώνου. Τὸ εἰς τὸ *T.M.E.* καὶ εἰς τινὰς ἱερατικὰς φυλλάδας εὐρισκόμενον εἰσοδικόν· «*Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς*» εἶναι μεταγενέστερον.
129. Τοῦτο διατάσσεται ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν *Τυπικῶν*. Τὸ συνήθως ψαλλόμενον· «*Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*» δὲν εἶναι εἰρμὸς θεοτοκίος, ἀλλὰ τροπάριον τῆς ζ' ὠδῆς, καὶ ὡς ἀναφέρει τὸ *T.M.E.* (σελ. 302, σημ. 3) συνιστᾷ νεωτέραν πρᾶξιν.
130. Βλ. ὑποσημ. 28 καὶ 125.
131. Βλ. ὑποσημ. 14.
132. Κατὰ τὸ *Μηναῖον* καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικά*, σήμερον ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς λέγονται διπλαῖ καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων.
133. Βλ. ὑποσημ. 28 καὶ 125.
134. Τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον θεοτοκίον· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*» ἀρμόζει μόνον, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου τύχη ἐν Κυριακῇ.
135. Τὸ *Μηναῖον* ὀρίζει πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον ὀσιακόν, τὰ ὁποῖα τὰ πλεῖστα *Τυπικά* παραλείπουν. Ταῦτα, προφανῶς, προσετέθησαν μεταγενεστέρως πρὸς ἔξαρσιν τῆς τιμῆς τοῦ ὀσίου Συμεών. Παραλειπομένου δὲ τοῦ Εὐαγγελίου, παρέλκει ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα,

τὸ ὁποῖον ἐξάλλου ἀναφέρεται εἰς τὰς ἀγίας γυναῖκας καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ὄσιον, ὡς θὰ ἔπρεπεν. Ἐὰν ὅμως τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὁ ὄσιος καὶ πρόκειται νὰ λεχθοῦν πολυέλεος καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ τάξις τῶν καθισμάτων καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δέον ὅπως διαμορφωθῆ ὡς ἐξῆς:

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Ὁ καιροὺς καρποφόρους». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β'· «Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι». Δόξα, καὶ νῦν· «Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα». Μετὰ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ὀσίου· «Ἐγκρατεία τὸν βίον σου». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός». Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;». Εἶτα, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὀσίου (ζήτησι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς 5ης Δεκεμβρίου) καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ ὀσίου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ... Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα» (ζήτησι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὸ ἐν τῷ Μηναιῷ ἰδιόμελον· «Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα» εἶναι τῆς Ἰνδίκτου καὶ οὐχὶ τοῦ ὀσίου). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος τοῦ ὀσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου.

136. Τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ ἑξαποστειλᾶριον τοῦ ὀσίου δὲν λέγονται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.
137. Βλ. ὑποσημ. 127.
138. Τὸ μὲν *T.M.E.* οὐδὲν ἀναφέρει περὶ ἀναγνωσμάτων, ὅταν ἡ ἑορτὴ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἀφήνον νὰ νοηθῆ ὅτι λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, τὰ δὲ παλαιότερα *Τυπικά* ὀρίζουν διπλὴν ἀνάγνωσιν, ἤτοι Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως καὶ τῆς ἑορτῆς. Δὲν θὰ ἦτο δὲ ἄστοχον ν' ἀκολουθηθῆ μέση ὁδός, καὶ νὰ ἀναγνωσθῆ Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Ἀνάλογον διάταξιν ὀρίζει τὸ *T.M.E.* διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἐγκαινίων (13ῃ Σεπτεμβρίου).
139. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει ἀδικαιολογήτως τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ καὶ τὸν κανόνα τῆς ἑορτῆς. Περὶ δὲ τῶν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς, βλ. ὑποσημ. 28.
140. Διὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ ἀπόλυσις ὡς εἰς ἄλλας δεσποτικὰς ἑορτάς. Μόνον τὸ *T.M.E.* (Προθεωρία, § 16, σελ. 14) ὀρίζει τὸ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη ἡ ἑορτὴ, καθ' ὅτι, ὡς λέγει, ἐν τῷ Ὅρθρω λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ». Ἀλλὰ τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» ἐτάχθη νὰ λέγηται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, διότι τρίς ἐν αὐτῷ μνημονεύεται ὁ τίμιος Σταυρός. Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν

τῆς Ἀναλήψεως λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», δὲν λέγεται ὁμως εἰς τὴν ἀπόλυσιν τὸ «Ὁ ἀναστάς». Ἐν προκειμένῳ, τὸ «Ὁ ἀναστάς» δικαιολογεῖται μόνον, ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τύχη ἐν Κυριακῇ.

141. Βλ. ὑποσημ. 9.

142. Περὶ τῶν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς, βλ. ὑποσημ. 28.

143. Βλ. ὑποσημ. 14.

144. Οὕτως ὀρίζονται τὰ ἀναγνώσματα ὑπὸ τοῦ *T.M.E.*. Δὲν θὰ ἦτο δ' ὁμως ἄστοχον νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ Ἀπόστολος τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, καθ' ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ τὸ ἑορταζόμενον γεγονός τῆς Συλλήψεως αὐτοῦ.

145. Τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» ἀρμόζει μόνον, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ἀποστόλου τύχη ἐν Κυριακῇ.

146. Τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε» ἀρμόζει μόνον, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου τύχη ἐν Κυριακῇ.

147. Τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ ἐξαποστειλάριον τῶν ἱερομαρτύρων δὲν λέγονται, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν.

148. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* διατύπωσις τοῦ συναξαρίου δημιουργεῖ προβλήματα εἰς τοὺς ἀναγνώστας, διὰ τοῦτο καὶ παραθέτωμεν αὐτὸ εὐτακτότερον.

149. Τὸ ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ* ὀριζόμενον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε» ἀρμόζει μόνον, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου τύχη ἐν Κυριακῇ.

150. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει ἀκρίτως τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου, ὅταν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὀρίζει τὸν ἀπόστολον τῶν μαρτύρων, ἐνῶ ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία αὐτῶν δὲν εἶναι ἑορτάσιμος. Ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθοῦν μόνον ὅπου οἱ μάρτυρες ἑορτάζονται ἐπισήμως καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

151. Τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» ἀρμόζει μόνον ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου τύχη ἐν Κυριακῇ.

152. Τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ παραλείπονται, καθότι ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

153. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὰ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀναγνώσματα, λιτὴν καὶ πολυέλεον τῆς ἁγίας. Ἦδη ὁμως ἡ ἁγία ἑορτάζεται ἐπισήμως ὑπὸ πολλῶν, διὰ τοῦτο καὶ ὠρίσαμεν αὐτά.

154. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει ἐκ τῆς θ' ὥδης τὸν ἀναστάσιμον κανόνα καὶ τὸν τῆς ἁγίας. Βλ. ὁμως τὰ ἐν ὑποσημ. 13 σχόλια.

155. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει στιχηρὰ μόνον ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἀγίας. Ἄλλ' ἐν ἀποδόσει θεομητορικῆς ἑορτῆς δὲν δικαιολογεῖται ἡ παράλειψις τῶν στιχηρῶν τῶν αἰνῶν αὐτῆς.
156. Εἰς παλαιότερα *Μηναῖα* ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων ψάλλεται μὴ ἑορτάσιμος, ἦτοι ἄνευ εἰσόδου καὶ καταβασιῶν. Παραθέτωμεν ὅμως τὴν τάξιν ἑορτάσιμον, ὡς περιλαμβάνεται εἰς νεώτερα *Μηναῖα* καὶ ὡς ἄλλωστε ἀπαιτεῖ ἡ φαιδρότης τῆς μνήμης τῶν ἀγίων. Ὅπου δὲ ἡ ἀγία ἑορτάζεται ἐπισήμως, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται μόνη ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 66 διάταξιν.
157. Τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον θεοτοκίον· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*» ἀρμόζει μόνον, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου τύχη ἐν Κυριακῇ.
158. Βλ. ὑποσημ. 21.
159. Βλ. ὑποσημ. 26.
160. Ἡ πλειονότης τῶν *Τυπικῶν* παραλείπει ἐν Κυριακῇ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐγκαινίων, μᾶλλον λόγῳ τοῦ τοπικοῦ αὐτῆς χαρακτήρος. Ἡμεῖς ὅμως ὠρίσαμεν τὴν συμφαλμωδίαν αὐτῆς, καθότι πρόκειται περὶ τῶν ἐγκαινίων παλαιφάτου Κυπριακῆς μονῆς.
161. Τὸ *Μηναῖον* προβλέπει πολυέλεον καὶ μετ' αὐτὸν κάθισμα. Ἄλλ' ὁ πολυέλεος δὲν ἔχει θέσιν, ἐὰν δὲν ὑπάρχη *Εὐαγγέλιον* ἐν τῷ Ὅρθρω, τοιοῦτο δὲ δὲν ὀρίζει τὸ *Μηναῖον*. Διὸ καὶ παρελείψαμεν τὸν πολυέλεον καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα.
162. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τοῦ ἀγίου εἶναι μὲν ἑορτάσιμος, στερεῖται ὅμως ἀναγνωσμάτων καὶ λιτῆς. Διὰ τοῦτο ὠρίσαμεν αὐτὴν ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, ἵνα ψάλληται πλήρης.
163. Ἡ φαιδρότης τῆς μνήμης τοῦ ἀγίου ἀπαιτεῖ ἑορτάσιμον ἀκολουθίαν. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία αὐτοῦ εἶναι ἐλλιπής, περιλαμβάνουσα μόλις δοξολογίαν μεγάλην καὶ εἰ βούλει εἴσοδον ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Διὰ τοῦτο ὠρίσαμεν αὐτὴν ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.
164. Ἐπειδὴ ὅμως τιμᾶται πολλαχοῦ ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Μοδέστου, παραθέτωμεν ἐν συντομίᾳ τὴν περίπτωσιν συμφαλμωδίας καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, διὰ τοὺς βουλομένους νὰ ἑορτάσωσιν αὐτόν.
Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τῶν Προπατόρων 3 καὶ τοῦ ἀγίου 3. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. (Ἐνθα ὁ ἅγιος ἑορτάζεται ἐπισήμως, λέγονται τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ αὐτοῦ). Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τῶν

Προπατόρων. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. (Ἐνθα ὁ ἅγιος ἐορτάζεται ἐπισήμως, λέγεται καὶ τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ προεορτίου). Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, τῶν Προπατόρων καὶ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κάθισμα τῶν Προπατόρων. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Προπατόρων καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τὸ α' τῶν Προπατόρων, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ προεόρτιον. Αἶνοι, ἀναστάσιμα 2, τῶν Προπατόρων 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3, μετὰ τῶν στίχων εἰς ἱεράρχας εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σημερον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Προπατόρων. (Ὅπου ὁμως ὁ ἅγιος ἐορτάζεται ἐπισήμως, Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου).

165. Παρελείψαμεν τὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον κανόνα τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, καθόσον κατὰ τὴν ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τελεῖται εἰδικῶς ἡ μνήμη αὐτῶν μετὰ τοῦ προφήτου Δανιήλ, ὑμνούμενοι διὰ τοῦ αὐτοῦ κανόνος. Ἐξ ἄλλου εἰς τὸν κανόνα τῶν Προπατόρων ὑμνοῦνται καὶ ὁ Δανιήλ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες καὶ συνεπῶς δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ψαλῆ καὶ ὁ ἰδιαίτερος δι' αὐτοὺς κανὼν. Τὴν παράλειψιν τοῦ κανόνος τούτου ὀρίζει καὶ τὸ *T.M.E.*
166. Ἄτερα *Τυπικὰ* ὀρίζουν νὰ ψάλλεται καὶ ὁ ἀναστάσιμος κανὼν, παραλειπομένων τῶν εἰρμῶν καὶ τοῦ α' (ἀναστασίμου) τροπαρίου ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων. Προετιμήσαμεν ὁμως τὴν παράλειψιν τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ὡς τάξιν προσφορωτέραν διὰ τὰς ἐνορίας. Τὸ δὲ *T.M.E.* παραλείπει καὶ τὸν προεόρτιον κανόνα. Ἐφ' ὅσον ὁμως διανύομεν τὴν προεόρτιον περίοδον, δέον ὅπως ψαλῆ καὶ ὁ προεόρτιος κανὼν.
167. Βλ. ὑπόσημ. 4.
168. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.
169. Βλ. ὑπόσημ. 6
170. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ Α', Ζ' καὶ Η' ἀνάγνωσμα. Τὰ δύο τελευταῖα ὁμως

ἀνεγνώσθησαν πρὸ ὀλίγου εἰς τὰς Ὁρας. Ὅθεν, κατὰ τὴν τάξιν ἐτέρων *Τυπικῶν*, ὠρίσαμεν ἀντ' αὐτῶν τὸ Δ' καὶ Γ', τὰ ὁποῖα καὶ ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν ἐορτὴν ἔχουν καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀκολουθίαν ἀναγινώσκονται.

171. Βλ. ὑποσημ. 9.

172. Βλ. ὑποσημ. 15.

173. Βλ. ὑποσημ. 14.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τυπικαὶ Διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	11
Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΤΟΒΡΥΤΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΑΣ	17
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	29
1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ	29
Α'. ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ	
Ἡ Λιτὴ	30
Ἡ Ἀρτοκλασία	31
Β'. ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ	
Ἡ τάξις τοῦ ἐν Κυριακῇ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου	31
Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου	32
Διπλαῖ καταβασίαι	34
Τὰ ἐν Κυριακῇ Ἐξαποστειλάρια	35
Γ'. ΕΝ Τῇ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	
Τὰ ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν	37
Ὁ ὕμνος «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν»	41
2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΑΓΙΩΝ	43
Α'. ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ	
Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζόμενου ἢ ἡμιορταζόμενου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς	44
Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζόμενου ἢ ἡμιορταζόμενου ἁγίου ἐν Σαββάτῳ	48
Ἐν μνήμῃ ἐορταζόμενου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου	55
Β'. ΕΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩ ΗΜΕΡΑ	
Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου	57
Ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου ..	60

3. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΥΠΡΙΟΙΣ ΜΗΝΑΙΟΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ	63
Α'. ΕΝ ΚΥΡΙΑΚΗ	
Συμφαλωμῶδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ Κυπρίου Μηναίου	64
Συμφαλωμῶδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου καὶ τῆς τοῦ Κυπρίου Μηναίου	65
Β'. ΕΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝῃ	
Ψαλωμῶδία τῆς ἀκολουθίας μόνον ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου	66
Συμφαλωμῶδία τῆς ἀκολουθίας τοῦ Κυπρίου Μηναίου μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου	67
4. ΤΑΞΙΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	
Α'. ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ	69
Β'. ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ	69
Γ'. ΕΝ Τῇ ΘΕΙΑ ἘΛΕΥΘΕΡΙΑ	71
5. ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ	73
6. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΑΣ	75
7. ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 2018 – 2021	76
8. ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΕΤΟΥΣ 2018	78
9. ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ, ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ	84
10. ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ	87
ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	89
ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	117
ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ	161
ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ	189
ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ	233
ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.....	261
ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ	273
ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	289
ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	311
ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	337
ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	351
ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	367

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἐκκλησία τῆς Κύπρου 391

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

Α'. Σταυροπηγιακαὶ Μοναὶ 402

Β'. Ἐπαρχιακαὶ Μοναὶ 411

ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ 423

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ 431

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ 437

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ 2018 ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΚΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗΚΕ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ
ΤΟΥ 2017 ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΥΠΡΗΣ
ΑΥΛΩΝΟΣ 1 & ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΑΤΣΩΝΗ
14343 ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ, ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 0030 2108542020 e-mail:
skypris@otenet.gr ΣΕ 2.000 ΑΝΤΙ-
ΤΥΠΑ.

